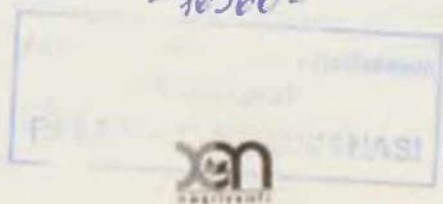

Gene D. Matlok
(Gene D. Matlock)

**EY İNSANLAR,
HAMINIZ TÜRKSÜNÜZ!**

- 16560 -

1 29
Türkiyə türkcəsindən dilimizə uyğunlaşdıran:

Sara Sadıqova

Redaktor:

Şəmil Sadiq

Naşir:

Müşfiq XAN

Korrektor:

Vüsalə Məmmədova

Arzu Salmanova

Asifə Əfəndi

Mətn tərtibatı:

Rövşan Yerfi

Dizayn və qrafika:

Teymur Fərzi

Gene D. Matlok. Ey insanlar, hamınız türksünüz!
"XAN" nəşriyyatı. Bakı-2015. 320 səh.

Bu araşdırmada Amerika əsilli Meksikalı yazar Gene de Matlok türk, Meksika və hind xalqlarının ortaq mədəniyyəti, dili və dini olduğunu tutarlı faktlarla sübuta yetirməyə çalışmışdır. Və bu üç xalqın qədim dilindəki sözlərin mənşəyindən yola çıxaraq Tanrının yerə göndərdiyi ən saf millətin türklər olduğunu, onlara verilən ilahi güc və işıq vasitəsilə dünyanın saflaşdırıldığını maraqlı faktlarla təqdim etmişdir.

Əlinizdə tutduğunuz bu əsər tutarlı faktlara söykəndiyi üçün türkologiya, mifologiya, fəlsəfə, ilahiyyatla məşğul olan alim və gənc tədqiqatçıların stolüstü kitabı olacaqdır.

"XAN" nəşrlərinin rəsmi razılığı olmadan kitabın və ya onun hər hansı bir hissəsinin təkrar çapı qadağandır.

ISBN: 978-9952-405-69-9

© "XAN" nəşriyyatı / 2015

REDAKTORDAN

Bu kitabı ilk dəfə adına və müəllifinə görə almışdım. Çünki universitetdə öz müəllimlərimizdən, alimlərimizdən türkün ən qədim xalq, dünyanın ilk insanı olduğunu çox eşitmişdik. Amma bu ifadə bir az özünəəşiqlik kimi görünürdü. Çünki hər kəs, hər xalq özünü həmişə yük-səkdə tutar və dəyərləndirər. Bu, həqiqət olmasa belə.

"Ey dünya insanları, hepiniz türksünüz!" adlı kitabı Amerika əsilli bir Meksika aliminin yazması təəccüb və maraq doğurmaya bilmir. Qeyri bir türkün bu cür kitab yazması və cidd-cəhdlə türklərin ən qədim xalq olduğunu, dünyaya bir inanc sistemi ixrac etdiklərini elmi araşdırmalarla sübut etmə cəhdi və bunun üçün yetərli dəlillər göstərməsi bir türk kimi məni və bu sevda ilə alışıb-yananları sevindirməyə bilməzdi.

Gene De Matlok Amerika vətəndaşıdır. Yeni Meksika Universitetində oxumuşdur. Bakalavr pilləsindəki elmi işi "İspanya və Cənubi Amerika münasibətləri" adlanır. Sonra "Dəniz Piyadası"nın tərkibində Koreyaya getmişdir. Panama və Meksika daxil olmaqla bütün orta Amerikanı gəzdikdən sonra Tulane Universitetində İspan dili üzrə magistr elmi dərəcəsinə alıb təqaüdə çıxaraq müəllimliklə məşğul olmuşdur. Uzun illər apardığı araşdırmalarını 1980-ci ildən sonra daha intensivləşdirmişdir. Türk, hind və Amerika yerlilərinin ortaq cəhətlərini tədqiq edərək məqalə və kitablar yazmışdır. Tədqiqatçının "Hermes" nəşriyyatının "Ey dünya insanları, hepiniz türksünüz"

(türkcəyə tərcümə edən Özgür Umut Hoşafçı) kimi tərcümə etdiyi "Türk, Hindistan, Meksika xalqlarını və katolizmini necə də qərribə bir sırr birləşdirir? Dini və dünyəvi məfhumların qısa, ancaq hərtərəfli tarixi" (What Strange Mystery Unites the Turkish Nations, India, Catholicism, and Mexico?: A Concise but Detailed History of Things Divine and Earthly") kitabını Azərbaycan dilinə uyğunlaşdırmaq və oxuculara təqdim etmək xoş bir duyğudur.

Tədqiqatçı yazar həyat yoldaşının ölümündən sonra onun ruhunun həmişə yanında olduğuna və dəstək verdiyinə inanaraq insanlığın və dünyanın fəlakətlərdən uzaq olacağı üçün nə edilməli olduğu mövzusunda araşdırma aparmağa başlayır. Asiya, Avropa, Cənubi və Şimali Amerikanı əhatə edən bu geniş araşdırmada, xüsusilə, "Tövrat", "İncil", "Quran" kimi müqəddəs kitablarda verilən insan mənşələri və simvolları tədqiq edilir. Bu istiqamət çox qərribə bir şəkildə onu türklərin ayaq izlərinə gətirib çıxarır. İlk insanların türklərlə başlayıb daha sonra dünyaya yayıldığını, ilk danışılan dilin türkcə olduğunu, elmin, fəlsəfə və dinin yenə türklərdən başladığını söyləyir. İnsanların günəş enerjisi ilə necə vəhdətdə yaşaması həqiqətini anladır. İnsanlığın yaşadığı qararmaqarışq və faciələrlə dolu dünyanın ağ günə çıxmasının yolunu ancaq Orta Asiyanın və Türklərin tapa biləcəyini, daha mükəmməl dünya üçün gərəkli hərəkətləri ancaq onların edə biləcəyini iddia edir. Əgər bu olmazsa, dünyanın heç vaxt hüzur tapmayacağını söyləyir. Sonra yazar türklərə bir mesaj göndərir. Necə olur ki, türklər anadangəlmə filosof və şair olan, türk mədəniyyətini dünyaya yayan Bilgə Xa-

qanı tanımırırlar. Türk dünyası görkəmli zəfərlərini məhz ona borcludur.

Sonra müəllif müxtəlif tutarlı dəlillər gətirərək Orta Asiyanı mədəniyyətin beşiyi, türkləri isə onun sahibi kimi təqdim edərək yazır: "Türklər və hindlilər bütün dinləri insanlığa miras qoymuşlar".

Əsər haqqında geniş yazmağı düşünmürəm. Əminəm ki, Azərbaycan dilində ilk dəfə çap edilən bu kitab Azərbaycan türkologiyası, filologiyası, mifologiyası, dini-fəlsəfi elmi üçün dəyərli bir qaynağa çevriləcəkdir. Sonda onu da qeyd etmək istəyirəm ki, kitabın türk dilinə tərcüməçisinin mətnə etdiyi qeydlər və şərhlər də olduğu kimi saxlanılıb.

Gənc tərcüməçi Sara Sadıqovanın iki ilə yaxın bir müddətdə dilimizə uyğunlaşdırdığı bu əsərin ağır terminologiya ilə zəngin olduğunu nəzərə alsaq, rast gəldiyiniz hansısa tərcümə xətalərini anlayışla qarşılayacağımıza ümid edirik.

Bölmə 1

Kitabın yazılmasını şərtləndirən amillər

Bu kitabın adında türk xalqlarını, Hindistanı, katolikliyi və Meksikanı hansı qəribə sirr birləşdirir? Onu nə üçün Meksika xalqına ithaf edirəm? Bütün bunların psixologiya ilə əlaqəsi nədir? Və nə üçün türkləri, hinduları və meksikalıları bir-birinə bağlayan mədəni, psixoloji və qan bağlarını müzakirə edirəm?

Bir neçə il əvvəl tanınmış Natana Dharma (Hinduizmin həqiqi adı) müqəddəs adamı və Sanatana Dharma Ana İlahəsinə bağlı olan, Hindistanın Tamil Nadu əyalətində yaşayan bir Dravidian¹ cənab T.L.Subaş Çandra Bose ilə İnternet vasitəsilə məktublaşmışdıq. Yazışmalarımızın çoxu Meksikanın Kolumbdan əvvəl koloniyalaşdırılmasında Hindistanın da marağının olduğuna bir-birimizi qarşılıqlı şəkildə inandırmağa yönəlmişdi. Əslində, Mər-

¹Hindistanın cənubunda Dravida adlanan ərazidə yaşayanlara verilən ad.

kəzi və Cənubi Amerikanın bu məsələ ilə bağlı çap etdiyi çox kitab oxumuşdum. Cənab Bose də buna o qədər əmin olub ki, ölümündən sonra külünün Perudakı Nazca düzənliyinə səpilməsini istəyirdi. Ona bu kitabı bitirdiyimi və nəticə çıxararkən rastlaşdığım çətinlikləri yazanda, bütün bunları Konsuellanın 15 avqust 2004-cü il, bazar ertəsi günü ölümündən əvvəl gördüyünü mənə xatırlatdı. Bunlardan oxucularıma bəhs etməyimi məsləhət gördü.

19 mart 2006-cı il bazar günü mənə bunları yazmışdı:

“Əziz qardaşım Şri² Gene,

Xahiş edirəm aşağıdakı elektron mətni (mərhum) arvadın Konsuellaya hörmət əlaməti olaraq öz kitabına əlavə et. Qrammatik səhvləri isə uyğun bir şəkildə düzəldərsən”.

Cənab Bose məktubun bir surətini, nadir xəstəlik sayılan damar iltihabına tutulan Konsuella kritik vəziyyətdə xəstəxanaya gətirildikdən bir neçə gün sonra e-poçtuna əlavə etmişdi. Arvadım süni tənəffüs aparatına bağlanmışdı. 12 avqust günü onun tənəffüs cihazından ayrılmasına və Tanrının buyurduğu kimi ölməsinə qərar verdim. Həmin gün Bose qardaş mənə aşağıdakıları yazmışdı:

“Əziz böyük qardaşım Şri Gene, heç kim sənə təsəlli verə bilməz. Sən əsaslı düşüncələrə sahib, prinsipial bir adamsan. Buna görə də, Tanrı səni arvadın, xanım Konsuella ilə – yaxşı həyat yoldaşı olan meksikalı bir qadınla mükafatlandırdı. Gene qardaş, sənə əsil qardaşın kimi bunu deməyə icazə ver: yalnız min kişidən biri qadınlara hörmət edir. Bunu da deməliyəm: O, ilahi bir qadındır. Onunla yaxın gələcəkdə Ana İlahə kimi rəftar etməlisən.

Amerika yerliləri üçün edə biləcəyin çox şey var. Cəsur ol, bütün bu çətin şərtlərlə üzləş. Yenə təkid edirəm ki, arvadınla birlikdə olacaqsan (ruhu ilə). O, sənə gələcəkdə nə etməli olduğunu izah etmək istəyir.

Təəssüf edirəm, qardaşım. Şənbə və bazar cansızıcı günlərdir, həm də yaxınlaşmaqda olan qaranlıq aya aiddirlər.

Ey ana, övladına yaxşı bax. Sən hər şeyi bilirsən. Biz isə heç nə bilmirik; Elə isə, gülər üzünü körpənə göstərməyin üçün yalvarırıq.

Xahiş edirəm, dostlarından birinə mənim adımdan qırmızı gül aldır. Ayaqlarına toxunduqdan sonra xanımına ver və Cənubi Hindistanlı qayınının ona öz anası kimi hörmət etdiyini söylə”.

Məhz həmin gün, 14 avqust, bazar günü, günorta saat 13:00-da Konsuellanın həkiminə onu tənəffüs aparatından ayırmasını tapşırıdım. Bu baş verəndə bütün dostlar və qohumlar orada olmaq üçün toplaşmışdılar. Konsuella dəqiq olaraq bazar ertəsi, səhər 05:00 radələrində öldü. Həmin an onun yanında idim.

Məktubunda da oxuduğunuz kimi, cənab Bose, Konsuellanın mənə gələcəyimlə əlaqədar deyəcəyi bəzi şeylər olduğunu yazmışdı. Meksikalıların inkişafına mane olan mədəni zəncirdən qurtulmalarına kömək edə biləcəyimi demişdi. Lakin bunu etdiyim təqdirdə böyük bir təzyiqa məruz qalacağımı da vurğulamışdı.

Konsuellanın ölümündən qısa müddət sonra, “The Ego-madkind’s Inner terrorist” (“Ego – insanlığın daxili terrorçusu”) adlı kitabımı yazdım. Bu kitaba qapılaraq, nəzərə cərpacaq dərəcədə yasımın öhdəsindən gələ bilmişdim. Daha sonralar, 2005-ci il avqustun sonunda kə-

² Şri – Shree hörmət mənasında işlədilan sözdür.

dərlənməyimə səbəb olan başqa hadisələr üstümə axın etdi. Buna görə də, "Xristianlıq – İnsanlığın Dünya Miqyasındakı İlk Dini!" adlı ikinci kitabı yazdım. Yazmaq hər zaman varlığıma müalicəvi təsir etmişdir. Bu kitab da məni başdan-başa yenilədi. Hər gün bir neçə saat davam edən araşdırma və yazıdan sonra oranı, ruhən təzələnmiş və yenidən dünyaya gəlmiş kimi dərk edirdim.

2006-cı ilin fevral ayında bəzi mənfəi təsirlər məni qasırga kimi vurmuşdu. Daxili narahatlığım psixoloji elmə əsaslanan kitab yazmağıma mane olurdu. Kitabı yazarkən, sanki, nəyinsə məni ələ keçirdiyini hiss etmişdim. Mərhum arvadım Konsuellanın getdiyi yerdən mənə rəhbərlik etdiyinə də qismən inanmışdım. Konsuella Meksikaya, yerli xalqa, spritualizmə və bütün dinlərin mənşəyinə olan dərin marağımdan xəbərdar idi. Hər zaman deyirdi ki, əgər ilk o ölərsə, bilməyə ehtiyac duyduğum şeylərdə kömək etmək və yol göstərmək üçün yol tapıb geri dönəcək.

İndi oxuduğunuz kitab mənə qalan bütün kitablardan daha çox faydalı olmuşdur. Onun üstündə gündə 12 saat çalışdığım vaxtlar olurdu. Yorulmaq bir yana, əvvəllər heç olmadığım kimi ruhən təzələnmiş və gümrəhləşmişdim. Bir müddət yalnızca kimi yaşadım. Küçəyə yalnız qida almaq üçün çıxıb, geri qayıdırdım. Bəzən qonşularım öldüyümü zənn edib, mənə görə narahat olurdular. Qapıya çağırıldıqlarında isə hər şeyin qaydasında olduğunu deyib, Meksikanın problemlərinin mənşəyini tapmaq üçün mənə ilham gəldiyini söyləyirdim.

Əgər bəhs etdiklərimin doğruluğuna şübhəsi olan varsa, dəlil-sübut çatışmazlığı yaşamaram. Hər şey eynilə Bose qardaşım dediyi kimi və mənim izah etdiyim şəkildə

baş verdi. Konsuellanın ölümü mübarizə apardığı müddətdə, ölməmişdən əvvəl Bose qardaşın yazdığı məktubu onlarla insana oxudum. Eyni zamanda Konsuellanın dəfn mərasimində bunu tərifnamə kimi də oxumuşdum. Kilsə ağzına kimi dolu idi. Konsuellanın və mənim bir çox dostlarımız, qohumlarımız bayırda qalaraq, avtomobil dayanacağına gözləməli olmuşdular. Həm Bose qardaşda, həm də mənə məktubun sürətləri mövcuddur. Əgər kimsə bu həqiqətlərin sübutuna ehtiyac duyarsa, Bose də, mən də onlara sahibik. Siz onsuz da Bosenin mənə yazdığı məktubu – qrammatik düzəlişlər xaricində – eynilə, göndərdiyi şəkildə oxudunuz. Məktubların əsli isə onun və mənim qovluqlarımın içindədir. Bu müddət ərzində qonşularımın şahid olduğu başqa qəribə hadisələr də baş vermişdi. Bütün bunlardan sonra qonşularımdan hansınısa ateist ola biləcəyini düşünmürəm.

Mən belə deyirəm: Bu kitabı yazmağıma "kömək edən" hər kimdirsə, o, insanların bu dünyada rahatlıq və xoşbəxtliyi yaşamaq üçün nəyi bilməli olduğunu mənə izah etmişdir.

İnsanlığın problemlərinin həlli üçün mənəvi (psixoloji) bir üsuldən danışsam da, əslində "mənəvi həll" ifadəsi düzgün deyil. Hər insan və onun ruhu ikili varlıqdır. Əgər ruh, ya da bədən – ikisindən biri digərinin işini heç endirərək daha çox qabardılarsa, dünyaya heç vaxt sakitlik və dözümlü gəlməyəcək. Məsələn, Amerika materialist ölkə olmaq niyyətindədir. Ancaq bu qabarıqlıq sosial ixtilafalara, cinayətə və digər ədalətsizliklərə yol açır. Yaxud Hindistanı götürək. O, insanlıq problemlərinə yalnız mənəvi yanaşma sərgiləmək niyyətindədir. Bu səbəbdən də Meksika aşağı təbəqə üçün cəhənnəm olduğu kimi, Hin-

distan da kasıb insanlar üçün cəhənnəmdir. Bəlkə də biz insanlar bu kitabda göstərilən primitiv "ikili texnikalar"ı tətbiq etdikdən sonra insanlıq problemlərinə yalnız "ikili" yanaşmanın düzgün olduğu fikrini toplu şəkildə qəbul edə biləcəyik. Onun üçün də ilk növbədə, "sprituallıq" ilə əlaqədar olduğu zaman "Dualizm" in nə mənaya gəldiyini bilməliyik. İrəlidə və növbəti fəsillərdə demək istədiklərim daha da aydınlaşacaq.

Əgər insanın həqiqi mənliyi sonsuz və gizli varlıqdırsa, ya da can verilmiş böyük bir palçıq parçası içində salınan ruhdursa, o həqiqətən də mövcud olmuşdursa, insanları onunla yenidən birləşdirmək üçün elmi olaraq tətbiq edilə, hesablanı bilən texnologiya olmalıdır. Həm də "mənavi" adlandırılan müqəddəs kitablar, mahnı oxumaq, moizə demək və dini dəyişdirməyə sövq etmək, "İncil" in təbliğatı, spekulyasiya və digər bu cür davranışlar mənavi deyil, daha çox qaranlıqda nəsə axtarmağa bənzəyən, təsirsiz və zərərli hərəkətlərdir.

Bir neçə min il əvvəl şimal qütbünə yaxın cənnətdə xoşbəxtlik və bolluq içində yaşayan, yüksək sivilizasiyaya və mədəniyyətə sahib bir xalq var idi. Dünyadakı bütün böyük dinlər, hansı millətə xas olursa-olsun, insanlığın beş köklü irqi olduğunu vurğulayır. Yəhudilikdə və xristianlıqda bu cənnətə biz "Aden" deyirik. Hindular "Utta Kuru", Tibetli buddaçılar "Khedar Hand" (Tanrı Şivanın ölkəsi) və "Şambala". Eyni zamanda bura Sivariya və Sibir (Tanrı Şivanın torpaqları), indiki adla Sibəriya da deyilir. Qədim qrek (yunan) tarixçiləri və miflər buranı "Hipberoriya" adı ilə bizə çatdırır. Çinli taoçular bura xüsusi ad verməyiblər, lakin insanın təbiət ilə vəhdətdə yaşadığı cənnət kimi izah ediblər.

Paçala (finikiyaca) Krişti, Kriştaya, Kriştihan, ya da Kurus deyilən bu köklü beş irqin yüz illərcə tamamilə xoşbəxt və sülh içində yaşamağı bacardıqları deyilir. Onlar bu qibtə ediləcək yaşayışı ikilik (Dualizm), Müqəddəs təslislik (üçlük), xaç və şərqdən qərbə doğru günəşdən yayılan güclü enerji ilə bağlı bilgini əhatə edən elm sayəsində əldə edə bilirdilər. O vaxtlar gizli dinlər haqqında heç nə bilmirdilər. Yalnız üstün həyat tərzlərinin "Kriştaya, ya da Krişti Həyat təzi" olduğundan xəbərdar idilər. Yüzlərlə il sonra insanlar "tanrıları" üçün Şiva, Vişnu, Krişna, Apollo, Mitra, Dionis, Yupiter, Zevs, Surya, Rama, Tenqri, İndra, Ketzalkatl, Kukulkan, Boçica, Aqni, Kedar, Keyser və digər adlar kəşf etdikləri zaman, bu, əslində onun nə olduğunu gizlətməmişdi: Kriştaya, yaxud Krişti (insanlığın orijinal beş irqi). İnternetdən sanskritcə bir lüğətə müraciət edərək yuxarıda qeyd etdiklərimin doğruluğunu özünüza sübut edə bilərsiniz. Krişti, yaxud Kriştaya (lüğətdə Krsti olaraq hecalanır) yəhudilik, hinduizm, budizm, çaynizm və ya hansısa başqa bir dini "izm"dən əvvəl gəlir. İstər Krişti, istərsə Kriştaya olsun, artıq dövrümüzdə onun hansı adı əks etdirdiyinin heç bir əhəmiyyəti yoxdur.

Hind mifologiyasına görə, insanlığın inkişaf etmiş sivilizasiyasının meydana gəlməsindən 30 min il sonra, yerin öz oxundan təsadüfən çıxması Kader Handı buz cəhənnəminə döndərmişdi. İndi adına "türk" dediyimiz Kurus, ya da beş Kriştaya, cənuba doğru qaçmağa məcbur olmuşdu. Bunlar zaman-zaman bütün Orta Asiya və Hindistanı tək bir millətə çevirəcək formada Hindistanın yerli sakinləri ilə birləşdilər. Son olaraq, digər bölgələrə də yayılmağa başladılar.

Nəticədə, yer üzündə yaşayan hər kəs öz nəslinin izlərini bilavasitə və ya dolayısıyla türklərə bağlaya bilər.

Bu kitabda, qədim türklər və onların demək olar ki, yanılmayan ruhani (psixoloji) elmləri (dünyagörüşləri) haqqında məlum olanları təsvir edirəm. Görəsən, bu, işə yarayacaqmı?

Bəziləri mənim insanın ruhani təbiəti ilə bağlı bu tapmacaya həqiqət kimi yanaşdığım üçün axmaq bir çarəsizlik içində olduğumu deyirlər. Onların fikrinə görə bu, bazar günləri kilsə ayinlərində, savaş meydanlarında, ya da ölüm yataqlarında gerçək olması arzulanan mümkün-süz və faydasız nağıldır.

Bəli, tamamilə doğrudur. Mən çarəsizəm. Onlar da çarəsizləşəcək qədər müdrik ola bilməyiblər. Müasir insan ruhi cahilliyi ilə bu planeti təlatümə sürüklədi. Geri qalmış və barbar teokratiyalar belə kütləvi qırğın silahları yaradır və istifadə etməkdən çəkinmirlər. Türk Kriştianlarının ruhani elmlərini nəzərdən keçirmək üçün indikindən daha yaxşı fürsət ola bilməz. Armagedon³ kabusunun dini qorxu üsulu olmadığını artıq anlayırıq. O həqiqət ola bilər. İkisindən hansını seçərdiniz? Armagedonun və dünyadakı bütün həyatın yox edilmə gerçəyini? Yoxsa həqiqətən də keçərli olan ruhani elmi?

³ Qiyamat günü.

Bölmə 2

İnancın və elmin əsl mənasını nə vaxt anlayacağıq?

Bu kitabda Tanrının (Yaradılışın) insanlığı, çinlilərin "Tao", hindlilərin "drahma" (həyat elmi) adlandırdıqları İlahi qanun ilə yaşamağa məcbur etdiyi sonuncu hadisənin Nuh tufanı olmadığını isbat etməyə çalışacağam.

Tanrının insanlığı ilk "sağaltma" cəhdi Adəm və Həvvanı cənnətdən yola salması idi. Əgər Adəm və Həvva yaşamaq üçün çalışmalı olsaydılar, bəlkə də şeytansayaq əməllər görməyə vaxt tapmayacaqdılar. Ancaq dürüst işlər axırda dəyərsiz çıxır. İnsanlıq, Hamın öz atası ilə cinsi əlaqəyə girmək cəhdində də göstərildiyi kimi, özü özünü məhv etməyə başladı. Həm "Əhdi-ətiq" in ilk kitabı "Təqvin" də, həm də hind müqəddəs kitablarında Hamın təsviredilməz günahından söz açılır.

Hind Matsya Puranadan (Balıq xronikası) götürülmüş aşağıdakı hekayə Nuh tufanı versiyalarından biridir:

“Bütün yer üzünün hökmdarı Satyavarmanın üç oğlu olmuşdu: ən böyüyü Şem, sonra Şam, kiçiyi isə Jyapeti idi.

Üçü də əxlaqlı, ləyaqətli, işdə qüsurusuz, atılan və vurulan silahları hünərlə işlətməyi bacaran, döyüşlərdə səbirsiz və cəsarətli adam idi.

Lakin, dini düşüncələrə qapılmaqdan həzz alan və oğullarının hökm etmək üçün yaradığını görən Satyavarman dövlət işlərini onların üstünə atdı.

O, tanrıları, rahibləri və inəkləri razı salarkən, günlərin bir gününü kral taleyin şıltaqlığı üzündən bal likörü içdi.

Şüursuz və çılpaq yatıb yuxuya qaldı. Sonra Şam onu gördü və qardaşlarını atasının başına yığdı.

Onlara dedilər: “Başımıza nələr gəldi? Atamız nə halda düşüb?”

İki qardaş atalarının üstünü örtüb, onu oyatmağa başladılar. Huşu özünə gələndə nə baş verdiyini anlayan kral Şama, – “Sən kölələrin köləsi olacaqsan, – deyə lənət yağdırdı”. “Və onların hüsurunda gülən adam olduğun üçün adın da qəhqəhədən olacaq”, – dedi. Sonra Şama qarlı dağların cənubundakı uzaq ölkəni verdi.

Jyapetiyə isə qarlı dağların ətəyindəki hər şeyi bağışladı. O dini təfəkkürünün gücü sayəsində ən böyük xoşbəxtliyə çatdı”.

Yuxarıdakı hekayəni “Təqvin”dəki “Yol” hekayəsi ilə müqayisə edin:

“Və gəmidən çıxan Nuhun oğulları – Sam, Ham və Yafət idi. Ham həm də Kənanın atasıdır. Bu üçü Nuhun oğulları idi və dünyaya yayılan bütün insanlar onlardan törədi. Nuh isə bağbanlıq etməyə başladı. Və bir gün şərab içib sərxoş oldu və çadırının içində çılpaq halda yatıb

qaldı. Kənanın atası Ham atasını çılpaq halda gördü və bunu qardaşlarına dedi. Sam ilə Yafət dal-dala gedib atalarının çılpaq vəziyyətini görmədən onun üstünü örtürlər; üzlərini çevirib eyni vəziyyətdə də geri qayıtdılar. Nuh şərabın təsirindən ayılıb oğlunun etdiklərini başa düşdü. Və dedi: “Kənan lənətli olsun. Qardaşlarının qullarının qulu olacaqdır”. Sonra isə “Samın Allahı – Rəbbi mübarək olsun. Və Kənan ona qul olsun”.

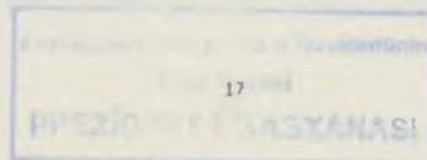
“Allah Yafətə genişlik versin və Samın çadırlarında otursun. Və Kənan ona qul olsun”.

(“Təqvin”, 9:18 – 28)

Kitabın növbəti bölmələrində öyrənəcəksiniz ki, hazırda Sibir və Şimali Orta Asiya kimi tanınan yerin ən şimal nöqtəsində, “şimal qütb dairəsi” adlandırdığımız bölgədə bir zamanlar “Hiperboriya” adlı böyük sivilizasiya mövcud idi. Hiperboriyalılar və Kriştaların bir çoxu ruhani olmaqdan əl çəkərək özünü şeytansayaq işlərə verdikindən, Tanrı Yer kürəsinin öz oxundan çıxmasına səbəb olan hiperboriyalıları lənətlədi. Hiperboriya bütünlüklə sular altında qaldı. Yerin öz oxundan çıxması daşqına məruz qalmış şimal qütb dairəsini buz və qarla örtülü, əlverişsiz, qeyri münbit və quraq əraziyə çevirdi.

Kitabi-müqəddəsə görə, təkcə Nuh və onun ailəsi sağ qalmışdı. Əslində isə dünyanın başqa bölgələrindəki insanlar kimi Nuh əyyamının beş qəbiləsi də tufandan xilas olmuşdu.

Nuhun gəmisi Orta Asiyadan cənuba tərəf irəlilədi və Şərqi Anadoluda Ağrı dağında qayaya oturdu. Çoxumuza öyrədildiyi kimi, tarixin o çağında dünyada yaşayan hər kəs yalnız sanskritcə danışa bilirdi. Dünyadakı bütün

xalqların əcdadı olan Hiperboriya sakinləri bu gün bizim "türk" adlandırdığımız insanlar idi.

Böyük tufanın belə insanlığı günahlardan yayındırmağa yetməməsi bizə təəccüblü görünməməlidir. Ham bunu dəqiqliklə isbat etmişdir. Tanrı isə başqa strategiya tətbiq edib:

"Və bütün dünyanın dili və sözü birdir. Və vəqə oldu ki, Şərqə köçdükləri vaxt Şinar diyarında bir ovalıq tapdılar və ora-ya yerləşdilər. Bir-birlərinə dedilər: "Gəlin kərpic düzəldək və onları yaxşıca bişirək". Və onların daş əvəzinə kərpicləri, sement əvəzinə qırları var idi. Və dedilər: "Bütün yer üzünə dağılmayaq deyə, gəlin özümüza bir şəhər və başı göylərə çatan qala bina edək və özümüza da nam olsun". Və Adəm oğullarının tikməkdə olduqları şəhəri və qalanı görmək üçün Rəbb endi. Və Rəbb dedi: "Hamısı eyni qövmdür, onların hamısının eyni dili var; etməyə başladıqları şey budur; və indi etmək niyyətində olduqları heç nə onlara yasaq edilməyəcək. Gəlin enək və bir-birinin dilini anlamasınlar deyə, onların dilini qarışdıraraq". Və Rəbb onları yer üzünə oradan dağıtdı; şəhər tikməyi dayandırdılar. Bundan dolayı onun adına Babil deyildi; çünki Rəbb bütün dünyanın dilini orada qarışdırdı; və Rəbb onları bütün yer üzünə oradan dağıtdı. ("Təqvin", 11: 1-20)

Xristianlar və yəhudilər yanlışlıqla Babil qülləsinin inşasının Şumerdə olduğuna inanırlar. Mən Şumeri quran türklərin və qədim hindilərin insan nəslinin qaynağı və mərkəzi olan Meru dağından ora köçərkən bu hekayəni də özləri ilə apardıqlarını deyirəm. Bura həqiqətən də, insanlığın dünyaya yayıldığı yerdir. Biz buranı eyni zamanda "bütün insanlığın qaynağı, yaxud vulvası" anlamında sanskritcə "Sion" (zion/vəd edilmiş torpaqlar) sözü

ilə də tanıyıyıq. Ənənəvi biliklər isə bizə Meru dağının Qərbi Tibetdə, indiki Kailasa dağı olduğunu deyir.

Ancaq bu dağ Əfqanıstandakı Heratın, ya da Orta Asiyanın cənub-şərqində ora bənzər bir yerin yaxınlığında, təxminən indiki Pakistan və Əfqanıstanın yerləşdiyi bölgədə ola bilər. (Ref: *Ancient geography of Ayodhya*, Dr. Shyam Narain Pande.) Bir çox xristian və yəhudi Meru dağının Ağrı dağı olduğunu hesab edir, lakin "Əhdi-ətiq" və "Əhdi-cədid"də bu qeyd olunmayıb.

Meru dağının başqa bir adı da "Hindistana aid olan" mənasındakı *Seneru* və ya *Sinarudur*. Linqvistik baxımdan bu söz *Shinar* və ya *Sinar* (Şinar – *Özgür Untut Hoşafçı, tarc.*) ilə bənzərdir.

Tanrı bizə ilk dilimizdən bir çox kəlmə saxlayaraq yetərli qədər mərhəmət göstərmişdir. Bunlardan ikisi: *Belief* (inanc) və *Science*-dir (elm). Bu iki söz dünyanın bir çox dillərində oxşar biçimdə tələffüz edilir. Əgər bu iki kəlmənin gerçək mənalərini yenidən xatırlaya bilsək, qaynağa qayıtmağı bacaracağıq.

Əgər qədim ifadələr olan: *belief* (inanc), *science* (elm) və *scientific* (elmi) sözlərinin gerçək anlamını öyrənsək, özümüzü və dünyanı daha təsirli biçimdə yenidən öyrəne və anlaya bilərik.

Sözlərin təsnifatı ilə məşğul olanların əksəriyyəti ingiliscə *belief* (inanc) və *believe* (inanmaq) sözlərinin qaynağını və etimologiyasını bilmədiklərini qeyd edirlər. *Non-belief* (inancsız), ya da *not-believe* (inanmamaq) inanmanın inkarıdır. İngilis dili Hind-Avropa dil ailəsinə aiddir. Bəzi hindlilər ingilis və alman dillərinin sanskritcəyə ən yaxın dillər olduğunu düşünür. Buna türk dilini də

əlavə etməlidirlər, çünki, ingilis və alman dillərinin formalaşmasında türkçə də rol oynamışdır.

Böyük tufandan əvvəl ilk beş insan irqi Hiperboriyada yaşayarkən onların zehinləri hər şeyi bilir və əsla səhv etmirdi. Çinli taoistlərin dediyi kimi, onlar ruhani insanlar idi. Lakin insanlığın eqosu düşüncəni təslim alandan sonra, onlar öz fikirləri, hərəkətləri və potensiallarının üstünə yanlış inancları qəbul edərək "Universal ağıl" ilə bütün əlaqəni yavaş-yavaş itirməyə, gerçəyi təkbaşına axtarmağa başladılar. Bu dəfə Tanrıdan gələn heç bir yardım yox idi. Həm də, öz düşüncələrini daha düzgün elan etməklə və başqalarını öz ardınca gəlməyə məcbur qoyaraq yalnız özlərini aldatdıqlarını kəşf etmişdilər.

Dindarlıq psixologiyasının araşdırılması

Bu bölümü və kitabı davam etdirməzdən əvvəl: bəzi dini-siyasi doktrina və təşkilatların düşüncəsini təsdiqləmək üçün başqalarını üzvlüyə qəbul edərək ələ keçirmək istəyən insanın ölümcül potensiala sahib ruhi vəziyyəti haqqında detallı danışmalıyam.

İnsan belə məsələlər haqqında düşüncəsinin mütləq həqiqət olduğunu fikirləşəndə, avtomatik olaraq hər şeyi bildiyi qənaətinə və xudpəsəndlik duyğusuna qapılır. Özünü əbədiyyətlə çuğlaşmış kimi hiss edir. Bu hissə yaxşı bələdəm. Hal-hazırda oxuduğunuz kitabdakı məsələ ilə bağlı mən də məhz belə hiss edirəm. Bu gözəl hissdır. Ancaq ondan başqalarını öz iradəmizə tabe etmək və təzyiq

göstərmək üçün vasitə kimi istifadə etdiyimizdə bu hiss şeytani hal alır.

Uşaqlığımda atam və anam Nasıranlı⁴ radikal dindar xristian kilsəsinin üzvü idilər. Bizlərə öyrədilmişdi ki, dünyada yeganə doğru bizik, qalan hər kəs yanlıştır. Nasıranlı (kilsəsinə aid) olmayan insanlar üçün dərinədən kə-dərləndiyimi xatırlayıram. Məhəlləmizdə Yehova şahidlərindən olan bir ailə var idi. Mən də, dostlarım da ən çox onlar üçün üzülürdük. Bir dəfə dostumla birgə bu ailənin uşaqlarına onlara yazığımız gəldiyini və "itkin ruhları"-nın xilasını üçün dua etdiyimizi demişdik. Onlar isə cavabında bizim üçün eynilə bizim qədər narahat olduqlarını dedilər.

İraqda diktator Səddam Hüseynə qarşı müharibə başlayanda burada – Cənubi Kaliforniyada müharibəyə qarşı çıxan minlərlə siyasi aktivist insanların işə getməsinə əngəl törədərək küçələrə toplaşmışdı. Heç kimə lazım olmayan bu etirazı "insanları özünə gətirməyə çalışdıqları və düz yola qaytarmaq istədikləri" şüarı ilə pərdələyirdilər. Onlar təkcə özlərinin doğru olduğuna inanmışdılar. Narahat etdikləri günahsız insanların bütün bunları onlar olmadan da başa düşdüyünü qəbul etmirdilər. Halbuki bu adamlar işə getmək, işdən gəlmək, uşaqları məktəbdən götürüb evə getmək istəyirdilər.

Bu bölüm üzərində işlədiyim gün Əfqanıstan rəsmiləri xristianlığı qəbul etmiş bir nəfəri edam cəzasına məhkum etmək üzrə idilər. Əfqan hakimlər onun ruhi xəstə olduğunu elan edərək xilas etməyə çalışırdılar. Lakin Əf-

⁴Nasıranlı – Nəsrani. İlk Xristian-yəhudi məzhəblərindən biri. İsa peyğəmbər üçün də "Nasıranlı İsa" təbiri işlənmişdir.

qanıstanın rəsmi dini nümayəndələri onun azadlığa buraxılacağı təqdirdə, müridlər tərəfindən öldürüləcəyini açıqayırdılar. Ona görə də, heç bir ölkə bilavasitə, yaxud dolayısıyla teokratiya ilə idarə edilməməlidir.

Tanrının insanlıqdan nə istədiyini bildiklərini zənn edənlər təkcə Əfqanıstanda deyil. Burada, ABŞ-da Demokratlar Partiyasının tanınmış bir siyasətçisi demişdi ki, İsa Məsih Amerikadan köç qanunlarının liberallaşdırılmasını istəyir.

Əvvəl də qeyd etdiyim kimi, siyasətçi və dindarlar öz "İncil"lərində özlərini nə qədər güclü və haqlı hiss edirlərsə, mən də bu kitabda yazdıqlarımla bağlı eyni hissləri keçirəm. Öz "dini həvəs"imi düzgün yönləndirmək üçün dinləri araşdırmağa başladım. Və bütün dinlərin təməl prinsiplərinin bu kitabda danışdığım şeylərlə eyni olduğunu kəşf etdim. Bu səbəbdən də bütün dinlərin ruhani elm öyrətdiyi nəticəsinə gəldim. İnsan başqa birini dinini dəyişdirməyə, ya da başqa dinə qoşulmağa təşviq etməməlidir. O, elə dayandığı yerdəcə doğru dayanıb.

Dini təşkilatlara xəbərdarlıq edirəm ki, bu kitabda yazdıqlarımı qəbul etsələr belə, onları hansısa təzyiq üsulu ilə öz üzvlərinə qəbul etdirməyə çalışmasınlar. Heç kəs üzvlərini tarazlıqda saxlamaq üçün təşkilat da qurmamalıdır. Belə bir şey olarsa, onsuz da Təbiət özü bu təlimləri yararsız və mənasız hala salacaq. Heç bir din insanı qova bilməz. Təbiət isə şübhəsiz ki, bunu edə bilər. İnsanlığın xilas olub-olmayacağına onun özünün qərar verməsi kimi qazanılmış və təbii haqqına Buddizm yaxud, Xristianlıq (Kriştə) deyirik.

İnsanları eyni musiqinin sədaları altında addımlatmaq üçün onun cahil, barbar və mənasız axtarışına

"inanc", ya da "insanlığın düşüncəli dövrünün çağalığ mərhələsi" deyirik. Əslində, inanc nəzəriyyələrdən, görüşlərdən və nəticələrdən hansınısa isbat, yaxud inkar etmək üçün insanları öz həyatlarını fəda etməyə məcbur edən qəribə bir duyğudur. Onlar namizəd müridlərin inancı qəbul etməsi üçün sözlərdən istifadə edirlər.

Əlbəttə, insanlıq çağalığ mərhələsində sağ qalmaq üçün bir az riskə getməli idi. Yoxsa heç vaxt sağ qala bilməzdi. Bu qədim deyimi eşitməmiş olmazsınız: *"Mənim tərəfimdə deyilsənsə, mənə qarşısan və sənin inanclarını qəbul etmirəm. Lakin onlara inanma haqqın üçün ölə bilərəm"*. Səfil vəziyyətdə, həm də özünə inanaraq ölmək üçün İnanç və inancsızlıq bataqlığına düşməkdən daha təsirli yol bilmirəm.

Türklər və hindlilər bütün dinləri insanlığa miras qoymuşlar. Lakin onlar birlikdə əyləşib Tanrıya ibadət üsulları icad etməyiblər. İnsanın etiqadı onun ruhunun ən dərin yerlərində yaşayır. O, bədənimizin, ruhumuzun, rəftarımızın və aqlımızın bir hissəsi kimidir. Əslində, etiqad bizim bədənimiz, ruhumuz, davranışımız və aqlımızdır.

Belief (inanc – Ö.U.H tərc.) kəlməsi; *Bali*, *Baliu* və ya *Bel* adlı qədim türk-hindli Tanrının adından törəyib. Antik Şumerdə Tanrı Bel buğa başlı, buyuzlu bir kişi kimi təsvir edilir. O, Üç üqnumun (*Sara Sadıqova – Azərb. tərc.*) ikinci sirri olan Oğulu Ata və Müqəddəs ruhdan tamamilə ayrılıqda təmsil edir. Onun müqəddəs yönələri şimal və cənubdur. Atanın müqəddəs yönü olan Şərq və Qərbdən ayrılan Bel insanlığa sadəcə qan, əzab-əziyyət və bitib-tükənməyən faciələr bəxş edə bilər. Belin, əsasən, "ikincil Tanrı" adlandırılması da bu səbəbdəndir. (Baxın: *"The*

*World's Sixteen Crucified Saviors*⁵ səh. 128. Kersey Graves).

Bali Hindistanın Orissa ştatında minlərlə müridi olan böyük məzhəbdir. Aid olduğum katolik kilsəsində belə Latin Amerika icmalarında məşhur olan "tabut içində Məsihin qanlı xaç ilə" qrotesk üslublu heykəllərini görmüşdüm.

Meksikada oğrular, cinayətkarlar və günahkarlar adətən "müqəddəs ölüm" adlı skelet olan Belə ibadət edirlər. O, xüsusilə Amerikaya qeyri-qanuni yollarla girməyə çalışan narkotik qaçaqmalçıları və qatillər tərəfindən böyük hörmətə layiq görülür. Bu fiqura əsasən Meksika-Amerika sərhəddində çox rast gəlinir.

Belə sitayiş edənlər öz bədənlərinə müxtəlif üsullarla işgəncə verir, özlərini qırmanclayırlar. Filippin adalarında, Nyu-Mexiko və Meksikada isə "tövbə edənlər" özlərinin çarmıxa çəkilməsinə asanlıqla icazə verirlər. Adəmin arvadı Həvva onu həmin bu günah və təhqir dini ilə tanış etmişdi. *Belief* (inanc) öz adını məhz belə alıb: *Baleval/Beleva*. Bundan başqa, Adəm və Həvvanın əfsanəsini hindlilər də xristianlar, yəhudilər, müsəlmanlar və türklərlə bölüşürlər. Hindlilərin hal-hazırda qadağan edilmiş *Sati* (dul qadının ölmüş əri ilə birgə yandırılması) ənənəsinin mənşəyi də o mifdir.

Sanskritcə "bala" sözünün izah etmək, başa salmaq, kiminsə iradəsinin ziddinə getmək, əsgərliklə bağlı, hərbi birlik, uşaqca, uşağa xas, böyüməyən, məlumatsız, bəsit, axmaq, sadədil, yetkinləşməmiş canlı varlıq və s. kimi mənaları var.

"Eva" isə "yer", "dünya", "rəftar", "adət", "ənənə" mənasını daşıyır. Həvvanın ingiliscə qarşılığı olan Eva sanskrit mənşəlidir.

"Baleva"nın əlavə mənası isə kiminsə uşaqca, axmaq, cahil, dünyəvi xislətini, rəftarını və adətlərini özünə və başqalarına götürməsi (əsasən özünə) deməkdir. Türk dilində "Bəla" kəlməsi "müsibət", "fəlakət", "pislik", "dərd" deməkdir. Türklərin tufandan sonra köçdüüyü yerlərdən biri olan Hindistanın Kəşmir bölgəsində *Balava* ("believe" inanmaq və ya "belief" inam) "qarma-qarışıqlıq", "narahatlıq", "üsyən", "etiraz" mənasını verir. *Balavayi* (həqiqi inanan) isə "asi", "üsyən başçısı", "dəstəbaşı" deməkdir. İspan dilində "kəlmə" mənasındakı *palabra* sözü də *Belaba*-dan törəmədir. İspanca *palabras*, ya da ingiliscə *palaver* sözlərinin (palavra söz/laf – Ö.U.H-tərc.) bizə əsas gərəklilikləri öyrədəcəyinə güvənsək, Bütün İnsanlığın Başlanğıcı və Qaynağı olan Meru dağından gəlmə qaçqınlar olacağımızı anlayacağıq.

Belə məlum olur ki, biz insanlar nifrət, şiddət kimi xislətlərimiz qabaranda qeyri-iradi olaraq tanrı Belə dua edirik. Davakar, zorakılığa meyilli adama ingiliscədə "*bellicose*" deyilir. İspanca isə bu, *belico*-dur. Mövcud sistemə qarşı baş qaldıran adama ingiliscə *rebel* (asi, üsyankar – Ö.U.H tərc.) deyilir. Ötəri isteriya keçirərək özünüidarəni itirmək, səbri daşmaq mənasında ingiliscə "*go balistik*" (əsbədən cin atına minmək, boğaza yığılmaq – S.S Azərb. tərc.) adlandırılır. Görünür, içində bal/bel hecası olan bütün sözlərdə neqativlik, mənfi vəziyyət ifadə olunur. Məsələn, top da (ingiliscə deyilişi *ball*) beysbolçuların insafına qalıb. Yaxud da "*bull*" (buğa) həm vəhşidir, həm də şam yeməyində bifştekdir. *Balance* (balans/ tarazlıq) ya

⁵ "Dünyanın çarmıxa çəkilən on altı xilaskarı".

da tərəzi bir şeyi digərinə nisbətlə ölçmək mənasını verir. "Bullet" (güllə) öldürücü cismdir.

Bel finikiyalılarda İblis, yeraltı Tanrı idi.

Hindistanda *Baleva* məzhəbindən olanlar inanclarından ötrü özlərini fəda etməyə hazır olduqlarını göstərmək üçün hər avqust ayında bir-birinə hədiyyə verməklə xüsusi bayram keçirirlər (*Baleva* bayramı). Miflərə görə kral *Bali Raja*⁶ öz krallığından və həyatından imtina edərək bağlılığını tanrı *Narayana* təqdim etmişdir. Hindistanın bəzi bölgələrində evin divarına rəsm çəkib sonra ona tapınaraq *Balevanı* qeyd etmək adəti var. Bundan başqa, İblisin ilişib qalacağı ümidi ilə ovuclarının izini giriş qapısının iki tərəfinə qoyurlar.

Finikiyalılar təkcə antik Misir mədəniyyətini yox, həm də Şumer mədəniyyətini asanlıqla assimilyasiya etmişlər. Bunun nəticəsi isə təkcə insanların mədəni inanclarının qaynayıb qarışması olmadı, bu, həm də Baal mifinin öz əsl mənasını itirməsi ilə nəticələnən qarışıqlıq yaratdı.

Beltane festivalına adı verilmiş tanrı *Bel*, suriyalı *Baalın* qədim babilcə qarşılığı idi.

"*Bel*" ifadəsi tanrı və ya *Baal* kimi titullarla birgə tərcümə olunur. *Baal* bəzən "*Ba-al*" kimi də ifadə olunur. E.ə 2230-cu illərdə Ur şəhər olduğu halda, *Babil* hələ kənd idi. İngiliscə "*Babylon*" (*Babil*) ivritcə "*Babel*" sözünün yunan dilindəki qarşılığıdır. Həm *çaxnaşma*, həm də *Belin keçidi/qapısı* kimi tərcümə olunur.

"*Çaxnaşma*" ifadəsi *Babil* qülləsi və dillərin qarışmasına aid hekayədə xatırlanır (*Ancient Egyptians and The*

Constellations. Audrey Fletcher, Adelaide – cənubi Avstraliya. 15-ci bölmə)⁷.

Şumercə "*Ba=Baba*", "*Bel=çaxnaşma*", "*İva=Həvva*" deməkdir. Demək, əslində kimsə "*I believe*" (inanıram) deyəndə, "*çaxnaşmanın atası/anası mənəm*" demiş olur.

Bir çox insan Üç üqnumdan uzaqlaşmaq istədiyini etiraf edir və bununla da həmin dəhşətli *Beli*, yaxud "*ikinci oğul*"u müqəddəsləşdirməsi həqiqətən də qəribədir. Audrey Adelaidenin dediyi kimi bu "*tələtüm*", yaxud *İnanc* (belief) mənasını verir.

Bu yerə qədər söylədiyim hər şey bu deməkdir: İnsan dilləri müqəddəs kitabların, vəzlərin və kəlmələrin "*Babil*"i⁸ ucbatından qarışıq və itkindir. Ya hamısını *Eqo* idarə edir, ya da həyatın alqısı onu kiçildir. Çünki insan bunlardan gerçək bir məna çıxarmağa çalışaraq əsla müdrikliyə çatmaz. İnsan *Ruhun* xilasına təkcə Üç üqnum deyilən, tamamilə elmi olan ruhani texnika sayəsində – özünə içəridən baxaraq çata bilər.

Əlbəttə ki, "*ikincil oğul*"un insanın mövcudluğunda bəzi yaxşılıqlar ifadə etdiyini də bilirik. Ancaq hər sual və tənlik üçün daima iki tərəf var. Və Üç üqnumun üç komponentinin hər birində fədakarlıq duyulur. Eyni zamanda, üç üqnumun iki görüşü mövcuddur:

1. Buddizm və ya hər bir fərdin öz rahibi və xilaskarı ola bilmək cəhdi;

2. Brahmanizm və onun icmasına keşiş və rahib zümərəsi tərəfindən kütləvi nəzarət. Bu, *Sati* kimi vəhşətlərə, qanlı qurbanlara, iğtişaslara, hər cürə savaşa və faciəli tələlərə səbəb olan ictimai nəzarət növüdür. Heç bir halda

⁶ Raja – rəcə – S.S. Azərb. tərc.

⁷ "Qədim Misirlilər və bürclər" (Odrı Fletcher, Adelaide)

⁸ Yazıçı burada Babil çaxnaşma mənasında qeyd edib (Ö.U.H tərc.)

rahiblər icmaları idarə etməməlidirlər. Zamanından asılı olmayaraq bu həmişə qorxunc nəticələr verir. Əgər fərd öz "seçimlərini edə bilmə" hüququna sahibdirsə, Belin qəzəbinə tuş gəlməyəcək.

Skeptiklər mənə tez-tez deyir ki, türk-sanskrit Baleva/Balavanın bizim tanrımız İncə/Belief ilə heç bir əlaqəsi yoxdur. Hansısa sözün etimologiyasını araşdıranda o söz öz mənası ilə mütləq tutuşmalı, yaxud da öz indiki mənasının zehni, ya da fiziki rəmzi olmalıdır. Məsələn, əgər bir dildə "got" kimi "sahib olmaq" mənasında işlənən söz tapırsa, onun "Yaradan" mənasındakı "God" (Tanrı) ilə əlaqəsiz olduğunu başa düşürəm. Əgər adı varsa, oyunu da o udacaq. Əgər oyunu udursa, adı da olmalıdır. "İnan"mağın əksər hallarda nə mənə verdiyini öz-özünüzdə soruşun. Mən soruşdum. İncə, biz insanların, özümüzü Atadan və üç təslisdən ayrı tutduğumuz vaxt içində olduğumuz davranış və zehni fəaliyyət formasıdır. Dindar, radikal, aqnostik, dünyəvi, skeptik, ateist və s. olaq, ya da olmayaq, fərq etməz. Biz "inanıram", ya da "inanmıram" deyəndə, dərhal Tanrı Belə ibadət vəziyyətini alırıq. Zarafat edərkən belə, bu sözü deyəndə birbaşa, hamının qarşısında və xüsusi olaraq: "Mən ilahi Həqiqətdən bixəbərəm. Mən onun həqiqi biliyinə malik deyiləm. Ataya və Müqəddəs kitaba yenidən bağlanmaq istəyi duymuram. Mən təkcə qanı, həngaməni və çaxnaşmanı bilirəm", – söyləmiş oluruz.

Hansısa ateist Müqəddəs Təslis haqqında nə qədər məlumatsız olmasından, onu qəbul, ya da inkar etməyindən asılı olmayaraq, ateist olduğunu söyləyəndə, Belin (ikincil tanrı) gerçək müridi, vəhşi baxışlı və onun fanatik mömini olduğunu bütün dünyaya elan edir. Təbiət bizim

hansı dinə və dini cəmiyyətə aid olduğumuzu bildirməyimiz üçün təkid edir. O bunu başqa yolla əldə edə bilməz. Heç kim Torpaq ananı aldada bilməz. O, hinduizmin saysız-hesabsız məzhəbi, xristianlığın 24 min təriqəti, buddizm, ya da digərləri haqqında heç nə bilmir; kimin doğru, kimin yanlış olduğunu da bilmir. Lakin O, gördüyünüz işlər və fikirləriniz vasitəsilə ruhunuzda Müqəddəs Təslisin (üç üqnumun) hansı dayanıqsızlıqlarının olduğunu deyə bilər.

Əgər Üç üqnumun tamamilə isbat edilməsi mümkün olan elminə yeni başlayan tələbəsinizsə, bu kitabın əsasən təslis (üçlü) incənin üzərində dayandığını bilməlisiniz. Bütün gücümüzlə zehninizin bu məqsədə yönəlməsinə çalışacağam.

İnsanlardan qurban vermək istənilir. Lakin təkcə biri qan və vəhşət istəyir: Bel. Bütün bu qarışıqlığın yuxuda və ya oyaq olduğunuz hər ana nəzarət etməsini istəyirsinizmi? Əgər istəyirsinizsə, şimal-cənub istiqamətində yatın. Əmin olun ki, vicdansız siyasətçilər, iş adamları, cinayətkarlar və məhkumlar da belə edirlər. Bunu etsəniz, əsla "məyus olmayacaqsınız". Müqəddəs istiqamətlərin bu sirrini növbəti bölümlərdə izah edəcəyəm.

İnsan oğlu Cənnətdən (insanın ilk yaşayış məskəninə) qovulanda qaynağa geri qayıda bilmək üçün yavaş – min il davam edən bir mübarizəyə başlamaq məcburiyyətində idi. Çox keçmədən anladı ki, əvvəlkindən fərqli olaraq, Tanrı bunu onlara əsla gümüş sinidə təqdim etməyəcək. Gerçəyi və çətin yolu öyrənməyə məcbur idi. Qaynağa dəyişilməz şəkildə bağlı olduğunu unutmağa başladı. Fərd (eqo) olaraq düşünmə və davranmanın, öz

icması daxilində kollektiv zehniyyətin normal və düzgün olduğuna inandı. Ancaq o normal və düzgün deyildi!

Bu səbəblə Təbiət kainatın sahibi olmasına mane olmaq üçün ağıla gələn və gəlməyən hər cür əngəli insan oğlunun yoluna qoydu. Dünyada başımıza gələn və gələcək bəlalərin çoxu insanın öz xislətindən, inadkar, pis niyyətli və kinli israrlarından irəli gəlir. Bir çox insan inancı uğrunda ölə bilər. Biz qədim Türkiyə və Hindistanda bunun edildiyini dəqiq bilirik. Belə bir ağılsızlığa nəyin səbəb olduğunu özünüz təxmin edin.

Xüsusi araşdırma aparmadan bir çox insanın özünə güvənərək, burada yazdıqlarım haqqında "mən buna inanmıram!" deyəcəyini bilirəm. Bu insan hazır olana qədər Təbiətin onu dünyəvi gerçəyi kəşf etməkdən uzaq tutma üsuludur. Bu onların savaşa, narahatlığa və ictimai separatizmə səbəb olan adamlara qarşı hörmət və simpatiya duyduğunu göstərir. Bu söz haqqında həqiqəti nə vaxt öyrənəcəyik?

Bu qoca dünyada hələ körpə olan insanlığın sağlam həqiqətlərlə qarşılaşmaq üçün yetərli bilik sahibi olmadığını başa düşürəm. Buna görə də, hamımız əslində Bel olan "ikincil tanrı"ya alçaldıcı bir ibadət içində əzilirik.

Bu ifadəyə görə utanırdan ikiqat olsam da, etiraf etməliyəm ki, hər kəs kimi mən də bunun içində həbs olmuş vəziyyətdəyəm. Bu termini söyləmədən ağzımı da açmaram. İnsanlarla danışanda tez-tez məndən "ikincil tanrı"ni nə üçün bu qədər önəmsəmədiyimi soruşurlar. Lakin bu, məndən asılı deyil. Mən də yazıqcasına biliksizəm. Xəbər verilişlərində siyasətçiləri və din "alimləri"ni dinləyin. "İnanc"larını dünyaya çatdırmaq üçün həddindən artıq səxavətlidirlər. Ancaq *tanrı Balevanın* bizim

həbsxana nəzarətçimiz olduğu gerçəyi ona ibadət etməyimiz üçün bəhanə ola bilməz. İnsanlığın inkişafını sürətləndirməli və özümüzü bu iyrənc bataqlıqdan xilas etməliyik. Özümüzü Ataya və Müqəddəs ruha möhkəm bağlamalıyıq. Üç üqnumun mənasına sədaqətlə bağlanmalıyıq.

Tutaq ki, siz də mənim kimi, inanc/inancsızlıq məsələsinin uyğunsuz və təhlükəli bir vəziyyət olduğu ehtimalını qəbul etmək niyyətindəsiniz. Bəs onun yerinə nə qoymaq olar? Mən Kabbala ruhu ilə yaşamağı tövsiyə edirəm. Bu, "qəbul etmək" anlamındadır. Nəyin isə və ya kiminsə bizim zehnimizi ələ keçirmək istədiyindən şübhələndə aşağıdakı ifadələri söyləyərək, qarşımızdakını bu ehtimalı təsdiqləməsi üçün hazırlamalıyıq:

"Qəbul edirəm ki, kosmosdan buraya yaşıl adamların gəlməsi mümkündür.

Qəbul edirəm ki, təqsirləndirilənin bu cinayəti işləmiş olması mümkündür.

Qəbul edirəm ki, sənin günahkar olmamağın mümkündür.

Şübhələnilirəm/Zənn edirəm ki, bu yeni siyasi ideologiya insanlıq üçün yaxşı deyil.

Şübhələnilirəm/Zənn edirəm ki, bu avtomobil satıcısı məni aldatmaq istəyir".*

Xatırlayın: heç bir vəziyyətdə neqativ cümlə başlıqlarını birinci deməyin. Hər zaman "qəbul edirəm ki", ya da "zənn edirəm/şübhələnilirəm" ilə başlayan mənfəi ehtimalları ikinci cümlədə işlədin. Əgər bu kimi ifadələri düz-

* Bu təsdiq cümlələr ingilis və türk dillərinin cümlə quruluşu arasındakı fərqliliklər nəzərə alınmadan hərfi mənada tərcümə edilmişdir. Bunun səbəbi, sonrakı paragrafda yazının qeyd etmiş olduğu "neqativ əlavə cümləni ikinci cümlədə istifadə etmək" təklifini vurğulaya bilməkdir.

gün işlətməyi öyrənsək, bəlkə də bir gün "Çaxnaşmanın atası"nı – insanlığın ikincil tanrısını dərin bir məzara basdıra bilərik.

Bu kitab nə qədər ruhani elmi izah etsə də, biliyinizi dərinləşdirmək üçün ateistlər haqqında kitablar oxumağı və onlarla dostluq qurmağımızı tövsiyə edirəm. Kitabdan söz düşmüşkən, Kersey Gravenin *The Worlds Sixteen Crucified Saviors* ("Dünyanın çarmıxa çəkilən on altı xilaskarı") kitabından yaxşısını tanımıram. O, Amerika tarixinin ən məşhur ateistidir. Kitabda söylədiyi hər şeyi diqqətlə oxuyun. Ateizm haqqında başqa kitablar da oxuyun. Din dəyişdirmək üçün yox, onları ateist edən ruhi keçidin nə olduğunu öyrənmək üçün ateist topluluqlara qatılın. Ateist dost tapmaq lazım gələrsə, onlardan ən mədəni və bilikli olanı ilə dostluq edin. Hər iki tərəfi də nəzərdə saxlasanız, ancaq o zaman Üçlük inancının bütün tərəfləri ilə bərabər bir elm olub-olmadığını bilərsiniz.

Diqqət çəkmək istədiyim növbəti sanskrit mənşəli söz *Science* (elm) və *scientific* (elmi) sözləridir. Bu ifadənin sanskritcə versiyası: *siyoni/suyoni*. İngilis dilinə *Zion* (vəd edilmiş torpaqlar) kimi daxil olub.

Si/su = bağlı və ya zəncirlənən, yaradılan və ya doğulan.

Yoni = bətn, döl yatağı, vulva, vagina, doğuş yeri, qaynaq, kök, bulaq, memba.

Siyoni/Suyoni = qaynaqdan doğulan və ya ona aid olan.

Siyoni və Suyoni bütün insan nəslinin ilk vətəni olan Hindistanın Meru dağının ünvanıdır. Yezuist rahiblər Hindistana gedəndə, Şimali Hindistana "zion ölkəsi" mənasını verən *Seunadesa* deyildiyini görmüşdülər.

Hal-hazırda, yanlış olaraq bütün dünyada İsrailin gerçək zion və ya Meru dağı olduğu düşünülür, onun üstündə vəhşi və qanlı çəkişmələr aparılır. Hindlilər Meru dağının Qərbi Tibetdəki Kailasa olduğunu deyir. Elə olmasa belə, Kailasa dağı, ən azından insanın yatmalı və ruhi enerjisini yönləndirməli olduğu müqəddəs istiqamətləri təmsil edir. Yəhudi, müsəlman və xristianların yanlış Zion dağı uğrunda savaşıqlarını görmələrini istəyirəm. Onlar da tanrı Balevaya ibadət edirlər. İnsan övladı özünün türk mənşəyini tanımaqdan imtina və gerçək Meru dağının Hindistanda olduğunu inkar etdiyi müddətcə, Baleva uğrunda qan tökməyə davam edəcəkdir.

Hal-hazırda İsraildə meydana gələn dəhşətə tək bir cəhəllə həll yolu var. Bu da ruhani yoldur. Bəs bu ruhani həll yolu nə deməkdir? Bu hamının silahları yerə qoyaraq bir-birinin üzünü iyrənc, xəstəlik dolu tüpürcəkli öpüşlərlə öpməli olduğu mənasınamı gəlir? Həqarətlə baxdığımız insanları sevməyimiz mümkündürmü? Bəlkə liderlərimizi dünyadakı bütün pislilər üçün günah keçisi etməliyik? Yoxsa kimin doğru, kimin yanlış olduğuna öz müqəddəs kitablarımızı oxuduqdan sonra qərar verməliyik? Əlbəttə yox. Əgər belə bir şey olsaydı, Tanrının özü insanların ona münasibətdə ateist olmasına razılıq verərdi. Tanrı ağıllasığmaz ola bilər, ancaq qətiyyətlə axmaq deyildir.

Düzgün və ruhani həll yolu hər kəs üçün təsirli olan bəzi sadə prinsiplərin tətbiqi edilməsidir. Siyasi üsullar və qan tökülməsi bu xüsusda işə yaramayacaq. Bütün xristian, yəhudi və müsəlmanların başları şərqə, ayaqları isə qərbə tərəf və saat 8-də yatacaqları halda, qanlarına susamışların həqiqətən gücsüzləşəcəyini bilirdiniz? Təbii ki, bir gecədə olmaz, lakin belə etdikdə mütləq tunelin so-

nundakı işığı görəcəyik. Bu kitab vasitəsilə yatağımızın yerini dəyişdirməyin insanlığı qana, əzaba və kədərə düçar edən siyasi problemlərə qarşı necə ideal həll olduğunu kəşf edəcəksiniz. Ancaq onu qəbul edib-etməyəcəyinizi deyə bilmərəm. Çünki siyasət və siyasətçilər insanlıq tarixinin Troya atlarıdır.

Siyasətçilər tarixi istədikləri kimi dedirtməyə çoxmu ehtiyac duyurlar? Onların doğrudan da tarixə dair uydurma görüşləri var. Həqiqətə nifrət edirlər. Onlar hər yerdə təkcə siyasəti görmək istəyirlər, həm də öz nöqtəyi nəzərlərinə. (Murad Acı. *A Story Told By The Rocks* ["Qayaların danışdığı hekayə"])

İnsan irqi Türkiyə və Hindistandan çıxdıqdan minillər sonra *Siyoni/Suyoni* "konkret bilik nöqtələrindən qaynağa nüfuz edən" mənasındakı *Science* – ə (Elmə) çevrildi.

Gəncliyimin ilk illərindən bəri varlığımızın ruhani bir yönünün olub-olmadığı müəmması da daxil olmaqla insanlığın və dinin mənşəyini araşdırıram. Ruhlar, qoruyucu mələklər, möcüzələr, bənzər varlıqlar və fəvqəltəbii hadisələri araşdırdım. Bu yolda eyni şeylərlə məşğul olan bir çox başqa insanla tanış oldum. Maraqlarımızın ta qaynağına qədər girdiyimizi hiss etdim. Bəs nə oldu? Maraqlarımızın riyaziyyatın, geologiyanın, biologiyanın, fizikanın, astronomiyanın, tibbin və digər elm sahələrini qaynağını əhatə etdiyini, elmi olduğunu iddia edən və gördüyümüz iş haqqında heç nə bilməyən bəzi insanlar ixtisaslaşdığımız bu sahələrdə bizim deyil, özlərinin mütəxəssis olduğunu söylədilər. Bütün bu çaxnaşma (*Baleva*) hardan çıxdı?

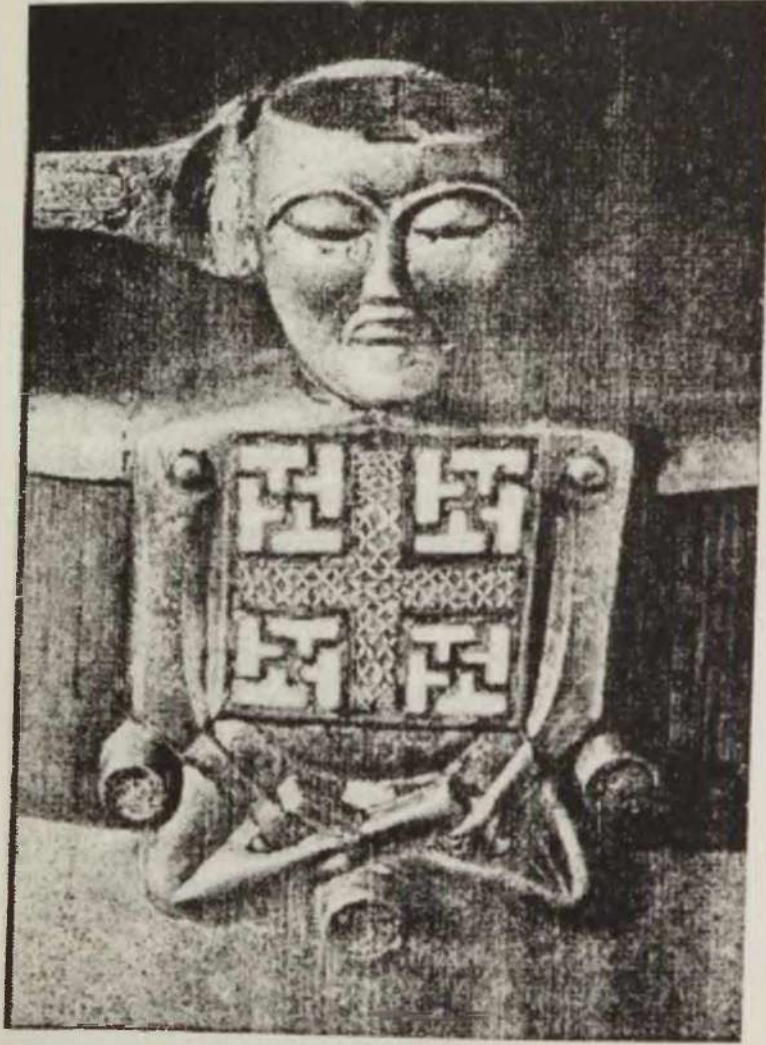
Kitabdan da görəcəyiniz kimi, heç kim deyə bilməz ki, mən isbat olunmaz biliklər kəşf etmişəm. İnsanlıq el-

min gerçək mənasını unutmuş ola bilərmi? Yorulub bezmədən ixtisas sahəmi araşdıran insan kimi mən özümü nə üçün elmdən uzaqda görməliyəm?

Bu kitabda insanlığın problemlərini izah edərkən riyaziyyatçıların, fiziklərin və digərlərinin vasitə və nəzəriyyələrindən istifadə etməyəcəyimdə dair sizi əvvəlcədən xəbərdar etməliyəm. Ruhaniyyətçi tədqiqatçıların elmi nəzəriyyələri və fikirlərindən sitat gətirəcəyəm. Əslində, öz daxili kimliyinə geri dönmək istəyən insanlar üçün dünyanın ən qədim ruhani öncüllərini təqdim edirəm: Qaynağın nə və harada olduğunu, müqəddəs yönələri və gerçək üç üqum elmini bilən, *Yaqubun nərdivanı*¹⁰.

Bəs bizim üçün ən yaxşısı hansıdır? Babil dağı? Yoxsa Zion dağı?

¹⁰ Yaqubun nərdivanı və Yaqub peyğəmbərin yuxuda gördüyü, cənnətə doğru yüksələn nərdivan nəzərdə tutulur. "Kitabi-müqəddəs" in "Təqvin" bölməsində Yaqubun yuxusu belə danışılır: (Yaqub) yuxuda yer üzünə nərdivan qoyulduğunu, başının göyə çatdığını gördü. Tanrının mələkləri həmin nərdivandan enib qalxırdılar.

Norveçdə aparılan arxeoloji qazıntılar zamanı tapılmış bir fiqur.

Bölmə 3

Dünyanın bütün insanları, türk olduğunuzu bilirdinizmi? DNT-ləriniz bunu təsdiqləyə bilər!

Aşağıdakı iqtibası Murad Adcının *"The Kipchaks – An Ancient History of the Turkic People and the Great Stepe"*¹¹ adlı, ödənişsiz elektron kitabından götürdüm. Qərblilər Hun Attilanın başçılığı altında olan moğol köçərilərinin avropalılardan canına necə vəlvələ saldığını və onlar haqqında bir çox başqa məlumatlar da oxuyublar. O az qala Romanı çökdürmüşdü. Lakin bir zamanlar Avropanı istila etmiş hunlar və türklər haqqında yalnız nadir sayda, "çəpərin digər tərəfindən" şüurlu bir tarixi perspektiv əldə etmək mümkündür. Murad Adcı hamımızı maarifləndirəcək. Bu kitabda onun sözlərindən çoxsaylı istinadlar gətirəcəyəm. Onun dövrü əhatə edən ödənişsiz kitablarını və satışda olanları oxumağı hamıya tövsiyə edirəm. Türk-

¹¹ "Qıpçaqlar, Türklərin və Böyük bozqırın qədim tarixi".

lərlə bağlı bir çox faktı öyrəndikləri üçün məyus olmaya-
caqlar. Nəhayət, kim olduğumuzu kəşf edirik. Murad Ad-
cının kəlmələrinin yenilikləri mənimsəməyə qadir olan
oxucuya ehiyacı var.

Qeyd: Adcı türk əsilli Rusiya vətəndaşdır. Onun ki-
tabını ingiliscəyə tərcümə edən şəxsin təqdirəlayiq bir in-
giliscə savadı olsa da, kitab səhvlərlə doludur və nəşrə
yaxşı hazırlanmayıb. Kitabımın heç bir fəslində bu iqtı-
basları düzəltmədim, yəni onları tamamilə Murad Adcı-
nın internet saytından götürdüyüm formada saxladım.
Buna baxmayaraq, Adcının bu önəmli mesajı, insanlığa
təsirli olacaq və rahat başa düşülə biləcəkdir.

“Çox sayda – milyardlarla insan türk dilində danışır-
dı və danışır. Qarlı Yakutiyadan mülayim iqlimli Mərkəzi
Avropaya, Sibirdən qızmar Hindistana qədər. Hətta Afri-
kada da türk dilinin səsləndiyi yaşayış yerləri vardır.
Türk dünyası böyük və qeyri-adidir. Bu dünyada ən çox
sayı olanlar türklərdir. Onlar dünyanın hər bir yerində ta-
nınan böyük bir ölkədə, Türkiyədə yaşayırlar. Öz xalqı,
qədim adət-ənənəsi, yüksək və bənzərsiz mədəniyyəti
olan bu millət haqqında minlərlə kitab və məqalə yazıl-
mışdır.

Ümumilikdə bir neçə yüz nəfərdən ibarət olan *Tofalar*
haqqında isə, əksinə, çox şey söyləmək olmur. Onlar çox
az tanınır. Tənha və sıx Sibir tayqasında, iki-üç kənddə
yaşayırlar. Buna baxmayaraq, ən qədim və ən təmiz türk
dilini bəlkə də, elə tofalar saxlamışlar. Onların həyatı yüz
illər boyu digər qəbilələrlə demək olar ki, heç bir təmas
olmadan keçdi. Dillərinə heç bir dil qarışmadı, onu ləkə-
ləmədi.

Həqiqətən də, Türk dünyası böyükdür... Çox sirli-
dir... Bu dünya bir brilliant kimidir. Onun hər üzü, hər kə-
narı bir millətdir. Azərbaycanlılar, altaylılar, balkarlar,
başqırdlar, qaqauzlar, qazaqlar, karaimlər, qaraçaylılar,
qırğızlar, Krım tatarları, kumuklar, tatarlar, tuvalılar,
türkmənlər, uyğurlar, özbəklər, xakaslar, çuvaşlar, şorlar,
yakutlar. Hamısını birdən xatırlamaq mümkün deyil.

Türk dünyası onlarla xalqı birləşdirir. Hamısı eyni
kökdəndir və hamısı özünəməxsusdur. Fərqli nüanslı sə-
sləri və mənaları olan dilləri də özünəməxsusdur. Bəzən
eyni söz ayrı-ayrı cəmiyyətlərdə başqa mənə verir. Bu,
normaldır. Çünki bunda türk dilinin nəhayətsizliyi, onun
heyrat ediləsi sadəliyi və qədimliyi var.

Lakin hər zaman belə olmadı. Vaxtilə, çox qədimdə,
türklər hər kəsin anladığı eyni dildə danışdılar. Təqri-
bən iki min il öncə, dilləri – sadəcə özlərinin anladığı –
ləhcələrə (dialektlərə) ayrılmağa başladı. Lakin ortaq dil
uzun müddət unudulmadı. Çox uzaqlardan gələn tacirlə-
rin toplandıqları bazar və yarmarkalarda, əvvəllər olduğu
kimi, bir dildə danışıb, razılığa gəlirdilər.

Bu ortaq dil ədəbiyyat dilinə müxtəlif töhfələr verdi.
Şairlər və qiraətçilər bütün Türk dünyası xoşnud olsun
deyə, hər kəlməni əsərlərində ustalıqla işlətdilər. Əsgər
toplayan, vergi təyin edən dövlət məmurları hələ də ortaq
dildə danışdılar. Bütün dövlətlər həmin dövrdə türkcə
danışır və yazırdılar.

Bir türk xalqını digərindən ayıran şey dil deyilmi?
“Türk dünyası” olaraq adlandırılan o brilliantın sirri elə
dillərinin çox çeşidliliyində deyilmi?

Heyhat! Hər şey çox anlaşılmaz və çətindir.

Görünür, yer üzündə, günü bu gün də Türk olduqlarını bilməyən qövmələr var. Bu məsələdə şübhə yeri yoxdur. Düşmənlər onları əsir aldılar və ölümlə hədələyərək ana dilində danışmağı qadağan etdilər. Beləliklə, insanlar dillərini unutdu. Nəticədə, əcdadlarını və onlara aid olan bütün qədim şeyləri unutdular. Yaddaşsız qəbilələr olaraq qaldılar; hələ də öz gerçək tarixlərindən xəbərsiz halda yaşayırlar.

Təəssüf ki, onlar dünya tarixində elə bu cür də formalaşdılar.

Bu insanlar, əlbəttə ki, qədim zamanlardakı kimi üz-dən əcdadlarına (başqa cür olması mümkün deyil) bənzəyirlər. Avstriyalılar və bavarialılar, bolqarlar və boşnaklar, macarlar və litvalılar, lehlər və saksonlar, serblər və ukraynalılar, çexlər və xorvatlar, burqonlar və katalonlar... – hamısı belədir. Onların yarısından çoxu mavigözlü, sarısaçlıdırlar (eynilə qədim türklər kimi) və heç nə xatırlamırlar. Bu, olduqca təəccüblüdür. Amerikalılar, ingilislər, ermənilər (ərmənlər), gürcülər, ispanlar, italyanlar arasında qohum olduqlarını unudan türklər heç də az deyil. Və xüsusilə iranlılar, ruslar və fransızlar arasında. Onlar da qədim türklərin xarici görünüşünü mühafizə edə bilməmiş və eyni zamanda, hər şeyi unutmuşlar.

Kədərli bir tarixdir. Çox təəssüf ki, hər şeyi bu vəziyyətə özləri gətirdilər. Kədərli, daha doğrusu, təfsilatsız və anlaşıqsız.

Kazaklar (ukraynalılar) bu baxımdan fərqlənirlər. Millət kimi millət deyillər, qəbilə kimi qəbilə. Anlamaq olmur. Bunun əvəzinə bir nağıl uyduraraq, öz gerçək tarixlərini gizlədirlər. Ukraynalıların sanki, zamanın yol ayrıcında azdığı məhz bu məqamda üzə çıxır: Özlərini slav-

yan əsilli hesab edirlər, lakin hələ də ana dil türkcəni unutmayıblar. Bəzi Kazaçik kəndlərdə, əvvəllər olduğu kimi, o dildə danışır (qovaryat, qutoryat, balakayut). Və hiyləgərcəsinə, onu "ana dili" deyil, "məişət" dili adlandırırırlar.

Mən uzun müddət Türk dünyasının bu qədər az tanınmasının səbəbini anlamağa çalışdım. Bu bir təsadüf idi mi? Heç bir dil türkcə kimi bu qədər nüansa, təfərrüata və ləhcəyə (dialektə) malik deyil. İnsanların qanı eyni, əcdadları eyni, tarixləri eyni, lakin dilləri ayırırsa, özləri də ayırı millətlər olurlar. Həqiqətən də, niyə axı?"

Növbəti iqtibas cənab Adcının hələ ruscadan ingiliscəyə tərcümə edilməmiş kitabındandır:

"Coğrafi xəritə, heç də qalın kitabdan az məlumat daşımayan, əhəmiyyətli tarixi sənəddir. Onu oxumaq lazımdır: Xalqların böyük köçü xəritədə izlər qoymuşdur. Sonra II-V əsrlərdə məskunlaşma yerinə görə kəndləri, şəhərləri, son dayanacaqları ilə böyük bir düzənlik ölkə olan Dəşti-Qıpçaq meydana gəlmişdir. Baykaldan Alp dağlarına qədər həmin Bozqır qurşağında türk mədəniyyəti hakim idi. Avropa o dövrdə Serbiyadan "başlayırdı". Yüz illər keçdi, o bütünlüklə yox olmuş kimi görünür. Lakin heç nə unudulmadı. Xəritələr isə insanların unutduqlarını xatırlayırlar.

Məsələn, Dəşti-Qıpçaq hüduqları pozulmamışdır. Rusiyada "kurqan" kəlməsi məşhur toponimçi E.M. Murzayevin yazdığı məlumata görə əvvəlcə "sərhəd", "hüduq" mənasına gəlirdi. Niyə? Çünki türk torpaqlarını hər şeydən əvvəl kurqanlar ayırırdı, kurqanlardan o tərəfdə başqalarının torpaqları başlayırdı.

"Dəşti-Qıpçağ"ın sərhədləri: şimalda Moskva çayı üzərindən keçirdi, çayın şimal sahili finlərin və uqorların idi, cənubda isə Türklərlə sərhəddə idi. Tək Moskva sərhədləri içində çox az kurqan qrupu məlumdur, əksəriyyəti cənub (sağ) sahilindədir. Xüsusilə, türklərin məskunlaşdığı Moskva ətrafında. Qədim türk məhəllələrinin toponimikası bunu təsdiqləyir. Məsələn, "Kolomenskoe"-nin, əvvəlki adı "Qollama"dır. Türkçə "qoruma", "qollama" mənasına gəlir. "Kopotniya" "Uzun ev"dən (yaxud "Uzun ot"), "Kuntsevo"dən "Qorunaq", ya da "qonaq"dən gəlir. Bu sözlərin slavyan mənşəli olmadıqları göz önündədir. Və Moskva çayının şimalında kurqan yoxdur. Orada başqa mədəniyyətlərdən olan başqa adamlar yaşamışdır və ordaki toponimlərin mənşəyi başqadır, ancaq slavyanca deyil".

(Matlokun qeydi. İqtibaslarda mötərizə içində gördüyünüz qeydlər mənim deyil, ya cənab Adcının, ya da onun tərcüməçisinin şərhəlidir).

Yazının qeydi. XII əsrdə sərhədlərin bugünkü kimi dəqiq xətlər formasında olmadığına aydınlıq gətirmək lazımdır. Bütün məsələ qonşuların bərabər ölçüdə pay aldığı geniş bir bölgədən ibarət idi (dialog, qarşılıqlı hesablaşma və sülh bölgəsi). Moskva çayı, Oka və ona bitişik torpaqlar, köçdən əvvəl slavyanların yarı-sahəsi kimi idi. Bu səbəbdən Türk abidələri finuqorların abidələri ilə yanaşıdır. Bu, təbiidir. Məsələn, qədim zamanlardan bəri bazarlarıyla məşhur olan Nijniy Novqoroda, ilk əvvəl türkcədə, bolqarcada rast gəlinir. Bolqar bazarına Avropadan, İrandan tacirlər gəlirdi.

Cənubda, türklərin ölkəsinin İrana çatdığı yerdəki kurqanlar buna şahiddir. Sərhəd, demək olar ki, dəyişmə-

dən qalmışdır. Orada hələ də türklər yaşayır və İran azəriləri adlandırılırlar.

Günü bu gün də Dəşti-Qıpçağın şimal və cənub sərhədləri arasında minlərlə yer adı olduğu kimi türkcə qalmışdır. Məsələn, Moskvada Kremlin qarşısı – sağ sahil "Balçuq" adlanır. Rusca belə bir söz yoxdur. Bu, türkcə "palçıq" deməkdir. O açıq-aşkar türkcə bir toponimdir.

Buna bənzər sonsuz sayda nümunə var. Rusiya səhralarında bir çox şəhərin adı əksərən türk mənşəlidir. Orel "Yuxarı yol", Tula "Dolu", Bryansk (Birinci, Bryaneçsk) "Birinci", Saratov (Saryrau) "Sarı dağ", Simbirsk (Simbir) isə "yalnız qəbir" ... Kashira, Kolomna, Kaluqa, Voronej, Penza, Çelyabinsk, Kurqan. Bu tipli çoxsaylı kəlmə vardır və hər biri qıpçaqların ana vətənləri məsələsindəki unutulmuşlarını göstərir.

Xəritələr Qorxunc İvan (İvan Qrozni) və Çar I Pyotrun işğalçı müharibələrinin izlərini qorumuşdur. Rusiyanın qonşu torpaqlar hesabına necə genişləndiyini göstərir. Xəritələr yenidən yazılan xronikalardan təmizlənməyə çalışılan qaranlıq tarixi mühafizə edir. Və Avropa xəritələrində göstərilən qədim türk məskəni olan "Kipenzaj"ın rus Penzaya, "Şapaşkar"ın Çeboksariyə, "Burununej"ın Voronejə, "Saryrau"nın Saratova, "Çelyaba"nın Çelyabinskə çevrilməsinin səbəbi anlaşılan olur.

Türkçə "Uzaq" mənasında "Aleman" deyilirdi. Almaniya adı "Alemania"dən gəlir. Bir çox "german tayfası" mavi gözləri, iri almacıq sümükləri ilə qabarıq biçimdə Qıpçaq görünüşlü idi və runik yazılarında, adətlərində və xalqın yaddaşında da göstərilirdi kimi türkcə danışdırlar. Onlar uzaq Altaydan gələn adamlar idi...

Əlbəttə ki, türkçə yer adları Avropa xəritələrində qalmışdır. Bu xəritələrdən bəzi ölkələrin və tayfaların tarixi açıqca oxunur.

Fransa və İtaliya, İngiltərə və Avstriya, Yuqoslaviya və Çexiya əhalisinin bir qisminin də erkən dövr tarixi eyni şəkildədir. Arxivlərdən, təxminən XVI əsrin sonuna kimi türk dillərinin danışıldığı nəticəsi çıxır. Əslində ondan sonra, inkvizisiya məhkəmələri dövründə, Roma Katolik kilsəsi arxivlərin böyük həcmdə "təmizlənməsi"ni təsdiqlədi. Təəccüblüsü isə odur ki, türklərin Mərkəzi Avropada yaşadıklarını iddia etməyə imkan verən də elə bu sənədlərdir.

Adcının ismarıcını anlayırsınızmı?

Bir çoxumuz bilir ki, Romanın hökmranlığının son günlərində qotlar, ostqotlar, vestqotlar, alanlar (alanilər), alemanlar (alamanlar), franklar və s. kimi adlandırdığımız köçəri Orta Asiya türkləri yavaş-yavaş Avropaya gəlməyə başlamışdı. "Avropanın yerliləri" onlarla mədəni və linqvistik bir yaxınlıq duydular. Nə qədər də olsa, hamımız bir zamanlar türk və Ramanaka (hindu) idik.

Bu dövrü müasir İngiltərə ilə bağlı fikirlərimizlə müqayisə edə bilərik. Dünyanın fərqli bölgələrində yaşayan oxşar insanlarıq. Lakin amerikalılar və ingilislərin beş yüz, yaxud, min il əvvəl eyni adamlar olduqlarını qəbul etmək bizə çətin gələrdi. Hətta indi də, bu ölkədə yaşayan avropalılar: hollandlar, almanlar, isveçlilər, norveçlilər və

digər nəsillər mədəni və linqvistik baxımdan özlərini İngiltərəyə, öz köçəri əcdadlarının ana vətənləri ilə müqayisədə daha yaxın "hiss edirlər". Daha bir nümunə göstərirəm. Bu ölkədə ispanca danışan insanlar və anqlo-amerikalılar hər bir qrupun bir-birindən fərqli olduğunu hiss edir. Halbuki, İngiltərə ispan qotlar, ya da iberlər (qədim türk gürcüləri) tərəfindən qurulmuşdur. Cənab Adcı sadəcə bizim kim və nə olmağımız məsələsində yaddaşımızı təzələməyə çalışır: türklər və hindular.

1950-ci illərdə Mərkəzi Amerikaya səyahət edərkən Salvadorlular orada yaşayan varlı türklərin (Turkolarn) sayından şikayətlənmişdilər. Halbuki, onlar və hazırkı Amerika qızıldərili qəbilələri də, hamımız kimi, türklərin nəvələridir.

Məhz bu, Burqund tayfasının izlədiyi yoldur. Burqund xalqı Avropaya Baykal dağlarının ətəklərindən gəlmişdir. Şərqa aid toponim olan "Burqon" orada tanınır. Sonra isə Xəzər çöllərində yaşayıblar, sonra bir qismi Qafqaz dağlarının ətəyinə, Burqund məskəni olan Karaçiyə yerləşmişlər. Və 435-ci ildə Atillanın başçılığı altındakı xalqlar bugünkü Fransaya çatmış və Burqun-yurdu, yaxud Burqundiyanı qurmuşlar. Fransız-burqundlar türk milli mətbəxinin yeməklərini, geyimdən qab-qacağa qədər bütün əsas ünsürlərini qoruyub saxlamışlar, adət-ənənələrini unutmamışlar, lakin dillərini itirmişlər.

Bu şəkildə *savoy* xalqının da tarixini izləmək mümkündür. Bu toponim coğrafi xəritədə Altaydan nazik bir zəncir formasında uzanır. Bu da xalqların böyük köçünün olduğu zamanla uzlaşır.

"Terinq" sözü də yenə oxşar bir tarixi yolda kompas rolunu oynaya bilər.

Türkcə "terinq" kəlməsi "dərin", "bol", "bərəkətli" deməkdir. Məsələn, geniş, bərəkətli vadiyə belə demək olar. Balxaşdan (ya da Balkash – ingiliscəyə) (bu gölün köhnə adı Terinq – Kül idi – müəllifin qeydi). Mərkəzi Avropaya qədər bu toponim açıq şəkildə qabarıq formada görünür. Təsəffüdülmü? Qətiyyəən deyil. Qərbi Avropa ədəbiyyatından çıxarılan nəticəyə görə, Atillanın dəstəkçiləri Terinqlər (Turinglər, Tyuringlər), Burqundlar və digər "germanik tayfalar" idi. Hər biri yaxşı at sürməyi bacarırdı və üzərində xaç işarəsi olan bayraqların altında döyüşürdü. Terinqlər və onların atçılıq bacarıqları haqqında tarixçi İyordanın sətirləri təəccüblü deyil. Avropalılar o dövrdə at yetişdirməzdilər! Qımız da içməzdilər. Bu, məşhur türk məşğuliyəti idi.

Dunayın xəritəsini araşdırarkən Qıpçaq adlarının çoxluğunu görürük. Balkan sözü türk dilində "Meşəylə örtülü dağ" deməkdir. Azərbaycanda təəccüblü şəkildə gözəl meşələrlə örtülü belə dağlara bu ad verilmişdir.

Balkanlardakı çernoqorlara "karatiələr" deyə müraciət olunurdu. Niyə? Türk dilini bilmədən, buna cavab vermək olmaz. Ancaq cavab sadədir. Türkcə "qara" və "tau"-yəni dağ sözləri birlikdə "karatiələr"i yaradır (qardağlılar). Buna görə də çernoqorlar və karatiələr eynidir.

Avrasiya xəritəsində göydəki ulduzlar qədər türkcə toponim var. Ancaq (Rusiyada yaşayan insanlar üçün) bunları öyrənə bilmək mümkün deyil. Bu məsələylə bağlı kitablar, ancaq Rusiya sərhədlərindən kənarında nəşr edilmişdir. Azsaylı elm adamları bunları bilir. Bunlardan biri də məşhur coğrafiyaşünas **Eduard Makaroviç Murzayevdir**. Öz kitabını, bəlkə də dünyanın ən önəmli kitabını yazmışdır, *Turkic Geographical Names* ("Türkcə coğrafi ad-

lar")... Kitab ixtisar olunaraq, çox az nüsxədə nəşr edilmişdir (yalnız 500 nüsxə).

Bütün Bozqırın sərhədləri İngiltərədə də aşkar görünə bilər. O sərhədlər orada türklərin (saks, ya da saks) başçılığı ilə V-VI əsrlərdə meydana gəlmiş anqlosakson müharibələrinin xəritəsidir.

Yerliləri məğlub etdikdən sonra qıpçaqlar yurda və sonradan isə krallığa öz adını vermiş "Kənd" şəhərindən başlayaraq "ada" dövlətlərini qurmuşdurlar. Türk dilində "kənd", "daş qala" mənasını verir (Daşkənd – "daş qala" ilə müqayisə edin – ingiliscəyə tərcümə edən qeydi). Bura adanın daha içərilərinə gedib çatmaq üçün əlverişli bir mövqe idi. Körfəzin qarşısında, Avropa qitəsində Kalais şəhərini qurdular. Bilirik ki, Anqlo-sakson müharibələri buradan başladı, körfəzə keçid də buradan hazırlandı. Xəritə bu hekayəni təsdiq edir.

Yazıcının qeydi. Türk dilindəki "Qala" eyni zamanda "həssar/qala" mənasındadır. Ancaq divarları daşdan yox, torpaqdan hazırlanır.

Bəlkə də ən heyrətə gətirən məsələ toponimin işarə etdiyi adın bu bölgənin vəziyyətinə tam şəkildə uyğun gəlməsidir. Qədim türkcədə bir termin olan "ing" "qənimət" deməkdir. Bu "ingland"ın mənşəyi, "zəbt edilmiş/ələ keçirilmiş torpaq" deyildirmi? Türklər gəlmədən əvvəl adaya Albion deyirdilər.

İlk əvvəl kiçik reaksiyalara, sonra isə etirazlara cavab olacaq növbəti bir həqiqət: İngilis kilsəsi (anqlıkan kilsəsi) Papa hökumətini tanımamışdır, sadəcə Papa müqəddəs I Böyük Qriqori (540-590) onların etibarını qazana bilmiş-

dir. Erkən dövrlərdə ingilislər şərqə aid ayinlərin əlamətlərini yaşatmışlar. Niyə? Adaya onlar haradan gəlmişdi? İlk keşişlərinin adı türk dilində bir söz olan Aidan idi (türkcə "ışıq" deməkdir), o, yerlilərə Göy Tanrıya inanağa öyrətmişdi. Missioner ora tərcüməçilərlə birlikdə getmişdi. Bəs bunun səbəbi nə idi?

Yeri gəlmişkən, uzun müddətdir aktuallığını qoruyan kurqanları uzaq İngiltərəyə kim aparmışdı? Əminliklə deyə bilərik ki, Böyük Bozqırın digər torpaqlarında da həmin kurqanlardan var idi. Şotlandiyada isə tapılmır. Və ingilislər bilməlidir ki, onların sevimli oyunu olan polo, xalqların böyük köçündən əvvəl Altayda oynanırdı. Onlar taxta bir topu yox, düşmənin dəriyə bükülmüş kəlləsini sürürdülər. Türklər öz qədim oyunlarının çoxunu unutduqları kimi, bu oyunu da unutmuşdular.

Qıpçaq qanı bəzi ingilislərin damarlarında donmadı. Görünüşləri və davranışları onların köklərini göstərir. Görünür, ingilis qıpçaqlar əcdadlarının sözlərini anqlosaksların yürüşlərindən çox əvvəl unutmuşdular. "Başqasının donunu geyinmə, əyninə oturmayacaq".

Dünyanın yarısını ələ keçirəndən sonra qıpçaqlar, tarixi unutmuş, əldən buraxmış kimi görünülər. Hər böyük, qanlı savaştan sonra ya "yeni" millətlərə çevrilərək, ya da digər millətlər ilə qarışaraq, bir-birinin ardınca Dəsti-Qıpçağı tərk etdilər. Türklər günəşin altındakı qar kimi əriyib getdilər.

Burada bəhs etdiklərimi daha dərinəndən araşdırmaq istəyən oxucularım, öz əleyhdarlarının Murad Adcını türkləri yenidən dünyanın zirvəsində görmək üçün heç nəyini əsirgəməyən fanatik milliyyətçi adlandıracağını hiss edəcəklər. Ancaq bu heç də belə deyil. Tək istəyi biz

insanların kim olduğumuzu və haradan gəldiyimizi tam mənasıyla bilməyimizdir. Onlar bizə təkcə qanlarını və fiziki görünüşlərini deyil, dinimizi də verdilər. Qədim hindularla birlikdə onlar, həqiqətən də, dünyanın ata-analarıdır. Cənab Adcının və mənim yazdıqlarımı anlayan insan öz qardaşlarına müharibə elan etməyə necə cəsarət edə bilər? Məsih İsamıza *David Koreş* deyirdilər. *Koruş, Kuraş, Kuruş, Kurious* türk aristokrat və ruhani sinfinin ləqəbi idi. Hətta Məhəmməd də Qüreyş adlı ərəb lider və ruhani zümrəsinin üzvü idi.

Yazıçı Murad Adcının söylədiklərinin doğruluğuna şübhə edənlər onun hər sözünü yoxlamaq üçün Əhdi-ətiqin ilk beş kitabı olan "Tövrat"ı əldə etməlidirlər. Əslində, "Tövrat" sözü türkcə "terai"dən törəmişdir və "tarix" mənasını verir.

Nuh və oğlanları, Sam, Ham və Yafət türk idi. Nuhun gəmisinin Armeniya¹² – Türkiyə sərhədində quruya yan alması buna işarədir. İbrahim Kaldeliydi, çünki iraclılar, kürdlər kimi, şumerlər, hetlər (xatti, hatti, (keder), kassitelər, kuşlar, kaiser (keser) türk idi. Türkiyədəki Suriyalı katolik kilsəsi özünü "Keldani" adlandırır.

Əgər "Tövrat"ı oxumusunuzsa, insanlığın ilk əcdadları hekayəsini, "Təqvin"də və Tövratin digər kitablarında, Kabul, Havilah (Havila), Sofir, Khaiber, Qozan, Tibet, Lhasa, Kopen çayı, Dan qəbiləsi kimi yer adları Əfqanıstan, Pakistan, Kəşmir, Rəcəstan, Qucarat və Şimal-qərbi Hindistan ilə Orta Asiyadakı digər etnik türk olan bölgələrin hər tərəfinə dağılmışdı. Hələ də elədir.

¹² Armeniya – bu adın Ermənistan (Hayestan) mənasında işlənmədiyi, haylarla (ermənilərlə) əlaqəli olmadığı və haylar Armeniya ərazisinə gəlməzdən əvvəl də həmin ərazinin məhz bu cür adlandırıldığına diqqət yetirmək lazımdır. (Sara Sadıqova – Azərb. tərc.)

Bu kitab da insanlığın Cənnətdən (Sibir, yaxud Hipberoriya) çıxışı və türk köçərilərinin Tufandan sonra yer üzünün uzaq nöqtələrinə kimi çatan səfərləri haqqındakı həqiqətləri göstərdiyi üçün, bir növ "Tövrat" və "Kabbala"nın miniatürüdür.

Bölmə 4

Ateistlər, inamsızlar və hamı üçün – İsa!

Bir insan üçün valideyninin dini görüşləri mühitində doğulub-böyümək qeyri-adi şey deyil. Əlbəttə ki, sonradan onu inkar etməyi çıxmaq şərt ilə. İnsan başqa bir dini qəbul edərək öz dinini və məzhəbini dəyişdirə, yaxud hansısa dini cərəyana qoşulmayaraq öz görüşlərini gizlədə bilər. Belələrinə "sekulyar" deyilir.

Aqnostiklər, yəni ilahi qüvvələrin olub-olmadığından xəbərsiz olduqlarını səmimi şəkildə etiraf edən insan qrupları da var. Çox adam kainatdakı ilahi qüvvələrin mövcudluğunu bütünlüklə, hərarətlə, hətta qəzəblə inkar edir, fiziki mənada ölərkən fərdi şüurumuzun bir də heç vaxt, heç bir formada görsənməyəcək şəkildə yox olduğunu düşünərək ateist olurlar. Ateistlər və aqnostiklər ölümdən dərhal əvvəl, yaxud ölüm anında Tanrıya yəni-dən iman edərək öz dinlərinə qayıdırlar. Bəziləri isə, kai-

natda Tanrının varlığını və gəncliyində bu fikri əsassız şəkildə inkar etdiyini ölməzdən əvvəl etiraf edər, lakin bunu bəlli etməzlər (inancsızlığa sadıq qalmış insan rolu oynayarlar).

Mən də elə idim. Uşaq ikən qatı dindar olmuşam. Hələ 12 yaşına çatmamış, ata-anamın etiqad etdiyi Nasıranlı (Nəsrani) kilsəsini tərk etdim və başqa məzhəbləri sınaadım. Baptist, xristian metodist və başqa kilsələri gözdədim. Meksikada gənc universitet tələbəsi ikən Roma katolik kilsəsinə qoşuldum. inanca görə yox, meksikalılara özümü sırf mədəni yöndən qəbul etdirmək üçün. Bu hadisə, təxminən, bu kitabı yazmamışdan 60 il əvvəl olmuşdur. Lakin, qərarıma görə heç vaxt peşman olmadım. Katolik kilsəsinə bağlı olsam da, özümü aydın şəkildə buddizm, hinduizm, rozenkreyserlər ordeni, mental fizika və başqa dini görüşlərlə zənginləşdirdim. Bunu bildirməyə hər zaman şad olmuşam – ateist deyiləm. Bir parça canlandırılmış torpaqdan daha artıq olduğum qənaətinə möhkəm bağlıyam.

Mən də məzara yaxınlaşanda “şübhələri” bitən hər ateist və skeptik kimi etdim; lakin başqa formada. Sübutu olmayan görüş və təlimlərə inanmaq bağışlanmaz günahdır və mən buna nifrət edirəm. Mən – günəşin doğulub batdığına necə əminəmsə (gnosisi), bildiklərimi də o cür bilmək istəyirəm. Ömrümü “inanan” olaraq deyil, “bilən” olaraq başa vuracağıma ümid edirəm.

Bilmək – dikbaş məzhəblərdən gözüyumulu yapışmaqdan daha inandırıcı və etibarlıdır. Bilməyin başqa bir gözəl tərəfi də, kimisə, mənim də nümayəndəsi olduğum katolikliyə qayıtmağa ehtiyacın olmamasıdır. Yəhudi, buddist, hinduist, çaynist, yaxud hər kimdirsə, o bir çox

halda, ya da başqa inkarnasiyalarda, asıldığı xaç, yaxud ağac üzərində öləcək və fiziki dünyaya geri qayıdacaq formada çarmıxa çəkilmişdir. Onun şəhid olması təkcə “xristianlıq” dinində baş verməmiş, hər zaman da İsa Məsih olaraq adlandırılmamışdır. Ümid edirəm ki, bu kitabda qeyd etdiklərimin sizin üçün də böyük mənası və əhəmiyyəti vardır.

1964-cü ildə Kaliforniya liseyinə ispan dili müəllimliyi vəzifəsi üçün müraciət etmişdim. İşə qəbul olduğum üçün ailəmlə birlikdə Kanzasdan Kaliforniyaya köçdük. Orda fakültənin yeni üzvü olan, Amerikada təhsil almış, gənc pakistanlı tarix müəllimi də var idi. İsanın çarmıxda ölməsinə və üç gündən sonra dirilməsinə çox sayda xristianın inanması ona qəribə görünürdü. O, bizə İsanın çarmıxdan xilas olduğunu, anası Məryəm və müqəddəs Tomasla birlikdə Şimali Hindistana qaçdığını danışdı. Təxmin etmək çətin deyil ki, bu “paqan”¹³ azgınlığını məktəbdəki heç bir müəllim qəbul etmədi. Lakin mən yenə də onun dediklərinə qulaq asdım və bu məsələni özüm üçün araşdırmağa qərar verdim. Araşdırmalarım 1973-cü ilə qədər gözəçarpacaq bir nəticə vermədi. Sonra Meksika jurnallarının birində, pakistanlı həmkarımın dediklərini təsdiqləyən şəkili bir məqaləyə rast gəldim. Məqalədə İsanın nəslindən olanların da, onun məzarı və başdaşının yanındakı lövhədə yaralı ayaq izlərinin də şəkli də göstərilirdi.

İsanın məzarı və həyatda olan nəvələri haqqında olan bu məqalə alman jurnalı “Ştern”dən tərcümə edilmişdi.

¹³ Paqan – latınca *paganus* – kənddə yaşayan, kəndli mənasındadır. Çoxsaylı və müxtəlif tanrılara inanan, dəqiq bir dini olmayan və əsasən təbiət mənşəli ilahi qüvvələrə inanan və bunları özündə əhatə edən inanc sistemi Paqanizm adlanır.

“Ştern” Hindistanda bu məsələni qaldırmaq üçün ora bir neçə yazıçı yolladı. Mumbayın baş yepiskopu kardinal Valeriyın Qrasias (Valerian Gracias) bu araşdırmadan xəbər tutanda onlara yalvarmışdı: “Tanrı xatirinə, bu haqda heç nə yazmayın!”

1989-cu ildə mərhum arvadımla həftə sonunu Meksika Tijuanada keçirərkən alman tədqiqatçısı, yazıçı Andreas Faber-Kaiserin “*Jesús Vivó y Murió en India*”¹⁴ adlı kitabını almışdım. Bu, oxuduğum ən maarifləndirici kitablardan biri idi. Kitabdakı şəkillərdən birində arxeoloqların Taksila qalıqları arasında tapdıqları müqəddəs Tomasın daş relyefi göstərilirdi. Relyefin altındakı yazıda isə, Tomas və onun Hindistandakı missiyasından bəhs olunurdu. İsanın yaşadığı dövrdə Taksila qədim Türk dünyasının başlıca mədəniyyət mərkəzlərindən biri idi. Aldığım kitabda, eynilə “Tövrat”da deyildiyi kimi, Musanın Nebo dağındakı Kəşmir qəbrinin də şəkli var idi. Bəli, Musa da türk idi.

İsanın Hindistanda basdırıldığından dünyanın xəbər tutmasını istəməyənlər söyləyir ki, İsanın Hindistana qaçması əhvalatları, içində İsanın olduğunu iddia edərək köhnə bir məzarı qoruyan Əhmədiyyə Musa təriqətinin uydurmasıdır. Təkcə bu deyil. Bir çox qədim kitab İsanın Hindistana qaçması və ordakı missiyasından bəhs edir. Kəşmirin hər tərəfində İsayə həsr edilmiş yer adlarına rast gəlmək mümkündür. Hind müqəddəs kitablarında olan *Bhavishya Purana*-da İsanın Hindistana qaçma səbəblərinin anlaşılıq izahı verilir. Bu kitab miladın 115-ci ilində yazılmışdır. Aşağıda onun tərcüməsindən bir hissəni oxuya bilərsiniz.

¹⁴ “İsa Hindistanda yaşadı və öldü”

“Günlərin bir günü (kral) Salivahana Himalay dağlarına gedərkən orada, hunların ölkəsinin mərkəzində, bir dağın yaxınlığında oturan, seçilmiş bir şəxs gördü. Bu müqəddəsin açıq rəngli dərisi, əynində isə ağ geyimi var imiş. Salivahana ondan kim olduğunu soruşub. O da şirin dillə “İşvara Putaram, yaxud “Tanrının oğlu” və Kanaya Garbam, yaxud “Bakirənin uşağı” kimi tanınıram, – deyib, – özümü həqiqətə və bağlılanmağa həsr etmiş biri kimi Amalekitlərə¹⁵ həqiqət yolu ilə getməyi nəsihət edirəm”.

Bu cavabdan təəccüblənən kral ondan dininin nə olduğunu soruşub. İsa belə cavab verib: “Ah, kral, mən doğruluğun mövcud olmadığı, günahkarlığın isə sayı-hesabı olmayan uzaq bir ölkədən gəldim. Amalekitlərin ölkəsində Məsih kimi tanındım. Günahkarlara və qanunsuzlara iztirab çəkdim. Mən də onların əlindən çox çəkdim. İsa Məsih kimi (İsa Məsih) gəldim, Məsihlik məqamına çatdım və s.

Bhavishya Puranada İsa və Salivahanın Hun torpağındakı ilk qarşılaşmalarından bəhs edilir. Hunlar da moğol türklərindəndir.

İsanın Hindistana qaçmasının hind müqəddəs kitabında qeyd olunmasına şübhəniz var? Həmin kitab ingilis dilinə də tərcümə edilmişdir.

Dini təlimlərin düşmənləri sənədlərin saxta olduğunu deyir. Xristianların Bavishya Puranayla bağlı çox sayda ittihamlarını oxudum. Bu, İsanın ölümündən dərhal sonra – eramızın 115-ci illəri ərəfəsində yazılmışdır. İsa öləndə 120 yaşı var idi.

¹⁵ Amalekitlər – Amalekitlər İbranın əbədi düşmənlərindən biri kimi İbrani müqəddəs kitablarında misirlilər və fəlastinlilərdən də çox pislənən tayfa.

Növbəti bölümlərdə, "Bavishya Purana" da da qeyd olunan, İsanın Hindistandakı yeni evi ilə bağlı kral Salivahananın dediyi bəzi şeyləri də göstərəcəyəm. Salivahananın dediyi söz İsa Məsihin ilahi təbiətini dərinədən anlaməyinizə səbəb olaraq, sizi heyrətə gətirə bilər.

Bu məqamda İsa haqqında yazdıqlarıma sizi "inanmağ" a razı saldığımı, yaxud bir növ İsa əleyhdarı olduğumu düşünə bilərsiniz. Lakin ümid edirəm ki, həm İsanın Hindistana qaçdığına inananlar, həm İsa, həm Tanrı, həm də digərləri, kiminsə İsanın xilas olduğuna inanıb inanmadığına əhəmiyyət verməməlidir. Əgər bu kitabda yazılanlar həmin kəslərin inanclarına olan bağlılığını məhv edə bilirsə, deməli, onların inanclarında boşluq var. Niyə? Çünki İsa dünyaya ona görə gəlmədi ki, bizə əbədi cəhənnəmdən xilas olmaq üçün tarix dərsi versin və qorxaraq "inanmağımız" üçün öz həyat bioqrafiyasını danışsın.

Sivil, fədakar və mədəni kütlə arasındakı davranış qaydalarına ("On əmir, yaxud Nuhun qanunları") gəldikdə isə, onların İsraildə yaşamış olanlardan və qədim dünyanın geri qalan hissəsindən heç bir fərqləri yoxdur. İsa bütün insanlığa rəhbər olmağa və bizim əslində, sadəcə fiziki bədən deyil, bundan daha fərqli bir şey olduğumuzu hiss etdirmək üçün gəldi. Bunu qəbul etməyə və buna inanmağa məcbur deyilik. Ateist, aqnostik, inancsız, skeptik, yaxud kilsəyə getməyənlərdən biri olmağa davam edə bilərsiniz. Hətta Tanrının və İsanın varlığına inanmaqdan imtina da etmək mümkündür. Onsuz da, ateist və skeptiklərin inkar etməyi gözə almayacaqları hansısa gerçək yoxdur. Ateist və skeptiklər öz əks-ruhaniyyət iddialarının nəticələrini ürəkdən qəbul edəcək qədər cəsurdurlar-

sa, kitabın sonunda ruhlarını necə itirəcəklərini yazacağam.

Qədim Türk Əfqanıstanının tarixi haqqında olan bir kitabda "İncil"dəki kimi kral Davud, Saul, Adəm və Həvva, hətta Süleyman kimi süjetlərə rast gəldim. Lakin əfqan versiyasında Qolyat, Davud onu məğlub edəndə filə minirdi. Orada göstərilir ki, Adəm cəhənnəmdən qovulandan sonra, indiki adı "Şri-Lanka" olan Seylon adasına gedir. Həvva isə Ciddəyə getmişdi¹⁶ (ref: History of the afgans, Khwaya Neamat Ullah).

Qədim dini adətlərə meydan oxumaq, onları zəiflətmək, gücdən salmaq mənim üçün çox ağırdır. Hər halda mən də bir xristian kimi dünyaya gəlmişəm və hələ də xristianam. Tədqiqatlarıma güclü və əzmlə olaraq davam etdim. Brahm-Abraham (İbrahim), Sarah (Sara) – Saraisvati və Harka (Hagar) – Həcər arasındakı oxşarlıqlar kimi fəvqəladəliklər də gözümdən qaçmadı. Və hind miflərində başqa "Nuh"lara və "Musa"lara da rast gəldim. Lakin hindlilər söyləyir ki, öz müqəddəs kitablarındakı bir çox əfsanə bütün türklərin ata yurdu olan Orta Asiya, xüsusilə də Sibirdə meydana gəlmişdir. İncildəki hindli hetlər və amorlular, qüdsülərin ata-anaları, hətta İbrahimplə Sara da türk idi. Əgər kimsə hetlərin və amorluların türk kriptayalar olduğunu qəbul etmirsə, müqəddəs kitabdan bir şey başa düşə bilməz.

1989-cu ildə cəhəlcə və yanlışlıqla zənn edirdim ki, bu məsələlərin insani tərəflərinin hamısını kəşf etmişəm. Bu nöqtəyə qədər öyrəndiklərimi, "Jesus and Moses are buried

¹⁶ Ciddə – Hal-hazırda Səudiyyə Ərəbistanın ikinci böyük şəhəri və maliyyə paytaxtıdır.

in India. Birthplace of Abraham and the Jews"¹⁷adlı kitabımda izah etməyə qərar verdim. Kitab tezliklə nəşr olundu. Lakin sonradan mövzuyla bağlı daha həqiqətə uyğun bilgilərə rast gəldim. Finikiyalıların, yəhudilərin və hind-türklərin qədim dünyada ikili rol oynadığı ilə bağlı olan bölməni yetərinə qiymətləndirmədiyimi hiss etdim. Qədim Hindistanın bir zamanlar Sibirdən indiki Şri-Lanka və Fələstinlə İsrailə qədər uzandığı fikrini qəbul etmək mənim üçün çətin oldu. Bunu deyərkən heç də şişirtməmişəm. Bir vaxtlar türk-hind (kuru-ramanaka) təsiri dünyanın hər santimetrinə çatmışdı. Bu təsir Britaniya və Amerikaya qədər yayılmışdı.

Araşdırmamda etdiyim başqa bir səhv də, Hindistan adlanan "meşəyə" həddindən artıq fikir verərkən, yunanlar, türklər, ermənlər və yarımadaadakı (Hindistan) hindular kimi "ağacları" da nəzərdən qaçıрмаğımıdır. Bəzi hind aktivistlərin mənim üçün hazırladıqları tələyə düşdüm. Bunlar guya "Ari/hind-avropalı istilasını" məsələsinin ağ irqçilərin uydurması olduğunu iddia edirlər. Arilərin də ağ olduğunu deyirlər. Lakin sonra kəşf etdim ki, arilərin içində hər irqdən olanı var. Belə nəticə çıxarmağa məcbur qaldım ki, türklər (kurular, yaxud arilər) insanlığın bütünlüklə inkişaf etmiş olan ilk sivilizasiyasını və dinini Hindistana və Yunanıstana ötürmək baxımından həmin "ağacları"nın içində ən çoxsaylı və təsirli olanlardır. Hitler dünyanı gerçək arilərin türklər deyil, almanlar olduğunu düşünməyə sövq etmişdi. Nə yaxşı ki, insanları inandıra bilməmişdir. Lakin bu, almanların türk olmadıqları mənasına gəlmir. Həqiqətdə hamımız Türkük!

"İsa, Musa və digərləri"nin bütün çatışmazlıqlarına, bəzi yarımçıq elmiliyə, mənim əvvəlki qatı əqli qərarlarımın və çox düşünmədən gəldiyim nəticələrin səbəb olduğu aşkar xətalara baxmayaraq, qürur duyuram. Bu, daha böyük anlayışlar və macərələr üçün ağılı hazırlayan hər ürəkli tədqiqatçıya qədim tarixin bir çox müəmma və sirlərini çözmək üçün bol məlumat bazası verir.

Kitab çıxdıqdan sonra anladım ki, İsanın çarmıxda ölməyərək Qüdsdə düşmənlərindən xilas olduğunu qəbul edəcək qədər maariflənməmişəm. Lakin, aramsız topladığım məlumatlar İsanın fiziki olaraq çarmıxda öldüyü həqiqətinə biganə qaldığımı anlamağa vadar etdi. İsa bizə əsla yalan danışmadı. Həqiqətən də, ruhu yenidən bədəninə qayıtmış və onu fiziki həyata yenidən qaytarmışdı. Yenidən işgəncəyə məruz qalmamaq üçün ruhu bədəninə qayıtdıqdan sonra anası Məryəm və müqəddəs Tomasla birgə Hindistana getmişdir. Uzaqda həyatını rahatca yaşaya bilmişdir.

Bədəninə geri qayıdıandan sonra əsasını yerdən qaldırmış, əzabla axsayaaraq, gənc ikən onu tanıyan insanlara yenidən inam bəxş etmək üçün, özünün və bütün insanlığın əcdadının vətəni olan Orta Asiya və Şimali Hindistana getmişdir. İsanın dediyi kimi; o, bizə necə uzun ömür yaşaya biləcəyimizi göstərmək üçün gəlmişdi. "Bol luq" deyəndə uzun bir dünyəvi həyatı və gələcəkdə dünyəvi həyatda əbədi qalmağı nəzərdə tutmuşdu.

Eyni zamanda, anladım ki, İsanın göy üzünə – Cənnətə yüksəldiyini düşünməmişə səbəb olanlar, istəmədən də olsa, bizi doğru yoldan azdırıblar. İsa çarmıxda işgəncədən sonra ölmüş olsaydı, bizi bu dünyada ölümdən sonra da yaşaya biləcəyimizə inandırmazdı. Dünyaya gəl-

¹⁷ "İsa və Musa Hindistanda dəfn edilmişdir. İbrahimin doğum yeri və İsraililər".

məsindən az sonra onu tanıyan və gəncliyində onunla qarşılaşmış Sibir və Şimali Hindistandakı türklər “üç Türk kral, ya da bilgə”¹⁸ sayəsində onun çarmıxa çəkildiyini və orada öldüyünü eşitmişdilər. O zamanlar inkişaf etmiş texnoloji nəqliyyatın olmamasına baxmayaraq bu xəbər dünyanın hər yanına çatmışdı. Anadolu, yaxud Kurstanın (Türkiyə) və Hindistanın qərb sahilində, həmçinin Kerala ştatına qədər uzanan bölgə əhalisinin İsanın məsihliyini qəbul edən ilk insanlar olması tarixi həqiqətdir. İsanın yalın, lakin güclü ismarıcı məhz bundan sonra Orta Asiya və Avropaya sıçramışdır.

Araşdırmalara başlayanda daha çox özümü maarifləndirmək istədiyim sizi təəccübləndirə bilər. Bəlkə, kimsə eyni dərəcədə marağını cəlb edər deyər, tədqiqatlarının nəticələrini yayımlamışdım.

İsbatlanmamış nəzəriyyələri və uydurmaları həqiqət kimi qəbul etməyimizə səbəb olan inancın, inancsızlığın zəhərli tələsinə düşməyə can atırıq. Bunun səbəbini tapmağım üçün İsa, Musa və digərləri məni öz içimə və insanlığın zehninə nəzər salmağa həvəsləndirdi.

Müəllimlik etdiyim ərafədə bunu anladım: əgər kimsə bir məsələni həqiqətən öyrənmək istəyirsə, əlindəki az olanla işə “soyuqqanlı” şəkildə başlamalı və onu başqalarına da öyrətməyə çalışmalıdır. Müəllim kimi peşə həyata başlamazdan əvvəl öyrənməkdə olduğum bir şeyi başqasına öyrətdiyimi düşünsəm, asanlıqla öyrənə bildiyimi kəşf etdim. Buna görə də, inanc və inancsızlıqlarla bağlı araşdırma aparanda, öyrəndiklərimi kitaba çevir-

¹⁸ “Üç bilgə kral” İsanın doğulmasını ulduzlarda görün gizli Anadolu toplumu Bu İncilin ən çox sevilən nağıllarından biridir. Belə ki, ulduzları izləyərək yola çıxan və İsanın doğulmasına şahid olan və hədiyyələr verən üç bilgə kraldan bəhs edir.

dikdən sonra, özümü sinifdəymişəm kimi aparırdım. Sadəcə, bu vəziyyətdə sinif qismində mən idim. Bu yolla, nəyi öyrənmək istədimsə öz müəllimim ola bildim. Bir kitabı bitirdikdən sonra başqasına başlayır, onu daha asan, daha anlaşıqlı və əvvəlkindən daha öyrədici etməyə çalışırdım. Bu üsulla bir çox kitab nəşr etdirdim. Bu kitablar Tanrı, İsa və insanlıq – çünki onlar ayrılmazdır – haqqında olan hər şeyi kəşf etmək uğrundakı mübarizəmi təmsil edirdilər. Onlar sizə də öz axtarışlarınızda kömək edə bilərlər. Səbəbi budur:

Son iki kitabımı “The Ego/Madkind’s Inner terrorist” və “Christianity the world’s first worldwide religion”¹⁹ u bitirdikdən sonra sevinclə hiss etdim ki, aqlım fərdi və kollektiv insanın yaranmasında mövcud olan dairəni tamamlamaq üzrədir. Bu nəticəyə “Jesus and Moses are buried in India, birthplace of Abraham and the Jews”²⁰ adlı kitabıma yenidən nəzər saldıqdan sonra gəlmişdim. Qeyri-iradi türk kəristayalara işarə etməklə qalmamış, hətta “Kəristayaların kökləri insan mühakiməsinin şəfəqlərində dək geriyə uzanır” demişdim. Qıssası, bunu əvvəldən bilirdim. Qəribə görünsə də, bu çəmbər həm mənim, həm də insanlığın özünə qayıdışı yolunda apardığımız mübarizənin tarixinə çevrilmişdi. Birinci ayrılmaz şəkildə ikinciyə bağlıdır. Biz insanlar qeyri-iradi olaraq “onsuz da hər şeyi əvvəldən bilirdik”. Özümün və demək olar ki, bütün insanların eyni vəziyyətdə olmasından şübhələnirəm; bizlər insanlığın həqiqətdə fərdi və kollektiv keçmişini xatırladığını belə bilməyəcək qədər dindən və tarixdən bixə-

¹⁹ “Egoizm – bəşəriyyətin daxili terroristidir”.

²⁰ “İsa və Musa Hindistanda dəfn edilmişdir. İbrahimin doğum yeri və İsraililər”

bərik. Sadəcə, bunu özümüə etiraf edəcək qədər ürəkli olmalıyıq. Bu səbəbdən də, bundan əvvəlki iki kitabımda təkcə özümü sübut etməmişəm. Həmin iki kitabı və əlavə olaraq bu kitabı oxuyan hər kəs ateist olub-olmamasından asılı olmayaraq eyni dərəcədə faydalanacaqdır. Əslində, bunlar Kabbalist Yaqubun nərdivanının ilk pillələridir. Hal-hazırda insan övladı öz varlığının təxminən ən aşağı səviyyəsinə düşmüşdür. Texnologiyanın inkişafı gözlərinizi qamaşdırmasın. Əgər biz öz mənliliyimizin ikili xassəsini bilmiriksə, deməli, heç nə bilmirik. Texnoloji baxımdan nə qədər inkişaf etməyimizin heç bir önəmi yoxdur. İnsan övladı özünü xilas etmək üçün, nə və harada olduğunu xatırlamalı, həm də nərdivana yenidən dırmanmalıdır. Bu kitab yayımlandıqdan sonra, əgər hələ də həyatda qalsam – insanın əlindən belə bir şey gəlırsə – indi oxuduğunuz çəmbəri götürüb, onun çevrəsini ixtisar etməyə çalışacağam. Bu, nərdivanın yuxarısında qalan pillələrin hansı olduğunu açıq göstərəcək.

Erkən çağlarda kilsənin (xristian kilsəsi olub-olmaması vacib deyil) İsanın bizim aramızda olduğunu bu günə qədər niyə heç vaxt demədiyini anlatmaqda çətinlik çəkirəm. Nəyə görə finikiyalılardan, türk xristianlardan heç vaxt xəbərilmiz olmadı? İstər dünyəvi, istərsə də fanatik, mühafizəkar olsun, tarixçilərimiz qədim Sibir, Hiperboriya və Orta Asiyanın türk əcdadlarının möcüzələrindən xəbər tutmağımıza niyə mane oldular? Hər biri həmin uca məqamı qəbul etmiş Məsihlər İsadən əvvəl eyni cür təhqirə dözərək çarmıxa çəkilmışdi. Biz digər Məsihlərə hələ də böyük lider, filosof, yaxud sadəcə adi insan kimi yanaşırıq. Bir çoxu isə gözümüə bizdən biri kimi

görünür. Məsih və qoruyucu mələklər kimi varlıqlar bizə hər gün görünürlər, amma biz onların fərqlində deyilik.

Bir dəfə ilahi varlıqdan ya da qoruyucu mələkdən kömək aldıklarını danışan, gənc qızları olan yoxsul zənci cütlüyü xatırlayıram. Ev almağa imkanları olmadığı üçün vaqon-evdə yaşayırdılar. Bir gün Viktorvil şəhərinin mərkəzinə doğru gedəndə, qızları ayaqqabı mağazasında bir cüt ayaqqabı görüb və onu çox bəyənlmiş. Ayaqqabını alsınlar deyər ata-anasına yalvarmağa başlayıb. Atası deyib ki, əgər çox bahalı olmasa, ala bilər. Mağazaya girəndə mehriban görünüşlü və yaxşı geyinmiş bir şəxs onlara yaxınlaşıb. Qız ayaqqabıları geyinib yoxlamaq istəyib, satıcı isə onları vitrindən götürüb gətirib. Atası ayaqqabının qiymətini soruşanda satıcı onların ödəyə bilməyəcəyi yüksək bir qiymət deyib. Satıcı qızın çox üzöldüyünü görüb: "Bir fikrim var. Ayaqqabıları alın, pulunuz olanda ödəyərsiniz" – deyib.

Ata və ana onun bu comərd addımını və onlara etibar etməsini məmnuniyyətlə qəbul ediblər. Mağazadan çıxmamış satıcıdan adını soruşublar. Əgər gəldiklərində onu burada tapmasalar, axtara bilsinlər deyər. Satıcı deyib ki, mən bu mağazanın sahibiyəm. Adım isə "....."

Bir neçə həftədən sonra lazım olan məbləği yığan ana və ata ayaqqabıların pulunu ödəmək üçün mağazaya gəliblər. Lakin işçilər belə bir adamdan xəbərləri olmadığını deyiblər.

Dünyada varlılardan çox kasıblar var. Eyni zamanda, öz həyat təcrübəmə əsaslanıb deyər bilərəm ki, saxtakarların da sayı dürüst insanlardan çoxdur. Həmin vaxt ödəniş, yaxud hansısa bir növ təminat tələb etmədən bir mali yad adama vermək, iş adamı üçün axmaqca və müflis-

edəcək hərəkətdir. Bəs bu qərribə adam bu dürüst cütlüyə inana biləcəyini hardan bilirdi?

İşçilər o insanın hər şeyi əhatə edən ruhani təbiəti haqqında hər şeyi bilirdilər. Hətta onun həqiqətdə, hər şeyin *əsl sahibi* olduğunu da bilmə ehtimalları var.

Salvadorlu qapı qonşum Mərkəzi Amerikada yaşadığı zaman bəzi gözəgörünməz xeyirxahların ona necə kömək etdiyini mənə danışmışdı. Bir gün Maurisiyo (Mauricio) San-Salvadorun mərkəzində yolu keçərkən, avtomobil sürətlə üstünə gəlirmiş. O isə kənara çəkilməyə imkan tapa bilməyəcəyini başa düşüb. Avtomobil ona çırpılacağı anda görünməz bir varlıq onu çiyindən tutaraq yoldan çıxarıb və kənara qoyub. Bu cür qeyri-adi bir şeyi nə, yaxud kim edə bilər?

İlahi varlıqlarla bu cür qarşılaşmalar həyatımızda dəfələrlə baş verir, hər birimizin başına gəlir. Hamımızın onlarla aradabir, hətta bəlkə də tez-tez, ya da hər gün əlaqəmizin olmasında israrlıyam. Onlar bizimlə olduqlarını anlamayaq deyə, xüsusi ssenarilər qururlar.

Əvvəlki kitabımda – “Christianity, Madkind’s first worldwide religion”²¹ da gənc arvadının ona xəyanət etmək niyyətində olduğunu bilsin deyə, yaşlı dostuma “bir şeyin” məndən necə istifadə etdiyini danışmışdım. Lakin arvadının ona sədaqətsizlik etmək niyyətində olduğunu bilmirdim. Bir-birimizdən xoşumuz gəlmədiyi üçün, mənimlə münasibət qurmazdı. Deyilənə görə, sözlər ağızımdan bir-bir çıxarkən belə fitnə-fəsadçı olduğumu bilmirdim. Həmin “bir şey” məni gic yerinə qoymuşdu. Görünməz varlıqlar həyatımıza təsəvvür etdiyinizdən daha çox müdaxilə edir. Bunu əminliklə deyirəm. Lakin, əgər belə-

dirsə, nə üçün ruhlar bizə daha çox kömək edib, yol göstərmirlər? Bu suala cavab verə bilməyəcəyəm.

Sadəcə bir dəfə öləcək insan kimi bu cür təcrübələr yaşaya bilərəmsə, mən kiməm ki, qoruyucu mələklərin, İsa Məsih kimi yarı-tanrıların sadəcə xəyalımızın uydurması olduğunu əminliklə iddia edirəm?

Məsih İsa, həqiqətən də bizim içimizdədir, bizimlə yaşayır, lakin biz nadir hallarda onun varlığını hiss edirik. Səbəbin nə olduğunu bilmirəm.

Aramızdakı ilahi varlıqlara sübut olmaq üçün şahidliklər demək olar ki, gərəksizdir. İnsan təbiətinin bəzi keyfiyyətləri səbəbilə onların varlığından və təsir dairələrindən xəbərdar deyilik. Yuxarıda bəhs etdiyim əhvalatları yalanlamağa da öyrəşmişik.

Mən ilahi varlıqlarla qarşılaşdıqlarını söyləyən insanlara inanmağa meyilliyəm. Çünki insanların arasında yaşayan sirlili varlıqların məndən gizlənməyə cəhd etmədikləri bir çox paranormal təcrübə yaşamışam.

Məsihin bizə heç vaxt yalan danışmadığına əmin olmağımın başqa bir səbəbi də budur. O, doğrudan da, ölmüş, bədənini tərk etmiş və yenidən öz bədəninə qayıtmışdır. Lakin mənim fikirlərimi olduğu kimi qəbul etməyinizə ehtiyac yoxdur. Qeyd etdiyim kimi, yazdıqlarımla nə istəyirsinizsə edin. Dediğim odur ki, sirlili tarixi hekayələri, ilahi vəhy gəlmiş kəslərin bioqrafiyalarını, heç kəsin tam anlaya bilməyəcəyi “İncil”ləri və ya müqəddəs yazıları, ilahi qüvvələri, möcüzə və ilahi müdaxilələri qəbul etməyinizə Tanrının ehtiyacı yoxdur. Həmçinin, hansısa dini qəbul etməyinizə də. Tək bilməli olduğunuz məqam, sadəcə desəm, “ev”in yol xəritəsidir. Əgər İsanın həyatı və Hindistandakı xidmətilə bağlı olan, yaxşıca araşdı-

²¹ “Xristianlıq – bəşəriyyətin ilk geniş yayılmış dini”.

rılmış açıqlamanı əldə edib oxusanız, bunu öz araşdırmanız üçün yaxşı bir başlanğıc olaraq görə bilərsiniz.

İsanın fundamental təlimlərinin bizi xilas edə bilməyəcəyini deyən və kor-koranə dindar olan insanların nədən bəhs etdiklərini eşitmişəm: iki min il əvvəl yaşayıb öldüyünə dair bəsit bir inanc. Onlar deyir ki, xeyriyyə işlərinə baş qoşan insanlar xilas ola bilməyəcək. Həmin insanların çoxunun bir dollarlıq banknot üçün analarının ruhunu belə satmağa hazır olduqlarını və toxunulmazlıqlarından yararlanaraq insanlığa qarşı başqa günah işlərə də təşəbbüs göstərə bildikləri diqqətimi çəkdi.

Bu kitabda tez-tez *Apokrifik*²² "Tomas İncili"ndən iqtibas gətirəcəyəm. "Tomas İncili" həqiqətdə bir "İncil" deyil, "Kabbala"dır²³. Bu "Kabbala"da İsayə aid olduğu deyilən 114 kəlamı dərk edən kəslərin "ölümü dadmayacağ"ına təminat verilir. Sonsuzadək ömür sürüb bu həyatı şüurlu olaraq yaşayacağıma özümü əmin etməkdə yanlış bir şey görmürəm.

Ateistlər, aqnostiklər, skeptiklər, inancsızlar və iman-sızlar, qayığımıza xoş gəlmisiniz. Hansı inancdan və məz-

²² Apokrifik – "katolik dininin mətn və kitablarına aid olmayan" mənasını verir. Latınca "gizli", yunanca "saxlanmış, gizlədilmiş" sözlərindən meydana gəlmişdir. Dini mətnlərdə yazılanların doğruluğuna şübhə olduğu vəziyyətlərdə işlədilir. "Kitabi-müqəddəs"ə daxil edilməyən mətnlər apokrif hesab olunur. "Tomas İncili" də apokrif "İncil"dir. "Tomas İncili"nin kopt (qədim Misir dili) dilindəki əlyazması 1945-ci ildə Misirin Naq Hammadi şəhərində tapılmışdır. Bundan sonra məlum olmuşdur ki, eyni kitabın yunan dilində olan bəzi hissələri əvvəldən tapılıb. Yunanca mətn miladdan sonra 200-cü, kopt versiyası isə 300-cü ilə aid edildi. Koptca mətn digərindən xeyli fərqli olduğuna görə ehtimal olunur ki, o da lap qədim yunanca kitabdan tərcümə edilmişdir. Mətnə əsasən, neoplatonist cərəyanın fonunda erkən xristian qnostizminin önəmli tərəfləri işıqlandırılır və bu İsanın təlimi kimi təqdim olunur.

²³ Kabbala – iveritca hərfi mənası "almaq", "qəbul etmək" və "təhvil vermək" deməkdir. Tanrının mahiyyətini dərk etməyə, dünyadakı varlıqların və insanın varlığının səbəbini anlamağa çalışan yəhudi mistik ənənəsi, təlimidir.

həbdən olursunuzsa olun, dindarlar, siz də xoş gəlibsiz. Bu kitabda yazılanlara şübhəniz varsa, yaxud bitirdikdən sonra onu zibilə atmaq, ya da Qurtuluş Ordusuna vermək niyyətindəsinizsə, İlahi Olan sizdən tək bir şey: ateistlərin, skeptiklərin, inancsızların və imansızların da asanlıqla qəbul edə biləcəyi fədakarlıq istəyir. Bunun nə olduğu-nu son bölmədə oxuyacaqsınız.

Bölmə 5

Müqəddəs kitablar və "İncil"
nə üçün insanları xilas edə bilməz?

Şəkil 1. İtəinin labirinti. Dünyadakı ən izahedici dini
simvoldan biri.

İnsan aqlının güclü bir arxetipi və dini simvolu olan Arizona Qodham hindularının "İtoinin labirinti" Tanrının bizə göndərə biləcəyi ən təəccüblü, təbii arxetiplərdən biridir. İtoyi və ya Sevanın (bu, türk-hindu Tanrı Şiva, ya da Kedardan başqası deyil) gözlərinin, üzünün, qulaqlarının, yaxud burnunun olmadığına fikir verin. O, həyatını bu cür davam etdirməlidir. Qarşısında Gerçəyə uzanan düz bir yol var. Yenə də bu yol onu istiqamətindən yayındırmaq üçün başqa yönə doğru sapdırma, yaxud əyri xətt üzrə hərəkət etməsinə səbəb ola bilər. Təbiət ağı və ruhu kar, dilsiz, axmaq və kor olanlara əhəmiyyət verməz. Onun bu labirində yanlış yolları seçəcəyinə əmin ola bilərsiniz. "İtoinin labirinti" insan oğluna – hər yol onu labirintin daha dərinliklərinə apardıqca – özünün həqiqi sifətlərini kəşf etmək üçün qalaktikadakı sonsuz yolları seçə biləcəyini göstərir. Din dəyişdirə bilər, yüzlərlə ziyarətə gahı ziyarət edə bilər, müqəddəs kitablardakı "Babil"i oxuya bilər, bir sözlə, nə istəsə edə bilər. Ancaq heç nə işə yaramayacaq. Bu "yollar"la bağlı kədarlı olan isə onların əbədi olduqlarıdır. Heç biri onu harasa aparıb çıxarmayacaq. Məsələn, əgər bir səyahətdə, bir meşədə it-sək, nə edərik? İrəliləməyə davam edərikmi? Yoxsa ayaq izlərimizi tutaraq gəldiyimiz yerə geri dönərik? Hansı yolu seçiriksə, seçək, "İtoinin labirinti" bizə bu yolda azacağımızı göstərir. İnsanlıq üçün yeganə ümid bütün seçimlərini, müəllimləri, doğmaları və onu yoldan çıxaran hiyləgər işləri rədd etməkdir. Çünki axtardığı şey elə əvvəlcədən onun öz içindədir. Sadəcə evə qayıdan yolu tapmalıdır. Bu kitab sizin üçün kəşf edəcəyiniz Yaqubun nər-

divanı kimi bir yoldur. Tanrı (öz dini baxışımıza görə Onu/Onları hər necə adlandırırırsınızsa, adlandırın) hər dindən, hər millətdən, yer üzündəki hər bölgədən, təhsil səviyyəsindən və yaşdan asılı olmayaraq hamımıza insanın dərhal anlaya biləcəyi anlaşılan və təbii bir arxetip vermişdir. Tarix bizə bu arxetipin öz mədəni və dini dünyagörüşündən kənarında olduğunu təkidlə iddia edən insanın həqiqətdə İsa əheyhdarı olduğunu göstərdi. O, Nuh tufanında olduğu kimi, bütün canlıları məhv etməyə qadir olan, dağıdıcı savaqlara və fəlakətlərə imkan verən biridir. Onun seçilmiş olduğu fikrinə şərək olmayanların İsa əleyhdarı olduğunu təkəbbürlə və ağılsızca ifadə edir. Bəzən Tanrının bu arxetipi, onu anlayacaq təfəkkürə sahib olanları olmayanlardan ayırmaq məqsədilə, bir növ kinayə ilə ortaya atıldığını düşünürəm.

Mənim əvvəlki kitablarımı oxuyanlar, şübhəsiz, bu kitabda da inanc və inancsızlıq məsələləri üzrə insafsızca nitq söylədiyimi deyəcəklər.

1954-cü ildə Dəniz piyadalarından tərxis olunduqdan sonra Erik Hofferin "*The True Believer*"²⁴ adlı kitabını almışdım. Kitab məni həyəcanlandırmış və bu lənətə gəlmiş duyğudan xoşlanmamaqda haqlı olduğumu göstərmişdi. Çünki kitab bizə yanlış şəkildə öyrədilən həmin o düşüncə tərzində deyildi. Universiteti bitirdiyim Meksikada yerli əhəlinin inanc və inancsızlıq məsələsini keçmişdən etibarən bütələşdirdiklərini hələ o zaman dərk etmişdim. Məndən tez-tez: "Sahib olduğun və qəlbinin ən dərin yerində yaşatdığın inanclar hansılardır?" – deyə soruşurdular.

²⁴ "Həqiqi İnanclar".

Onlara: "Bir fərd kimi bir çox axmaqlığa inanmağa məcbur olduğumun xarakterimlə nə əlaqəsi var? Hər gün bir az daha yaxşı insan olmaq üçün çalışıram", – dediyimdə sarsılır, hətta qürurları sınırdı.

İnanc və inancsızlıq haqqında ilk kitabımı yazmağa başlayanda Erik Hoffer məni maarifləndirdiyi kimi, mənim də deyəcəklərimin insanları oyadacağını, onları əsərdən xilas edəcəyini saf bir şəkildə, düşünmüşdüm. Ancaq yanılmışdım. Amerikalılar da Tanrı Bel'ə meksikalılar qədər bağlı idilər. Sonra isə bütün insanlığın əcdadlarını (türkləri), Yaqubun nərdivanını, müqəddəs cəhətləri və müqəddəs təslisi (xristos və ya loqos) araşdıran bu kitabın aparıcı fikrinə çevirməyə qərar verdim. Bütün bunlar ən azından Tanrını (Yaradılışı) sevən insanlar tərəfindən inkar edilə bilməzdi.

Hələ də elmi, sosial və iqtisadi baxımdan çalışmağa davam edə bilməyimiz Yaqubun nərdivanı, müqəddəs cəhətlər və müqəddəs təslis üçün əla haldır. Cəhalətə geri dönmək lazımdır deyil. Çünki cəhalət ən başdan yolunu itirmiş insanları ələ keçirən şeydir.

Bu kitabı baxmayaraq, yaşayacağım böyük əsas çətinlik odur ki, heç bir oxucum bunu mənim istədiyim tərzdə – bütünlüklə anlamayacaq. İstənilən halda, hər insan özünəməxsus xüsusiyyətləri olan varlıqdır. Anlayış tərzimiz də barmaq izlərimiz, göz izlərimiz, fiziki görünüşümüz və üz cizgilərimiz, danışmaq tərzimiz, həyat enerjimizin yayılma təzi və s. kimi digər xüsusiyyətlərimiz qədər fərddir. Bir bəzi insanların başqaları "kimi" olduğunu düşünməkdə özümüzü haqlı sayırıq. Əslində, bunlar sadəcə ehtimaldır. İsa öz təliminin bizi birləşdirə bilməyəcəyini söyləyib. Bütün kəlamlar, müqəddəs yazılar

da, mənim yazdıqlarım da, sadəcə, Babildir. Dünyadakı bütün canlılar, heyvanlar, quşlar, balıqlar, təkhüceyrəli bakteriyalar, hətta dünya, hava, od və su belə, bir-birinə qarşı sonsuz rəqabətdədir. Əgər bu həqiqətə şübhəniz varsa, zəlzələlər, sunamilər, qasırgılar, burulğanlar, sel-lər, quraqlıq və meşə yanğınları kimi hadisələri açıqlayın. Həqiqətənmə, bunların "təsadüf nəticəsində" baş verdiyini düşünürsünüz? Biz kosmosdan gələ biləcək bombardmandan belə sığortalınamışıq. Yer üzündəki həyat bir neçə dəfə məhv edilib. Özümüzü bu həqiqətlərə inandırmaq üçün müqəddəs kitablara ehtiyacımız yoxdur. Elm bunu sübut edib. Kosmosa getsək, oradakı üzvi və qeyri-üzvi maddələr üzərində hakimiyyət qurmaq üçün də mübarizə aparmalı olacağıq. Hal-hazırda bu dünya da – içində yaşamağımız qalan şeylər daxil olmaqla, bizimlə qəddar bir rəqabət içindədir. Belə olmadığını kim sübut edə bilər?

"Mən dünyaya od salmağa gəldim; artıq indidən alovlandıra bilməmişəm, daha nə istəyirəm? Lakin mənim xaç suyuna salınacağım vaxt var və bu yerinə yetirilənə qədər necə də sıxılıram! Dünyaya salamatlıq gətirməyə gəldiyimimi düşünürsünüz? Sizə deyirəm ki: yox. Fəqət, daha doğrusu, ayrılıq gətirməyə gəldim..." (Luka 12:49-53.)

Bəsit bir şəkildə açıqlasaq, İsa yer üzünə, bizlərə kainatın hər yerində davam edən sonsuz soyqırımlardan sağ-salamat qurtula bilməyimizin yeganə yolunu təmənnəsiz olaraq göstərmək üçün gəlmişdir.

Bölmə 6

Türklər bizə Tanrımızı, Müqəddəs xaçımızı, İsanın adını və Müqəddəs təslisi verdilər

Yaradılışın (Tanrının) bizim Onunla/Onlarla uğurlu rəqabətə girməyimizin qarşısını alma üsulunu müzakirə etməzdən əvvəl ingiliscə God (Tanrı) sözünün nə mənə verdiyinə baxaq. Erkən xristianlıq – sonradan Avropada Aryanizm (türkcə Ari) kimi tanınan ilk türk dini Tenqri, insanın daxili kimliyini ən yaxşı şəkildə ifadə edən və üzə çıxaran İlahi kəlamlar söyləməsinə icazə verirdi.

Aşağıda qədim türk ruhanilərinin mənəvi tələbatlarını ən yaxşı şəkildə ödəyən ruhani və zehni vəziyyətlərinin (Tanrılar) siyahısından bir bölmə verilib:

Hodai/Xodai. Qədim Türklər "H" ilə "X" hərfini əsasən eyni səs hesab edirdi, çünki bir çox dildə "H" hərfi boğaz samitidir. Bu, ingilis dilindəki God kəlməsində Yaradılışın (creation) bütünlüklə görünmədiyi arxetipdir. Əslində "Hər bir şeyin qaynağı" mənasındaki "vulva", yaxud "vagina", ya da yaradılış (creation) mənasını ve-

rirdi. Qara türklər, yaxud indiki yəhudilər və xristianlar (Pañçala Kriştaya), ya da katolik (Ketylika) adlandırdıqlarımız ilahi təzahür üçün bu kəlməni seçmişlər. Türkcə və sanskritcədən törəyən Kəşmir dili "Tanrının əsas təbiətini" bu cür ifadə edir: Tanrı "hansısa bir şeyin kökü, başlanğıcı" anlamındadır. (Ref: George A. Griersonun Dictionary of the Kashmiri language ["Kəşmir dili lüğəti"]). İsadan yüzlərlə il əvvəl Tanrı, ya da "Boq" a ibadət edən qədim türklərin, özlərinin ilk müqəddəs kitabı kimi "Tövrat"ı qəbul etdiklərini qeyd etmək qəribədir. Bu, onların da Pañçala Kristaya olduqlarının sübutu ilə yanaşı, Katolik xristianlığının bozqır yangını kimi qısa müddətdə Orta Asiyanın hər tərəfinə və Hindistanın içərilərinə doğru yayılmasının başlıca səbəbidir.

Boq. Məna və yararlılıq baxımından "Tanrı" ilə eynidir. Sanskritcə Baqa, ya da Baq (Bakh) da eyni şeyi ifadə edir, lakin qapalı mənada. Bu kəlmə türk dilindən təsirlənmiş bütün millətlərdə indi də deyilməkdədir.

Apolw. Apollonun titulu "İye", yaxud "Yah"dır. Eyni zamanda Xrist, Kristos və Xzdır (Khz). Kristayalar (finikiyalı və türklərin həyat tərzini) üçün Arxetip Ata Xristis idi. Sibirə (Şivarya) Tanrı Şivanın (İlk beş insan nəslinin arxetipik atası Pañçaya Kristaya) adı verilmişdi. Sanskritcə Dyupitar, Dyaus (Zeus), Dyudan (yəhudi yaxud Günəş tanrı) törəmişdi və hər biri də qədim türklərin ilkin tanrı görüşləri olan Tenqrinin sifətlərini təsvir etmək üçün işlətdikləri adlar idi.

HZ/XZ. Qədim türklərin İsanı, bütün insanlığın arxetipinin reinkarnasiya olmuş oğlunu – Xristosu nəzərdə tutmaq üçün dediyi sözdür. Siyahımdakı növbəti Tanrı ilə həqiqətən də eynimənalıdır.

Dini Budda və İsanın digər adıdır. Adları sanskritcə dənizçilər üçün işlədilən "navaja" ifadəsindən törəmiş Navah(x)oların özlərini "Din xalqı" mənasını verən "Dinə" adlandırdıqlarını qeyd etmək maraqlıdır. Onlar da buddist və xristiandırlar. Bu kəlmə onların mənşəyi ilə bağlı heç bir şübhə yeri qoymur.

Budda. Özlərini Buddaya, ya da Hz/Xzə həsr edənlər necə düşünməli və yaşamaq olduqlarına rahiblərin, vaizlərin, xaxamların və imamların vasitəçiliyi olmadan qərar verən, öz ruhlarını özləri kəşf edən və mənəvi üstünlüyə çatmaqda qərarlı olanlardır. Hindistanda insanlara ruhani-polis dövlətini zorla qəbul etdirən dini liderlərə Brahman deyirlər.

Qospadi və ya Qozbadi. Bu ad Tenqri rahiblərinin belə tələffüz etməyə cəsarət etməyəcəkləri qədər mübarək və müqəddəs idi. Yenə də özünü linqvistik baxımdan müqəddəs təslis və xacı gerçək elmi teologiyanın simvolu kimi qəbul edən "Məsih Budda" şəklində aşkara çıxarır.

Bel. Mazoxistlər, şiddətdən xoşlananlar, insanın qanlı qurbanlar vermək və müqəddəs kitablar oxumaqla Tanrı qatında "doğru" olanı etdiyini düşünənlərdir. Bizim üçün insanlığın beş irqinin arxetipik atası olan Kristini təmsil edən və şaquli dirəkdən tamamilə ayrı olan üfüqi dirəyə mismarlanmış İsanı simvolizə edir. Çünki dünya sivilizasiyası əvvəlcə Şimal Qütb dairəsində başlamış, sonra cənuba doğru – indiki Şri-Lankaya qədər yayılmışdır. Belin müridləri isə Müqəddəs coğrafi cəhətlərin şimal və cənub olduğuna qərar vermişlər. Gecələr şimal-cənub istiqamətinə uzanaraq yatmışlar. Teokratiya liderləri, terror və zorakılıqdan istifadə edərək, hər kəsi bu cür davranmağa məcbur ediblər. Beləliklə də bədənlərini və ruhlarını Ba-

levaya, yaxud Ab-Babelə, yəni "Təlatümün atası"na təslim etmiş olublar.

Allah/Olto. Allaha, yaxud Oltoya tapınanlar həyatlarını yönləndirən, nə cür düşünüb, hərəkət edəcəklərini söyləyən diktator din adamları və vaizlərin olduğu güclü teokratik dövlətin insanlığı xilas edəcəyinə inanır, bunu təkbəşinə bacarmayacaqlarını düşünürlər. Bu, Hindu Brahmanizminin bir formasıdır.

Tanrı deyillər. Amma mükəmməl fərdlər, ustadlar, rəhbərlər, yarı allahlardılar. Tanrılarınkına bənzəyən adları var: Xrist, Xristos, Rəbb, Allah, Tenri və İsa. Xesus Kristin Türk dilindəki qarşılığı Məsih (Messiah) və İsadır.

Tenqriyə ibadət edənlərin seçə biləcəkləri bir çox ilahi vardır. Oxucuların fikrini qarışdırmamaq üçün, mən sadəcə bir neçəsini qeyd etdim.

Qədim türklər, inandıqları "daxili tanrı"ları nə olursa-olsun, dini mərasimləri hər kəs üçün eyni olan Tenqri məbədində edirdilər.

Yazıçı Murad Adcı yuxarıda yazılanların çoxunu təsdiqləyir:

"Uca Tenqri, yəni türk mədəniyyətinin qəlbi kimdir?

Tenqri göydə əyləşən görünməz bir ruhdur. Uludur. Göydən və bütün dünyadan Ucadır. Buna görə də əski türklər Onu "Sonsuz mavi Göylər", yaxud "Xan-Tenqri", – deyə hörmətlə adlandırırdılar. "Xan" ifadəsi onun qalaktikadakı hakimiyyətinə işarə idi.

Tenqriyə olan inancın hikmətini və dərinliyini qavramaq üçün insanlar aşkar bir gerçəyi anlamalı idi: "Tanrı birdir, O, hər şeyi görür". Ondən bir şey gizlətmək mümkün deyil. O, malikdir, O, hakimdir.

Türk milləti o zamanlar "İlahi cəzadan qorxma düsturunu" ilə yaşayırdı. Lakin dəhşətlə yox. İnsanlar buna əmin idilər: Dünyada uca ədalət vardır. Bu, ilahi ədalətdir. Ondən kimsə yaxa qurtara bilməz – nə kral, nə də kölə.

Tanrı... Himayə və cəza bir varlıqda. Türklərdəki tək tanrı inancı buna söykənirdi.

Din... Məhz türk millətinin mənəvi mədəniyyətinin ən üstün nailiyyəti: insanlar büt-pərəstlikdən uzaqlaşdılar. Onlar Tenqriyə daim fərqli xitab etdilər: Boq (Boqda, yaxud Boje), Xoday (və ya Koday), Alla (və ya Ollo), Qospodi (ya da Qozbadi).

Altay dağları bu sözləri 2500 il əvvəl eşitdi. Təbii ki, Tenqriyə xitablar fərqli idi.

Lakin "Tanrı" sözü daha çox adam tərəfindən tələffüz edildi; bu söz "sülhə, rahatlığa və kamilliyə qovuşmaq" mənasını verirdi. Artıq türklər Tanrı adı altında müharibələrə gedir, hər bir çətin işə Tanrı ilə girişirdilər.

"Xoday" xitabı (hərfi tərcüməsi "xoşbəxt ol" deməkdir) fərqli idi; o, bu dünyada hər şeyə qadir olan Tenqriyə işarə idi. Dünyadakı hər şeyin yaradıcısı, var edəni... Qadiri-mütləq, xoşbəxtlik verici mənaları da buradan gəlir. "Alla"nı (Ala) qədim türklər nadir hallarda – sadəcə Uca Xan Tenqridən nə işə istədiklərində tələffüz edirdilər. Ən məhrəm şeyləri... Bu söz türkcə "al"dan (əl) gəlirdi. Başqa sözlə, "verən və alan" məhz bu zaman "alla" [Allah] kəlməsi işlədilir. Onu tələffüz edərək dua oxumaq və Sonsuz mavi Göyə əl açmaq adətdən idi. "Qospadi" sözü də çox nadir hallarda işlənirdi. Yalnız din adamları onu söyləmək ixtiyarına sahib idilər. O, hər fəhərf "gözü açan", yaxud "gözə işıq verən" mənasında idi. Bu, Ten-

qriyə ən uca, ən məhrəm xitab hesab olunurdu. Çox dərin bir mənası var idi. Ruhən təmiz, dindar adam onu söyləyərk hadisələrin görünməyən tərəfini anlamaq üçün doğru yola yönləndirilməsini niyaz edərdi. İllər keçdikcə, insanların dua etmək, bayram keçirmək, oruc tutmaq qaydası daha kəskin və açıq şəkildə məlum olmağa başladı. Bu qaydaları "ayın" adlandırdılar. Ayını din adamları idarə etdi. Türk din adamları digər insanlardan geyimləri və aydın fikirləri ilə fərqlənirdilər. Onlar uzun qaftanlar və sivri uclu papaqlarla gəzirdilər. Ən yüksək rütbəli ruhənilər ağ qiyafə geyinirdilər; qalanları isə qara geyimdə olurdular. Təbii ki, qədim sənətkarlar din adamlarını Altay qayalıqlarına "həkk etdilər". Bu gün onların necə olduqlarını, xalqın onları necə adlandırdığını, dini yayan əsrarəngiz "bəyaz qiyafəli gəzgin-dərvişləri" bu təsvirlərə baxaraq tanıyıırıq.

Türklər dörd tərəfi bərabər uzunluqda olan xaçı Xan-Tenqrinin simvolu seçdilər və buna "aji" adını verdilər. Qeyd etmək lazımdır ki, qədimdə Türk mədəniyyəti xaça aşına idi. "Əyri" xaç isə cəhənnəmin və əski yeraltı tanrıların simvolu idi.

Əvvəllər xaçın quruluşu sadə idi, sonra əsl sənət əsəri oldu. Bunları zərgərlər edirdilər. Onlar ruhu parıltması və güldürməsi üçün xaçı qızıldan düzəldir, dəyərlı daşlarla bəzəyirdilər.

Əyri xaçlar Altayda, təxminən üç-dörd min il əvvəl meydana gəldi. Ancaq, doğrusu, bunlar yenə də xaç deyildilər. Onu Tenqri inancı haqqında bilən avropalılar "xaç" adlandırdılar.

Xaç, yəni, iki xəttin kəsişməsi. Tenqri simvolunda heç bir kəsişmə yoxdur. Burada başqa bir məna var. Günəşin

dairəviliyi təsvir edilir, ondan isə dörd şüa yayılır. Tenqri məhz belə simvolizə edilib.

Günəşin şüaları. Daha doğrusu, eyni mərkəzdən gələn ilahi nemətlərin işığı. Onlar əbədi olaraq türk ruhani mədəniyyətinə işarə edən Göyün təbiətinin simvollarıdır. Sonsuz Mavi Göylərə inanan bir millətdə başqa cür ola da bilməzdi.

Bəzən, Tenqrinin simvoluna aypara da əlavə etdilər. Bu isə tamam ayrı məna verir, zamanı (bu dünyanı) və əbədiliyi (o biri dünyanı) xatırladırdı. Onsuz da qədim türklər zamanı ayın və günəşin birliyi kimi anlayırdılar. (Onların on iki ilə əsaslanan təqvimı də buradan gəlir).

Tenqrinin simvolunu savaşı sancaqları üzərinə həkk etdilər. Onu zəncirlərə taxaraq sinələrində daşıdılar. Alınlarına döymə etdirdilər. Sənətkarlar onları bəzəklərə və motivlərə işlədilər. Başqa cür necə ola bilərdi? Milli adət-ənənələr də məhz belə yaranır.

Dravidian müqəddəsi dostum Şri Subaşı Boseyə Tenqri kəlməsinin nə məna verdiyini bilib-bilmədiyini soruşdum.

Sual:

"Əziz Bose qardaşı.

Sənə göndərdiyim, türk tarixçisi Murad Adcının elektron kitabını yaqın ki artıq oxumusan. Qədim türklərin Tanrısı Tenqridən bəhs edir. Bu kəlmənin gerçək mənasını tapmağa çalışırdım. Əksər vaxtlarda hansısa sözün mənasını tapmaq üçün sanskritcə lüğətə baxmaq kifayət edirdi. Lakin bu dəfə tapa bilmədim. Hinduizmlə bağlı araşdırmalarımda da tapa bilmədim. Ancaq cənab Adcı türklərin Hindistana köçdüyü zaman Ramaların və ya hindlilərin Tenqrini başlıca tanrılardan biri kimi

qəbul etdiyini söyləyir. "Giri" sözünün "dağ və Meru dağıni əhatə edən səkkiz dağ" mənasını verdiyini anladını. Ancaq "Ten"-in mənasını tapa bilmədim. Linqvistik baxımdan "Danu" sözünə yaxındır. Rusiyadakı türk respublikalarından biri Danu, Tuva, ya da Tıva adlanır. Bəzi Cənub-qərbi Amerikalı hindu qəbilələrinin də özlərinə Tanu, yaxud Teva deməsi olduqca qəribədir. Qardaşım Bose, Tenqrinin hansı Hindu tanrısı olduğunu deyə bilərsənmi? Kubera olacağından şübhələnmirəm. Bəlkə, Şiva da ola bilər. Kubera ehtimalını düşünməyimin səbəbi, onun dəmiri kəşf etməsidir. Kuberanın digər adı da "fateh" mənasındakı Danudur. Sən nə deyirsən? Mənimlə razılışmağa məcbur deyilsən. Çünki ciddi mənada fikrini öyrənmək istəyirəm.

Cavab:

"Əziz Gene qardaş.

Tanrı Kuberanın digər adı "Tanatxan"dır.

Tenqri kəlməsi tamildədəki Thenqriyə bənzəyir. Then, ya da ten (güney) mənasındadır. Therku kəlməsinin qısaldılmış forması Temdir. Qri, yaxud Kri-dağ mənasındadır, Himalaya-İmmanın cənub (Then, yaxud Ten) hissəsindəki dağdır (Qri). Tamil Nadunun bir çox yerində və qismən Maduray şəhərinə və həndəvərinə çatan xoş (Tendral) rüzgarların gəldiyi ərazi olan Pothigiamalay dağına Tenqri deyirlər. Müqəddəs Aqastiyanın Pothigiamalayda (Tenqridə) qaldığı söylənilir. Malayın da təpələr, yaxud dağ mənasına gəldiyini də bilməlisən.

Tanam – qızıl deməkdir. Qri, yaxud Krini buna əlavə etsək, Meru dağı olaraq bilinən "Qızıl dağ" mənasını verir. "Dhan+vandari", yaxud "Tan+vandri" adlı bir İlahə adı da var.

Bu ikisini müqayisə etsək, "Tenqri" dedikdə, İlahələrin yaşadığı yer olan Meru dağının nəzərdə tutulması mümkündür.

İsa Məsihin ruhani olaraq və qan bağıyla qədim Kristayaların (Arilər) soyundan gəldiyini iddia etdiyimə görə, İsa Məsihin ilk insan olduğu məsələsini müzakirə edərkən "Tanrı" kəlməsinin üstünlüyünə yol verəcəyəm. Şübhəsiz, dünyada Tanrı üçün işlədilən bir çox ad vardır. Ehtimal ki, Tufandan əvvəl və sonra dünyada Tanrı üçün işlənən ən məşhur ad Tenqri, ya da Tenriydi. Adın bir mənası yoxdur. Vacib olan say əldə etməkdir".

Tanrı kəlməsinin əsl mənası, yaradılışın dişi (matriarxat) olduğuna işarə edir. Bununla bağlı heç bir şərhim yoxdur. Bose qardaşın da izah etdiyi kimi, bəlkə də bunların heç biri lazım deyil.

Bölmə 7

Qədim Hiperboriyalılar 1000 il yaşaya bilərdimi?

Dünyadakı nəhəng dinlərin müqəddəs kitablarında deyilir ki, bir zamanlar insanlar asanlıqla min il yaşaya bildilər. Hətta dünyanın hansı hissələrində insanların bu qədər uzun ömür sürə bildikləri də açıqlanır: Şimal-qərbi Kanada, Alyaska və Sibirdən Şimali Hindistanadək olan ölkələri əhatə edərək, qədim Sibir və Hiperboriyada yaşayan bütün türklər. Qısaı, bütünlüklə Orta Asiyada. İbrani Torası, hind vedaları, qrek mifləri, "Quran", Meksika mayyaları və qədim Çinin tarix kitabları da bu ziddiyyətdən bəhs edir. Mən də araşdırmamı bu qaynaqlardan istifadə edərək aparmışam.

Sarı imperatorun daxili müalicədə klassika sayılan "Nei Çing"inin 5 min ildən də əvvəl yazıldığı deyilir. Taoist bir qaynaqdır. Kitabda Sarı imperatorla ilahi vəhy almış Chi-Po adlı müəllimin insan sağlamlığı və müalicə haqqında söhbətləri verilmişdir. Bir neçəsindən iqtibas gətirəcəyəm.

Huang Ti belə dedi: "Qədim zamanlarda yalançı ruhanilər olduğunu eşitmişdim. Onlar kainata hökm edir və iki ünsürü – Yin və Yangı yoxlayırdılar. Həyatın özünü sorğulayır, öz ruhlarını qoruyaraq azad olmağı bacarır, bunu edərkən əzələləri və əti olduğu kimi qalırmiş. Beləliklə, Göy üzü və Yer üzü kimi sonsuz ömür yaşayırmışlar. Bu, onların Tao – Doğru yol ilə vəhdətinin nəticəsi idi".

"Orta Əsrlərdə müdrik insanlar var idi.

Onlar öz məziyyətlərini qorumuş və Taonu – Doğru yolu dayanmadan dəstəkləmişlər. Yin və Yang ilə ahəngdarlıq içində, dörd mövsümlə vəhdət halında yaşamışlar. Bu dünyadan qoparaq dünyəvi işlərdən əl çəkmişlər. Enerjilərini qorumuş, ruhlarını isə olduğu kimi mühafizə edə bilmişlər. Bütün kainatda gəzə, səyahət edə və ətrafı səkkiz fərqli yerdən görə və duya bilirmişlər. Onlar bütün bu üsullarla ömürlərini uzatmış, güclənmiş və ilahi varlıqlara çevrilmişlər.

Nei Çingin də qeyd etdiyi kimi, müdrik adamlar və ilahi varlıqlar öz bədənlərini tərk edərək kainatı kəşf etməyi, yaxud öz bədənlərində qalaraq, fiziki və maddi dünyanı yaşamağı seçə bilirdilər. Onlar üçün heç bir sərhəd yox idi. Təbii ki, bu cür həyat çoxumuzu xoşbəxt edir.

Nei Çing belə davam edir:

"Müdrik adamlar onların xələfi idi. Göy üzü və Yer üzü ilə vəhdətə nail olmuşdular və səkkiz rüzgarın qanunlarını yaxından izləyirdilər. Arzularını dünyəvi işlərə uyğunlaşdırı bilirdilər. Qəlblərində nə nifrət, nə də qəzəb var idi... Fəaliyyətlərini dünyadan kənar tutmaq istəmir, tabulara biganə ola bilirdilər. Bədənlərini fiziki cəhətdən,

beyinlərini isə ağır düşüncələr üçün həddindən artıq yormurdular. Heç bir şeylə maraqlanmır, xoşbəxtliyi, rahatlığı ən böyük uğur hesab edirdilər. Bədənləri heç vaxt zərər görmür, fikirləri dağılmır, qarışmırdı. Beləliklə, yüz il və daha artıq yaşaya bilirdilər".

"Kainatın qanunlarını izləyən, günəşi və ayı təqlid edən üstün məziyyətli insanlar da onların xələfi idi. Eyni zamanda ulduzların düzülüşünü də kəşf etmişdilər; Yin və Yanqın işlərini əvvəlcədən sezə bilir, onlara itaət edirdilər. Dörd mövsümü ayırd edə bilirdilər. Qədim zamanı izləyə bilir və Tao ilə qurduqları ahəngdarlığı davam etdirməyə çalışırdılar. Və bunu edərkən uzun ömrə sahib olur, yaşlarını artırırdılar".

"*The Yellow emperor's classic of internal medicine*" ("Sarı imperatorun daxili müalicə klassikası"; tərcümə: Ilza Veith. University of California press, Berkeley, Los Angeles, London 1972.)

İnsanların beş addımda soysuzlaşmasına diqqət yetirin. "Yaqubun nərdivanı" adlı kabbalist düşüncə – əgər yenidən ilahi varlıq olmaq istəyiriksə – başlanğıca qayıtmağın lazım olduğu mənasını verir.

Çi-Ponun da dediyi kimi, insan övladı yer üzündəki başlanğıcından bəri qeyri-iradi və təbii şəkildə Taoya itaət etmişdir. Tao – Təbiətin təməl qanunlarının başlanğıcıdır. Vaxtilə bu termin, Amerika da daxil olmaqla, dünyanın bütün xalqları tərəfindən işlədilmişdir. Qreklər onu – *Theo (Zeo), Zevs, Yupiter*; Qədim Meksika toltekləri və as-tekləri – *Teo, Teotl, Tonatiu* (Günəş tanrı); bəzi Şimali Amerika hinduları isə *Manitou* (insanlığın tanrısı) adlandırdılar. Romalılar ona *Dio, Devs (Deus) və Zevs*; Sanskritcə *Dyu, Dyaus* və *Dyaus Pitar* kimi bilinir, yəhudilər

isə ona Tau deyirdilər. Yunanca və sanskritcə olan adların linqvistik bənzərliklərinə diqqət yetirin. Finikiyalılar ona Taut, Taus, Taut, Tash deyirdilər. Misirlilər üçün o, Tot idi. Cənubi Arizona ştatı və şimali Meksikanın O-odham hinduları ona *josh andju* (*günəş*) deyirdilər. Eyni zamanda, qədim tufandan (Nuh tufanı) sonrakı Sibir kralının adı ilə də çağrılırdı: Şiva. Şiva, doğrudan da, Dyanus-Pitar, Yupiter, ya da Yafət (Japhet) idi. Bu söz sanskritcə "Jyapeti" adlanır. Sibirə (Sibiryə) onun adı verilib: Şivariya (soylu olan). Şiva sadəcə yer üzünün tanrılarında biri deyildi, adları və ləqəbləri ilə Hindistanda ibadət edilən ilk Tanrı idi. Əvvəlki bölümdə izah etdiyim kimi, Tanrının türkçə adı Tenqri və ya Tenri idi. Bizim xristian xaçımız Tenqri dinindən törəmişdir. Demək olar ki, dünyadakı bütün dinlərdə xaç hörmət əlaməti olmuşdur və indi də elədir. O, dünyaya finikiyalı Kriştayanilər, yaxud "Katoliklər" tərəfindən tanındılmışdır. Çünki finikiyalılar öz güclü dinlərini türkçə – Katulika (Katylika) və sanskritcə Ketuloka adlandırırdılar. Hər iki termin "bütün insanlığın ümumdünya dini" mənasını verir.

Digər böyük müqəddəs kitablar kimi, mayyalıların "*Popol-Vuh*" unda da, insanlıq Tanrı rolunu oynamağın cazibəsindən xilas olanadək, yaradıcı qüvvələr onu cəhəllət və cinsi köləliyə doğru aparacağından bəhs olunur:

"Onlara zəka bəxş olunmuşdu; baxırdılar və bir göz qırpımında uzaqları görə bilirdilər. Görməkdə də, dünyada baş verənləri bilməkdə də uğurlu olmuşdular. Baxarkən bir anda bütün ətrafı görə bilirdilər. Göyün ayrıliklərini və yerin yuvarlaq səthini diqqətlə izləmişdilər.

Gizli olan [uzaqdakı] hər şeyi görmüşdülər, tərpənmədən, bir dəfəyə bütün dünyanı görmüşdülər.

Ağlları, zəkaları uca idi, onların görmə hüdudları meşələri, qayalıqları, gölləri, dənizləri, dağları və vadiləri əhatə edirdi. Tərifəlayiq insanlar idilər. Balam-Quitze (Balam-Kitze) Balam-Acab, Mahucurah və Iqui-Balam (iki Balam).

Sonra Yaradan və Quran onlardan (ilk dörd insandan) soruşdu: "Vəziyyətiniz haqqında nə düşünürsünüz? Görmürsünüzümü? Duymursunuzmu? Danışığınız və davranışınız qaydasında deyilmi? Elədirsə, baxın! Dünyanı diqqətlə izləyin, dağlar və vadilərin meydana çıxmasına baxın [və görün]! Sonra isə görməyi yoxlayın", – dedi onlar [ilk dörd insana].

Və onlar da [ilk dörd insan] birdən-birə yerdə hər nə varsa, görməyə başladılar. Sonra Yaradan və Qurana şükrələr etməyə başladılar: "Sizə, həqiqətən, şükür edirik, iki və üç dəfə! Yaradıldıq, bizə bir ağız və üz verdiniz, danışıq, duyuruq, düşünürük və yeriyirik, özümüzü qüsuruz hiss edirik və nəyin uzaq, nəyin yaxında olduğunu bilirik. Göy üzündə də geniş və kiçik olanları görə bilirik. Sizə şükür edirik, bizi yaratdığınız üçün, ey Yaradan və Quran, bizə varlığımızı bəxş etdiyiniz üçün, ey uca Nənəmiz! Ey uca Babamız!" – yaradılışları və varlıqları üçün şükrələr edərək bunları dedilər.

Onlar hər şeyi bilirdilər və göyün ayrılıqlarını, dörd küncünü, dörd nöqtəsini və yerin yuvarlaq səthini araşdırırdılar.

Lakin Yaradan və Quran bunları eşitdiyinə şad olmadı. "Bizim yaratdıqlarımızın, bizim məhsullarımızın dedikləri xoş deyil; onlar hər şeyi bilirlər, genişi də, kiçiyi də", – dedilər. Beləliklə, atalar məsləhətləşdilər. "Onlara nə etməli? Elə edək ki, görmə bacarıqları sadəcə yaxınlıq

da olanları əhatə etsin; yer səthinin yalnız kiçik bir hissəsini görə bilsinlər! Onların sözləri yaxşı deyil. Onlar bizim yaratdığımız bəsit varlıqlar deyilmə? Tanrı olmaqları nəyə lazımdır? Onlar törəyib artmasalar, günəş və vaxt qürub edər, nə vaxt doğular? Və əgər çoxalmazsalar?" – deyər sözlərinə davam etdilər.

"Onların arzularına nəzarət edək, çünki gördüklərimiz yaxşı şeylər deyil. Bu gedişlə onlar, uzaqları və hər şeyi görən və bilən olan Bizlərə bərabər ola bilirlər".

Göyün Qəlbi, Huracan, Raxa-Caculha, Tepeu, Gucumatz, Atalar, Xpiyacoc, Xmucane, Yaradan və Quran bunları dedi. Belə qərara gəldilər və birdən-birə qurub-yaratdıqları bütün məxluqların təbiətini dəyişdirdilər.

Sonra Göyün Qəlbi güzgüdə qalan nəfəs kimi onların gözlərini buludlandıran duman üflədi. Gözləri bununla örtüldü və sadəcə yaxınları görə bildilər. Sadəcə bunlar açıq-aydın göründü.

Dörd insanın ağıl və biliyi, əsli və başlanğıcı bu cür məhv edildi.

Dədələrimiz, babalarımız Göyün Qəlbi, Yerın Qəlbi tərəfindən bu cür yaradıldı və formalaşdırıldı.

"*Təqvin*"də deyilir ki, kölə etmək, zərər vermək, öldürmək, rədd etmək, təbəqəyə ayırmaq və günahsız insanları mühakimə etmək kimi heyvani xislətlərdən əl çəkəmədiyimiz müddətcə, təbiət insana idarəçilik hüququ verməyəcək. Ən uca bilik, pul, şöhrət və güc sahibi olanlar fəzilətli və insanpərvər olmalıdırlar. İnsanın təbiət obyektləri üzərində çox kiçik bir dərəcədə artıq hökm sahibi olmasına icazə verilmir. İnsan, ilk növbədə özünü (müasir insanın yaratdığı dövlətlərə itaət etdiyi kimi) tamamilə və dürüst şəkildə daha yüksək gücə təslim etməli-

dir. Bir çox savadlı və güclü adamın mənəviyyatın yoxluğu məsələsinə "elmi" və "bəsit", savadsız insanların isə "batil" deyər şərh verməsinin başlıca səbəbi budur.

Və Rəbb Allah dedi: "Budur, insan yaxşını və pisi bilməklə bizlərdən biri oldu – indi isə əlini uzadıb həyat ağacından qoparmasın, yeməsin və əbədi yaşamasın deyər! Beləliklə, Rəbb Allah onu Aden bağçasından içində formalaşdığı torpaqda işləmək üçün çıxardı. Və adamı qovdu; və həyat ağacına aparan yolu qorumaq üçün Aden bağçasının şərqinə Kərubiyləri və hər tərəfə dönən qılınca alovunu qoydu". ("*Təqvin*" 3: 22-24.)

Müqəddəs kitabda patriarxat dövrü xatırladılır. Aşağıdakı siyahıda – Nuh tufanından sonra olduğuna diqqət yetirin – insan irqinin ömrü necə dramatik şəkildə azalır.

Tufandan əvvəlki dövr

Adəm – 930; Şeys (Seth) – 912; Enox (Enoch) – 905; Kənan – 910; Mahaleel – 895; Jared – 862; Mafusail (Methuselah) – 969; Lamex (Lamech) – 777.

Tufandan sonrakı dövr

Nuh – 950; Şam – 602; Sala – 433; Eber – 464; Peleg – 239; Seruq – 230; Nahor – 148; Terah – 205; İbrahim – 175; İsak – 180; Yaqub – 147; Eyyub – 140; Levi – 137; Kehat (Kohath) – 133; Amaran – 137; Musa – 120; Yeşu (Joshua) – 110; Eli – 98; Davud – 70.

Aşağıdakı antik tarixçilər Nuh tufanına qədər insan irqinin yüzlərlə il yaşadığını təsdiq edirlər:

Hekatey, Ellinli, Acusiluas, Manefon (Manetho), Berros, Maçu, Hesriaeus, Yeronim, Hesios, Efor (Ephorus), Nikolay, Yozef (Josephus).

Hindular bizim qədim Əhd və Tora ənənəmizi qəbul edirdilər.

İnsanlığın beş kökən qövmünə *Pançala Kristaya* (Finikiyalı xristianlar), yaxud *Pançala Kristiyan* (Finikiyalı xristian fəthlər), eyni zamanda Ariya (türkcə Ari) deyilirdi. Hər biri özüylə türk dilində "Tarix" deyilən tufandan əvvəlki və sonrakı keçmişlərinin sözlə ifadəsini (hekayəsini) gətirmişdi. Bir çox dildən fərqli olaraq, türk dilinin təməli qalıcı olmuşdur. Bu da təbiidir. Bu qəribə dildəki kəlmələrin çoxu inanılmaz dərəcədə qısaadır. Bu cür qısa kəlmələrin asanlıqla dəyişə bilməyəcəyi də məlum məsələdir.

Balaca uşaq ikən müəllimlərim mənə "tarix" kəlməsinin "onun hekayəsi" mənasını verdiyini söyləmişdilər²⁵. Həqiqi mənası "Hətlərin (Keder), ya da Kassitələrin (Kesser/kaise) – türklərin tarixidir. Homo sapiens-sapiens olan bizlər, bu gün belə müəmma kimi görünən sirli türk qövlərinin soyundan gəlirik. İndi "tarix" kəlməsinin Kassitələrin (türklərin) "Tövrət"ı olduğunu açıqca görə bilərik. "Kassitələr" və "Hətlər" sözünü hardan tapdıq? Təbii olaraq, türklərdən.

Beş Pançala Kristian, yaxud Nuhun Arian nəvələri Hindistana gələndə, özləri ilə birlikdə Xaç, müqəddəs təslis, ümumdünya həyat enerjisi elmlərini və insan növünün uzun ömürdən məhrum olması səbəblərini gətirdilər.

Qədim hindlilərin müqəddəs kitabı olan "*Bavishya Purana*" belə deyir:

"Adı Adama, arvadının adı Havayavati olan bir cütlük var idi. Vişnu-kardamadan doğulmuşdular və mlecchasın nəslini artıracaqdılar. Ptadan şəhərinin 16 yojana²⁶ kv km-dir. Tanrı vergisi bir meşənin olduğu şərq tərəfdədir. Adı Adama olan həmin adam bir Papa-Vtikşanın, ya da günah ağacının altında qalır və arvadı Havayavatini görmək üçün can atırdı. Kali Purusha tezliklə ilan cildinə girərək ora gəlmişdi. Onları aldatdı və onlar da tanrı Vişnuya itaətsizlik göstərdilər. Ər günah ağacının qadağan olunmuş meyvəsindən yedi. Udumbara yarpaqlarının altında hava udaraq yaşayırdılar. Bundan sonra oğulları oldu və hamısı da mlecas²⁷ idi. Adamanın ömrü 9 yüz və 30 il (930 il) idi. Yanındakı meyvələr qurbanlar verdi və arvadı ilə birlikdə göyə yüksəldi... Hamukanın oğlu Marocila idi. 970 il ömür sürdü. Onun oğlu Lomaka 777 il ömür sürdü və göyə yüksəldi. Onun oğlu Nyuha (Nuh) 500 il yaşadı. Sima, Sama və Bhava adında üç oğlu oldu. Nyuha özünü Tanrı Vişnuya həsr etmişdi.

Tanrı bir dəfə onun yuxusuna girdi və belə dedi: "Əziz Nyuham, məni dinlə, yeddinci gün böyük dağıntı olacaq. Buna görə böyük bir gəmi düzəltməli və onunla getmək üçün tələsməlisən. Ey möminlərin başçısı, uca bir kral kimi xatırlanacaq-san".

Sonra 300 fit uzunluğu, 50 fit eni, 30 fit hündürlüyü olan möhkəm bir gəmi düzəldi. O, çox gözəl idi və bütün canlı varlıqlar orada sığınacaq tapdı. Sonda özü də gəmiyə mindi və tanrı Vişnunu düşünməyə başladı.

Tanrı İndra "*Sambarakka*" adlı dağıdıcı buludu çağırdı və 40 gün aramsız, şiddətli yağışlar yağdırdı. Bütün yer üzü, Bha-

²⁵ İngilis dilində tarix mənasına gələn "history" sözü "his story" söz birləşməsindən meydana gəlmişdir. *Onun tarixi.*

²⁶ Yojana – qədim Hindistanda Vedic uzunluq ölçüsü. 6 – 15 km arası bir ölçüdür. Daqiq uzunluğu haqqında heç nə deyilmir.

²⁷ Mlecca – Qədim Hindistanda yad dindən və mədəniyyətdən olanları belə adlandırırdılar. Arilər özlərindən başqa hər kəsə belə deyirdilər. Qədim Yunanıstan və Romada "barbar" mənasında deyilən sözün qarşılığı.

rat-vatsa sulara qərq oldu və dörd okean birləşdi. Təkcə Badari-kastamdakı Visaliya salamat qaldı. Visaliyada kral Nyuha və onun ailəsi ilə birləşən 80 min üstün insan var idi. Onların hamısı qurtuldu və qalan hər şey məhv oldu”.

Malakh sözü ibrancə “gəmiçi” mənasını verir. Bu hekayədə, Hindistanın vaxtilə bütün dünyanı fəth etdiyini vurğulanmasına diqqət yetirin.

Türklər və hindlilərin ortaq tarixi var. Çünki Beş Pançala, yaxud Ari Kriştayalar Hindistana gələndə onların ənənələri ilə Hindistan ənənələri bir-birinə qarışdı. Lakin sonra hər şey dəyişdi. Hindistan o vaxtdan bəri kiçilərək indiki Hindistan subkontinenti vəziyyətinə düşdü. Hətta günü bu gün də, bəzi hissələri qoparılmış haldadır. Beləliklə, müasir xristianlar Arian türkləri haqqında heç nə bilmədikləri kimi, hindlilər də keçmişdə yüz illərlə budanan torpaqları haqqında heç nə bilmirlər. Görünür, hindlilərin Adəm ilə Nuhu eyni adam zənn etmələrinin səbəbi budur. Çünki o dövr Arianların, ya da Kriştayaların öz bölgələrində ilk dəfə meydana çıxdıkları vaxtdır.

Təbiət filosofu olan romalı Qay Plini Sekundus – Böyük Plini (m.s. 23-79) hiperboriyalıların Orta Asiyada – Ripean dağlarının²⁸ arxasında yaşadığını, onların xoşbəxt irq olduğunu və orada hansısa bir ixtilafın və ya ağır-əzabın mövcud olmadığını söyləyir. Min ilə yaxın – özləri istədikləri qədər yaşaya bildiklərini qeyd edir. Yaşamaqdan yorulanda isə dənizdəki bir qayanın üstünə atıldılar (Plini, Kitab IV. 89)

Yunanlar da Hiperboriyanın Apollonun doğulduğu yer olduğunu iddia edəcək qədər yaxşı tanıyırdılar. Bol-

qarlar Apollonun Bolqarıstanda – Parayada doğulduğunu deyirdilər.

Herodot onların günəş tanrısı Apollo kultu ilə bağlı olduqlarını və ölkələrinin də cənnəti xatırlatdığını təsdiq edir. Şimal qütb dairəsinin yaxınlığında bir yeri işarə edərək, onların “şimal küləyinin o üzündə” yaşadıklarını söyləyir. Hiperboriyalıların bədənlərini öz iradələri ilə tərk edə bildikləri, yerin hansı hissəsinə istəyirlərsə, səyahət etdikləri deyilir. Onlar bunu astral səyahət və bilokasiya²⁹ üsulu ilə edirdilər.

Aşağıdakı məqaləni İnternet ensiklopediyası Vikipediya-dan götürmüşəm:

“Astronom və mistik olan Jan-Silvian Bailli (Jean-Sylvian Bailly (1736-1793): “əsas dəlil halına gələn – dünyanın cənubdan aydınlanmağa, sivilləşməyə başladığı – mühakiməsinin əksinə, aydınlanmanın şimaldan gəldiyini düşünmək daha dəqiq olardı”. Nuh selindən sonra insan nəsli öz düşüncələrini, əfsanə və antik dünya ilə bağlı məlumatlarını yenidən formalaşdırmağa başlayır. O zaman bu, sivilisasiyanın ən saf axınının Şimali Asiyada doğulub “bu günə qədər yer üzünün ən qədim astronomik sistemə sahib olduğu isbatlanan” Hindistana doğru endiyinə işarə edir. Dünyanın bir çox antik mifologiyasında uzaq şimaldakı “irq mənşəyi”nin hissə-hissə cənuba doğru etdiyi sonrakı köçün irq-yaddaşı olduğuna diqqət çəkərək sözüünə davam edir.

Eyni dövrün başqa bir aydını olan Comte de Buffon isə ilk sivilisasiyanı Şimala və Orta Asiyaya – Xəzər dənizinə yerləşdirir. Lakin onun J.Ballinin insanlığın Yaxın Şərq, ya da cənubdan daha çox şimal mənşəli olması fi-

²⁸ Ripean dağları – Ural dağlarının qrek-roman əsəirlərindəki adı.

²⁹ Bilokasiya – eyni anda iki yerdə ola bilmək.

kirlərini ümumi olaraq qəbul etdiyi görünür. Boston Universitetinin direktoru və bir çox elmi topluluğun üzvü olan Rev. Dr. W.F. Warren 1885-ci ildə çıxan bir kitabında insanlığın qütbü mənşəyi nəzəriyyəsini yenidən təkmilləşdirmişdir: Bu "İnsan irqinin beşiyinin ... Şimal qütbündə – Böyük sel zamanı su altında qalan bir ölkədə mövcud olduğu "nadir Cənnət tapıldı" adlı bir tezisdır.

Bu nəzəriyyə mövzuyla əlaqəli başqa sahələrlə, xüsusilə German mifologiyası ilə müqayisə edildi. Warren xristian və aşkar anti-Darvinist idi. O, insanın vəhşi ibtidailik dövründən sonra meymundan əmələ gəlmiş fikrini tamamilə inkar edirdi. Ən qədim insanların ən kübar və ən uzun yaşayan insanlar olduğuna inanırdı. "İnsanlıq bilinən və bilinməyən əsas xüsusiyyətlərini Böyük seldən dərhal sonra əldə etmişdir". Şimal tufanından sonra sağ qalanların Şimali Asiyada sürgündə olduqları zaman baş verənlərə işarə edərək, Tanrının əli ilə gələn Böyük selin hansı səbəbdən olduğuna dair təəccüblü fikirlər irəli sürür: "...göyləri (və ya göyü) həmişəki vəziyyətindən yana doğru çökmüş halda gördülər: şimal ulduzu artıq üstlərində deyildi". Və davam edir: "Bunun niyə belə olduğunu çox yaxşı başa düşmüşdülər. Lakin onların tufandan öncəki elmi xəzinələri ilə arası çox da yaxşı olmayan, vəhşi və köçəri bir həyatın içində doğulan nəvələri (bizlər-S.S) bunun səbəbini asanlıqla unutmuş ola bilərlər". O izah belə idi: insan oğlunun üfqi əvəzinə dəyişən yer üzünün özü idi. Burada, nəhayət, məlum qütbü dəyişkənliklərlə səsələnən bir uyğunluq görürük.

Hindistandan dəstək

Hindistanın yüz ilin döngələrində qazanılan istiqaliliyyətinin məşhur simalarından olan Bal Qanqadhar Tilak (1856-1920) astronomiya alimi idi, amma o eyni zamanda Hind Vedik sivilizasiyasını m.ö 4500-cü illər ərafasına yerləşdirməyi bacarmış qədim dövr Vedikin³⁰ bilicisi idi.

Tilak Britaniya əleyhinə olan yazılarına görə ingilislər tərəfindən həbs edilmiş, o vaxtdan başlayaraq Veda əlyazmalarını onların məlum astronomik və geoloji hadisələrlə bağlılığı üzərində işləmək üçün istifadə etmişdi. Tapıntılarını 1903-cü ildə "*Arctic Home of the Vedas*"³¹ adlı kitabda dərc etdirib. O qeyd edir ki, Vedada oxuduğu qədər ilə, insanlığın kökü Arktika yuvasının son Buzlaşma dövrü ilə birlikdə e.ə 10000-8000-ci illər arası yox olub. E.ə 5000-3000-cü illər arası vediklər Hindistanda yerləşənə qədər – e.ə 8000-3000-cü illər onların Gəzinti çağı olub. O zamana qədər isə onlar öz Arktik (qütbü) köklərini unutmamağa başlamış və adət-ənənələri də sürətlə silinib getmişdi.

Əvvəlki açıqlamalarından da göründüyü kimi, onun bu qüsuruz dövrləşdirməsi Atlantika və Mu qitəsinin yox olması haqqında bildiklərimizlə uzlaşır. Elə isə bunu eyni səbəbə bağlaya bilərik: qütblərdəki buzların hərərətlə yer dəyişdirməsi ilə müşahidə olunan qabarma-çəkilmə və tektonik qabarmalar nəticəsində meydana gələn ani bir qütb dəyişkənliyi: sözdə "Buz dövrü". Elədirsə, əlimizdə Mu qitəsinin təxminən 12 min il əvvəl, Atlantikanın isə 10

³⁰ Vedik – qədim zamanlarda alimlərə deyilirdi.

³¹ "Vedaların şimal mənşəyi"

min – 12 mininci illər arası baş verən yox olması və ən yaxşı halda, Hiperboriyanın da 10 min – 12 min il öncə, əvvəlkilərlə eyni zaman kəsiyində yox olması məsələsi meydana çıxır. Bunun müqəddəs kitablarda sözü gedən “sel” olub-olmaması istər-istəməz insanın marağını cəlb edir.

Müxtəlif yazıçılardan oxuduqlarım əsasında vəziyyətin məhz belə olduğu nəticəsinə gəlirəm. Bunun təsadüfən olduğunu, yoxsa Tanrının pis və itaətsiz dünyanı faciəvi hadisə ilə təmizləmək üçün seçdiyi həll yolu olduğunu müəyyənləşdirməyi tamamilə oxucuların ixtiyarına buraxıram. Əgər kainatı məntiqi hədudlar içində yarada biləcək üstün zəka sahibisinizsə, belə bir quruluş da son dərəcə məntiqli görünür.

Hindlilərin Uttara Kuru (Şimali Türkiyə) adını verdikləri Hiperboriya haqqında nə düşündüklərini öyrənmək məqsədilə, dostum cənab Subash Boseyə bu məsələlər haqda yazdım:

Sual:

“Əziz Bose qardaş,

Dünyadakı böyük insan qruplarının, demək olar ki, hamısı Uttara Kurunu müzakirə edir. Çinlilər, türklər, yunanlar, “Əh-di-ətiq” və yəhudilər, xristianlar və mayya müqəddəs kitabları bir vaxtlar Uttara Kuru xalqının min ilə qədər yaşaya bildiklərini və istədikləri kimi bədənlərinə girə-çıxa və yenidən girə bildiklərini qeyd edir. Hind kitablarında bu haqda danışılırmı? Öyrənməyimə kömək et”.

Cavab:

“Uttara Kuru: bunun tamilcə, yaxud sanskritcə bir söz olduğunu hesab edirəm. Uttara Şimal deməkdir.

Kuru – bunu Guru kimi hecalayıram – müəllim deməkdir.

Uttara Kuru, eyni zamanda Himalay dağları mənasında da işlənə bilər. Tanrı Şivanın arvadı Parvathi Himalay dağının qızıdır.

Şimal Ana İlahənin istiqamətidir. O, insanların bilicilik, yaxud Gnana Sakthi qazanması, doğuş və ölüm çıxılmazlığından xilas olması üçün onlara nicat verə bilər.

Ey anamız! Sən bir başı, iki qanadı, quyruğu və bədəni olan, bu şəkildə gizlənən, qida, nəfəs, ağıl, zəka və xoşbəxlik zirehi kimi beş zirehi olan o ehtişanlı, parlaq işıqsan. Hər kim ki hiss edər, o anlayar: o, Brahma Vidya və Brahma Gnaninin bilicisi olacaq (Sakthi Mahimna Sosthiram – 24 – “The Divine Light of Soul and the Goats and Tiger game”³² kitabından bir başlıq).

Bəli, doğrudur, Brahma Vidyanı bilənlər Jiva Mukthiyə ucalacaqlar.

Ən uzaq yerlərə səyahət edə və Paramatmanın (ən uca Tanrı) ətəklərinə çata bilər, onunla bağlantı qura və dünyaya insan kimi geri dönə bilirlər.

Metafizika terminlərində, Jiva Mukthiyə ucalmaq ölü insan olmağa bənzədilir, çünki onların maddi dünya ilə heç bir bağlılığı olmaz. Xoşbəxtliyi hər şeydə və hər yerdə tapa bilirlər. Onlar üçün səfalət və ağrı yoxdur. Bu, bir çox qədim əlyazmada belədir.

Bu cür Jiva Mukthalar (yaşayarkən azad olan insanlar) yer üzündə min illərlə torpaq ana üzərində yaşamış-

³² “Ruhun ilahi nuru və Keçi və Pələng oyunu”.

lar, ruhları bədənlərini tərk etməyə, ən üstün ruha çatmağa və yenidən öz bədənlərinə qayıtmağa qadirdirlər. Tamilnada yolu düşənlər bu cür Jiva Mukthaları bir dilənçi kimi yol üstündə yatarkən və dəli görünüşləri ilə gerçək həyatda da görə bilirlər. Bunlar həqiqi Jivamuxtalardır, uca Purusalardır, bu cür ilahi şəxsləri görməyimiz bir lütfdür. Ümid edirəm ki, yuxarıdakılar gözlədiklərini əldə etmişlər.

Tibetlilər Uttara Kuruya Kedar Hand (Tanrı Şivanın ölkəsi) deyirlər. Hindistanın Uttarankşad ştatında da finikiyalı Şivanın iqamətgahı olan Pañç Kedar Hand adlı bir sahə var.

Xristian görüşlərimizdən fərqli olaraq hindlilər və buddistlər cənnət-cəhənnəmin başqa yerdə deyil, yer üzündə olduğunu öyrədirlər. Beləliklə, bəzi dünyəvi fikirlili insanlar cəhənnəmdə yaşayarkən, digərləri Ərafda³³, bəziləri isə cənnət, cəhənnəm və ərafın müxtəlif şəkildə qarışımı vəziyyətini yaşayırlar. Çünki hamımız eyni quruluş daxilində eyni şəkildə inkişaf edə bilmirik. İnkişafın bəzi sahələrində daha parlaq ikən, qalanlarında daha adi, bəzilərində isə faciəvi vəziyyətdəyik. Davranış və mənavi inkişaf məsələsində isə dama taxtasına bənzəyirik. Bose qardaşın dediyi kimi, aramızda İsa məsih tək ruhani insanlar var. Özlərini həmişə tanıtmırlar və hər zaman çarxıma çəkilməli olurlar. Və bütün bunlar bir nəticəyə gəlib çıxır: Aramızda inkişafın müxtəlif pillələrində olan insanlar var. Bəziləri aşağılarda ikən, digərləri ortaya yaxındırlar, kimisi də ən üst səviyyəyə çata bilib.

³³ Əraf – xristianlıqda cənnət və cəhənnəm arası olan yerdir. Nə cənnətlik, nə də tam cəhənnəmlik olan insanların günahlardan təmizlənmək üçün əzab çəkdiqləri dağın adıdır.

Bölmə 8

İnsanlığın ilk beş irqi yadplanetli idimi?

Türk Arian köklərimizi unudaraq, özümüzü "Xristianlar", "yəhudilər" adlandıran bizlər "türklərin tarixi" mənasını verən "Tora"³⁴nı "Təqvin", "Çıxış", "Levililər", "Saylar" və "Təsniyə" kimi tanıdıq. İnsanlığın xilasını və həyatda qalması üçün açılmalı olan bütün sirləri ilk beş irqdən miras aldıq: Yadu, Turvasa, Druhyus, Anu və Puru. Arianlar da adlanan bu irqlərin hər biri eyni zamanda türk idi və hələ də türkdürlər (Ari, yaxud Kuru).

"Təqvin"in 6-cı babı ən uzaq dövrlərdə, yerdə *Nefilim* adlı insanların yarandığından bəhs edir:

"Və vaqə oldu ki, yer üzündə adamlar çoxalmağa başlayır. Onların qızları doğulan zaman Allah oğulları insan qızlarının gözəl olduqlarını gördülər. Və seçdiklərini özlərinə arvad etdi-

³⁴ Tora – Tövrat sözünün ibrani versiyasıdır. Hərfi mənası yasa, qanun deməkdir.

lər. Və Rəbb dedi: Ruhum insan ilə əbədiyyən yarışmayacaq. Çünki o da ətdəndir. Bunun üçün onun günləri yüz iyirmi gün olacaq. Allah oğulları insan qızlarına çatdıqları və bu qızlar onlara uşaq doğduqdan sonra yer üzündə Nefilim³⁵ var idi. Bunlar qədim zamandan zorba və şöhrətli adamlar idilər”.

Müqəddəs kitabda Nefilimin ard-arda gələn dalğalar kimi ayaq basdığı ilə bağlı vurulan eyhama³⁶ diqqət yetirin. “Təqvin”i oxuyan bir çox adam təbii olaraq onların kosmosdan gəldiklərini sezəcək. Başqa hardan gəlmiş ola bilərdilər ki?

Kosmik gəmilərlə ayaq basmışdılar? Bunu kim dəqiq deyə bilər? Finikiyalılar hələ Böyük tufandan əvvəlki sivilizasiyalarının 30 min il yaşı olduğunu qeyd etmişdilər. (Rg Veda History, Rajesvar Gupta; səh. 16). Bu zaman ərzində, həm ictimai, həm də texnoloji baxımdan çox yüksək sivilizasiyaya nail olmuşdular. İnsan əvvəldən işıq sürəti ilə yol getməyibse, onun kosmosda bu qədər irəli getməyi gözə ala bilməyəcəyini mütəxəssislər də, qeyd edir. “Star Trek” adlı bir televiziya serialını xatırlayıram. Kosmik gəmidəki heyətdən biri hansısa planeti görmək istəyəndə işığa çevrilir və işıqlanırdı.

Əsl xristian kabbalası olan “Tomas İncili”ndə İsa öz davamçılarına və düşmənlərinə özünün də, müridlərinin də işıqdan gəldiyini söyləyir. Əgər nə vaxtsa insan övladının belə bir ağlasığmaz işi bacarması mümkün olarsa, bu

³⁵ Nefilim, “Tövrat”ın bəzi tərcümələrində iri adamlar, bəzilərində isə divlər kimi göstərilir. Müvafiq olaraq, bu iri adamlar bəzi tərcümələrdə zorba olduğu halda, bəzilərində qəhrəman kimi təqdim edilir.

³⁶ “Tövrat”a sadıq qalaraq türk dilinə tərcümə edərkən işlətdiyim “var idi” felinin yerinə, G.Matlokun iqtibas etdiyi ingiliscə tərcümədə appear (görünmək, oluşmaq) sözü keçir. Matlok bunu nəzərə alaraq, “Təqvin”də Nefilimin işıqlanaraq dünyaya endiyinə işarə edildiyi fikrini müdafiə edir.

bəsit nümunənin də işıqlanması gərəkdir. Beləliklə, onun bədənindəki atom və molekullar özünü insanın Müqəddəs ruhu olan ilk halında yenidən formalaşdırı bilər.

“Əgər səndən “haradan gəldin?” – deyə soruşsalar, onlara “Bizlər işıqdan gəldik, işığın özü ilə uyğunlaşmış və vücudla gəldiyi və özünü formalaşdırdığı, onların da görünüşü ilə təzahür etdiyi yerdən” – de. Əgər səndən, “O sənənmidi?” – deyə soruşsalar, “Biz onun övladlarıyıq və yaşayan atanın seçilmiş qullarını görürük”. Əgər səndən “Atanın sənənin içindəki işarəsi nədir?” – deyə soruşsalar, onlara “Onun hərəkəti və istirahətidir” – de. (“Tomasın deyişi”. 50)

İsa “Efeslilər 5-8”-də müridlərinə demək olar ki, eyni şeyləri söyləyir. “...Çünki bir vaxtlar qaranlıq idiniz, fəqat indi Rəbbdə nursunuz, nurun övladları olaraq yeriyin...”

“Hamınız işığın övladlarısınız və gündüzün övladlarısınız, bizlər gecənin və qaranlığın deyilik”.

Əgər burada “ışıq” günəş işığı mənasına gəlmirsə, bəs onda hansı mənadadır?

Bütün dinlərin əcdadları günəş işığını müqəddəs saymışlar. “Tövrat” onu Tanrı ilə bir tutur. “O təkə işıqda yaşamaz, (Çıxış 24-10:1; Tim: 1-10:16) eyni zamanda onu üstünə də geyinmişdir (Ps. 104-2); o, işıqdır”. (1 Yuhanna 1:5) Bu səbəbdən də Tanrı inkarnasiya olduğu zaman, ona “dünyanın işığı” deyilmişdir (Yuhanna 1; 1-18; 18:12): İşıqda yerimək qurtuluşu gətirir (Yuhanna 8:12; 12:36; 1 Yuhanna 1:12; 12:36; 1 Yuhanna 1:77; 2 Kor. 4:6, vb); Tanrı olmadan gedilən yol qaranlıqdır (Yuhanna 3:19; 12:46, vb.)

Araşdırmalarım zamanı, “Əhdi-ətiq” və “Əhdi-cədid”də Tanrının işıq olduğunu söyləyən ifadələri saydım.

Heç hamısını saymamışdım ki, mənimlə eyni fikirdə olmayan adamlar "İsanın müqəddəs kitabının doğru təhlilinə" işarə edəcəklər. Lakin heç bir halda kimsə müqəddəs kitabları doğru şəkildə anlamır. Hətta dünyadakı bütün müqəddəs kitabları araşdıran mən belə. Hər kəs öz üslubunda təhlil edir.

Demək olar ki, İsanın dövründə yaşayan hər kəs oxumaq-yazmaq bilməyən bəsit insanlar idi. Onlar "ışığın" başqa heç bir vasitə olmadan günəşdən gəldiyi halını başa düşürdülər. Bu səbəbdən də edilən moizələri dinləyən bir çox adam onun həqiqətən də Apollonun inkarnasiyası³⁷ olduğunu sezirdi. Beləliklə, onun sədası Müqəddəs torpaqlardan Orta Asiyaya və mərkəzi Qərbi Hindistana qədər sürətlə yayılmışdı. İnsanlar işığı başqa mənada anlamış olsaydılar, bizim bildiyimiz İsa Məsihi günümüzdə heç kəs tanımazdı.

İsa özünün, müridlərinin və bütün insanların başlanğıcda saf işıq olan "Tanrının nəfəsi"ndən meydana gəldiyini dəfələrlə açıqlamışdır. Bu "anlamağın aydınlığı" deyil, parıldayan, göz qamaşdıran bir işıqdır. Günəşdir. Yer üzündəki heç bir varlıq – bitki, ya da heyvan işıqsız var ola bilməz. Əlbəttə, nəyinsə işıqdan – Tanrının nəfəsindən – yaradılması üçün planetdəki həyat şərtlərinin də bunun mümkün olmasına şərait yaratması gərəkdir.

Qədim hind hekayəsi olan "Bavishya Purana"da, İsa və kral Salivahananın görüşü zamanı ədalətli kral İsadən öz təlimini təsvir etməsini istəyir. "Ey kral, doğrusu, bütün qüdrət günəşin mərkəzi olan Tanrıdadır", – deyər İsa cavab verir.

³⁷ Bədən, at halına keçməsi.

Nefilimlər və onları "izləyənlərin" sözügedən "yerli ölümlülər"dən ehtiyat etmədiyini və onlara yuxarıdan aşağı baxmadıqlarını bilirik. Çünki nəsillərini davam etdirmək üçün evlənərək onlarla qaynayıb-qarışmışdılar. "Tora" bizə doğruları söyləyir. Nefilimdən əvvəlki insanlar Nefilim kimi tanınan ilk beş irqdən birinin sələfləri idilər. Onlar da vaxtilə buraya işıq dalğaları şəklində gəlib çatmışdılar.

İlk vaxtlar Nefilimlər üçün işlər yaxşı getmişdi: beş Kristaya, yaxud Arian qövmü, Yadular, Oruhyular, Tarvasa, Anular və Purular üçün. Yer üzünün mühiti onlara o qədər yaxşı təsir göstərmişdi ki, təxminən 10 əsr ərzində Tanrının biçdiyi ömür müddətindən daha artıq yaşaya bilmişdilər. Eyni zamanda, heç bir məhdudiyətləri yox idi. Öz iradələri ilə bədənlərinə girə və çıxı bilirdilər. Öz fiziki bədənlərində uzun müddət qalmaqdan bezsələr, saf işıq enerjisinə çevrilərək qalaktikanın digər bölgələrinə gedə bilirdilər.

Onlardan biri xəstələnsə, bir, ya iki doza artıq işıq enerjisi ilə sağala bilirdi. Çinin "Sarı imperatorun daxili müalicə qaydaları" kitabı olan "Nei Çing"³⁸ də bunu təsdiqləyir:

"Sarı imperator belə deyir: "Ən qədim zamanlardan bəri göy ilə bağlanti həyatın ən uca təməlidir. Bu təməl isə Yin və Yang arasında, Göy və Yer arasında və altı nöqtənin içində yerləşir".

Taonun təbiətini izah edən "Nei Çing"-in "Tövrat" ilə necə bir ahəngdə olduğuna diqqət yetirin. Beləliklə, "Nei

³⁸ Huang Ti-nin Çin müalicə üsulları və dərmanları haqqında yazdığı kitabın adı.

Çing" in Anu irqinin "Tövrat" ı ola biləcəyi nəticəsinə gələ bilərik.

"Nei Çing" dən daha bir iqtibas gətirirəm:

"Yanqın atmosferi Göy və Suo ilə bənzərdir. Bu atmosferi itirənlər öz ömürlərini qısaldır və həyatlarına davam edə bilməzlər. Göyün hərəkəti Günəş tərəfindən aydınlanır. Yanq insan bədənini xaricdən qorumaq üçün yüksəlir".

Dünyadakı bütün Toralar həyatın günəş işığından gəlmiş məsələsində dönə-dönə təkid edirlər.

"Nei Çing" insan oğlunun bütün xəstəliklərinin o mənəvi və əxlaqi çürüklüyə düşməyə başlamazdan önce Tanrılar tərəfindən sağaldıldığını söyləyir. O sonralar dərmanlara, manipulyasiyaya, əməliyyatlara möhtac qaldı. "Tanrılar işıqdan gələn əsas elementlərin nə daha artığı, nə də daha azıdır".

Qeyd etdiyim kimi, Tufan sonrası beş cəddimiz özələrini qutuda saxladıkları qatılaşdırılmış işıq enerjisi ilə sağaldırdılar. "Tövrat" (Musanın beş kitabı), Akt sandığı" adlandırdığımız bu radian enerjinin öldürə və müalicə edə bildiyindən bəhs edir. Musa Türki Toroslarda, yaxud Sinay (Sion) dağında Tanrı ilə görüşəndə, Tanrı ona öz enerji qutusunu düzəltmək üçün təlimatlar vermişdi. Qutuya kilidlənən bu enerji həyat vermək və yox etməyə qadirdir idi. Eyni zamanda, şəhərləri və xalqları da yox edə bilirdi.

Sanskritcə Akt "günəşə, misə, atəşə aid, yaxud bununla əlaqəli" mənalarını verir.

⁹⁹ Türkcəyə "Akt Sandığı" kimi tərcümə edilən Ark of the Covenant, "Müqəddəs Kitab" da kitabələrə yazılmış on əmr ilə birgə Harunun əsası və qüdrət həvəsinin saxlandığı deyilən müqəddəs bir qəbdir. Müqəddəs kitabda yazılanlar görə bu sandıq, Musanın Tanrı ilə danışdığı öncəgörüclüyə uyğun bir forma da, Tanrının buyruğu ilə düzəldilmişdir. (Ö.U.H-tərc.)

Hind müqəddəs kitabları da hər şeyə gücü çatan bu işıq enerjisi haqqında danışır. Əfsanələrə görə, onu Hindistana işğalçı Kriştayalar gətirmişdilər.

Türk naqaların lideri, bulqar Arian kralı Kubera və onun Yaksha və ya Yakhu (Yehuda) ordusunu, təbəəsini Qanq yaylaqlarına yönəltdi. Bunun Böyük tufandan sonra baş verdiyi ehtimal olunur. Yanlarında "müqəddəs məbəd"lərini öz ardınca çəkən uzun at və öküz arabası ilə birgə gəlmişdilər. Bu, taxtadan və divarları olan bir at arabasıdır. Hindli şərqşünas Malati J.Şendge (Malati J. Shendge) bunu belə təsvir edir:

"Səkkiztəkərli, doqquzqapılı, alınmaz bir qalaydı..." Bu təkərli sığınacaqın içində üç təkər barmaqlığı və üç dayağı olan Swarga (Səməvi işıq), ya da Hiranyaya Kosa (Tanrının xəzinə evi) adı verilən, qızıldan kiçik bir qutu var idi. "Kiçik qutunun içində qərribə bir vulkanik qaya parçası vardı. Yəhudilərin əcdadları buna "yaksa" adını vermişdilər. Kiçik qutu qapalı saxlandığı halda, içərisindən gizli bir işıq yayılırdı. Min illər ərzində Swarga kəlməsi ibrancəyə Zarkor (ışıldayan) olaraq keçmişdir. Kabbalanı açıqlayan Zohar kəlməsi də "Swarga"dan törəmişdir.

Yaksa (Qoruyucu mələk) elementindən gələn enerji özünü Müqəddəs təslisə həsr etmiş hansısa insanın zəhnini gəncləşdirə bilirdi. Həm də qurumuş çöllərdə bitkilərin böyüməsinə kömək edirdi. Eyni zamanda çox, güclü bir kinetik enerji yayırdı. Bununla yanaşı, pis niyyətli insan "Qoruyucu mələk" (yaksa) daşına toxunardısı, o ya alovlanıb yanar, ya da rezin top kimi sağ-sola atlanardı. Təkcə rahibləri ən təmizi qutuya yaxınlaşa bilirdi. O da sadəcə bir-iki dəqiqəlik".

Yazıçı Murad Adcı öz kitabında rahiblərin məbədlərdə bəzi səbəblərə görə, Hodaini (Tanrını), ya da Tenqrini şərafətləndirmək üçün bir neçə dəqiqədən çox qala bilmədiklərinə işarə vurur.

Dualar məbəddən başqa Tenqrinin açıq səması altında da oxunardı. Keçmişdə Altay insanların dua etmək üçün müqəddəs dağların ətəklərində toplandıqları kimi. Qalıqlara baxsaq, məbədlər çox da geniş deyildi. Ana və tənələrindəki müqəddəs dağları xatırlatsın deyə inşa edilmişdi. Sonradan arxitektura kimi təkmilləşdilər.

Xüsusi ruhban zümərəsi (*ruhban-dünya zövq nemətlərindən imtina etmiş, dərviş həyatı sürən rahib*) xaricində – o da bir neçə dəqiqəlik – heç kəs məbədlərə girə bilməzdi. Bundan artığından ehtiyat edirdilər. Çünki məbədin içində nəfəs almağa icazə verilmirdi.

Tanrı (Tenqri) rahiblərinin məbəddə nəfəs almalarına icazə verilməməsinin daha dərin səbəbi olmalıdır. Qədim Türki məbədlərdə bu sandıqlar mühafizə olunurdumu? Yoxsa, təkcə batil inancları var idi? Bunu deməliyəm ki, onlar özlərindən sonra gələcək bütün insanlardan daha rəşadətli idilər. Bütün əsas və dəyərli mədənləri əritməyi öyrənmişdilər. Demək olar ki, dünyadakı bütün əlifbaları onlar icad etmişdilər. Gəmiləri ilə hər yerə səyahət edə bilirdilər. İşlərini yaxşı bilən Səma biliciləri, şair, mütəxəssis və filosof idilər.

Bu cür insanlar, həqiqətənmi məntiqdən kənar batil inancları görə məbədlərdə nəfəs almaqdan qorxa bilirdilər?

Bu məbədlərə Günəşə ibadət etmək üçün girən zaman onların əsəbi və narahat olmalarının tutarlı səbəbləri vardır.

Bizlər sadəcə, Musanın bir “yaksa” daşı tapmasına “inanmağın” üzərində dayandıq.

Lakin ənənə Kuberaanın da onu tapmasını əks etdirir. Musa öz “yaksa”sını Toros (Tavr) dağlarında tapmışdı. Kubera isə Bolqarıstanda tapdı. Tenqri və ya Hoday (Tanrı) məbədlərinin hamısı üçün kifayət qədər “yaksa”nın tapıldığı doğru ola bilər. Türklər Sinay (Sion) dağının Toros (Tavr) dağ silsiləsinin bir hissəsi olduğunu söyləyir. Kuberaanın Sina dağını tapıb-tapmayacağını anlamaq üçün Bolqarıstandakı dağ adları üzərində işləməyə qərar verdim. Orada “Sinanika” (Sinanica) adı verilən bir dağa rast gəldim. Sanskritcə lüğətimə baxdığım zaman *Senanikha*-nın “Tanrı Brahmaya (və ya Göy üzünə) aid olan” mənasına gəldiyini gördüm. Sinanika dağının zirvələrində daha çox yaksa daşının olması mümkündürmü? Toros dağ silsiləsinin əlçatmaz zirvələrindən hələ də bu daşlardan əldə etmək olarmı? Kəşf edilməsi çox gözəl olardı.

Efiopiyalılar orijinal Akt sandığının Axum şəhərində koptik bir məbəd içində qorunduğunu deyirlər. Onu mühafizə altında saxlayırlar ki, insanların həyatına təhlükə yaratmasın. Görəsən, tədqiqatçıların gedib ora baş çəkəməsi üçün mühafizəçiləri necə inandıra bilərik?

Nə üçün Kuberaanın təbəəsinə “yaksalar” deyirdilər? Çünki sandıqdan yayılan işığın gücü insanları hər cür əngəlin öhdəsindən gəlməyə qadir üstün varlıqlara çevirir, onlara əbədi həyat və sağlamlıq verə bilirdi. Kubera hamının etiqad etmək istədiyi kral idi. Müqəddəs təslis təlimi ilə yola çıxan birinin bədənində yaksadan gələn radiasiyanın daxil olmasına imkan versəniz, gözlənilmədən zəhli bir divə, yaxud ruhani insana çevrilə bilər.

Şərqsünas Şendge yazır:

"Yaksa "görünüşə görə bədənə əlaqəlidir, əslində isə bədən olmayan bir şeylə çox sıx bağlıdır. Onun bir bədənə tək edib, başqasına girə bildiyinə dair sübutlar var. Bu yerindəyişmə məziyyəti ruh və ya ruha bənzər bir varlığa, bir növ şəxsin özünə, onun ardınca gələn, bir bədənə digərinə köçə bildiyinə inanılan qüvvəyə işarədir" (səh.116).

"Brhhadarnyaakopanishad"da (5.4.) qısa bir qeyd bu təhlilin ardınca yerinə düşər: "Hər kim ki mahad yaksa ilə Brahmanı birlikdə qəbul edə və onu da Brahma ilə birləşdirə bilər, o kəs başlanğıc gücə işarə edə bilər" (səh.117).

Yazıçı Şendge sonra bunları qeyd edir: "Başlanğıc yaksa kainatın və dolayısıyla insanın özünü formalaşdırmaq üçün qurulan bir məbud, uca bir ilahi ola bilərdi... (The civilized Demons – The Harappans in Rgveda; [Uyğun(? Uygar, sivil) Şeytanlar – "Rig Veda"da Harappalılar]

Bölmə 9

Qədim türklərin və hinduların hava gəmiləri var idimi?

XVI əsrin əvvəllərində görkəmli türk admiralı Piri Rəis X. Kolumbun Atlantik okeanını keçib Amerika qitəsinə çatarkən istifadə etdiyi xəritələrdən bəzilərini ələ keçirmişdi. Kolumbun xəritələrini diqqətlə nəzərdən keçirdikdən sonra bunların dəqiq göstəricilər olduğu qənaətinə gəlmişdi. Piri Rəisin içində min illərlə yaşı olan antik xəritələrin də olduğu kolleksiyası var idi. Onun bəzi türk xalqları üçün indi də sirr qalan bəzi sənədlərə o zaman əli çatırdı. Hansı limana lövbər salsa, öz dənizçilərini qədim xəritələri olan və onları satmaq istəyən insanları tapmaq üçün göndərirdi. Admiral 1513-cü ildə öz kolleksiyasındakı digər antik xəritələrdən də yararlanaraq, öz xəritəsini düzəltdi. 1929-cü ildə bəzi tarixçilər İstanbuldakı Topqapı sarayının hərəmxanasının altını üstünə çevirib, çör-çöp yığını altında basdırılmış o xəritəni tapdılar.

Piri Rəisin xəritəsini diqqətlə nəzərdən keçirdikdən sonra tarixçilər Cənubi Meksika, Mərkəzi və Cənubi Amerika, eyni zamanda Afrikanın qərb sahil sərhədlərini dəqiq göstərdiyini heyrətlə yazmışdılar. Lakin onları təəccübləndirən bu deyildi. Çünki bu xəritənin çəkilməsi üçün Kolumbun xəritəsindən yararlanmışdı. Onları hey-rətə gətirən hal-hazırda sahilədən uzaqda yerləşən və "Ve-ra Kruz" kimi tanınan böyük ada və qütblərin günümüz-dəki kimi minlərlə kilometr buzla örtülməzdən əvvəlki quzey qütbü və Antarktida dağlarının, vadilərinin, ada, çay və ovalıqlarının qüsuruz təsviri idi. Guya 1818-ci ilə qədər kimsə Antarktidanın varlığından xəbərdar deyildi.

Tədqiqatçılar Antarktidadakı buzlaqların milyonlar- la il yaşı olması fikrində qərarlı idilər. Bu buz örtüyünün 10 min ildir mövcud olduğu deyilirdi. Sahildən uzaqdakı həmin böyük adaya gəldikdə isə, buna bənzər adanı təs- vir edən Platon e.ə 9000-ci illərdə onun dənizə batdığını deyir. Piri Rəisin xəritəsindəki Qrenlandiya iki ada olaraq göstərilir. Fransız kəşfiyyat heyəti bu iki ada arasındakı boşluğun buzla örtülü olduğunu sübut edən seysmik qə- zıntılar aparmışlar. Ordu mühəndisləri və Amerika dəniz donanmasının hidroqrafiya bürosu da Piri Rəisin xəritə- sində şimal və cənub qütblərinin buz və qarla örtülməz- dən əvvəlki formasını dəqiq göstərdiyini isbat etmişdir. Oxucularımı bu qeyri-adi vəziyyəti, xəritəni və antik qütblərin görünüşünü müzakirə edən İnternet saytlarına baxmağa dəvət edirəm.

Təəccüblü cəhət ondan ibarətdir ki, bu xəritəni araş- dıran tədqiqatçıların hamısı, birmənalı olaraq qütblərin xəritəsinin yalnız çox yüksəklikdən çəkilə biləcəyini iddia edirlər. Qədim bir xalqın ən tezi 12 min il əvvəl hava gə-

miləri var idi. İnsanların çoxu bu gəmilərinin pilotlarının bizim üçün Marsdan gələn kiçik, yaşıl adamlar olması fik- rinə düşəcəklər. Mən faktlarla isbat olunmamış bu cür ifa- dələri qəbul etməyə hazır deyiləm. Buna baxmayaraq, Piri Rəisin xəritəsi kimi sənədlər quru və hava nəqliyyatını ər- səyə gətirən bilavasitə iki milləti göstərir: Türkiyə və Hin- distan.

Son vaxtlar aparılan sualtı arxeoloji araşdırmalar hələ türklər və hindlilərin Misir və Şumerin varlığından xəbər- siz ikən Hindistanın böyük bir hissəsinin artıq sivilizasi- yaya çatmış olduğunu sübut edir. Eyni zamanda hind mifləri də qədim quru və hava nəqliyyatı, atom silahları və bu tipli qurğulardan tez-tez söz açır. Bir çoxumuz mü- qəddəs kitabda da qeyd olunan qədim əhvalata görə, Eze- kielin⁴⁰ hava gəmisini tərəfindən xilas olduğunu bilirik. Bu hadisə bir türk ölkəsində baş vermişdir: Əfqanıstanda.

Şəxsən Piri Rəis özü də xəritəsindəki məlumatların Makedoniyalı İskəndərin dövründəki xəritələrdən götür- düyünü qeyd etmişdir:

"Makedoniyalı İskəndərin dövrü ilə üst-üstə düşən, insanların yaşadığı adaları göstərən iyirmi xəritə və map- pae mundidən⁴¹ istifadə etdim. Ərəblərdə bunun adı cə- fəriyyədir. Bu tipli səkkizə yaxın xəritə, Hindistanı göstə- rən ərəb xəritəsi və bəziləri Sinti, Hindistanı və Çini geo- metrik üsullarla işarə edən dörd müasir portuqal xəritəsi və Kolumbun qərb ölkələrini qeyd etdiyi xəritədən istifa- də etdim. Onları ixtisar edərək bu cür vahid miqyaslı xə- ritəyə çevirdim. Buna görə də dənizçilər ölkələrin xəritə-

⁴⁰ Ezeqiel (İbranica) – "Quran" da ("Ənbiya", 85, 86) və "Tövrat" da adı keçən peyğəmbərlərdən biri. Ərəb dilində "Zülfikl" kimi bilinir.

⁴¹ Mappae mundi – Orta əsr Avropasında dünya xəritəsini ifadə edən termin.

sini nə qədər doğru və etibarlı sayırsa, bu xəritə də okelanlar üçün o dərəcədə doğru və etibarlıdır.

Piri Rəisin xəritəsi miladdan on minlərlə il əvvəlki qütbün vəziyyətini və başqa yerləri göstərən yeganə xəritə deyil. Demək olar ki, admiralla eyni vaxtda çəkilən üç ayrı xəritə Oroneus Fineaus, Mercator və Filipp Buachenin xəritələri də 1818-ci ildəki "kəşf"indən öncəki Antarktidanı göstərir. Bu xəritələr, eyni zamanda, minillər əvvəl çəkilən xəritələrdəki məlumatları da özündə əks etdirir. Orijinal xəritələrin azı e.ə. 12–14 min ilə qədər yaşı olduğu ehtimalı var.

Piri Rəisin xəritəsinin, həqiqətən də, buzlaşmadan əvvəlki Antarktidanı göstərdiyinə dair elmi sübut əldə etmək məqsədilə New Hampshireda yerləşən Keene Universitetinin professoru Çarlz H. Hapqud (Charles H. Hapgood) xəritənin şəkillərini və başqa detalları Massaçusetsdəki BMT-nin Hərbi Hava Qüvvələrinin tabeliyində olan Vestover Hərbi Hava Qüvvələri Mərkəzinin Texniki Kəşfiyyat Heyətinə göndərdi və xahiş etdi ki, Piri Rəisin xəritəsi haqqında öz fikirlərini bildirsinslər. Gələn cavab belə idi:

"6 iyun 1960

Mövzu: Admiral Piri Rəisin xəritəsi

*Kimə: Prof. Çarlz H. Hapqud. Keene Universiteti
Keene, New Hampshire.*

Hörmətli professor Hapqud,

Piri Rəisin 1513-cü ilə aid xəritəsindəki məlum qeyri-adi-likləri qiymətləndirməyimizi istədiniz. Bu məsələ qurumumuz tərəfindən nəzərdən keçirildi. Xəritənin aşağı hissələrinin Kraliça Maud bölgəsi, şahzadə Marta sahili və Palmer yarımadasını

işarə etdiyi iddiası qəbul ediləndir. Bütün hallarda xəritənin ən məntiqli izahının məhz bu olduğunu gördük: xəritənin aşağı tərəfində göstərilən coğrafi işarələr, 1949-cu ildə İsveç-İngilis Antarktida kəşfiyyat heyətinin buzlaqların təpəsindən çıxardığı seysmik profilə nəzərə çarpacaq şəkildə eynidir. Bu da sahil xətinin hələ buzlaşmadan əvvəl xəritələndiyini göstərir.

Hal-hazırda ərazidəki buz örtüyünün qalınlığı 1 milə yaxındır. 1513-cü ildəki bu coğrafi vəziyyətin xəritədəki rəqəmlərlə necə uzlaşdığı ilə bağlı heç bir fikrimiz yoxdur.

Harold Z. Ohlmeyer

Podpolkovnik, USAF, Komandır.

Matlokun qeydi: *"Yazıçı və tədqiqatçıların yazdıqlarını isbat etmək üsullarını İnternet dəyişdirdi. Yazıçı kompüterlərin kəşfindən əvvəl oxucuları kitabxanalarda araşdırma bilsinlər deyə çoxlu iqtibaslar qoyurdusa, artıq buna ehtiyac yoxdur. İndiyə qədər yazdıqlarımın sübutu kimi bir çox İnternet saytında say-sız-hesabsız iqtibaslar tapacaqsınız. Və tapdıqlarınızı "Cattigara" və "Trikuta" başlığı altında da görə bilərsiniz. Bu məsələyə 14-cü bölmədə bəzi xəritələri müzakirə edərkən qayıdacağam".*

Əgər dediyim kimi, Arian Kriştayalar və Ramanakaların uçan gəmiləri, həmçinin digər texnoloji möcüzələri var idisə, nə üçün arxeoloqlar bunlardan birini də tapmadı? Nə üçün bəzi sübutlar ortalığa çıxarılmadı? Bunun bir gün baş verəcəyinə əminəm. Arxeoloqlar Hindistanın Qucarat sahilinin yaxınlığında, dənizin altındakı antik qalıqlara tərəf üzməyə başlasalar, hind miflərində bizə qəribə və inandırıcı görünməyən bir məqamı isbat edəcəklər.

"World Vedic Heritage" ("Vedaların dünya mirası") kitabının müəllifi, məşhur hindu tarixçisi P.N.Oak minlərlə

lə il yaşı olan milyonlarla sənədin (ehtimala görə 90 milyon) Hindistanda anbarların birində özlərində türkləri və hindliləri gözlədiyini iddia edir. Əlbəttə ki, onlar öz parlaq keçmişləriylə öyünməkdən əl çəkib, bunu sadəcə sübut etməyə çalışsalar.

Bunun ediləcəyini bilirəm. Mənim kitablarımı və məqalələrimi oxuyan bir türk Türkiyədəki Keldani xristian icmasında İskəndəriyyə kitabxanasındakı yangından xilas edilən minlərlə qədim sənədin olduğunu demişdi.

Bəlkə də bu yazdıqlarım Meksikanın Teotihuacan, Peruluların Tihuanaco və Karal qalıqlarının açıqlamasıdır. Çünki onların hamısının adı türkcədir. Teotihuacan *Tea* (Tanrı) + *Tiva* (Rusiyadakı türk respublikalarından birinin adı. Tannu, Teva, yaxud Tiva) + *Xan* (kral; Krallıq mənasındakı türkcə isim) sözlərindən əmələ gəlmişdir. Tannu, ya da Tiva/Teva xalqı Hindistanda o qədər inkişaf etmişdi ki, bu ad Deva (yarı tanrı) mərtəbəsinə yüksəlmişdir. Tihuanaconun 20 min yaşı olduğu ehtimal edilir. Bu adın Tiva+Naqa kəlmələrindən törəmiş olması mümkündür. Karaldakı qədim piramidalar və qalıqlar Misir piramidalarından daha qədimdir. Karal türkcə "Krallıq hökmdarı" mənasını verən "kral" dan törəyib.

Qədim türklər haqqında indiyə qədərki yazılarımı nəzərə alsaq, xristian, yəhudi, türk, buddist, sintoist, konfutsiçi, taoist və hindu oxucularım məndən bu sualı gözləyirlər:

"Əgər türklər haqqında yazdıqlarım doğrudursa, onların pis yönə getməyinə səbəb nə oldu? Türk respublikaları nəyə görə müasir dünyanın ən sirlə ölkələridir? Niyə Kadar Hand, Nefilim, Arian, yaxud Kriştaya əcdadlarının sahib olduqları minillik həyata, qalaktikanın hansısa his-

səsində işıq sürətilə bilokasiyaya uğrama⁴², günəş işığındakı müəyyən elementlərlə özlərini sağaltmaq kimi xüsusiyyətlərini artıq göstərə bilmirlər?"

Bu cür vacib suallara cavab verə bilməyəcəyim üçün üzr istəməliyəm. Bir xristian kimi, türklərin sizin və mənim əcdadlarıma öyrətdiyi xaç təlimini və müqəddəs təslisi tamamilə tərk etməmişəm. Bəlkə də bunu Arian tanrısı Tenqrini türklərin qəlbindən, ağılından və ruhundan söküb çıxaran adamlardan soruşmaq lazımdır.

⁴² Bilokasiya – astral səyahət. Varlığın eyni anda, eyni zaman kəsiyində iki ayrı məkanda görülməsi.

Bölmə 10

Nuhdan sonrakı köçlər

Böyük tufan milyonlarla adamın həyatına son qoysa da, bütün pis adamları boğmamışdı. Əgər Nuhun oğlu Ham öz atasına qarşı cinsi istək duyurdusa, o dövr üçün dünyada nə qədər pislik olduğunu təsəvvür etmək çətin deyil. Beş Kristaya qövmü insanlığı düzəldə biləcəyini düşünərək Tanrının mesajı olan Xaç və müqəddəs təslisi Tenqrinin missiyası kimi – son çarə olaraq insanlara göndərmişdilər.

Murad Adcı bunların əvvəlcə Çinə yönləndiyini qeyd edir:

“Çində türk vaizləri qəbul etmədilər, buna görə də atlılar onları cəzalandırmaq üçün buraya gəldilər. Çini tutdular. Böyük Çin səddi onları xilas edə bilmədi. Lakin Tenqri ilə bağlı xəbər özünü Səməvi İmperatorluq kimi vəsf edən bu ölkəyə də gəlmişdi. Belə ki, çinlilərin Göy kultu ilə bağlı öz mülahizələri var idi və onu müdafiə etməyə başladılar.

Hindistanda isə hər şey başqa cür olmuşdu. Burada dərhal Tenqriyə maraq göstərdilər. Və 2500 il əvvəl (və ya bir az daha çox) türk tarixinin Hindistan səhifələri açıldı.

Altay və Hindistan eyni mənəvi-ruhi həyatı yaşamağa başladı. Onları bir-birinə bağlayan çox şey var idi. Ən başda isə inanc. (Həqiqətdə, hindlilər öz Buddalarını türklərin Tenqrini anladıqlarından daha fərqli şəkildə anladılar. Lakin bu əbədi həqiqəti axtarmalarına, mənəvi-ruhi dialoqu davam etdirmələrinə mane olmadı). Məsələn, ilanlar haqqındakı hind əfsanələri o uzaq günləri xatırlada bilər. Hind mifologiyasında ilan özlərinin əcdadı kimi qəbul edən, yarı insan, yarı ilan olan Naqalar yaratmanı varlıqlar idi. Onların torpaqlarında saysız-hesabsız zənginlikləri və dəmir xaç olan ölkələri şimalda – Hindistandan uzaqda idi. Bu uzaq ölkəni hindlilər (yerinə düşən formada) Şambhu (Xeyrixah; yardımsevər) adı ilə tanıyırdılar. Onu Şambhkala (türkcə “ışıqlı qala”) adlandırırdılar. Əfsanəyə görə, ilanlar insan üzlü və ilan gövdəli idilər. İnsana və ilana çevrilə bilirdilər. Çox incə idilər, musiqini və şeiri sevirdilər. Qadınları isə öz əvəzsiz gözəllikləri ilə məşhur idi.

Qədim hind müqəddəs kitabı olan “Mahabharata” da dinin mənşəyi və ruhani kultunun təkmilləşməsindən bəhs edir. Kitabın naqalara və onların sirli şimal ölkəsinə həsr edilmiş bəzi səhifələri, həqiqətən də, Qədim Hindistan dininin xronikası kimidir. Üstəlik, bunlar nağıl deyil. Bütünlüklə gerçək hadisələrin, əfsanələrlə tarixin, hindlilərin qədim ənənələrinin toplusudur. Çox qədimdən bəri də belə davam edir (Hindli araşdırmaçılar öz əfsanələrini tamamilə etibarlı qaynaq adlandıraraq ciddi bir yanaşma ortaya qoymuşlar).

Hindlilər, məsələn, müqəddəs “Pradnaparamit” mətnini əsasən ilanlardan, yəni türklərdən aldıklarını gizlətmirlər. Onu sadəcə bilicilər oxuya bilər. Mətndəki gizli hikməti təkcə onların anlaması mümkündür.

Beləliklə, hindlilər türk mədəniyyətinə qarşı etibarlı yanaşma göstərdilər. Onlar türklərin özlərinin belə unuda bildikləri müqəddəs bir xəzinəni türklər üçün qorumuş oldular. Şambhkala ölkəsi Sambıl-Taşıl dağlarının ətəklərində, Xan-Tenqri çayının hövzəsində yerləşirdi. Orada buzlu çiskin divarın arxasında şəhərlər, monastırlar, çiçəkli gödək ağaclar gizlənmişdi. Bu əsrarəngiz ölkə haqqında yüzillər boyu əfsanələr dolaşmışdı. Deyilənə görə, burada kamil bilik sahibi olan rahiblər yaşayırdı.

Bu ölkəni bir çox adam əbəs yerə axtarmışdı. Heç kim ora yaxınlaşa da bilməmişdi. Göyün uca ağı ilə yerdəki həyatın təmasda olduğu bu yerin əlçatmaz Tibet vadisində olduğunu irəli sürənlər də vardır.

Bu baxış XIX əsrdə bəzi böyük şərqşünaslar tərəfindən dilə gətirilmişdir və məşhur rus səyyahı, etnoqrafı Nikolay Prejivalski, filosof Nikolay Rokriç və pedaqoq Yelena Blavatski kimi ictimaiyyətin öndə gedən adamları arasında özünə dəstək almışdır. Lakin onların fikirlərini qəbul etmək çətindir. Açıq-aşkar yanıldıqları görünür, çünki heç nə tapa bilməyiblər. Axtarıqları orada deyildi!

Əslində, bu mütəxəssislər Altay və onun antik mədəniyyəti haqqında heç nə bilmirdilər. XIX əsrdə bilməli olduqları bir çox şeydən xəbərsiz idilər. Onsuz da türk millətinin tarixini gizləyən və təhrif edən rus rəhbərləri öz davranışları ilə məşhur avtoritetləri belə yanılmağa məcbur edərək, bütün rus elmini çıxılmaz vəziyyətə salmışdır.

Beləliklə, Tibetə, Hindistana və gedib çatılması mümkünsüz yerlərə belə Göy Tanrı inancının Altaydan gəldiyini heç kəs bilmədi. Bu inanc orada dərin kök saldı. Türklərin təməlini qoyduğu "lamaizm" dini cərəyanı bu günə qədər də qorunub saxlanmışdır. Tibetdə, Monqolustanda və Rusiyanın muxtariyyəti olan Buryatlar (Buryatiya Muxtar Respublikası) lamaistləri indi də xatırlayırlar.

Hindistanda Tenqri adı, əlbəttə ki, unudulmayıb. Orada Buddanın mavi, "türk qıyığı" gözlərlə təsvir edilməsinin başqa izahı varmı? Bunda unudulan tarixin hayqırtısı yoxdurmu? Bu, 2500 il əvvəl yadelli atlıların şimaldan Hindistana gəlişi ilə baş qaldıran bir tarixin hayqırtısı ola bilərdimi? Onlar buraya yerləşərək "Şaklar" (Hindistanın yeni xalqı) adlandırıldılar. Odur ki, haqqında danışılan türklər – saklar/iskitlərdir.

Bundan başqa, hindlilər Buddanı (Budda təlimi o illərdə meydana gəlmişdi) "Şakyamumi", yaxud "Türk tanrısı" adlandırmışdılar. Deməli, Buddanın təlimini əslində türklərin yaymış olmaları mümkündür. Qəbul edək ki, bu sanballı bir faktdır: Hind əfsanələri Buddanın ilan kimi cisimləşə bildiyini qeyd edir... Hindistanda əvvəllər olduğu kimi Göy Tanrı inancı ilə yaşayan insanların sayı 50 milyondan az deyil. Onlar nə buddistdir, nə də müsəlman. Adətən xristian kimi qiymətləndirilir; lakin dünyanın digər xristianlarına bənzəmir. Ayinləri, simvolları fərqlidir. Tenqri xacını tanıyır, onu sinələrində gəzdirir, onun qarşısında dua edirlər. Bura türklərin saf inancının ilk halı ilə qorunduğu yeganə yer ola bilərmə? Kim bilir? Məlumdur ki, dünyada heç nə iz qoymadan keçib getməz.

Keçmişdəki hadisələrin izləri ən gözlənilməz yerdə, bəzən qəfildən üzə çıxıb bilər.

Yaxşı bir misal: hind əfsanələrinə görə, hindlilər tarlalarını kotanla sürməyi və məhsulu dəmir oraqla biçməyi türklərdən öyrənmişlər. Onlar hər zaman məhsuldar torpaqlara və bərəkətli məhsula görə naqalara minnətdar olmuşlar. Görünür, arxeoloqların Altayda tapdığı kotanlar, hind və Pakistan əfsanələri qədim türklər haqqındakı dağınıq məlumatları bir yerə yığır və hüquqi tarixləri ilə bağlı çox şeyi yerbəyer edir.

Yeri gəlmişkən qeyd edək ki, məşhur hind süvari təbəqəsi də altaylıların gəlişi ilə meydana çıxmışdı. Bir daha vurğulayırıq ki, türklərin hind mədəniyyətinə təsiri o illərdə özünü daha çox büruzə verirdi. Arxeoloqların əldə etdiyi tapıntılar bu xüsusda olduqca inandırıcı görünür. Əlbəttə, məsələ təkcə bunlardan ibarət deyil.

Onsuz da Altaydan gələnlər Hindistanda qonaq deyildilər; buranın yerlisi olmuşdular. Bu gün hər on hindlidən və pakistanlıdan ən azı yarısının soyu türklərə söykənir. Bunun önəmli statistika olduğunu qəbul etmək lazımdır.

Hindistanda uzun müddət iki hakim nəsilən biri olan məşhur "Günəş xanədanı" iqtidar olmuşdur. Bu xanədanın əsasını Günəşin nəvəsi İkşvaku qoymuşdur. Bu kral e.ə V əsrdə Altaydan Hindistana köçmüş və burada Ağsu çayı vadisində yaşamışdı. Hökmdar taxtına əyləşən İkşvaku, Koşala (yaxud Koşkala) dövlətinin paytaxtı olan Ayodha şəhərinin əsasını qoyub. Bu şəhər hələ də qalır. Burada Günəş xanədanının muzeyi var. İçində isə Altaydan gələn türklər haqqında məlumatlar mövcuddur.

Ayodha şəhəri özünün yüksəlişini və tənəzzülünü yaşadı. Hətta Koşala dövlətinin təsiri o qədər güclü idi ki, şəhər bir müddət Şimali Hindistanın paytaxtı hesab olunurdu. Sonra gerilədi və əhali onu tərk etdi. Sonra yenedən dirçəlməyə başladı. Hindistandakı həyat sakit və rahat olmadı.

Ayodha Saray çayının (indiki Qaqra) hövzəsində yerləşir. Görünür, yenə də türkcə bir ada rast gəlirik. Bu ad açıq-aşkar saraya işarədir. Doğrusu, bu şəhər sarayları, məbədləri, yaraşlıqlı evləri ilə əsl paytaxt idi. Çay öz adını hökmdar sarayından götürmüşdü. Hindistanın digər coğrafi adları da bizi bənzər düşüncələrə sövq edir. Daha dəqiq desək, bu adların çoxu... "Hindistan" adının özü... Bu söz hardan gəlir? Sözüün sonuna "-stan" şəkilçisini sadəcə türklər gətirir (Tatarıstan, Qazaqstan, Başqırdıstan, Dağıstan; "-stan" türk dilində "ölkə" mənasını verir).

Həyatda heç nə tək deyil. Heç nə yoxluqdan gəlmir və iz qoymamış getmir. Günəş xanədanının hakimiyyəti zamanı Altaydan Hindistana saysız-hesabsız ailə köçüb məskunlaşmışdır. Köç müddəti yüz illərlə davam etmişdir. Hind əsilzadələri arasında yüksək rütbəli general, şair, mütəxəssis və rahibliyə yüksələn altaylı ailələrin üzvlərini görə bilərsiniz. Lakin onlar türkcə danışırdılar... Hazırda bəzi aristokrat ailələrində və əfsanələrdə bu dil işlənir. Məsələn, Udaypur, Codhpur, Caypur kimi məşhur mihrac⁴³ (maharajah-mahracə) xanədanları qədim Altay türklərindən idi.

⁴³ Mihracə (mahracə) – Qeyri-müsəlman şərq toplumlarında, xüsusilə Hindistanda şahzadələrə verilən ad. Mahracələr rəcələrdən daha yüksək rütbəli idilər (S.S. tər.)

Bunda təəccüblü heç nə yoxdur. Hindistan və Altayın hər iki qismi, günü bu gün də istifadə oluna bilən yollarla – Biisk və Nerchinsk yolları ilə – bir-birinə bağlı olan gəniş və vahid ölkə idi. Türklərin Hindistana gedib çatmaq üçün inşa etdikləri ən qədim körpülərdən biri də, hal-hazırda heç kəsin yerini bilmədiyi yol olan əfsanəvi Asma Keçiddir. Heç bir hissəsi günümüzdə qədər gəlib çatmasada, Pamir dağlarının və Tibetin rəvayətlərində hələ də yaşayır.

Türk atlılar Hindistan yolunda çoşqun çayları və dərin boğazları keçərkən asma körpülərdən istifadə edirdilər. Buludları deşən yüksək təpələr arasında at sürmək cəsurluq istəyirdi.

Hacılar da qohumlarını görmək, ya da müqəddəs Kailasa dağında dua etmək, və ya Kəşmiri ziyarət etmək üçün bu yollarla gedirdilər.

Bir türk üçün Kailasa dağını, eyni zamanda Hindistanı görmək yuxunun gerçək olması kimi idi. Kailasa dağını görəndə insanın həyatının qalan hissəsində xoşbəxt olacağına inanılırdı. Əfsanəyə görə, bura Xan Tenqrinin də gündəlik işlərdən yorulduqda aradabir istirahət etdiyi yer idi. Həqiqətən də, müqəddəs yerdir.

Şanlı Ərkə xan

Məşhur ulu xaqan Kanişka Türk irqini zəfərlərə daşdığı zaman, dünya ilk dəfə Kuşan xanlığının qüdrətinə şahid oldu. Nə yaxşı ki, biz onun gerçək adını bilirik – Ərkə xan. (Və ya sikkələrin üzərində yazıldığı formada – Kanerka).

Ondan əvvəl, və ya sonra hər kim gəlir gəlsin, amma anadangəlmə filosof, şair, fərasətli idarəçi və parlaq komandir olan Ərkə xan türk mədəniyyətini çox yüksəltmişdir. Onu Şərqdə zirvələrə qaldırmışdır. İnsanlar onun hüzurunda “türk” sözünü səsləri titrəyərək tələffüz edirdilər. O qədər müqəddəs söz idi...

Ərkə xan Kuşan taxtına miladın 78-ci ilində çıxmış, 23 il hökmdarlıq etmişdir. Nə qılinc, nə mizraq, nə də hörmə dəmir zireh... Onun əsil silahı kəlamı və bütün kəlamlardan da üstün olan Tanrı idi. Ərkə və Türk dünyası bütün zəfərlər üçün Ona (Tanrıya) minnət borcludur.

Ərkə xan Şərqə Tenqri inancını bəxş etdi;

Mərasimləri və duaları çox gözəl bilməsi və öz təlimi də bu işdə ona kömək etdi. Onun dili gözəli və doğrunu səsləndirirdi. Onu saatlarla dinləyirdilər. Bu hökmdar çox bilikli adam idi. Şərq insanı türklər və digərləri üçün dəyərli olan şeylərin qızıl, yaltaqlıq, digər insanlar üzərində hökmranlıq etmək olmadığını xanın söhbətləri əsasında, ağıllı siyasəti ilə öyrənirdilər. Onlar üçün dəyərli olan – davranışlar və ədalət idi. Hökmdar xalqı üçün həqiqi bir sözcü olmuşdu. Yerli xalq və öz xalqı onu ürəkdən dəstəkləyirdi.

Ərkə xan hər kəsin cənnət və cəhənnəmi bilavasitə həyatda ikən öz davranışları qazandığına, xalqı müdrikcə

inandırmışdı. Kiminsə müsibət və fəlakətlərinə görə başqalarının məsuliyyət daşmadığını o öyrətmişdi. Çünki sənin nə qədərinə haqqın çatırsa, Tanrı o qədərini də verir.

Tanrıya qarşı etdiyiniz bütün yaxşı və pis cəhdlərə görə məsuliyyət daşımaq, həqiqətən də, Sonsuz Göylər altındakı yeganə ədalətli mühakimə idi. Vacib olan yeganə şey bu idi, qalanları əhəmiyyətsiz idi. Əslində, yeni dinin çağırışı kifayət qədər bəsit idi – yaxşılıq et, dünya da sənə qarşı xeyirxah olsun.

Bu saf həqiqəti qavrayan insanlar onu qəbul etdilər. Başqa heç bir millətdə buna oxşar müdriklik yoxdur. Bu din türklərin ruhani mədəniyyətinə cəzbedici göründü. Hər şey öz əlindədir. Təkcə bunu xatırla.

Məsələn, türklər insan ruhunun əbədiliyinə və öldükdən sonra reinkarnasiya olduğuna inanırdılar. Gələcək həyatda hətta ən qatı günahkarların belə bütün günahlarının bağışlanacağını hər kəs öyrənmişdi. İndiki həyatda isə ona şans və ümid bağışlanmışdı. Tenqriyə olan bu inanc insanların ruhuna güc verdi, onları fədakarlığa dəvət etdi.

“Qurtuluşu öz hərəkətlərinizdə axtarın”, – deyə Ərkə xan təbəələrinə öyüd verirdi.

Türklərin Tenqri adına qurduqları mərasimlər yadları heyratə gətirirdi. Həqiqətən də, qüdrətli idilər. Tamamilə bayram əhvali-ruhiyyəsi olurdu. Göy Tanrının adı tələm-tələsik zikr edilməzdi. Mərasimin fərqləndirici xüsusiyyəti yüksək səviyyəli və səliqə-sahmanlı olması idi. Bu cür ehtişamlardan, vur-çatlasından dünyanın xəbəri belə yox idi.

Türklər büt-pərəstlərə ayrı planetdən gələn adamlar kimi görünmüşdülər. Onların hər şeyi gözəl və saf idi. Bu səbəbdən də Altayı "Şərqdəki cənnət", "Yer üzünün cənnəti", türkləri isə Arilər adlandırdılar. Bu ad (Hindistandakı Şambhkala kimi) türk millətinin ana yurdunun adı kimi min ildən artıq yaşadı. Burada atlılar haqqında əfsanələr qoşuldu.

Kuşan şəhərləri Ərkə xan zamanında zəng səsinin melodiyası altında oyanırdılar. Din adamları milləti səhər duasına çağırırdı... O həyəcanverici dəqiqələr haqqında bəlkə də, sadəcə təxmini danışıla bilər.

Əslində onlar haqqında çox az şey məlumdur. Onlar nə cür zəng çalırdılar? Zəng qüllələri nəyə bənzəyirdi? Yüz illər sonra belə heç kim bu suallara cavab tapa bilmir. Buna baxmayaraq, zənglərin həqiqətən mövcud olduğunu (onlar haqqında bəzi sübutlar əldə edilmişdir) bilirik. Türkcə çan (kolokol) kəlməsi, ehtimal ki, daha uzaq dövrlərdən qalmadır. Qədim türk dilində "Göyə çağır" mənasını verirdi. Hər fəhər fə isə: "Göyə dua edin". Və insanlar dua etdilər.

Onlar dua ayinlərini məbəddən əlavə Göy Tenqrinin altında (açıq havada) edirdilər. Eynilə keçmiş zamanlarda Altayda insanların dua etmək üçün müqəddəs dağların ətəklərinə toplaşdıqları kimi. Qalıqlardan görünür ki, məbədlər geniş deyildi. İlk vaxtlar bu ayin ana yurddakı müqəddəs dağları xatırlatma vəzifəsini yerinə yetirirdi. Vaxt keçdikcə təkmilləşərək arxitektural xüsusiyyətlər qazandı.

Məbədin içinə girmək qadağan idi. Təkcə din adamları, onlar da çox qısa müddətlik içəri girirdilər. Lakin onlar belə içəridə nəfəs almaq hüququna sahib deyildilər.

Ora müqəddəs yer idi! Digərlərinin adətləri isə başqa cür idi. Onlarda insanlar məbədlərə girirdi. Türklərin bu adəti sonradan mənimsəmiş olması mümkündür (bu və ya digər mədəniyyət ənənələrinin necə dəyişdiyini, bəzilərinin yerini nə üçün başqalarına verdiklərini müasir elm çox izah edə bilmir).

Duadan əvvəl buhur yandırmaq adətləri var idi. Buhuru (mərasim tüstüsü) tas içində yandırırdılar. Qədim Altay əfsanəsinə görə, bəd qüvvələr tüstü qoxusuna dözə bilmirlər (Bu mərasim qədim türkcədə "sovuşdurmaq", "qaçırtmaq" mənasını verən "kadıt" sözü ilə adlandırılırdı).

Türklər Tanrıya yavaş səslə mahnı oxuyaraq dua edirdilər. Xor Göy Tanrını vəsf edən ilahi melodiyaları ilə anlaşılıqlı formada tərənnüm edərdi. Bu dua-mahnılar "ırmaz" adlandırılırdı. Hər fi mənadada: "bizim mahnılarımız").

Hər yerdə türklərin ruhani mədəniyyətinə xas, Tenqrinin bərabər tərəfli (dörd çıxıntısı da eyni uzunluqda) xaçı var idi. Ona şərqdə "vadjra" deyirdilər...

Ərkə xaç inancının yayılması üçün güc tətbiq etməkdən qaçmadı. Onun səltənəti şərq qövmlərinin yaddaşında dərin iz buraxmışdı. Doğrudan da, qüdrətli bir səltənət idi. Nə yaxşı ki, arxeoloqların qazıntılarından Tenqri xaçları və Kuşan dövrünə aid Türk şəhərlərinin və məbədlərinin qalıqlarından çox şey öyrənə bilirik.

O ərafədə Tenqriyə inanmayan insanların ruhunu bürüyən təlatüm haqqında sadəcə təxmin etmək olar. Onlar həddindən artıq təzyiqlə altında olduqlarından "çaşmışdılar". Öz zəifliklərinə məğlub olaraq izzət çəkirdilər.

Bununla yanaşı, dəmir alətlərin, silahların mükəmməl ordunun və ölkədəki rifahın (Tanrı üçün qurulan mərasimlər kimi olmasa belə), həmçinin türk mədəniyyətinin seçilmiş ucalığına sübut olduğunu da unutmamalıyıq. Altayın, sonra isə Kuşan xanlığının Şərqi ruhani mərkəzi olmasının səbəbi də budur. [Türklərə, onların ana yurdlarına cənnətə gəlmiş kimi gəldilər.] (Yeri gəlmişkən, doğrudan da, çox qədim zamanlara aid coğrafi xəritələrdə Altay yer üzünün cənnəti adlandırılır).

Bura digər qövmərdən elçilər gəlirdi. Onların mədəniyyətini öyrənirdilər. Kuşan xanlığındakı yadellilər üçün Qəndahar sənət məktəbi və Ruhani təhsil mərkəzləri açıldı. Görünür, bu mərkəzlərdən Altayda da var idi.

Altayda bir vaxtlar Musanın ardınca bura gələn yəhudi Yeşua da təhsil almışdı. Bu məsələ haqqında "Quran" da dolaylı şəkildə söz açılır. Həmin Yeşua Roma imperiyasının əyaləti olan Fələstinə qayıdarkən Göy Tanrının atlıları ilə bağlı xəbər aparmışdı. Onun sözləri xristianların ən qədim kitabı "Apokalipsis"də yazılıb. Bununla əlaqədar onu İsus Xristos, yəni "Tanrıya yaxın", "Tanrını görən adam" adlandırırdılar.

...Kuşan xanlarının tez-tez gələn ən sevimli qonaqları Hindistanın və Tibetin din adamları idi. Əksi mümkün deyildi. Çünki Ərkə xan Kəşmiri müqəddəs şəhərə, ziya-rətgaha çevirmişdi.

Altaylı zəvvarların Kəşmirdə öz məbədləri vardı. Orada türk dili heç susmamışdı. Bu, Kəşmirdəki hələ də diqqət mərkəzində olan "Qızıl məbəd" ola bilərmidi?

Ərkə xan gücünü və vaxtını öz inancını yaymağa sərf etdi. Bu addım səxavətlə bütün Türk dünyasına nemətlər bəxş etdi. Budda tərəfdarları IV qurultaylarını Kəşmirdə

çağırıldı. Bura Şərqi ən məşhur buddistləri gəlmişdi. Onlar Tenqri adını və onun təlimini burada tanıdılar. Bu biliklər isə Buddizmin yeni əsasını (mahayana) formalaşdırdı.

Mahayananın yeni ayinlərinin mətni mis lövhələr üzərində yazıldı. Çox keçmədi ki, bunlar Çində, Tibetdə, Monqolustanda Buddizmin müqəddəs mətnlərinə çevrildi (Və hələ də elədir). Bu lövhələrlə, daha doğrusu, IV Qurultayla Buddizm dininin sonradan "Lamaizm" adı alacaq yeni bir qolu – Tibet buddizmi meydana gəldi.

Şərqi ən böyük filosofu, fərasətli Ərkə xan dost və müttəfiqi necə qazanacağını yaxşı bilirdi. Buddistlər tərəfindən mübarək insan kimi xeyir-dua almışdı və adı dualarda zikr edilirdi. Necə olsa da, türklər öz görkəmli xanlarından xəbərsiz idilər.

Yaxşı ki, başqaları onunla bağlı hadisələri xatırlayırdılar.

Hindistanın şimaldakı vəkili, Yaxhaların və ya Yaxhuların kralı, Bolluğun, Mədənlərin, Əkinçilərin və Gözəl Bəxtin Tanrısı Tanrı Kubera haqqında.

Hindli elm adamlarının çoxusu Hind sivilizasiyanın mənşəyinin Kriştayalar olduğunu qəbul etməyə meyillidirlər. "Ancient Geography of Ayodhya"⁴⁴ kitabında Dr. Shyam Narain Pande bunları qeyd edir:

"Meru dağının yaxınlığında, Pamir yaylağında milliləşdirilən qədim Ayodha təkcə hindlilərin yox, bütün insanlığın qədim yuvasıdır. Hindlilər və iranlılar Asiya yaylaqları istiqamətində qədim iranlıların Oxus və Xaxarkes arasındakı ölkənin, Pamir yaylağının (platosunun) şimalındakı "Ariana-Vaego"su

⁴⁴ "Ayodhanın qədim coğrafiyası".

özlərinin ortaq yuvası olduğunu iddia edirlər. Çin sivilizasiyasının qərbi Asiyanın yaylaq və göl hissələrindən xatırlanmayan bir zamanda Sarı çay hövzəsində məskunlaşdığını sübut edir. Bu zamankı tarixin isə təxminən Çu Çianq (Shu-Chiang) və Konfutsinin üslubunda olduğu ərafədə, e.ə 2145-ci illər olduğu ehtimal edilir. Çindəki təsərrüfata nəzarət edənlər Ramadır”.

Dr. Dandekara görə, Hind-avropaca danışanların ilk ortaq arealı (habitatu) Ural-Altay arası yaylaqlarıdır. İlk ellilərin Yunanıstana e.ə 200-cü illər ərafəsində gəldiyinin göstərilə bilməsi, hetlərin Qafqaz dağları və Xəzər dənizinə doğru e.ə 2800-cü illərdə köçdüyünü və ilk Arianların öz soylarından e.ə 2500-cü illər ərafəsində ayrıldığı gerçəyindən yola çıxaraq, ilk Hind-Avropalı birləşməsi e.ə 3500-cü illərə aid oluna bilər.

İndi Bolqarıstan kimi tanınan türk ölkəsi böyük tufandan yüzillər sonra bütün Orta Asiyanın lideri olmuşdu. Kubera adı verilən bir tayfadandırlar. Başçıları Bolqarıstanın xaqanlarıdır (kaan) və əksəriyyətlə sanskritcə “Kuberaların qəhrəmanı” mənasını verən Kuber-Ratha kəlmələrindən törəmə “Kubrat” kimi tanınırlar. Kubera təkcə fərd deyil, geniş icma kimi görünür.

Kuberanın ardıcılılarına yakhalar və yakhular deyildir. Bunlar hal-hazırda yakutlar kimi tanınan, Sibirli monqol irqinə mənsub qrup olmalıdırlar. Eyni zamanda, buriyatlar və saxalar adlandırılan bənzər icmalarla əməkdaşlıq edirdilər. Çöl köçərilərinin siyahısına nəzər saldıqım zaman bir çox digər qövmələrin bu gün də gerçək Hindistanda ⁴⁵ dəyişmədən qaldığını görəndə təəccübləndim. Hindistanda adları yakutlardan, bharatlardan (Hindista-

⁴⁵ India Proper – Moğol İmperiyası.

nın həqiqi adı) və saxa, yaxud İskitlərdən törəmə olan yadular (eyni zamanda Yayati, Yakbuda, Yafət və s. kimi tanınırlar) vardır.

Hindli mütəfəkkir və tarixçi Kuttikhat Purushothama Chon, “Remedy the Frauds in Hinduism”⁴⁶ kitabında bunları qeyd edir:

“1988-ci ilin dekabrında SSRİ tədqiqatçıları uzaq Sibirdə yaşayan yakut ulusunun qanında təkcə Şimali Hindlilərdə rast gəlinən HLA-b70 antigeni olduğunu görərək təəccübləndilər. İndus vadisindəki sübutlar, Cənubi Hindistandakı bəzi insanların kəllə sümüyü və başqa sümük ölçüləri Sibir mənşəyinə işarə idi. Filoloqlar da sanskritcə, farsca və Avropa dilləri üçün ortaq bir mənşə tapıblar. Rus ədəbi dilindəki sözlərin 30-40%-i sanskrit mənşəlidir. Vedik əcdadlarımızın Sibirdəki əsl məskəni Vedaların bir çox hissəsində dəqiqliklə açıqlanmışdır. Riq Veda Rosamda (Rusiya) və Hariyupiyada (Şərqi Avropa) mövcud olan böyük Arian krallıqlarından bəhs edir” (səh.116).

Sibirdəki yakutların, buriyatların və saxaların Şimali Hindistandakı yadu və ya yakhudalar, bharatlar və saxalarla oxşar adlar daşması təsadüf deyil.

Kyhber, Khveer və s. kimi də tanınan Kubera bir naqa kimi minlərlə gəmiyə sahib olan Ariyalı finikiyalıların və Juddhi dənizçi kastasının (ibranilər) da lideri idi. Əfsanələrdə onun da hava gəmiləri olduğu deyilir. Böyük tufan Orta Asiyanın coğrafiyasını elə möhkəm dəyişdirmişdir ki, Sibirdə hansısa dənizçi sivilizasiyasının mövcud olduğuna dair hal-hazırda tutarlı sübutlar tapa bilmirik.

⁴⁶ “Hinduizmdə yalanların düzəlməsi”.

“Tövrat”, yaxud “Əhdi-ətiq” Kubera, yaxud Khyberin adını siyahıda Eber və ya Heber kimi qeyd etmişdir:

“Eberin bütün övladlarının atası və Yafətin böyük qardaşı olan Sama da uşaqlar doğdu. Və Eberə iki oğul doğdu. Birinin adı Peleg idi; Çünki onun günlərində yer üzü bölüşdürüldü və qardaşının adı Yoktan idi.

Başqa cür desək, insanlığın Meru dağından dağılması prosesi Kubera və ya Khyberin soyu ilə ortaya çıxmışdır. Flavio Jozef də bunu təsdiqləyir:

Heber, Yoktan (Jocan) və Phalegin (Peleg) atası oldu. Adı Phaleg idi, çünki ulusların ölkələrə dağılması zamanı dünyaya gəlmişdi (Antiquities of the Jews:1.6.4).

Məşhur hind dastanı olan "Ramayana"-da "Tövrat" və Jozefin yazdıqları təsdiqini tapır, lakin mifik xırdalığlara çox yer verilir.

Kuberaanın vaxtında düzlərin və dağların hunları (monqollar) indiki kimi sivilləşməmişdi. Öz ölkələri isə yaşamaq üçün yaramırdı. Bu səbəbdən də iskit və Arianları işğal etməyə qərar vermişdilər. Tarixçi İyordan qıpçaqlar və onların türk əcdadları, qotlar, ostqotlar (Şərqi qotları), vestqotlar (Qərb qotları) və s. nin mənşəyi haqqında olan hekayəsində onlar haqqında mənfi və təhqiramiz şəkildə bəhs edir:

“...Qısa bir müddət sonra, Paulo Orosionun nəql etdiyinə görə, vəhşiliyin özündən də vəhşi olan hun tayfası qotlara qarşı od püskürürdü. Qədim mənbələrdən onların köklərinin aşağıdakı kimi olduğunu öyrənirik: Qadarikin – o Skandza (Skandinaviyada adası) adasını tərk etdikdən

sonra Getakda hökm edənlər arasında 5-ci yerdədir. Və o əvvəl də qeyd etdiyimiz kimi, qövmü ilə birlikdə İskit ölkəsinə girmişdir. Onun oğlu, qotların kralı Filimer xalq arasında öz dilində “haliurunnae” adlandırdığı cadugərlər görür. Bu qadınlardan şübhələnərək, onları xalq arasından qovur və ordudan uzaqlarda, sürgünlərdə qalmağa məcbur edir. Orada bu qadınları vəhşi təbiətdə gəzərkən görən murdar ruhlar, onları öz aralarına qəbul edirlər və əvvəllər bataqlıqlarda yaşayan bu yad irqin – gödək-boylu, axmaq və cılız, insan tipi və dili ilə çox az bənzərliyi olan hunların atası oldular. Qotların ölkəsinə gələn hunların belə nəslə var idi. Priskin nəql etdiyi kimi bu qəddar qövm Mayeotik bataqlığının uzaq sahillərində yaşamışdır. Ov etməyi çox sevirdilər və başqa sənətdə bacarıqları yox idi. Ulus kimi formalaşmağa başladıklarından bəri oğurluq və yağmaçılıqla qonşu tayfaların rahatlığını pozmuşdular.

Bir dəfə tayfanın ovçuları həmişəki kimi Maeotikin uzaq yerlərində ov axtararkən, gözlənilmədən qarşısına çıxan və özünü yol göstərən kimi aparan dişi maral görünür. O gah irəliləyir, gah da tərpənmədən dayanırdı. Ovçular maralı izləyərək dəniz kimi keçilməz hesab etdikləri Maetoik bataqlığının qarşı sahilinə keçirlər. Bu zaman İskitlərin naməlum ölkəsi aşkar olunmuş və dişi maral gözdən itmişdir. Mənim fikrimcə, hunların nəslinin törədiyi pis ruhlar iskitləri qısqandıqları üçün bunu etmişlər. Maetoikin gerisində başqa bir dünya olduğundan tam xəbərsiz olan hunlar isə heyranlıqla İskit ölkəsinə doluşmuşlar. Hunlar onlar üçün sirr olan bu yolun ilahi tərəfindən bəyan edildiyini düşünürdülər. Qövmələrinə geri dönərək bu haqda danışdılar, İskit ölkəsinə öyərək

maralın izi ilə tapdıqları yol boyu oraya tələsmək lazım olduğuna xalqı inandırdılar. Beləliklə, İskit ölkəsinə ilk girdiklərində, Zəfər qurbanı kimi, hər kimi tutdularsa, öldürdülər. Qalanlarını isə köləyə çevirdilər. Qasırga kimi əsərək bu böyük bataqlığın sonuna çıxdılar və bir həmlədə İskitin digər sərhəddində olan Alpidzuri, Alcildzuri, İtimari, Tuncarsi və Boisci üzərinə cumdular. Mədəniyyət, davranış və görünüşcə onlara bənzəməyən rəqiblərini ardı-arası kəsilməyən hücumlarla məhv edərək, boyunduruq altına saldılar. Üz cizgiləri dəhşət saçdığı üçün hətə üstünə gedə bilmədikləri adamları belə qorxudurdular. Düşmənlərini qorxu içində qaçmağa məcbur edirdilər; əsmər bənizləri qorxunc idi və onların bədənləri üstündə, belə demək mümkünsə, baş yerinə formasız bir kürə var idi. Göz yerinə sanki iynə deşikləri açılmışdı. Cəsarətləri vəhşi görünüşlərindən bilinirdi. Onlar uşaqlarına qarşı hələ doğulduğu gündən qəddar idilər. Oğlan uşaqlarının yanaqlarını qılınc ilə kəsir, süd əmməyə başlamamış yaralara dözməyi öyrədirdilər. Bu uşaqlar böyüyəndə saqqalları çıxmır, yaraşıqdan məhrum olurdular. Qılıncın iz saldığı üzdə saqqalın təbii gözəlliyi qalmırdı. Boyları qısa, hərəkətləri çevik idi. Onlar nişan almağı bacaran atlılar idi, geniş çiyinləri vardı. Ox və yay atmağı bacaran bu insanların məğrur dayanan sərt boyunları var idi. Vəhşi canavar qəddarlığına sahib idilər.

Getae bu fəal irqin bir çox ulusu işğal etdiyini gördükdə belə bir düşməndən necə gizlənə biləcəklərini kraldan soruşdu. Yuxarıda da qeyd etdiyimiz kimi, qotların kralı bir çox qövmü özünə tabe etmiş Germanix hunların işğalları haqqında dərin düşüncələrə dalmışdı. Özlərinə edilən hörməti Germaniksə borclu olan xain rosomoni

qövmü bu dalğınlıqdan istifadə edərək onu ələ keçirdilər (Çünkü kral qövmədən mənim də adını andığımı Sunilda idi). Bir qadını vəhşi atlara bağlayaraq onları əks istiqamətlərdə qaçırdıb parçalatmaq əmrini verdiyi zaman (qadının əri krala xəyanət etdiyi üçün o, çox qəzəbli idi) qardaşları Sarus və Ammius bacılarının intiqamını almaq üçün Germanixsin böyrünə qılınc saplamağa gəlmişdilər. Bu zərbə ilə sarsılan Germanixs zəifləyərək bərhad hala düşmüşdü. Hun kralı Balamir onun vəziyyətinin pis olmasından öz xeyrinə yararlanaraq, yola getmədikləri üçün vestqotlardan yeni ayrılan ostqot şəhərinə ordu göndərdi. Bu ərafədə yaranın ağrısına, ya da hun basqınlarına dözə bilməyən Germanixs 110 yaşında öldü. Onun ölümü şərqdə yaşayan ostqotların hunlara məğlub olmasına gətirib çıxardı.

Fəlakətə səbəb olan iqlim dəyişiklikləri, rakşasaların və pisakaların (erkən hunların sanskritcə adı) vəhşilikləri elə dözülməz həddə çatmışdı ki, Kubera və onun yaksha təbəəsi, xalqın kütləvi şəkildə məhv edilməsinin qarşısını almaq üçün Hindistana mühacirət etməyə qərar verdi. Lakin hunlar hər addımda nəfəslərini ənsələrində hiss etdirərək, onları təqib etmişdilər. Kubera məhz burada rakşasa (düzənlik hunları) və pisakaların (dağ hunları) çoxunu ələ keçirməyə və onları indiki Şri-Lankaya sürgün etməyə qərar vermişdi.

Matlokun qeydi: *"Arian türklərinin və hindlilərin tarixi bir-birinə qarışdığı üçün, Şri-Lankaya dağılmanın Hindistandan başladığına dair zəmanət verə bilmərəm. Bu Bolqarıstanda da başlamış ola bilər. Hind mifologiyasından və tarixdən əldə etdiyim biliklərlə əlimdən gələnin ən yaxşısını etməyə çalışıram.*

Murad Adcı da hindlilərin türklərin qədim tarixi ilə bağlı biliklərini mühafizə etdiklərini deyir".

Şri-Lanka o vaxtlar indikindən çox böyük, bəlkə də bütün Hindistandan iki dəfə böyük olardı. Torpağı tropik, məhsuldar və bolsulu idi. Kral əgər hunları ora apara bil-sə, oturaq ola biləcəklərini və daha sivil, yumşaq xarakterli olacaqlarını düşünürdü.

Adəmin nəvələri Serendipity və ya Seylon yolu ilə dünyaya yayılmışdılar.

Serendipity həm də Lanka kimi məlum idi. Müsəlmanların kitabı "Quran" da da bundan bəhs olunur. O zamanlar dəniz səviyyəsindən yüksək olmayan on minlərlə ada okeanla yolu asanlaşdıracaq şəkildə kürənin cənub hissəsini dairəyə almışdı. Bu adalar Maldiv, Seyşel və Malay adalar qrupundan ayrılaraq, yavaş-yavaş aşınmağa başlamışdılar. Mütəxəssislər qarşdakı 50 ildə Maldiv sahilində yaşayan ulusun sulara qərq olacağını deyirlər.

"*Outlines of Ceylon History*" ("Şri-Lanka tarixinin xülasəsi") adlı kitabında Donald Obeysekere bunları deyir:

"Həm Skanda Purana, həm də Ramayana, elmin də dəstək-lədiyi əsaslarla Seylondan böyük bir qitə kimi bəhs edir. Adanın geologiya və faunası Seylonun, Madaqaskardan Malay adalar qrupuna və şimalda Qanq vadisinədək uzanan, qırılmadan tək bir bütün olaraq qalan şərq yarımkürəsinin bir parçası olduğu dövrə açıqca işarə edir. Sonralar bu qitə İran, Ərəbistan və Böyük səhra (Sahara) boyunca qərbə doğru çəkilmiş, Avropa, Şimali Afrika və Şimali Asiyayı da əhatə edən palearktik qitənin cənub sərhəddini təşkil etmişdir. Bütün dövrlər ərzində Oriyental qitənin böyük bir hissəsi Seylonu mərkəzdə parça kimi sax-

lanmış, özü isə yüzlərlə mil dəniz suyu altında qalan Maldivlər, Lakkadiv, Mavriki, Seyşel və Madaqaskar adaları ilə sulara qərq olmuşdur. Qanq vadisi Şimal və Cənubi Hindistanı birləşdirərək yüksəlmişdir. Sonra isə Seylon cənubi Hindistandan dayaz bir dəniz ilə ayrılmışdır. Ravananın əlaqəsizliyinin cəzası kimi "Ramayana"da Seylonun su altında qaldığı deyilir. İndi də Seylon dənizinin cənub-şərqində tənha bir qaya üzərində dayanan "Great basses" dəniz fənəri "Ravananın qalası" adlandırılır. Hind astronomlarının Ravananın paytaxtından keçdiyini hesab etdikləri Lanka meridianı Maldiv adalarından 75° 53'15 şərq Qrinviç meridianlarından, indiki Seylonun sərhəddinin 400 mil kənarından keçir. Sinhal (Sinhalse) xronikalarında, Panduvasa (e.ə 500-cı il hadisələrində) və Kelani Tissa (e.ə 200) hakimiyyəti zamanı tez-tez batmalar olduğu qeyd alınmışdır. Sözügedən dövrdə Kelaniyanın dənizdən "yeddi gow" (28 mil) uzaqlıqda olduğu deyilir. "Lankanın qoruyucu ilahiləri, Kelaniya kralı Tissaya qəzəblənəndə (qoça buddaçıyı haqsız edam etdiyi üçün), dəniz get-gedə sahilə girməyə başlamışdır. Lankanın böyük bir qismini əhatə edən 100 min qəsəbə (Parunuqam), 970 balıqçı kəndi və 470 mirvari ovçusu kəndi bütünlüklə dənizə qərq olmuşdur. Mannar, liman şəhərləri Katupad Madampenin yox olması prosesindən qurtula bilməmişdir" (səh.1).

Sürgünə göndərilən rəqəşalar və pisakalar Lankadakı tropik və Adenə bənzər yerlərdən yetərincə yararlına bilmədilər. "Ramayana" Kuburada həmin tatarların Patalaya və Amerikaya göndərməklə bağlı qərarı haqqında detalları təqdim edir. Sanskritcədə Ta-Pala "Yuxarı dünyanın və ya Şərq yarımkürəsinin qoruyucusu" mənasını verir. Atala isə Qərb yarımkürəsi və ya "Yeraltı dünya"dır. Patala dünyanı yunanların Atlasına bənzər forma-

da çiyinlərində daşıyır. Aşağıdakılar Kuberanın tatarlarla bağlı üzləşdiyi çətinliklər haqqında "Ramayana"da qeyd etdikləridir:

"Kubera Brahmanı məmnun etmək üçün on min il başı suyun içinə batmış halda qalaraq kəffarə ödədi. Sonra Pancaqni-nin mərkəzində bir ayağı havada dayanaraq kəffarə ödədi. Brahma göründü və ona bir yaxşılıq vəd etdi. Bu zaman Kubera on-dan bir lokapalaka⁴⁷ və rifahın mühafizəkarı olmağı dilədi və Brahma Kuberaya Sankanidhi və Padmannithi xəzinələrini, bir də əlavə olaraq Puspaka Vimananı təmin edərək cavab verdi. Eyni zamanda Astadikpalakas (İndra, Agni, Yama, Nüitti, Va-tuna, Vayu, Kubera və İsa səkkiz bölgənin səkkiz qoruyucuları idilər.

Kubera, haqiqətən, xoşbəxt olmuşdu və atası Visravana ye-ni vəzifəsi, etibarı haqqında xəbər verdi. Atası da oğluna xeyir-dua verdi. Kubera özü üçün inşa edilmiş və içində yaşaya bil-əcəyi bir şəhər istədi. Atası ona Mayanın Cənub dənizinin orta-sında, Trikuta dağının zirvəsində inşa edilən Lankaya köçmə-yini məsləhət gördü. O gün bu gündür ki, Kubera başlanğıcda İndra üçün inşa edilmiş Lankada yaşayır. ("The Purani Encyclo-pedia", Vetaffi Mani; səh.434-435)⁴⁸.

Trikuta, Piri Rəisin xəritəsində də göstərilən Meksika-nın Verakruz əyalətinə yaxın, hal-hazırda sular altında qalmış geniş bir adanın sanskritcə adıdır. Hal-hazırda bu ada xalqın qalıqlarına Karib deyirik. Trikuta qədim At-lantida idimi? Mənim kitabım, *The last Atlantis Book-You'll*

⁴⁷Kainatın mühafizəçisi, müqəddəs kitabda adı Peleg və ya Phaleg kimi keçir.

⁴⁸Purani Ensiklopediyası.

*ever have to read*⁴⁹ 14-cü bölümdəki xüsusi xəritəmdə, "Ra-mayana"nın və Piri Rəisin xəritəsinin bizə həqiqəti söylə-diyini isbat edəcək, bizi isə tarix kitablarını yenidən yaz-mağa məcbur edəcək, heç kəsin ciddi şəkildə inkar edə bilməyəcəyi təəccüblü bir sübut göstərəcəyəm.

"Kubera Brahmanı məmnun etmək üçün on min il başı suyun içinə batmış halda kəffarə ödədi" ifadəsinin mənası, Kuberanın on min ildir okeanı keçən gəmilər və uçan obyektlərlə dünyanın müxtəlif yerlərini gəzdiyi üçün dünyadan xəbərdar olmasıdır. Dünyanın dənizçi xalq kastası su yolları və sahillər üzərində ilahi hüquqlara sahib olduqları kimi, eyni zamanda onun təbii qaynaqla-rını çapıb-talamaq üçün də xüsusi inhisara sahib olduq-larına özlərini inandırmışdılar.

Nəhayət, Khyberilər rakşasaların saylarının başqa yerlərə göndərməyə ehtiyac yaranacaq qədər artdığını gördülər. Bunu etməsələr, onlar Arian Kriştayaları yox et-dikləri kimi, Seylonda da rakşasalar hind sivilizasiyanın sonuna çıxacaqdılar. Amerikada praktiki səbəblərə görə, demək olar ki, yaşayış olmadığı üçün finikiyalılar və yə-hudilər bacardıqları qədər çox rakşasaları mədəniləşdir-məyə, sivil sənət sahələrində (özləri üçün qızıl, gümüş, mis çıxarmaq işində) irəliləyə biləcəkləri cənubi Meksika və mərkəzi Amerikaya aparmağa qərar verdilər. Kubera-nın hekayəsi bizim Müqəddəs kitabdakı Babil qülləsin-dən, Heber və oğlu Phaleg /Pelegin başçılıq etdiyi dünya-ya yayılma hekayəsinə bənzəyir.

Rakşasaların verdiyi narahatlıq dözülməz həddə çat-landa, Devalar Şivadan kömək istəyirlər və İndra ona Malyavan, Somali və Malinin günah işləri haqqında ətraf-

⁴⁹"Oxumalı olduğumuz sonuncu Atlantida kitabı".

lı məlumat verir. Şiva rakşasalarla savaşa gedən Vişnuya Devaları da qatır. Mali Qarundanın üzərində ikən vurulur, Vişnu onu Sudarsana Çakra ilə öldürür. Qalan rakşasalar Lankaya geri çəkilir. Lankada qalmaqları Devalar üçün təhlükəli olduğundan, Vişnu Sudarsana Çakraya hər gün Lankaya gedib rakşasaları qruplar halında öldürməsinə dair göstəriş vermişdi. Çakra isə göstərişi icra etmiş, sağ qalan rakşasalar Patalaya qaçmışlar. Lanka, beləliklə, boş qalır və Kubera ora köçür. Brahmanın aclığından yaranan Yaksalar başçıları olmadan ətrafda gəzirdilər. Nəhayət, Kuberanın başçılığı altında Lankada məskunlaşdılar. ("Uttara Ramayana"). (*The Puranic Encyclopedia*; [*Puranik Ensiklopediyası*] s. 435)

Çakra bir dəfəyə çəmənlikdəki uzun otlar kimi onları insanı öldürə bilən mexaniki kərəntidir.

Hind kitabları çox sayda insanın və qrupun, xüsusilə də Naqaların Patalaya tərəf qovulduğunu qeyd edir. Bu naqalar əslində totemlərində ilan emblemi olan finikiyalı qruplardır. "...Patala isə ilanların yaşadığı yerdir. ("The Puranic Encyclopedia"; s. 581)

...Mahabharatada danışılan əfsanədə Krişnanın dostu və müridi Arjunanın Patalaya, antipodeya⁵⁰ endiyi və orada Naqa kralı Ulipinin qızı ilə evləndiyi deyilir. Görünür, Patala Amerikadır, naqalar isə inisiyasiyalar. Yuxarıda qeyd olunanlar təxminən 5 min il əvvəl baş vermişdir. (*The Encircled serpent*, ["Quyruğunu dişləyən ilan"] M. Olfield Howey, s. 297-298)

⁵⁰ "Dünyanın o başı" ifadəsinə uyğun gələn söz. Yerin hansısa nöqtəsindən 90° qazılsa dünyanın digər ucundan Yərə çıxma biləcəyimiz nöqtə. Hindistanın dünyanın o başındakı ucu Amerika qitəsidir.

Asuralar və Naqalar mənşə baxımından təkcə sivil bir xalq deyil, eyni zamanda dənizçiliyin gücü idilər. Okeanın naqaların iqamətgahı kimi izah edildiyi "Mahabharata"da ilanların anası Kadrunun Garudanı (Qartal və ya şahin), oğullarının yaşadığı uzaq qitədəki gözəl ölkəyə apararaq xidmət göstərməyə məcbur etdiyi bir əfsanə qorunub saxlanmışdır. Asuralar (naqalar) dənizçilikdə qiymətli biliklərə sahib olan professional səyahətçilər idi və uzaq sahillərdə koloniyalar tapmışdılar. (A.g.y; s.47)

Bir hind mifində Tanrı Vişnunun bir vaxtlar insanları böyük bir seldən xilas etmək üçün Patala-Lokaya (Yeraltı və ya Amerika) getdiyindən bəhs edir. Amerika qitəsində həm də Dionis kimi tanınan Vişnu, Tolteklərin Ketzalkatlı (Quetzalcoatl), mayyaların Kukulkanı və İnkələrin Boçicasına çevrildi.

Skot J Osterhayc (Scott J. Osterhage) tərəfindən toplanan "Müqayisəli Teosofik Lüğətlər" ("The Collation of Theosophical Glossaries") adlı kitabda naqalar haqqında aşağıdakılar deyilir:

Naqa. Qarşılığı "ilan"dır. Hind panteonunda ilanın və ya əjdaha ruhlarının adıdır. Patalanın – cəhənnəmin sakinləridir. Lakin Patala antipodeya mənasını verdiyi üçün Avropa hələ onun adını belə eşitməzdən əvvəl bu adadan xəbərdar olan və oraya baş çəkən qədim insanlar var idi. Bu adı adaya onlar verdiyindən ehtimal olunur ki, bu termin meksikalı naqalar – cadugər, sehrbaz həkim mənasına yaxındır. Naqalar Birma Natları⁵¹ ilan-tarıqlar və ya "draqan demonlar"dır. Bununla yanaşı daha əvvəl

⁵¹ Natlar – Buddizmin gəlişi ilə Birmada sitayiş olunan ruhlardır.

də qeyd olunduğu kimi, ezoterizmdə⁵² “ağıllı adamlar”, ya da ustadlar üçün deyilən bir ləqəbdir. Çin və Tibetdə, həmçinin yer üzünün bir çox hissəsində “Əjdahalar” adı sadəcə titul xarakteri daşıyaraq dünya ilahiləri kimi tanınırlar və bu kəlmə ustad, yogi (yoqa fəlsəfəsini tətbiq edən şəxs) və narjollar kimi açıqlanır. Termin bu şəxslərin yüksək səviyyəli biliyinə və müdrikliyinə işarə edir. Bu məsələ eyni zamanda Sutralarda və Buddanın biografiyalarında da isbat olunmuşdur. Hər zaman üçün naqalar cənubi və mərkəzi Amerikada, Hindistanda, Kaldədə və qədim Misirdə fəvqəladə cadu qüvvələri bəxş edilmiş ağıllı qadın və ya kişidir. Çində naqalara “sitayış” geniş yayılmışdı və 14-cü Buddist patriki Naqarjuna (tam tərcüməsi “uca Naqa”, “ustad”) Çinə səfər etdikdən sonra adı daha çox hallanmağa başlamışdır. Çin imperatorluğu üzvləri naqaları “himayədar ruhlar və ya beş bölgənin tanrıları, yaxud beş gölün və dörd okeanın və kompasın dörd istiqamətinin də qoruyucusu” kimi görürdülər (Eitel). Mənşəyinə qədər nəzər saldıqda və ezoterik baxımdan tərcümə edildikdə bu beş qitə və onların beş kök – irqi daima “yerin ilahilərinin”, başqa sözlə, ağıllı ustadların himayəsi altında olduğu mənasını verir. Qautama Budda həyatda ikən onu qorumaq, öldükdən sonra bədəninə qalıqlarını mühafizə etmək, doğularkən yumaq ənənələri Naqaların canavar, ya da əjdaha deyil, ağıllı insanlar, Arhatlar⁵³ olduğuna bir daha işarə edir. Naqaların Buddizmə uyğunlaşdırılmasından bəhs edən saysız-hesabsız hekayə də bu məsələyə təkan verir. Rajagriha ya-

⁵² Ezoterizm – qeyri-populyar, yalnız mütəxəssislər, savadlılar üçün nəzərdə tutulmuş mənasında.

⁵³ Arhat – ləyaqətli, müdrik mənasını verən sanskritcə söz. Bu titul kin, nifrət, çəhalət kimi xislətlərdən təmizlənmiş, qüsursuz adamlar üçün işlədilir.

xınlığında bir meşədəki gölün Naqası və bir çox başqa “əjdaha” Budda tərəfindən bu cür “yaxşı Qanun”a çevrilmişdir.

Naqa bir ilan, ağac, dağ, günəş, yeddi rəqəmi, müdriklik simvolu, inisiyasiyadır. Naqa sözü ilan, xüsusilə də kobra deməkdir; “Mahabharata”da isə Patalada yaşayan krallarının qızı Ulupinin Arjuna ilə evləndiyi varlıqların irqinə işarə edir.

“Lakin Patala antipod mənasını verdiyi üçün və Avropa hələ onun adını belə eşitməzdən əvvəl bu adadan xəbərdar olan və oraya baş çəkən qədim insanlar var idi. Bu ad adaya onlar tərəfindən verildiyi üçün, ehtimal olunur ki, bu termin Meksikalı naqalar – cadugər, sehrbaz həkim mənasına yaxındır” (Theosophical Glossary) [Teosofik lüğət], H.P.Blavatski, s. 222).

Miflərdən birində isə naqaların Rishi Kaspayanın törəməsi olduğu deyilir. H.P.Blavatski bunu nəzərə alaraq yazmışdır: “On iki arvadının saysız-hesabsız və növbə-növ naqaları (ilanları), sürünənləri, quşları və hər cür canlı məxluqunun atası olan, lakin bu ərazidəki təkamül prosesinə dair sətiraltı bir işarə olan Kaspayanın nağılı, şəcərəsi və mənşəyi nədir? (Secret Doctrine [Gizli təlim] II, s. 253) Başqa bir nağılda isə Naqalar sularda və yer altında məskunlaşan, Bhogavati şəhərində yaşayan yarı-ilahi (Kardunun irqi) kimi izah edilir: İnsan üzlü olduqları və aşağı hissələrinin ilana bənzədiyi rəvayət olunur. Görünür, Ananta Naqaların kralıdır. “The Secret Doctrine”də naqa Müdrikliyin İlanını, bütünlüklə inisiyasiyanı təmsil edir. İlan hər zaman Okkultizmdə ölümsüzlük (əbədi həyat; əbədilik) və müdriklik simvolu kimi açıqlanmışdır. “The Secret Doctrine”də ilanlardan daha müdrik olan na-

qalar – “İradənin və yoqanın oğullarıdır” (“Secret Doctrine”, II, s. 181). “İbtidai naqaların nəvələrindən bəziləri – müdrikliyin ilanları – hələ Atlantida qitəsi suyun üstündə olduğu sakit günlərdə Amerikaya dolmuşdular” (“Secret Doctrine”, II, s. 182) (“Bhagavad-Gita”, W.Q.Judge, s. 75)

Bir çox hindli, Hindistanda keçmiş dövrlərdə müəllimlərin Patalanın Meksika və Mərkəzi Amerika olduğunu sübut etmək üçün dünya xəritəsində Hindistanın içindən iynə keçirdiklərini deyirlər. Meydana gələn dəlik Patalaya və ya Mərkəzi Amerikaya tuş gəlirdi. Qədim hind miflərinə görə, bu finikiyalılara və yəhudilərə (khyberi) qlobal şəkildə hörmət və qorxu ilə yanaşıldı. Bu baxımdan da Böyük tufandan sonra bəzi mədəniyyətlər üçün Yaradanın adının Tanrı və ya Yehova olması təəccüblü deyil.

Bu bölmədə detallara çox yer verdim. Beləliklə, oxucularda Tufandan sonrakı kuberaları və křiştayaniləri Hindistana getməyə məcbur edən şərtlər haqqında möhkəm bir təsəvvür yarana bildi. Edvard Pokoke “İndia in Greece” (“Yunanustandakı Hindistan”) kitabında Meru dağından yayılma prosesinin Arian Křiştayaların (xristianların) Hindistandan sürgün edilməsinə səbəb olduğunu deyir. Çox güman ki, burada həmin hadisədən bir, ya da iki min il sonra baş verəcək İbrahim və Saranın sürgün edilməsinə işarə edilir. Meru dağından sürgün edilənlər yola gətirilə bilməyənlərdir. İbrahimin vaxtında Hindistandan yayılarkən Křiştayalar Avropaya mühacirət etmişdilər.

Digər bölümlərdə türklər və hindlilər arasında Talaadakı, Mərkəzi Amerikalılarla (meksikalılarla) Ataladakı qan qohumluğundan danışacağam. Çünki onlar gözəgö-

rünməz və güclü ekstrasens biliklərə və fiziki göbək bağına sahibdirlər. Ataladakı meksikalılar və mərkəzi amerikalılar, Taladakı türk-hindli qardaşlar hal-hazırda dünyanı narahat edən problemlərin “ruhani deva”sında böyük rol oynayacaqlar. Görəsən, mənim sözlərimi ciddi qəbul edəcəklərimi? Yoxsa səhnədə ikən gülüş hədəfi olacağam? Kim bilir?!

Bölmə 11

Beş Kriştaya irqinin kralı kim idi?

"İnancın" şeytanlıqları haqqında əvvəlki kitablarımda yazanda, "Babilin" (inanc) yox, məhz Zionun (elm) insanlığı qaranlıqdan çıxara bildiyini göstərməklə bunun yetərli olduğunu düşünmüşdüm. Hətta insanların Xaç, Müqəddəs təslis, Yaqubun nərdivanı və müqəddəs istiqamətlərin öz təsdiqini tapmış elmlər olduğunu və insanlığın gözündəki hörümçək torlarını təmizləmək üçün bu elmlərin köməyinə etibar etmələrini istəyirdim. Lakin səhvim var idi. Məhz ondan sonra kabbalistlərin insanlıq və dünyada olmağımızın səbəbləri haqqında bir nəticəyə gəlmək üçün həm "Tövrat", həm də hind müqəddəs kitablarından yararlandıqlarını göstərmək üçün bu kitabı yazmağa qərar verdim.

Uyğun yerlərə öz şərhlərimi də əlavə etməklə Murad Adcının qədim Türk Tenqri dininə verdiyi izahdan istifadə edəcəyəm:

"Tenqri insanları fəzilətli bir həyata sövq edən oğlu Geseri qədim Altaya göndərdi. Geser Yer üzündəki ilk peyğəmbər idi. Göy Tanrının elçisi kimi insanları Tenqri haqqında məlumatlandırdı.

Orta Asiyalı xalqlar arasında Geser və onun gözəl əməlləri haqqında bir çox əfsanə yaratmışlar. Geser adı yüzillər içində qəsdən və ya bilməyərəkdən dəyişdirilərək, hal-hazırda türklər arasında ən çox yayılmış adlardan biri olan Keder və hətta Xızır (Xıdır) şəklinə düşmüşdür. İndi isə o, xalqın yaddaşında Göy Tanrı, Tanrının surəti ilə birlikdə qalıb.

Geser Yerdəki həyat mənbəyinin qoruyucusu və müdrik şəxsdir. Bəzilərinə görə, əsasına söykənmiş saqqallı bir qoca, bəzilərinə görə isə sağlam və güclü bir dəliqanlı olan ölümsüz qəhrəmandır.

Bu iki adın – Ghezer və Keder – mənasını açmaq üçün, sözlərin kökünü "er" sonluğundan ayıraraq, Ked və Ghez formasına salmalıyıq. İndi isə ayrı-ayrı dillərdə danışan insanların bu sözləri necə tələffüz etdiyini göstərmək üçün linqvistik analiz aparacağam. Nöqtələrin yerinə A, E, I, O, yaxud U hərfini ayrı-ayrılıqda qoya bilərik: K..d, K..s, K..sh; K..t, K..th, K..z; H..d, H..s, H..sh, H..t, H..th, H..z; Sonra isə, Gh..d, Gh..s, Gh..sh; Gh..t, Gh..th, Gh..z. Bundan əlavə, bəzi mədəniyyətlərdə sərt G səsi yumşaq G, və ya J_d; J_s; J_t; J_z kimi tələffüz edilir. Y və Z səsi isə çox vaxt J-ni əvəz edir.

Ked və Ghez hecalarından təkcə yer üzünün seçilmiş əbədi və ilahi krallarının, başqa sözlə beş Arian křiştayaların (xristianların) insan irqləri (Yadu, Druhyus, Turvasa, Anu və Puru) olan Nuphyllumu yox, yerdə mövcud olmuş bütün üst zümrələrin adını çıxara bilərik.

"Er" sonluğu bizim (ingilisdillilər) üçün müəyyən bir ölkə və ya qrup üzvlərinin adının sonunda yerləşən "er" və ya "or" şəkilçisinə bənzəyir⁵⁴. Britisher (ingilis); Hollander (hollandiyalı); Sailor (dənizçi); Banker (bankir); Kaiser (Kayzer-imperator); Caesar (Çar); Soldier (əsgər); Grantor (qrant verən). Eyni zamanda, Hitit (het); Kassite (kassilər, quş növü), Kuthide, Midianite və s. kimi sözləri almaq üçün "ite" şəkilçisindən istifadə edə bilərik. Mərkəzi Amerikanın nahuaca və toltekca danışan qəbilələrində *tl*, *tie*, *stle*, *ztle* və s. kimi sonluqlardan istifadə olunur. Sonluğun *er* olmadığı hallarda isə Hodai (Tanrının adlarından biri), Khodai və God sözlərini alırıq. Jesus Christ (İsa Məsih) Tenqri, Keder, ya da Ghezerin oğlu deməkdir. Görünür, insan yer üzündə görünməyə başladığından bəri Jesus kral (İsa), Tenqri və ya Tanrı onun atası olmuşdur. Cənab Adcının Tenqrinin ən sevimli oğlunu *Nuphyllumun* beş irqinə hökmranlıq etmək üçün göndərdiyini deməsinə diqqət edin. Bizim "Əhdi-cədid"imiz də bundan fərqli söz demir:

"Və Kəlam bədən olub inayət (yaxşılıq) və həqiqətlə dolaraq aramızda sakin oldu. (Biz də onun izzətini, Atanın bircə oğlunun izzəti kimi gördük)" ("Yuhanna", 1:14.)

"Allah onsuz da dünyanı elə sevdi ki, bircə oğlunu verdi. Ta ki ona iman edənlər həlak olmasın, lakin əbədi həyatı olsun" ("Yuhanna", 3:16).

Tanrının başqasını yox, bircə oğlunu zamanın başlanğıcından bəri dünyaya verdiyini deyən "Müqəddəs kitab"ın sözləri ilə davam edə bilərəm. Mənə görə bu, Murad

⁵⁴ Burada və mətnin digər yerlərində Matlokun çatdırmaq istədiklərinin daha anlaq olması üçün kəlmələrin ingiliscə orijinal variantda saxladım. Vurğulamaq istədiyi linqvistik məlumat başqa cür anlaşılmırdı. Bunun əvəzinə sözlərin yanında mötərizə içində türkcə qarşılığını yazmaqla kifayətləndim. (Ö.U.H tərc.)

Adcının Tenqri haqqında, İsanın Səməvi atasının digər adı olduğu haqqında dediklərinin təsdiqidir: "God (Tanrı) və ya Gospadi, çünki bu ad sanskritcədə *Dyupiter* (Yupiter) adlanır".

Bəzi oxucular soruşa bilərlər ki, yəhudilər belə bunu etmədiyi halda, türklər nə üçün İsanı özlərininki hesab edir? Bunun çox açıq cavabı var. İsa özü də türk idi. Yəhudi Karatay türkləri belə ilk yəhudilərin özlərindən olduğunu iddia edirlər. İsanın digər adlarından birinin David Koreş olması heç vaxt bizim üçün sirr olmayıb. Arianlar və Kurular (Kuruşlar) başlanğıcdan bəri dünyanı idarə edən kasta olmuşlar. "Müqəddəs kitab"da belə Nefilmərin (Nuphulum) adı çəkilir. "Müqəddəs kitab"da Hz. İbrahim Qüdsə (Yerusalem) gedəndə orada şəhərin idarəsinə hətərlərin (türklər) nəzarət etdiyi deyilir. Lakin "Müqəddəs kitab"ın bunu deməyinə ehtiyac yoxdur. Bu, onsuz da, inkar edilə bilməyəcək tarixi həqiqətdir. İsa da türk ləhcəsi olan arameycə danışdı.

Türklər hansısa yolla kəşf etmişdilər ki, yeni ilahi kralları İsraildə doğulmalıdır. Üç Bilgə Adamların adları da onların türk olduqlarını təsdiqləyir.

Kaspar, Kurudan (türki) – Kriştayaların yaşadığı Qafqaz, Xəzər və ya Kəşmirdən ibarət idi. Adı kəşmircə *Kasheph* və ya sanskritcə Tanrı Brahmanın oğlu mənasındakı *Kaspaya* sözündən yaranmışdır. Həqiqi adı isə *Kashephpar* və ya *Kashayappar* idi. Kəşmircə *par* və ya sanskritcə *para* sözləri "ən yüksək, ən uca, üstün, ən üstün, üstün ilahi" mənalarını ifadə edir. Kaspar "xəzərlilərin, qafqazlıların və ya Kəşmirin kralı" deməkdir.

Baltazar əfqan və ya Pakistan əyaləti olan Baldın hökmdarı idi. *Sha* "kral, şahzadə, monarx" mənasındadır.

Ari isə "inanclı, dindar, özünü həsr edən" deməkdir. Bu sözün sonuna təkə "ar" sonluğu əlavə edilmişdir. Beləliklə, *Baltishar* "Baltinin dindar hökmdarı" mənasındadır.

Melchior, çox güman ki, Şimali Hindistanın əyaləti olan Kuruksetranın və ya Kurustanın başçısı idi. Məlik sözü "kral" mənasını ifadə edən türkcə və kəşmircə bir termindir. Kur, Kuru və ya Kyur da bunlarla eynidir. Beləliklə, Malik-Kuru *Kuru xalqının (türklərin) kralı* deməkdir. Müasir Türk dilində də *kral* və ya *kural* "başçı, idarəçi, hökmdar, qeyri-məhdud hakimiyyətə sahib olan, ölkənin rəhbəri, şahzadə" mənasını verir. Sezarın (Caesar), tərcüməsi "imperator" olan latınca bir söz olduğu bizə öyrədilmişdir. Kurios da Roma imperatoru, hökmdar, şahzadə və ya başçı mənasında işlədilmişdir. Yunanlar üçün Tanrının, Kuriosun əsas mənası "güç, qüvvət" idi. Bundan Kristos (Xristos) sözünü yaratdılar. Tanrı və ya "ən uca olan" mənasında işlədilən başqa bir yunanca söz isə "Kurian" idi. *Crown* (tac) sözü Kuriandan törəmişdir. Kristis – bədən öləndən sonra ruhun keçmiş həyatında etdiyi yaxşı və pis işləri düşünməsinə və əldən verdiyi fürsətləri götür-qoy etməsi mənasını ifadə edən yunanca termindir. Vaxtilə türklərin, yunanların və ermənlərin eyni insanlar olduğunu fikrimizdə tutmalıyıq. Üç Bilgə Adamın soyundan şübhə etməməliyik ("*Christianity-Madkind's First World-wide Religion!*"⁵⁵, Gene D. Matlock; sah 34).

⁵⁵ "Xristianlıq dünyanın ən qədim dinidir".

Murad Adcı bu cür davam edir:

“...Qəribəsi odur ki, *Khyzer (Keder və hətta Kederles) fiquru türklərin qədim mədəniyyəti və tanrısı Tenqri ilə əlaqəli olaraq dünyanın bir çox ulusunda ortaqdır. Gözüaçaq bir insanın bu ismarıcı anlaması üçün artıq sözə ehtiyacı yoxdur*”.

Əgər oxucularımdan kimsə, hələ də “mesajı almayıbsa”, Murad Adcını dəstəkləmək üçün əlimdə kifayət qədər məlumat vardır. Onun Keder və ya Ghezer haqqında verdiyi şərhlər insanlıq qurumlarının və dövlətlərinin gerçək qaynağını kəşf etməyimizə yol açaraq, bu adların Hindistana, sonra isə dünyaya necə yayıldığını açıqlayır. Bütün bunlardan sonra, etməli olduğum tək şey sanskritcə elektron lüğəti açmaq və dünyanın idarəçi kastasının tapmaq olacaq.

Sanskritcə Kashi = “Günəş, şahzadə Kashinin nəvələri, Bharatanın (Hindistanın həqiqi adı) ailəsi, Shikha = rəhbər, başçı, nəslinin ən yaxşısı” deməkdir. Kashika = Kashinin (Günəş) və ya Bharatanın rəhbərləri və ya şeyxləri”. *Hattiya* və *Kashitriya* sözləri indi də Hindistanın idarəçi və döyüşçü kastasının adıdır.

Bu nöqtəyə qədər Keder və Ghezer ifadələri Hindistanın idarəçi kastasının adları kimi görünür. Cənab Adcı çox doğru şəkildə qeyd edir ki, insanlığın bütün qurumları və dövlətlərinin gerçək qaynağını bu iki kəlmə ifadə edir. Və bu iddianı təsdiqləyəcək daha sanballı bir dəlil tapıb-tapmayacağımızı anlamaq üçün hər iki sözü yoxlayaq:

Aşağıdakılar bir çox Amerika hinduları üzərində işləyərək onların liderlik kastası haqqında topladığım məlumatlardır:

Keçua (İnk rəhbərlik kastası); *Kashitl*; *Kashikeh* (astek, toltek və nahuatl rəhbərləri); *Kashekwa*; *Kashikah* (Karib və Florida tainoları və Aravakların qəbilə rəisləri); *Kushuu* (Meksikalı Mikstek və Sapotek hökmdarları); *Kashonsee* (Meksikalı taraskan liderləri); *Kais* (Arizona Oodhamca “zəngin, rifah içində yaşayan xalq” mənasını verən ifadədir); *Katsina* (hopi və digər pueblo qoruyucu ilahiləri); *Koshair* (cənub-qərbi Pueblo günəş rahibləri); *Koshikwe* (Zufii rəhbərlik klanı); *Gasha* (Senaka hindularının rəhbərləri); *Kaddi* (kaddoan qəbilə başçıları) və s.

Amerika hindularının “rəhbərlik kastası” adları ilə Qədim dünyada onların bərabərlərinin oxşarlıqlarına baxın:

Kush (Misir, Efiopiya və Afrikanın digər yerlərinin qədim başçıları); *Kais* (Əfqanıstanın irsi hökmdarları); *Kish* (perslərin irsi hökmdarları); *Kassi* (kassites; assurların və Mesopotamiyanın qədim hökmdarları); *Kashu* (babilli hökmdarlar); *Kastra* (Romanın irsi hökmdarları); *Kish* (Kıştavar və Kəşmirin irsi hökmdarları); *Kathay* (Çinin qədim rəhbərlik kastası); *Kshatriya*; *Hattiya* (Hindistanın idarəçi kastası); *Kossœi* (Pers və İran aristokratiyası); *Kşatrap* (erkən dövr yunan hökmdarları); *Hessian* (german döyüşçü kastası); *Katholik* (insanlığın ümumdünya dini); *Kashtel* (İspaniyanın ilk rəhbərlik kastasının adı); *Kastra* (İspaniya rəhbər kastanın başqa adı); *Kaesar/Caesar* (yanlışlıqla “Sezar” kimi tələffüz edilir; Roma krallarının ləqəbi); *Kushang* (vaxtilə şərqə Sibirdən çıxaraq, Monqolustanı keçib Çini taladıqdan sonra Hindistana gedən qəddar bir dö-

yüşçü qəbiləsi); *Kaiser* (german krallarının ləqəbi); *Kzar* (rus rəhbərlərin ləqəbi); *Jutes, Goths, Guti, Gades, Cadis* və s.(bir vaxtlar Avropada işğalçılıqla məşğul olan Racput və ya Yadava döyüşçüləri); *Kossaks, kazaks* (Rusiyanın irsi döyüşçü kastası); *Castle* (kastl – qəsər – SS tərc.) (irsi rəhbərlərin evi)

İnsanlıqı artıq nəyə görə Kederin, başqa sözlə, Ghezerin deyil, onun yerinə ləyaqətsiz siyasətçilərin və onun müqəddəs adından istifadə edənlərin idarə etdiyi ilə çoxsaylı oxucularımın maraqlandığını bilirəm. İndiyə qədər bir təsəvvürü olan varmı? Nuhun gəməsi, ya da Babil qül-ləsi faciəsi insanlığın dəyişilməsi üçün heç nə etməmişdir. Müxtəlif dövrlərdə pis insanlar Kederin/Ghezer (orijinal: Krishtis) reinkarnasiyalarını çarımxa çəkdilər, sonra isə Çarın adı arxasında gizləndilər.

Bölmə 12

İbranalılar (finikiyalılar və yəhudilər) Amerika hindularını necə və nə üçün Amerika qitəsinə gətirdilər?

Amerika hindularının Türk-Ramanaka köklərinin türklər, hindular, xaç, İsa Məsih, Müqəddəs təslis və Meksikaya bağlayan sirlərlə nə kimi əlaqəsi var? Əslində hər cür və artıqlaması ilə əlaqəsi var. Lakin yenə də, burada yox, növbəti bölümlərdə bu haqda danışacağam. Bütün Amerika qəbilələrinin mənşəyini açıqlamaq bir və ya iki cildlik ensiklopediyaya sığar. Ona görə də, Meksikanın purepechaca danışan miçoakan və astek, sapotek və mayyaları da əhatə edən toltek-nahuaca danışan qəbilələr haqqında bəzi detalları açaraq bu məqsədimə nail olmağa çalışacağam. "*Christianity-Madkind's Oldest Religion*" adlı əvvəlki kitabımda digər bəzi qəbilələrin qısa hekayələrindən bəhs edərkən mayya və hopilərin təsvirini vermişdim. Ancaq bu kitabda hopi və mayyalarla bağlı yer verəcəyim daha həyati məsələlərə digər kitabda səthi yanaş-

mışdım. Ümid edirəm ki, bu qəbilələr haqqında dediklərim məqsədimə nail olmağa kömək edəcək.

Bir Meksika qəbiləsinin üç Türk kimliyi:

Miçoakan, tarasko, purepecha.

“Əhdi-ətiq” və “Tövrat”da nahualar, nahualar, asteklər, tolteklər, meksikalılar və yuxarıda adı çəkilən üç qəbilə üçün ümumi adlar deyilərək, iynəli sözlərdən istifadə olunur. Xristian “Əhdi-cədid”də də eynilə, əgər bu xalqlar xristian birliyinə qoşulmağa razı salına və ya məcbur edilə bilərlərsə, insanlığın minlərlə il davam edəcək bir sülhə nail olacağından üstüörtülü şəkildə bəhs edilir. O xalq – Meşeklərdir. “Müqəddəs kitab” ilkin türk, hindu əfsanə və miflərində olduğu kimi, onları qüsursuz təqdim edir və sonra isə bunları deyir:

“Yafətin oğulları: *Gomer, Maqoq, Meday, Yavan, Tuval, Meşək və Tirasdir. Gomerin oğulları: Aşkenaz, Rifat, Toqarma. Yavanın oğulları: Elişə, Tar-şiş, Kittim, Rodanini. Sahildə yaşayan insanların əcdadı bunlardır. Ölkələri fərqli dillərə, ulusları isə ayrı-ayrı boylara bölündü”* (“Təqvin”, 10:2-5).

Türk adı daşıyan üç meksikalı (Meşika, Mehsek) qəbilə ilə yanaşı, “Müqəddəs kitab”da onlar meşək və tira olaraq da vurğulanırlar. Hindu müqəddəs kitabları isə onlar haqqında ağız dolusu danışmaqla qalmır, “Müqəddəs kitab”ın bir səbəbə görə yer vermədiyi bir qəbiləni də əhatə edir: Puru. Puru hər qəbiləni ayrılıqda ümumi olaraq da təmsil edir. Bu ad Orta Asiya və Hindistandakı türklərlə bağlı olan Kriştaya Arianların ümumi adıdır.

Mayyalar, hopilər, tolteklər, nahualar, nahualar, asteklər, huicholelər, oodhamlar, çerokilər, caddolar, zuniələr, inklər, kariblər, sapoteklər və bir çox qəbilənin törəyiş əfsanələri, mədəni və linqvistik əsasları, bəlkə də avropalı

tarixçilərin “xəyalında yarada biləcəyi” hekayələrdən daha dəqiqdir. Bütün hallarda üç türk adı daşıyan Meksika qəbiləsi hamısından yüksəkdədir. “I”ların üstünə nöqtə qoyulması, “Ts”ların üstündən cızıq çəkilməsinə qədər, hər şeyi bizə çatdırır. Hardan gəldiklərini də bilirlər: Hindistanın Himalaydakı Himachal Pradesh əyalətindən. Buna görə də, bu, indiyə qədər heç kəsin diqqət yetirmədiyi bir sirdir.

Adlarından başqa heç bir məlumat verməsəydim, bəlkə də haqlı çıxə bilərdim:

Miçoakan, türkcə “Meşəklərin krallığı” mənasını verən söz birləşməsidir. “Onları ilk görənələr Yaxın şərq və Türkiyədə əsasən arameycə danışan finikiyalılar idi və hər iki Amerika materikində məskunlaşdırdıqları Meşəklərə arameycə Məsih mənasını verən “Meshika” deyirdilər. “Kan” sonluğu türkcə “kral, krallıq” mənasındakı Khan sözündən törəmişdir.

Tarasko. Bu ad “Türklər, türk şahzadəsi, Türküstan” mənasını ifadə edən sanskritcə *Turushka* sözündən yaranmışdır.

Purepecha – türkcə və sanskritcə “puru” (Orta Asiya və Hindistanda türkcə danışan bütün qəbilələr) + “kral, imperator” demək olan “Cha” və ya “Shah” sözlərinin birləşməsidir.

Türklər də özlərinə Kuru, Koreş, Kureş, Qureyş (ərəb irsi teokratik kastasıdır. Məhəmməd peyğəmbər də qureyş qəbiləsindən idi) deyirdilər. Bizim İsa Məsihimiz də türk idi, çünki David Koreş kimi də tanınırdı. Sonralar Paul adlanacaq Tarşişli (Tarsus) Saul da türk idi. “Tarşiş” kəlməsi bunun isbatıdır. İsanın anası Məryəm İsa şahid

olduqdan sonra yaşamaq üçün Türkiyəyə (Anadoluya) getmişdi. Həm Müqəddəs Con, həm də Paul Türkiyədə dəfn edilmişdir. Hər il minlərlə xristian və müsəlman onların məzarını, eyni zamanda Məryəmin də evini ziyarət edirlər.

Miçoakan qəbiləsinin Tanrılar tanrısı onları Meksikaya sürgün etmişdi. Bu qədim bulqar kralı hinduların həm təməl, həm də qiymətli mədənlərinin, zinyət əşyalarının, sənətkarlarının, fermerlərinin, tacirlərinin və gözəl bəxtin tanrısı Kubera idi. Kuberanın çirkin, liliput və qozbel olduğu ehtimal edilir. Miçoakanların Tanrılar tanrısı olan Kuri-kuveranın da bütü gözəllik müsabiqəsində qalib olacaq tipdə deyildi. Lakin heç olmasa qızıldan idi. Hal-hazırda da Miçoakan xalqı qızıla və onu qazanmağa düşkündlər. Taxdıqları qızıl əşyalarla öyünlər. Meksikada yaşayan digər meksikalı köçəri uluslara nisbətən Miçoakanolar arasında daha çox varlı sərmayəçi mövcuddur.

Kuri-kuveranın arvadından yan keçməməliyi: *Kuvera-pperi*. Bu termin "təbiət ilahəsi və ya pəri ilahə" mənasını verir. Sanskritcə *Para* = Ən uca ruh, mütləq olan deməkdir.

Miçoakanlar üçün onları Meksikaya gətirən və kralıqlarını qurmaqda kömək edən mifik qəhrəman Tariak-Kuridir. Görünür, Tariak keçmişdə Hindistanda ikən pis uşaq olub. Orada *Tarak-Yuddhi* (Türk fateh) kimi tanınıb. Hind müqəddəs kitabları ona "demon" adı vermişdi (*Asura*). Hindu kitablarında Şivanın oğlunun onu öldürdüyü deyilir. Qədim Meksikaya isə canlı gəlmişdi. Hindistanda olduğu kimi, Miçoakano tarixində də ona qeyri-sabit münasibət göstərilir.

Taraskanlar da linqvistik baxımdan "Təqvin" də adı çəkilən və "Müqəddəs kitab"dakı *Tiras* ilə bağlı kimi görünen *Taras* adlı tanrıya tapınımışlar (qaynaq: "*The Conquest of Michoacan, Benedict Warren*"⁵⁶, səh. 6)

Michoacanoda su və su qaynaqları üçün işlədilən söz *Dam* və *Doro* idi. Bu onların Şimali Hindistandan gəldiklərinin tutarlı sübutudur. Sanskritcə *jhara*=çay; *Dhara* (axıntı, daşqın, sel); *Adhara* (kanal); Əfqanıstan və Pakistanda pers dilinin ləhcəsi olan farsçada: *Darya* (çay); *Dar'ya'chieh* (göl), digər pers ləhcəsi olan puştunca, *Deria* (dəniz); Kəşmircə: *dara* (suvarma üçün kiçik kanal; çaydakı suyun axını); *jori* (qaçan, axan).

Miçoakanonun su qaynaqları adları ilə Şimali Hindistandakı qaynaqlar arasında bənzərliklər olduğunu öyrəndiyim anı heç vaxt unutmayacağam. Arvadımla birlikdə kiçik və gözəl Huandareo şəhərində, meksikalı dostumuzun evində qalırdıq. Bir səhər dan yeri sökülməmiş, arvadımın Jalisco Manaliscodakı məmləkətini ziyarət etmək üçün Mikaelanın evindən çıxdıq. Meksikalıların "toyuq avtobusu" dedikləri tipdə kiçik avtobusa minmişdik. Dan yeri sökülənə kimi Puruandaro adlı qəsəbəyə çatmışdıq. Daha çox yolçu minsin deyə avtobus dayanmışdı. Heyrət içində arvadıma "bax" deyə az qala bağıraraq səsləndim. "Bu tanrı Şivanın adlarından biridir". Avtobusdakı qadınlardan birindən işlətdiyi kəlmənin purepecha dilində hansı mənanı verdiyini bilib-bilmədiyini soruşdum. O da "Bu söz "müqəddəs sağlamlıq suları" deməkdir", – dedi. Bundan sonra Miçoakanı böyük hərarətlə araşdırmağa başladım.

* "Miçiqanın qalibiyəti".

Taraskanın qəsəbə və kəndlərində su ilə bağlı adlardan bir neçəsi bunlardır: Ahijadero, Corondoro; Corongoros; Copandaro; Gudndaro; Zirimondiro; Urundareo; Uringuitaro; Purudndaro və s. bu formada davam edir.

Hindu oxucularımın bu nümunələrdən bəzilərinin mənasını bildiklərindən xəbərim var. Məsələn, Corondoro və Corongoroların adı çox qədim bir Kəşmir qövmü olan "Khairon" sözündən yaranmış ola bilər. Condoro və Guandaro da eyni qaydada, Əfqanıstanın Qəndahar və Ghandahar bölgələrinin adından törəmiş kimi görünür. Corongoros kəlməsi də həmçinin *Kunmgurus* (türkə müdrik adam) sözündən yaranmışdır.

"Şəhər, yer" mənasında Qədim Şumer və Şimali Hindistanda Ur və ya Uru sözü işlədilirdi. Həmin söz Miçoakanca da eyni mənaya gəlmiş üçün bu dildə tez-tez istifadə olunur: *Uru, Uranden, Ururuta, Uren, Urapa, Urudpani, Uringuftaro, Urapicho, Uripitio, Uripito* və s.

İskitlər (saklar) çox döyüşkən, lakin sivilləşmiş Asiya qövmü idilər. Sibirdən Şimali Hindistana qədər bütün Orta Asiya boyunca yaşamışdılar. Hal-hazırda Sibirdə yaşayırlar. Onların din qardaşlarından biri də ilahiləşdirilmiş *Sakyamuni Budda* idi. Həmin iskitlər Meksikanın geniş bölgələrində də məskunlaşmışdılar.

Öz adını saklardan alan onlarla Miçoakan qəsəbəsi içində *Sapacu* (Sakabhu; "Meru dağı ətrafındakı müqəddəs ölkə Bhudan gələn" mənasında); *Sacपुरi* (İskit şəhəri); *Zakan* (Sakan. İskit) adları da vardır.

Türk-hindu mənşəli digər bəzi Michoacan qəsəbələri də bu müzakirələrdən kənar qalmamalıdır: *Ichan* (İshan və ya Tanrı Şiva); *Ixtapa* (Tanrımız və himayədarımız Şiva); *Arapari* (Pəri işiqləri); İztarol/Ixtala (Finikiya ay tanrı-

sı İştər); *Angao* (Şimali Hindistanda Anqa qövmü). Görünür, onların hamısı Hindistana göndərilməyib. İngilislər və anqlolar anqların nəslidir. Miçoakano qəsəbəsindəki *Kuchis* adı hələ də orada yaşayan əfqan qövmündən törəmişdir. Michoacano qəsəbələrindən birinin adı məni hey-rətə gətirdi. Bunun çox böyük mənası var: *Purudtiro* – "Okeanı keçən purular".

Təbii olaraq, bir çox Miçoakan qəsəbəsinə Tanrılar tanrısı Kubera və onun sədaqətli Juddhi (yəhudi) döyüşçü kastasının adı verilmişdir: *Yurecuaro* (Kuberanın *Juddhi* (yəhudi) döyüşçüləri, *Yuri* (Yuddhi); *Yuriria* (Arian Yuddilər); *Yoricostio* (Yuddhi-hindu lider kastası mənasını verən Yuddhi-Kaştariya); *Yurecuaro* (Kuberanın döyüşçüləri); *Itzicuaro* (Şiva-Kubera. Şiva və Kubera yaxın dost idilər. Bəzi tədqiqatçılar onların eyni olduqlarını deyir). Gözəl müstəmləkə şəhəri *Patzcuaronun* adı məni valeh edir. Bu ad "Tanrı Budda-Kubera" mənasındadır. "Parzcuaro Miçoakanoların ən müqəddəs mərkəzi idi".

Hind-finikiyalılara həm də "tacir və ticarət adamı" mənasındakı *Pani* də deyirdilər. Miçoakanoda saysız-hesabsız şəhər və qəsəbə adı "pani" sonluğu ilə bitir. Və onlar hələ də ticarət mərkəzi ünvanını saxlayırlar. Qədim və böyük *Urudpan* şəhəri öz tikililəri, keramikaları, parça istehsalı və Meksikaya xas nadir şeylərlə məşhur idi. İspanlar boyalı saxsı düzəltmək üçün Amerikaya gəlməzdən yüz illərlə əvvəl Çində yetişən Tunq ağacının toxumlarından istifadə edirdilər. Onun Meksikadakı adı hələ də "Tunq" dur.

Miçoakanoda məbəd tipli piramidalara *Yakata* deyirlər. "Qoruyucu mələk" mənasında işlənən sanskritcə *Yah, Yakhu, Yahu, Yaksha* və s. kimi adlar var. Sanskritcədə

“ata” sonluğu varlığın ruhlu və ya ruhsuzluğunu, ruhi-fiziki təbiətini tərənnüm edir. Miçoakanonu idarə edən oliqarxiyaya “hindu idarəçi sinfi” mənasına gələn *Kashonsee* deyilir. Əlbəttə, özlərini *İnti və Henditre* (hindu) adlandırmıqlardan qürur duyan qədim taraskan mənşəlilərini kənarda saxlamaq olmaz.

Hindular kimi taraskanlar da ciddi şəkildə kastalara ayrılmışdılar. Bütün fəhlə sexlərini ayrıca rahiblər idarə edirlər. Hər rahibin fəhlə təbəqəsinə *Esha* (tanrı Şiva) sözü artırılır.

Əcdadlarının Sakit okeandan quruya çıxdıqları ilk liman şəhərinin adı sanskritcə *Panka-Bharata* adından (Finiqiyalı Hindistan) törədiyi aşkar görünən *Punga-Baratodur*.

Onlar ilk vətənlərinin *Naran-Shan* olduğunu iddia etmişdilər. *Shan* – Şimali Hindistan, Çin və Tibetdə “bölge” mənasını verən sözdür. Himalaydakı Himachal-Pradesh əyalətində *Naran* adlı bölgə vardır. Eynilə Miçoakan kimi çox gözəldir, sıx meşə ilə örtülüdür və dağlıqdır. *Naranın* memarlıq quruluşu və orada yaşayan insanların irq tipi, demək olar ki, Taraskadakı ilə eynidir.

Daha əvvəl də qeyd etdiyim kimi, taraska dilindəki *Yuri/Yori* kəlmələri “döyüşçü, fəth” mənasına gəlir. Miçoakanlar ispanlara şimala doğru uzanan, Arizona və Nyu-Mexikonu da əhatə edən ucsuz-bucaqsız imperiyanın vaxtilə sahibi olduqlarını danışmışdılar. Bu, doğru olmalıdır, çünki yaqı (yaxı – SS tər.) əfsanələrində *Yoris/Yuris* (Yudi və ya Yuudi kimi tələffüz edilir) adlandırılan igid döyüşçü legionlarının bir vaxtlar şimala – yəni ulusuna doğru yürüş etdiyini qeyd edir. Utahlı Utilər (Yute və Yutah kimi tələffüz edilir) də iri döyüşçü sinfi

idi. Hopi əfsanələrində sirli və qədim Ulyses səyahəti zamanı utilərin onlara yoldaşlıq etdiyi deyilir.

Antropoloq Xose Korona Nunez öz iddiasına haqq vermək üçün Plancarte kodeksinə istinad edir: vaxtilə Taraskan krallığı Nyu-Mexikonun da böyük bir hissəsini əhatə edirdi və bir ucu Nyu-Mexikodakı Zuniyə qədər uzanırdı. O, öz iddiasını Kodeksdə göstərilən yer adı – Zuninin digər adı olan *Zibulanla* əsaslandırır. Burada Taraskaca və Zunicə arasında linqvistik bir əlaqə olduğunu başa düşmək qəribədir. (“The Conquest of Michoacan”, Benedict Uorren; [“Miçoakanın fəthi”] 4.)

Purepecha əfsanələri hal-hazırda Lazaro Kardenas şəhərinin olduğu yerə finikiyalıların davamlı olaraq gəldiyinə, gəmiləri ilə Balsas çayının göz oxşayan gözəlliyi olan fiordlarına lövbər saldıqlarına işarə vurur.

Albornoslu Rodriqo 1525-ci ildə İspaniya kralına yazdığı məktubda, Rio Balsas boğazındakı Zakarula hinduları olan əcdadlarının onlara bu sahilə kanoelərlə⁵⁷ cənubdakı bəzi adalardan gəldiyini, ticarətlə məşğul olmaq və buradan başqa şeylər almaq üçün özləri ilə çox mükməllə mallar gətirdiklərini söylədiklərini deyib (“The Conquest of Michoacan”; səh. 8).

Yakilər və digər şimali Meksika hindu qəbilələrinin əfsanələrində Suren adlandırılan, kralçaları ilə birlikdə yollarına çıxan ulusları keçərək şimala doğru gedən qısa-boylu, piqmeylərə bənzər qəribə insan sürülərindən bəhs edilir. Onlar Günəşə tapınırlar. Surenlər türk qəbiləsidir. Arizona və Nyu-Mexikodakı qədim Pueblo qalıqlarını tədqiq edən arxeoloqlar alçaq qapı girişləri və palçıq bulaşmış divarların üstündə uşaq barmaqlarına bənzəyən

⁵⁷ Ensiz qayıq

kiçik əl izlərinə əsaslanaraq erkən puebloların çox qısa-boylu olduqları qənaətinə gəlmişlər. Miçoakanolar ispanlara perulu inkalarla çox yaxın münasibətləri olduğunu demişdilər.

Qədim Peru və Miçoakan arasında da analogiya aparanda təəccübləndim. İki xalq eyni qurumlara, eyni dini adətlərə, oxşar əfsanələrə sahibdirlər və hər ikisi Günəşə tapınır. Peruda, Venesuellada və Cənubi Amerikada tapdığımız və demək olar ki, bütünlüklə oxşar olan adlar bu yöndəki araşdırmalarıma təkan verdi. ("Michoacan", Eduardo Rulz. səh. 25)

Türk, hindu və Amerika hindularının əfsanələrinin etibarsız olduğunu kim deyə bilər? Əksinə, yüksək səviyyədə savadlı və "elmi" olan avropalı tarixçilər nə danışdıqlarını bilmirlər. Mayyalar və asteklər oxuyub-yazarkən, oxuma-yazma bilməyən hopilər və miçoakanların Amerika materiklərinə çatmaq üçün apardıqları mübarizəni əks etdirən dəqiq, əsaslı və bütöv tarixləri var. Amerikalı hindularımız mifləri və əfsanələri ilə onları bir neçə səviyyə geridə saxlayanlardan daha yaxşı tarixçi olduqlarını sübut etmişlər.

Nahuaca danışan qəbilələr:

Nahualar, nahoalar, tolteklər, asteklər və digərləri.

1940-cı ilin sonlarında Meksika universitetinə gedəndə, bu ölkənin Hindistanla və ya "Müqəddəs kitab"la bağlılığı olduğunu anlamağım çox çəkmədi. İlk müəmma isə onun adı idi: Meksikalı, nahuaca *Meshika*.

Araşdırma apararkən hər iki Amerikada da (şimal, cənub) Mesech sözüə bənzər adların çox olduğunu görmüşdüm. Bundan başqa, nahua və nahol sözləri də var idi. Nahua, hal-hazırda Meksikanın Nayarit və Sinaloa əyalətində yaşayan qəbilə adıdır. Onlar orta Meksikalı nahuaların erkən əcdadları hesab edilir. Bu ifadənin "noah" a bənzədiyini görürük ki, bu da, həqiqətən, belədir. Nahua dilində danışan qəbilələr "V" səsinə tələffüz edə bilmirlər. Sanskritə "nava" gəmi deməkdir. Onların Nayarit və Meksikadan indiki Mexiko Sitiyə çıxışından bəhs edən astek əfsanəsi Musanın və ibraniyə Misirdən çıxış hekayəsi ilə qeyri-adi şəkildə oxşardır. Həmin hekayənin ibrani versiyasına əsasən, Musa (Moşa) və onun xalqı illərlə kölə həyatı yaşamışlar. Misirlilər üçün piramida inşa etmiş, kərpic kəsmiş, kölələrə aid digər işləri yerinə yetirməyə məcbur olmuşlar. Sonda isə, firon onları azad etmişdi.

Astek əfsanəsinə əsasən, nahualar Sakit okean sahillərinə yaxın, hal-hazırda Mexcahitin (Mesh-Kahl-tee-than) adlanan adadan yola çıxmışdılar. Meksika sahillərinə çatanda isə Astlan kralı onları köləyə çevirmişdir. Uzun illər boyunca onlar üçün də piramidalar inşa etməyə, kərpic kəsməyə məcbur olmuşlar. Onlar da Musanın gerçək adı Moşeyə bənzər olan Meşinin başçılığı ilə çıxıb getmələri üçün azad edilmişlər.

"Müqəddəs kitab"ın "Çıxış" bölümündə deyilir ki, yəhudilər bir müddətlik bir çox zəhərli ilanın olduğu *Nehusthan* adlı yerdə düşərgə salmışdılar. Həmin *Nehusthan* ilanları bəd xislətli ilan-tarıqlar kimi idilər. Bir çox israilini öldürmüşdülər. Sonda Musa *nehusthan*ların düyüdən bütünü hazırlayıb onu iri bir kötüyün üstünə qoyaraq, is-

raillilərin ona ibadət etmələrini söyləmişdi. Bundan sonra ilanlar bir daha israillilərə toxunmamışdır.

Eyni əhvalatın astek versiyasında isə, asteklər bugünkü Nyu-Mexikodan başqa *El Pedregal* (Qaya yeri) adlı son dərəcə qayalıq yerdə düşərgə salmışdılar. Hər yanda zəhərli ilanlar var idi. Lakin meksikalıların Meşası bizim Musadan fərqli olaraq daha praktik və realist addım ataraq, asteklərin ilanları yemələrini tövsiyə etmişdi. Asteklər ilanları yemək işini o qədər ustalıqla bacarıblar ki, günü bu gün də El Pedregalda ilan görmək mümkün deyil.

"Astika" Hindistanda Brahman kastalarından birinin adıdır. Türk dilində buna bənzər bir ifadə olan *Ustika* isə "yüksək təbəqə, əsil, nəcabət" deməkdir. Bu adlar "asteka" sözünə çox bənzəyir. İspan rahibi və tarixçisi Fray Diego de Duranın fikrincə, asteklər qərb yarımkürəsinə dünyanın digər tərəfindəki bir ölkədən gəldiklərini iddia edirlər. Başlanğıcda, indiki Florida adalarının olduğu yerin yaxınlığında yerləşən bir ölkədə yaşayıblar. Həmin ölkə çox güclü bir zəlzələ və ya hansısa başqa bir fəlakətə görə Meksika körfəzinin sularına qarq olmuşdur. Dənizçi bir ulus onları xilas etmiş və gəmi ilə Meksika körfəzinin şərq sahillərindən yuxarı istiqamətə aparmışdır. Onlarla eyni qəbilənin ikinci ayrı klanı kimi görünən miçoakanolar yeni ölkə axtarışına çıxaraq, Qərbi Meksikaya doğru piyada getmişlər. Cənuba doğru hərəkət edərkən, hal-hazırda Patzcuaro gölü adlanan yerdə miçoakanolardan ayrılmışlar.

Asteklər əsilli adamlara *Astekaft*, adi adamlara isə *As-teka* deyirlər. Finikiyalıların başçısı *Khatti* adlanır, sırası adamlara isə *Kalı* deyirlər. Bu iki təbəqənin adı bir-birindən eyni cür fərqlənir. Finikiyalı *Meshikalar* finikiyalılara

kölə əldə etmə və ona nəzarət etmədə xüsusi fərqlənmələri ilə yanaşı, onlar üçün sənətkarlıqla da məşğul olan xüsusi kasta idi. "*Meshika*" Orta Asiyada danışılan, lakin ümumi olmayan türk dili - arameycə "Məsih" deməkdir. Asteklər qızıl işləmə bacarıqları və Mərkəzi Amerikadakı digər qəbilələri kölələşdirmələri ilə tanınırdılar. Öz dağıdıcı hərəkətləri ilə asteklər ətrafdakı qəbilələrin onların əleyhinə ispanlarla ittifaqa girməsinə səbəb olmuşdular. İspanların heç vaxt Meksikanı tutmadığı deyilir. Sadəcə olaraq, bu cür situasiyada digər amerikalı qəbilələrlə razılığa gəlmiş və onları dəstəkləmişlər.

İmperator Montezuma ispanlara demişdi ki, onlarda ailə klanı *Teocolhuacan* adlanan uzaq bir ölkədən gəlib. Asteklər "R" və "V" səsini tələffüz edə bilmirdilər. Buna görə də həmin *Teocolhuacan* sözü türkcədəki "Tanrılaşan Kuarava (Türk) krallığı" mənasındakı *Teo-Kuarava-Khan* olmalıdır.

Asteklər toteklərin nəslindən gəlir. Asteklərin törəmiş olduğu *Teocolhuacanlar* dünyanın digər tərəfindəki *Tula*, *Tolan* və ya *Tullan* adlanan çox uzaq bir ölkədə məskunlaşmışlar. "R" deyə bilmədiklərini fikrimizdə tutsaq, onlar, həqiqətən də, türklərin adlarından biri olan *Turlar*, *tutanlar*, yaxud *Turaniardır*. Türk *hunna* qəbilələrinin də bir çoxu "R"ni səsləndirə bilmirdilər. Özlərini "tula", "tola" və ya "tolan" adlandırırdılar. Cənubi Rusiyada *Tula* adlı yer indi də var. Asteklər ispanlara "tule" demişlər. Günü bu gün də, *Tul* və *Tol* sözlərinin hər iki Amerika materikinə yayıldığını görürük. *Toltee* sanskritcə *Toituk* (tola xalqının oğulları) sözündən yaranmışdır. Türk dilində isə *Tuleki* "Rəqibi olmayan Tula" deməkdir.

Toltek və astek dilində “döyüşçü” mənasında işlənən “Yaotl” sanskritcədəki tayına bənzəyir: Yaudi və ya Yuddhi.

Təpə türk dilində işlənən sözdür. *Tepe*-lər Meksika boyunca yayılmışdır. Şəxsi qiymətləndirməmə görə, artıq iki yüz ildən çoxdur. Ən məşhur *Tepe* isə sanskritcə “Qoruyucu mələyin təpəsi” mənasını verən *Tepeydedir*. *Tepey* öz yerini Qvadalupe bakirəsi⁵⁸nə verməzdən əvvəl Meksika ana ilahəsinin iqamətgahı idi: *Nan*; *İnanna*; *Nantzin* (Şərəfləndirilmiş və hörmətli Anamız. “Tzin” hörmət mənasında); *Ton-nantzin* (Göz qamaşdıran Ana); *No-nantzin* (Anamız); *Citl-ali* (Ulduz ilahəsi); *Malin-ali* (Çiçək ilahəsi).

Ana ilahə *İnanna* xüsusilə Şumer və bütün Orta Asiyada hörmətli idi. Qədim türklər şumerlərin erkən əcdadlarıdır. Şumer və Orta Asiyada ona *Nana*; *İnnana*; *Nan-sin* (Şərəfləndirilmiş və hörmətli Ana); *İştar* (Ulduz ilahəsi); *Str-ila* (Ulduz ilahəsi); *Malin-ila* (Çiçək ilahəsi) deyirdilər.

Ana ilahə üçün deyilən bu sinonim adların təsadüf olması çox da mümkün görünmür.

Şumerlər piramida formalı ibadətqahlara “Zikkurat” deyirdilər. Sanskritcə bu tip məbədlərə *Sakharu* və ya *Sakhari* deyilir. Nahuaca bu söz *Zakualli*-dir. Bu sözlər arasındakı kiçik linqvistik fərqlər əhəmiyyətsizdir.

Ən məşhur astek tanrılarının adları – *Quetzalcoatl* və *Tezcatlipoca* – Hindistan və Orta Asiya mənşəlidir. Çox ehtimal ki, hər iki söz həm türkcə, həm də sanskritcədən törəmədir. Tolteklərin *Kutsalkult* kimi tələffüz etdikləri

* Cənubi Amerikada yerlilərlə ispanların ümumiləşməsi nəticəsində meydana çıxmış anlayışdır. Müqəddəs Məryəmin cənubi Amerikanın ilahə anası ilə uyğunlaşdırılması ilə təkmilləşən latın Amerika ikonası.

sözlər – *Kustal* və *Kuru* (Türk) kəlmələri Türk dilində vardır. Bu söz həm də, *Kutsalkrldan* da törəmə ola bilər. Bu ifadə Meksikada *Kutsalkatal* (Qutsal Türk kral) olur. Onun sanskritcə qarşılığı da var: *Ket* (başçı, lider) + *Shul* (Asa və ya Şivanın üçdişli mizrağı) + *Kubera* (finikiyalılar, yəhudilər və khyberlərin ortaq istifadə etdikləri Kuberanın başqa adı). Bu söz təkcə nahua dilində *Ketsalkuval* kimi səslənə bilərdi. Hər iki adın türkcə və sanskritcədən törəmə olduğu dəqiq olsa da, mən *Quetzalcoatlin* indiki Bihar əyalətindən olan müqəddəs bir insan olduğu qənaətindəyəm. Qədim dövrlərdə Bihar əyaləti “Biharlar” adlanan monastrları ilə məşhur idi. Sonralar isə ona *Pala* deyilməyə başladı. *Quetzalcoatlin* ana vətəni *Tlapallan* idi. Bu söz Hindistanda “Palanın yerüstü dünyası” mənasını verən *Tala-Palan* kimi tələffüz edilirdi. Belə adlanırdı, çünki *Kubera* və *Nagastalar* (qərbin və ya doğulan günəşin naqaları) məskunlaşdıqları Mərkəzi Amerikaya özləri ilə birgə *Pala*-dan adamlar gətirmişdilər. “Müqəddəs Kitab”dakı *Peleglər* və *Phaleglər*, xüsusilə, kanal və arxların inşasında yaxşı mütəxəssis idilər. *Pala-Lanka* mənasını verən qədim *Mayya* şəhəri olan *Palenque* da onlar tərəfindən inşa edilmişdir. Günümüzün bu gün də mərkəzi Amerikada geniş su çənlərindən bəzilərinə *Palangana* (“Peleg qövmü”) deyilir.

“Paulisti” ifadəsi assurca *Palasm* və ya *pilasm*, qədim misircə *Pulesati*, “Müqəddəs kitab”da *Philistine* (Fələstin), yunanca *Pelasgos*, puranalarda *Pulasta*, həm də böyük ehtimalla *Pulamadır* (Deccanın talançı poligarları)... (“Racial History of India”, Chandra Chakraborty; [“Hind irqlər tarixi”] s. 84)

Sanskritcə *Palaka* “Dünyanın himayədarı” *Kubera* (Heber) və *Peleg/Phaleg*, “Müqəddəs kitab”da da qeyd

olunduğu kimi, Yaxın Şərqi, Orta Asiyanı və Hindistanı qorumaq üçün Meşəkləri və digərlərini Amerika materiklərinə yollamışdı.

Nə qədər ki, Meksikanın müqəddəs kitab adları mövzusunda, Verakruzdakı *Papaloapan* liman şəhəri haqqında danışmaq istəyirəm. Nahuaca danışan xalqlar “B” deyə bilmir. “Pan” sözü finikiyalıların (pani) işlərindən – suları keçmə cəhdlərindən meydana gəlmişdir. Bu ifadə Meksikada körpüdən və ya hansısa başqa bir yerdən keçməyə cəhd, həm də bu kitabın əsas mövzusu olan Xaç⁵⁹ mənasındadır. Beləliklə, *Papaloapan* “Babililərin keçidi” deməkdir.

Panama sözünün mənası haqqında düşünmüsünüz mü? Sanskritcə *pani-maha* ifadəsi “Uca finikiyalıların keçidi” deməkdir. Qədim dövrlərdə Panamadakı bataqlıqla dolu bərzəxlərdə kiçik gəmilər müntəzəm olaraq üzürdülər.

Quetzalcoatl və Tezcatlipoca məsələsinə qayıtmaq istəyirəm. Nahuca xalqı D, B və G hərflərini səsləndirə bilmirdilər. Bu səbəbdən də əksər hallarda Kubera ilə eyniləşdirilən Tezcatlipocanın türk dilində də adı var: *Desh-Keder-Bhoga* (Müqəddəs tanrı Xeder), başqa sözlə, “Atası olmayan bir atanın yeganə oğlu”. Bütün bu ifadələr həm yazı, həm də tələffüz baxımından təsadüf ola bilməyəcək qədər oxşardır.

Mərkəzi Amerikada da sanskritcə, türkcə, tamilcə yer adlarına tez-tez rast gəlinir. Nayaritiyə Mərkəzi Hindistandakı “Nayariti” əyalətinin adı verilmişdir. Çihuahua (Şivava, tanrı Şivanın iqamətgahı); Yaliskoya (Jalisco) (tə-

ləffüzü – Hah-LEES-koh) yunan günəş tanrısının adı verilmişdir. Halys isə türk hetlərin paytaxtlarının adıdır. Odlu çöl Sonoranın etimologiyası *Sun İta* adlı dəhşətli bir iblisin adına əsaslanır. *Sinaloan*ın qədim dünyadakı bənzəri qədim Seylon xalqı olan Sinhaların adından törəmədir. Bu siyahını çox davam etmək olar.

Miçoakanalar öz Tamal⁶⁰ yeməkləri üçün necə türkcə ad olan *Korundanı* seçirlərsə, nahua xalqı da *Tamalı* bükmək üçün qarğıdalı yerinə bambuk yarpağından istifadə edərək adına tamilcə “tamal” deyirlər.

Mayyalılar

Mayyalılar qədimdəki köklərinin yerini dəqiqliklə göstəriblər. Əcdadlarının Mərkəzi Amerikadan 150 günə gəmi ilə gedib çatmaq mümkün olan hansısa qərb ölkəsindən gəldiyini iddia edirlər.

Şilanka (Xilanca) – Seylonun (Zeilanka) qədim adlarından biridir.

Şikalanka (Xicalanca) – Seylon. Tamilcə Şikalam.

Itzamna mədəni qəhrəmanlardan biri idi. Hansısa qərb ölkəsindən gəldiyi deyilirdi. “Qızıl ölkəsi” mənasını verən Tiger Seylonun dravidcə adlarından biridir. İşamna sözündəki *Na* sayğı ifadəsidir.

İşbalanka (*Xbalanca*) başqa bir mədəni qəhrəmandır. Tamilcə “Lankanın Şivası” kimi tərcümə olunur. Müasir Şri-Lankadakı Adəm təpəsinin üzərinə Hindistanın tanrı Şivasının barmaq izi qoyduğu ehtimal edilir.

⁵⁹ İngilis dilindəki “cross” sözünün baş hərfi böyükklə yazıldıqda həm də xaç mənasına gəlir. cross-keçmək; Cross-Xaç.

⁶⁰ Nahuca dilində “tamalli” adının Tamal buğda bişirilən içi doldurulmuş və ya sadə qarğıdalı unundan hazırlanan yeməyin adıdır. Bu xəmirin içinə pendir və ya doğranmış bibər də qoyulur. Tamal-dolma?

Şibalba Mayyanın yeraltı dünyasıdır. Bu ifadə sanskritcə "Tanrı Şivanın – Meru Dağının mənbəyindən" kimi tərcümə olunan *Şivulba* sözündən meydana gəlmişdir.

Palenki (Palenque). Bu ad tamilcə "Lankanın hamisi" mənasını verən *Pal-Lanka* sözündəndir. Qədim Lanka Hindistanın "Atlantidası"dır.

Seren Seylon adasının adlarından biridir. El Salvador-dakı bəzi Mayya qalıqlarına *Seren* deyilir.

Lakandon Yukatan qəbiləsidir. Hindistan tanrısı Kubera, Şimali Hindistandan Seylona qədər yayılmış Tatar hun, yaxud rakşasa qəbiləsi olan, ölkəyə adlarından birini verərək Lakam və ya Lakan xalqı kimi tanınan lakları sürgün etmişdir. *Lakandon* sözündəki "don" sonluğu *Dandan* (Mayyanın qəbilə və yer adlarını Seylondakı adlarla müqayisə etmək üçün Cologne, sanskrit və tamilcə lüğətlərə baxın) yaranmışdır.

Qədim Seylon üç əyalətə bölünmüşdü: Mayya adanın mərkəzi hissəsi idi. *Ruhuna* və *Pihiti* (Pihitee) isə üç əyalətdən ən şimalda olanı idi. Seylonlu Mayya heyranedicilər memarlıq möcüzələri, ibadətgahları və suvarma kanalları ilə tanınırdı. (Qaynaq: "The history of Ceylon" ("Seylonun tarixi"). William Knighton. Birinci nəşr. 1845, Seylon Kolombo)

Seylonun kult dinlərindən birinin adı *mayondur*. Bu dini inanc indi də adada yaşayan azsaylı yerli xalq arasında qorunub saxlanılır.

Əvvəllər, e.ə. 4000-cü illər ərəfəsində və ya ondan da əvvəl Hindistanın Gözəl Bəxt, Qızıl, Zənginlik, Tacirlər, Tüccarlar, Dənizçilər və Mədəncilər tanrısı Kubera və ya Xiber (Kheeber/Heber) Şimali Hindistanı (Sivapuri; Sivabu; Shivulva) barbar qəbilələrdən xilas etməyə çalışdığını

qeyd etmişdim. Bunlar, əsasən, rakşasalar da adlandırılan Tatar hunları idi. "Meru dağı ətrafındakı müqəddəs ölkədən gələn hunlar (tatarlar)" mənasını verən *Huna-Bhudan* gəlmişdilər. Bu qəbilələrin çoxu adamyeyən (yamyam) idilər, qəbilələrarası toqquşmalara tez-tez gedirdilər, dini mərasimlərdə adamları qurban vermə adətləri vardı. Körpələrin alnını yastılaşıdırır, müharibələrdə başın dərisini üzərdilər. Bir çox amerikalı hindu qəbiləsinə ötürülən başqa adətləri də müşahidə olunurdu.

Ramayanada Kuberanın Yaşa (Yakxa) təbəələrini də götürüb onları Lankaya və ya Seylona sürgün etdiyi deyilir. Onlar sonradan Seylonun ilk sakinləri olan Veddhalər olacaqdı. Hunlar Seylona köçməkdən və sülh bağlamaqdan imtina etmişdilər. Buna görə də, Kubera onları öz adamları olan Yakxalarla birgə Patalaya (Mərkəzi Amerikaya) aparmışdı. Və mayyalılar onu mədəni qəhrəman Hunapu (Huna-Bhu) kimi xatırlayırlar.

Mərkəzi Amerika aborigenləri "st" birləşməsinə tələffüz edə bilsəydi, "Yukatan" sözünə "Yukastan" deyərdilər. Günümüzün bu gün də Meksika hinduları və kəndlilər bu birləşməni səsləndirə bilmir, məsələn, *Como esta?* (necəsən?) əvəzinə, sadəcə "Como ta?" – deyə bilirlər.

Qvatemala – sanskritcə Guha (kosmik zəka) + Dha (ilansayaq) + Amala (göbək bağı). Qərbi Asiya və Hindistanı Mərkəzi Amerika ilə bağlayan müqəddəs göbək bağı mənasını verən "Guadhaamala" sözündən törəyib. Mayya ölkəsində Seylon və tamil qəbilə adları olan Yakxa, Mayya və Lak ilə yanaşı, Lenka və Rama qəbilələri də vardır. Buna Meksikanın yerli toponimlərinin azı üçdə ikisinin qərbi Hindistanda lanka və tamilcə olan yer adla-

rının müxtəlif variantları olduğunu da əlavə etmək istəyirəm.

Qədim Seylondakı məbəd və evlərin memarlıq quruluşu, demək olar ki, tamamilə Mayyadakılara bənzəyir.

Kubera Şimali Amerikaya öz adını da vermişdir. Mərkəzi amerikalılar ispanlara Şimali Amerikanın *Quivira* (Xiber xalqının ölkəsi) olduğunu demişdilər.

Bir çoxumuz Mayya müqəddəs kitabı olan "*Chilam Balam*" haqqında eşitmişik. Çilan və ya Çilam mayyalılarda rahiblərin ləqəbi olmuşdur. "Balam" yaquarın mayyaca adıdır. Sanskritcə Cheilan = Seylonlu, Vhalam = pələng, aslan, ov edən qepard. "Yaquar" böyük ehtimalla pələngə bənzəyən və ya "pələng kimi səs çıxaran" mənasındaki, sanskritcə *Higkara* sözündən qaynaqlanır.

Çak Mayyanın şimşək, yağmur və məhsuldarlıq tanrısıdır. Onun dünyanın digər ucundakı tayı olan Dyaus, Yupiter, Ca, Yah, Yu, Yahva, Yehova, Yeho, Sakh, Sagg, Sa-ga-ga, Sakko, Zag, Zax, başqa sözlə, Zevs, əlində ilan formalı şimşək və ya qədəh tutarkən və ya başqa birisi ona qədəh uzadan yerdə təsvir olunmuşdur. Mayyalıların Çakı da eyni cür ifadə edilmişdir. O həm də tanrı Şivadır.

Mərkəzi Amerikaya *Votan* adlı bir nəfər və ya qrup tərəfindən gətirildiklərini iddia edirlər. Bu ad da sanskritcə "gəmi xalqı" mənasını verir.

Mayyalılar öz "Quetzalcoatl"larına "Kukulkan" və "Qukumats" deyirlər. Bu adlar birbaşa türkcədən törəmədir. Kuk və ya Gök (Göy) qədim türk qövmlərinin adı olan (türkcə) Goq və Gokdan meydana gəlmişdir. *Ulu* – "yüksək yerdəki" deməkdir. *Mats* sözü türkcə "Məsih"ə deyilən Masi sözündəndir. *Khan* (Xan) "kral" mənasında işlədilən türk sözüdür. Beləliklə, Kukulkan = Goğulxan

(Gogun hörmətli kralı), Gukumats = Gokumasi (Hörmətli Gök Məsih) deməkdir.

"Huna" kəlməsinə də saysız-hesabsız Mayya mifologiyasında rast gəlinir. Seylonun ikinci adasına "Ruhuna" deyildiyini qeyd etmişdim. Türk dilində bu "Hunnanın ruhu" mənasını verir. Mayya mifologiyasında Huracin adlı (ingiliscə Hurricane (qasırğa) sözünün də törədiyi) Külək Tanrısından bəhs edilir. Kubera və onun xalqı Cənubi Meksikaya istər gəmilərlə, istərsə də kosmik gəmilərlə gedən zaman onları ora Külək tanrısı aparmışdır. Huracan "Türk kral" mənasındaki Kuru-Khan sözündən törəmə ola bilər. Mayyalılar haqqında deyəcək çox sözüm var, lakin burda dayanıram.

Sapoteklər

Bu ad sanskritcə *Sapota* (Gəmilərin sahibləri) ifadəsindən törəyib. Sapoteklər (Sapoteklər, Sapataklar) Oaxacada (ispanca tələffüzü – Wah-HAH-kah) yaşamışlar və hələ də yaşayırlar. Qədim zamanlarda bu yerlərin sakinlərinə *Vaşaka*, "Gəmiçi Sak xalqı" deyirdilər.

M.Oldfield Hovey "The Encircled Serpent"⁶¹ kitabında Oaxaca aborigenləri haqqında aşağıdakıları qeyd etmişdir:

"...Müqəddəs Patris bunları yazır: "...Mixteklərin yüksək dərəcəli rahibləri Tay Sacca, Sakyanın adamı ləqəbini daşıyırdılar. Tay "insanlar" mənasına gəlmiş halda, "sacca"nın o dildə heç bir qarşılığı yoxdur, sadəcə keşiş

⁶¹ "Mühasirə edilmiş ilan".

işarə edir. Başqa vacib terminlər isə – Zaca-than, “Sakyanın yeri”, Zaka-təpə, “Sakyanın dağı”. Çində buddistlər haqqında danışılarkən, əksərən “Sakyanın oğulları” deyilir. Sakamuni – Budda həyatda ikən ona verilən ad idi. Orijinal adı isə Quatama idi. Müqəddəs Patris sonra Vinqdən belə bir sitat gətirir: “Mərkəzi Amerikada Qvatemala kimi tanınan ölkə öz adını Quatama-than-ın (Quatama ölkəsi) dəyişkənliyə uğramış variantı kimi Buddadan götürmüşdür” (səh. 296).

Qeyd: Qvatemalaya əslində “İlansayaq göbəkbağından axan, insandan üstün zəka” mənasındaki “Guadhamala” deyildiyini göstərmişdim. Asteklər, mayyalılar və inkalar kimi xalqların türkləri və hinduları tanıdıqlarına şübhə edilə bilməz.

Oxucularıma Amerika materiklərində yaşayan hindular haqqında olan araşdırmamda əldə etdiklərimin tək-cə bir hissəsini təqdim etdim. Ancaq bu kitabın çox izahlı olmasını istəmirəm. Türkləri və hinduları həm mənəvi, həm də fiziki üsullarla yenidən xəritə üzərinə qoymaq istəyirəm. Ümid edirəm ki, bu böyük qövmlər haqqında verdiyim açıqlamalar fikirlərimi isbat edə bilib.

Bölmə 13

Doğru din hansıdır? (Xaç elmi 101)

İlk iki kitabım – “The Ego-Mankind’s Inner Terrorist”⁶² və “Christianity-Madkind’s first Worlwide religion”⁶³u oxuyanlar xristianlıq və ya başqa dinlərin propagandasına uymağın zərərləri olduğunu nə üçün söylədiyimi anlamırlar. İnsanların ən böyük səhvi yanlış dinə aid olmalarıdır. Elə isə, doğru din nədir?

Həqiqətdə, yer üzündəki bütün dinlər “doğrudur”. Adlarının önəmi yoxdur: çünki onlar öz daxillərində ilk din olan Krişti və ya Kriştayalığı saxlayan üst təbəqələrdir.

Xüsusilə də, Dualizm, Xaç və müqəddəs təslisin insan varlığının təməli olduğunu qəbul edən bütün dinlər *Doğru dindir*. Məsələn, deyək ki, bir insanı Baptist kilsə-

⁶² “Ego – Madkindin daxili terrorçusu”.

⁶³ “Xristianlıq – Madkindin ilk dünya dini”.

sindən ayrılıb Yehova şahidlərinə qoşulmaq üçün inandırmağa çalışırıq. Bu keçəciyə keçə satmaq kimi bir iş olardı. Onsuz da, baptistlərin məqsədi insanlara xaç və müqəddəs təslisin sirlərini öyrətməkdir. Buna görə də onlar Yehova şahidləri ilə eyni ailədən hesab edirlər. O zaman niyə iki qardaşı üz-üzə qoymalıyıq? Əgər bunu etsəm, ucuz günah işləmiş spritual cinayətkar olaram. Əlbəttə ki, kimsə (bilin görək, kim?) sizə müqəddəs kitabları doğru şəkildə oxumağı öyrətmək istəyi ilə qapınıza gələ bilər. Amma bilin ki, hansısa müqəddəs kitabı oxumağın doğru yolu-filan yoxdur. Çünki onların hamısı Babilidir.

Təsəvvür edək ki, Metodist kilsəsi üçün missioner olmuşam. Hindistana gedib hindliləri metodist olmaq üçün başdan çıxarmağa çalışıram. Bu işə ölümcül xəta olardı. Çünki hindlilər xaç, dualizmi və müqəddəs təslisi insan varlığının təməl daşları kimi görürlər.

"Katolik" ifadəsi "ittifaq" mənasını verən türkcə-ərməncə *Ketylika* və sanskritcə *Ketu-loka* (finikiyalıların ümumdünya dini) sözlərindən törəmədir. Orta Asiyanın beş köklü qövmü olan Pançala Kristaya (*Panchala Kristaya*) (Finikiyalı xristianlar), yaxud *Pançala Kristihan*-dan (finikiyalı xristian əsgərlər və ya fəthlər) meydana gəlmişdir. Bunlar: Yadu (Yayati, Yahuda, Yafət, yaxud Dyu-Piter); Turvasa (Türklər); Druhyu (Orta Asiya druzları); Aynu (monqollar, yaponlar, şumerlər və s.); Puru (ümumilikdə, Orta Asiya və Şimali Hindistanın bütün finikiyalı xristian qövmələri).

Görünür, Kristi və ya Kristayanın yerinə keçən bütün dinlərin "Adəm"i olan Tengir (Tangiri) ilk dəfə bugünkü Rusiyanın tərkib hissəsi olan Altay Türk Respublikasında yaranmışdır. Tangiri sanskritcə *Danu* (Fateh və ya Dan

qövmü) sözündən törəmiş ola bilər. Tengri/Tangiri "dünyanın mərkəzi Meru dağı" və ya "Meru dağının yuvasından doğulan", yaxud "qaynaq" mənasındakı "Siyon" (Zion) sözünün sinonimidir. "Tövrat", Musanın beş kitabı və erkən hind müqəddəs kitablarına əsasən insanlığın ilk beş irqi Tangiri, Meru dağı və ya Zionu tərk edərək dünyaya yayılmışdır.

Tengri dini Kristyanı ilk insanların həyat tərzindən, qədimdə mövcud olmuş bütün dinlərdən ayıraraq özünəməxsus dinə çevirmişdir. Müqəddəs təslisi (Ata, oğul və müqəddəs ruh), xaçın arxetipik və ruhani əhəmiyyətini və dualizm təlimini (dünyanın erkək və dişi qütblü olduğunu) təbliğ etmişdir.

Beş Kriştaya görə, Müqəddəs təslis, dualizm və Cross (xaç) kəlməsinin törəmiş olduğu Kurus, yaxud Krus simvolizminin ruhani tərəfini düzgün tətbiq etmək onların azı min il yaşamaları və öz iradəsi ilə bədənlərinə girib çıxmalarını, kainatdakı hansısa nöqtəyə işıq sürəti ilə getmələrini, xəstəliklərdən dərhal sağalmağı, rahatlıq və xoşbəxtliyin dadını çıxarmağı, bütün biliklərə əziyyətsiz yiyələnməyi və hələ də mövcud olmağa davam etsə idilər, bizim kimi "müasir insanlar"ın onlarla müqayisədə neandertal səviyyədə göstərəcək bir sivilisasiyanın ən yüksək zirvəsinə çatmalarını mümkün etmişdir. Bütöv bir xoşbəxtlik içində yaşayırdılar.

Yüksək ruhani statusunun əllərindən alınması mümkün olmamasından irəli gələn həddən artıq arxayınlıqları onları eqoist, özündənrazı və qardaşlarının ortaq rifahını önəmsəməyən insanlara çevirdi.

Qeyd etdiyim ruhani texnologiyalarını yavaş-yavaş unudaraq gündən-günə daha çox ateist oldular və "Əbədi

Cənnət" də yaşamaq sənəti yaddaşlarından silindi. Sonda isə təbiət onların Cənnəti Cəhənnəmə çevirən həyat tərzini qəbul etmədi. Dünya onların şimal qütb dairəsindəki cənnətini donmuş quru torpağa çevirəcək şəkildə öz oxundan çıxdı. Beləliklə, onlar Şimali Hindistanda məskunlaşmaq üçün cənuba qaçdılar.

Nefilimlər kim idi?

Dünyada yaşamaq üçün kosmosdan gəldikləri ehtimal olunan ilk beş irq (nəsil) "Tövrət" in söylədiyi "dənizçi xalqlar" – finikiyalılardır. Yunanlar onlara "Nuhun beş lider klanı" mənasına gələn *Nuphylum* deyir. Müqəddəs kitab isə *Nefilim*.

Sanskritcə lüğətdə *Nuphylum* ifadəsi daha dəqiq izah edilir. Nu/Na = "gəmi, qayıq, bilik, əminlik, Nuh yaxud Tanrı Krişnanın soyundan gələnlər; Tanrı Şiva, Budda; Nuh". Bundan əlavə, Nu "Göylərə doğru gedən gəmi və ya qayıq" deməkdir. Navak = "Göyə gəmi şəklində çatan dua".

Yunanlardan fərqli olaraq, "döl" və "nəsil" kəlmələrinin sanskritcə qarşılığı "Vela" dir. *Nuphylum* = *Nefilim* = *Nuvelan*.

Tövrətin etimologiyası haqqında daha ətraflı

Əvvəl də qeyd etdiyim kimi, "hekayə" mənasında işlənən söz Türk dilindəki "tarix" dir; İbranicə müqəddəs kitabdakı "Tövrət" "Musanın Beş kitabı" dır. Şimali hind dili olan kəşmircədə tarix = "kitab". Digər dillərin çox azında "Tövrət" Musanın Beş kitabının bizə çatdırmaq istədiyi şeyin düz ruhuna toxunur: Müqəddəs təslisin özünə. Sanskritcədə onun haqqında *Traya*, "üç dəfə müqəddəs elm", Budda triosu (üçlüsü), Hinduizmin həqiqi adı, "həyat elmi" mənalmasına gələn *Drahma*, – deyə bəhs edilir.

Trayavida = "müqəddəs elmi bilmək". *Tarana* iri bir tərəziyə sığa biləcək geniş bərabərtərəfli üçbucaqdır. Tanrı Şivanı Atlas kimi dünyanı çiyində daşıyarkən təsvir edir.

Yaponlar öz "müqəddəs təslis"lərinə "Torii" deyir. Bu simvolu Yaponiyada hər yerdə, xüsusilə də məbədlərin düz yanında görmək olar. Koreya müharibəsi boyu xristian ibadətlərini onların üsulu ilə həyata keçirməkdən böyük həzz aldım. Tankdan şirin su içir və əllərimi üç dəfə silkələyirdim. Məbədin qarşısında asılmış bir zəng var idi. Salam verib əlini silkələdikdən sonra Yapon sintoisti (xristian) qurbangahın qarşısında dayanan zəngi üç dəfə çalırdı. Bütün bu simvolizm katoliklər üçün nə ifadə edirsə, yaponlar üçün də nə az, nə də çox – müqəddəs təslisi – Ata, Oğul və Müqəddəs ruhu ifadə edir.

Torii və Tarananı dünyanın müxtəlif yerlərində də görürük. Bunlara *Dolmen* deyirik. Bəzi yazıçılar onları qədim yaponların ora sancıdığını israr edir. İnsanlığın yerdə qalan hissəsi qədər yaponların da Türk Ramanaka olduğu

doğru olsa da, onlar ilk Kriştayalar deyillər. Bütün insanlığın erkən əcdadları olan Kurus-Ramanakaya hər zaman hörmətimizi ifadə etməliyik.

Simvolların mənası varmı?

Qərblilər hind din fəlsəfəsi ilə rastlaşanda simvolizm-də istifadə olunan dağlar, heyvanlar, heyvanların bədən üzvlərinin təsviri kimi təbii yanaşmaları, fərqli coğrafi mənzərələr, enerji girdabları, dairələr, bərabərmərkəzli çəmbərlər, svastikalar, xaçlar və fərqli quruluşlar, "tanrılar"ın qərribə həyat tərzini, tanrılardan istifadə edərək təbiətin fərqli aspektindən təmsil edilməsi və digər qərribəliklərə görə dəhşət və heyrət içində qalırlar. Hind dini Babilini sayıqlama hesab edirlər. Məsələn, tanınmış Hind coğrafiyaşünası Dr. Şyam Narain Pande pəhləvi adlanan persliyələrin qövmünü ifadə etmək üçün aşağıdakıları qeyd etmişdir: "Bu ölkənin xalqı Vaşistanın inəyinin quyruğundan fısqırmışdır" ("*Ancient Geography of Ayhodhya*"⁶⁴, səh. 41).

Yaxud "Ramayana"da "Kuberanın 10 min il başını suyun altında saxladığı"ni danışan hekayəni necə başa düşmək olar? Min illərlə çalışma və təcrübələrdən sonra hindlilər Təbiətin və Tanrının insan dili ilə danışmadığını bildirdilər. O, insanlarla yalnız onun övladını qucağında daşıyan qadınların, minillərlə tək ayağı üstə dayanan tanrıların, başını 10 min il suda saxlayanların, müəllim simvolu olan ilahənin, qadının vaginasından və ya günəşdən doğulan ağ göyərçinlərin, günəşin, ayın, heyvan başlı in-

⁶⁴ "Ayohyanın qədim coğrafiyası".

sanların, Tanrı Şivanın boynuna dolanan ilanların hər cür geometrik formasını göndərərək əlaqə qurar. İlk baxışda girmək mümkünsüz görünən bu qərribəliklər meşəsi "təbii arxetiplər" və ya insanlığın kainatı başqa cürə anlaya bilməyəcəyi təqdirdə, Tanrının onlara Yaradılışı bütün fərqli yönələri ilə izah etmə üsuludur. Biz fizikanı və digər elmləri kəlmələrlə, riyazi ifadələrlə, kimya formulları ilə və s. necə anlayırıqsa, hindlilər də min illik təcrübələrlə bu qərribə simvolları və anormallıqları anlayıb tətbiq edəcək vəziyyətə gəlib çatmışlar. Onlara "həyatı yaddaş birlikləri" deyə bilərik. Hindlilərin, əsasən də, elmi və texniki sahələrdə bacarıqlı olmalarının səbəbi bu ola bilər. Çünki onlar arxetipik, insanın təbii düşüncə ilə yaratdığı riyazi və digər elmi modellər arasında uzlaşma qura bilməmişlər. Burada – Kaliforniyada hindlilər və digər asiyalı tələbələr yüksək sxsolastik standartları və bacarıqları ilə tanınırlar. Sanskrit dili də ideal kompüter dili hesab edilir.

Təbii ki, bəzi oxucular Hindistandakı yoxsulluq, kasta ayrışdırıcılıqları, yüksək cinayətkarlıq dərəcəsi, guru-ara⁶⁵ tapınmaq, dini qruplaşmalar arasındakı toqquşmalar, hindlilərin öhdəsindən gəlməli olduğu başqa problemləri də önə çəkmək, sorğulamaq istəyəcəklər. Bir çox savadlı hindlinin mənə dediyinə görə, bunun bir səbəbi var. Hindlilərin çoxu təbiətin arxetipik dilini təkbəşinə anlaya bilmir. Təbiətin arxetipik dili təkcə ən yaxşı və inkişaf etmiş beyinlərin qavraya və çözə bildiyi elmdir. İntellektual aristokrat azlıq öz içində kastaçılıq və bu kimi başqa halları yaradır: bu bir həqiqətdir ki, bizim təhsilə olan qərb tipli, süni yanaşmamız özü ilə birgə insan ağılı-

⁶⁵ Guru – Brahmanist təhsil sisteminə yuxarı kastedən olan gəncləri və tələbələri yetişdirən şəxs. Müəllim.

na olan heyranlığı, maddi komfortu və Təbiətin sirlərinin açıqlamasını gətirir. Min illər boyu Təbiətin arxetipik məsajları ilə mübarizə aparan hindlilər bizim Qərbə aid öyrənmə üsullarımızın uşaqca bir bəsitlik olduğunu düşünür.

“Xaç” öz adını necə aldı?

Türklər *Kurular* idi və onlara kütləvi şəkildə belə deyilirdi. Xaç onların ümumi və dini simvolları olmuş, öz adını türklərdən götürmüşdür. Bununla yanaşı, onlar xaça “işarə” mənasını verən “Aji” deyirdilər, hindlilər isə *Svastika*. Bu, onların ən təsirli dini simvollarından biri olmuşdur. Sva (ruh, mənlik, eqo, rifah, zənginlik, güc və s.) + Astika (bir kəsin burada və digər dünyalardakı əbədi varlığı) sözlərinin birləşməsi ilə meydana gəlir. Hitler və nasistlərin sübut etdiyi kimi, bu simvol başqalarına zərər vermək üçün ondan istifadə edənləri məhv edir. Asteklər isə xaça, onları xaçla tanış edən finikiyalıların adını vermişlər: Pan; pana.

Bu bölmənin digər adı da – “Xaç təlimi” 101-dir. Xaç rasionalları üçün çox şey ifadə etməyə bilər. Lakin onun insan ağı və ruhu üzərində heç bir rasionalları yanaşmanın izah edə bilməyəcəyi qədər təsiri vardır. Onun arxasındakı texnologiyaları anlamaya bilərsiniz, lakin bunun önəmi yoxdur. Sadəcə tətbiq edin. Simvolizmin mənası var. Onu ciddi qəbul edin.

Xaç dünya ağacını təmsil edir

Uşaqlara mənasını heç vaxt izah etməsək belə, onların da xaçdan təsirlənməsi qəribə deyilmi? Kağızları qaralayanda üzə çıxan xətlərə diqqət yetirin. Ən azı bir, ya da iki xaç çəkdiklərini görə bilərsiniz.

İlk *Pançala Kristaya*-ların iki əsas simvolu var. Birincisi, kök irqlərin gözəgörünməz mənəvi “Atası”dır. Xaçın bir hissəsi fallusa işarə edəcək formada şaquli dirək şəklindədir. Dünyanın ətrafına işıq verən Günəşin enerjisinin əbədi hərəkətini simvolizə edir. Sanskritcə ona *Lingam*, *Sivalinga*, *Shivling* deyilir. Həmin bu linqam həm də dikinə bir dayaq və ya dik daşdır. Tərəyə gücü ilə “oğul” və ya *Phylan* Həyatın maddi qismlərinə göndərir. Biz “ata”-nı Krsti və ya Kristi adlandırırıq.

Üfüqi dirək isə budaqları, yarpaqları, meyvələri və toxumları ilə birgə ağacı təmsil edir. O, Krstis/Kristisin oğludur. Əlindəki dirəqlər onların şimal və cənub qütblərində uzanan dönüşünə işarədir.

“Günəşdən yayılan həyat” mənasına gələn “Müqəddəs ruh” isə Krusun təpə nöqtəsi və ya dik dirəyin təpəsinə qonan, ya da ora aid bir göyərçin ilə təmsil edilir. Təpə nöqtəsi ətrafındakı dairə həm də günəşin rəmzidir. Buna “Kelt xaçı” deyirlər. Bu xaç həyatın dönməsini simvolizə edən daha geniş dairənin içinə alınır. Bəzən isə xaçın ətrafına dolanmış ilan da görürük. Bunun səbəbini sonra izah edəcəyəm. Linqam, bütün xaç növləri və Dünya ağacı simvolları dünyanın hər künc-bucağında böyük dini simvol mənası daşıyır.

Yəhudilərin də Kriştaya olduğunu nədən bilirik? Davud ulduzu⁶⁶ onların ən müqəddəs simvoludur. Eyni zamanda Tau⁶⁷ da onlara məlumdur. Bununla yanaşı, Yəhunun soyundan gəlirlər. Kuberanın ən sevimli dini simvolu da "Davud ulduzu"dur. 1950-ci illərin sonunda Meksiko Sitidə yaşadığım vaxtlar, parlaq ibrani mütəxəssis-kabbalist olan yaxın dostum mənə bunun əhəmiyyəti haqqında danışmışdı. "Davud ulduzu"na dair ağılı işlədən və dərin düşünən hər kəsin sonda bütün güclərə və biliklərə çata biləcəyini demişdi. Bir vaxtlar kral Davud adamları ilə birgə güclü rəqiblə savaşa gedən zaman döyüşçülərinə "Davud ulduzu" formasında qalxanlar düzəltdiribmiş. Bu yolla düşmənlərinə asanlıqla qalib gəlmişlər. Şaquli üçbucaq oğlu Yeşi aşağıdakı maddi qismə göndərən, Ayeen adlı atanı, başı aşağı dayanan üçbucaq isə bir gün Ayeenə geri qayıtmağa məcbur olacaq oğlu Yeşi təmsil edir. Bəzən "Davud ulduzu"nun ətrafında Müqəddəs ruhu və Həyatın dönməsinə simvolizə edən dairə də olur.

Hindular da torpaq dolu qab, ya da qutunun içində olan kiçik ağacşəkilli müqəddəs təslisə səcdə edirlər. Buna *Deepstumba* deyilir. Qabın içindəki torpaq "Torpaq ana"ya işarədir. O, bir qadının fallusu öz içinə aldığı kimi, eynilə günəş şüalarını öz içinə alır. Günəş arxetipik mənada insan ruhunu təmsil edən torpağın bətninə yerləşir. Yaşayan fiziki varlıq kimi su, minerallar və torpaqla qar-

⁶⁶ Magen David kimi də tanınır. Üst-üsta gələn iki üçbucaqdan ibarət altıbucaqlı ulduzdur. Yəhudi inancının ayrılmaz tərkib hissəsi olan bu simvol İsrail xalqının dini və tarixi keçmişində oynadığı rollardan ötrü "Sion ulduzu" və "Davud ulduzu" adlandırılmışdır.

⁶⁷ Yunan əlifbasının 19-cu hərfi. Xaç simvolizmi təkcə chi hərfinə oxşar deyil, eyni zamanda tau ilə də əlaqələndirilir. FİNikiya və qədim ibrani əlifbalının sonuncu hərfi ilə yunan əlifbasındakı tau eynidir və xaç biçimlidir.

sır. Sonra həmin bu fiziki varlıq linqa və ya fallus kimi torpaqdan yüksələrək Həyat dönərliyindəki rolunu icra edir. Bu baş verən zaman torpaq həm də Erkəklik xarakteri daşıyır. Murad Adcı Dünya ağacı haqqında aşağıdakıları qeyd edir:

"...Qafqazın öz idarəçiliklərində olan hissəsində türklər məskən qurur, yeni şəhərlər ucaldırdılar. Onlardan biri Hamrin idi. Şəhər Qafqaz tarixçilərindən çoxunun haqqında bəhs etdiyi müqəddəs ağaqla şöhrət tapmışdı. O ağacın adı "Tənqri-Xan"dır. Bu, paqanlarınki kimi adı bir ağac deyil.

Türklərdə Uca Tənqrinin yaratdığı hər şeyi özündə ehtiva edən "kainat ağacı" əfsanəsi var idi (yeri gəlmişkən, Hoday – bizim xristian tanrımız – "Quran", "Yaradan" kimi adlarla Tənqrinin vəhiddət təşkil etdiyi vaxtlara təsadüf edir).

Dünya ağacı təlimi tam olaraq elmdir. Onu qavrayan kəs müdrik olar. O bir dünya modeli görüb, dünyanın necə yaradıldığını anlamağa başlayar. Avropalılar buna elm fəlsəfəsi deyir.

Dünya ağacının budaqları göylərə çatır, Tanrıya və quşlara aid olur. Ağacın kökü isə dərinə – cəhənnəmə, ilanın krallığına gedir. Gövdəsi orta dünya boyu uzanır. Burada insanlar, atlar və vəhşi heyvanlar yaşayır".

Gene D. Matlokun təhlili: *"İlanın krallığı Naqasta, yaxud Qvatemala, Türkiyə, Hindistan, Müqəddəs təslis və Meksikamı bir-birinə bağlayan göbək bağının digər ucudur. Bu kitabda inkar edilməz dəlillərə rast gələcəksiniz.*

Bu həyat ağacı Tanrının özü qədər əbədidir. Və Tanrını görmək mümkün olmadığı kimi, onu da görmək mümkün deyil.

Əfsanəyə görə ruhlar və fikirlər həyat ağacının üzərində bir dünyadan digərinə keçir. İnsana, əslində o kai-

nat ağacı bilik verir. Bəs əgər Hamrin şəhəri mütəfəkkirlərin, filosofların şəhəridirsə? Və ya burada, kainat ağacının budaqları altında qıpçaqlar Tenqridən nəsihət diləyiblər-sə?.. Ətraf onlara düşmən kəsilən dünyadan ibarətdir.

Sonralar Hamrində kilsələr, sonrakı əsrlərdə isə məscidlər inşa edilməyə başladı. Lakin ağac şəhərin ən müqəddəs məbədi olaraq qaldı. Hal-hazırda orada Qayakənd adlı kənd var. Eynilə şəhər tiplidir. Kəndin kənarında isə keçmişdən xatirə kimi müqəddəs "Tenqri-xan" ağacı saxlanılır. Buradakı Kumuklar həyat ağacı haqqında çox şeyi xatırlamırlar. Lakin Qayakənddəki həmin ağaca qarşı xüsusi hörməti mühafizə etmişlər.

(Azərbaycan dilinə çevirənin qeydi: Murad Adcı yazır ki, hal-hazırda Azərbaycanda o gözəl dövrlərdən qalma bir çox izlər var. Məsələn, Qıpçaq kəndi və Gəncə şəhəri. Hətta çox az tanınan başqa kənd və şəhərlərdə də xalqların böyük köçü dövrünün xatirələri vardır. Qusar şəhərində diqqətlə baxmaq lazımdır. "Qusar" onun indiki adıdır. Görünür bu toponim "Geser" adından qalmadır. Türklər o dövrdə, 3-cü əsrdə – Qafqaza hər cür haqq sahibi kimi girdilər, burada kök saldılar. Əbədi olaraq Qafqazın və bütün Avropa mədəniyyətlərinin bir parçası oldular. Beləliklə, ən inanılmaz tapıntılar burada mümkün oldu).

Müqəddəs təslisin başqa bir təmsilçisi isə dağdır. Xüsusilə də, yanında iki kiçik dağ olan bir dağ. Bu müqəddəs dağlar, adətən, *Meru, Peru, Beru* adlanır, lakin həmişə yox. Şivalinqa tək dağdır. Dağ sözünün misircə qarşılığı "Mru"-dur. Hər iki tərəfində iki kiçik piramida var. Burada, Birləşmiş Ştatların cənub-qərbində, Oodham hindularının yaxınlığında iki təpəsi olan öz *Meruları* var.

Ona *Babo-Quivari* (Ana tərəfindən babamız – Xi-ber/Hiborri) deyirlər. Türkcə və sanskritcə qarşılığı bütün insanlığın, finikiyalıların, yəhudilərin qısaca türk və hinduların papası və ya ən uca rahibi mənasını verən *Baba-Xiber/Hiborridir*. Həqiqətdə isə, *Baboquivari* *Meru* dağının *Amerikadakı* versiyasıdır.

Hindistanda *Kubera* və tanrı *Şivanın* *Meru* dağının içində yaşadığını hesab edirdilər. *Oodhamlılar* isə *Kuberanı* dağın özü kimi də təsvir edirlər. *İtoi* və ya digər adıyla *Seva*, *Baboquivarinin* içində yaşayır.

Meru, Peru və *Beru* eyni zamanda "Altun dağ" mənasındadır. *Baboquivarinin* içində o qədər qızıl vardır ki, cənubi *Arizonada* əldə edilən qızılın demək olar ki, hamısı *Baboquivari* dağ silsiləsindən çıxarılır. *Oodhamlar* mənə danışmışdı ki, əgər kimsə dağdan qızıl tapmağa cəhd etsə, bu qızılla xoşbəxt olmaq əvəzinə ya dərhal öldürüləcək, ya da faciə və xəcalət içində həyat yaşamağa məhkum olacaq.

Etiraf etməliyəm ki, *Baboquivari* sanki maqnit kimi məni özünə çəkir. Qəlbimi ehtiramla doldurur. Fərsət tapan kimi oranı ziyarət edəcəyəm. Cənubi *Arizonada* yaşayan ağlar da ona hörmət və ehtiramla yanaşırlar.

Dualizm haqqında

Tanrı və ya Yaradılış həyatımızın hər anında fəaliyyətdən ətalətədek *Təbiətin* bütün dövrlərini təkrarlamığımızı zəruri edir. Günəş çıxan kimi çöldə başladığım gündəlik gəzintilərimdə *Yoşua* ağaclarını seyr edirəm. Onları *Linqam* və ya "Ata" kimi təsəvvür edirəm. Onun

“dölü” budaqları, yarpaqları və dəyişməz yenilənmə müddətini icra edərək, bir az vaxt keçdikdən sonra quru-yub toxum şəklində yerə düşəcək gözəl ağ çiçəklər yaradır. Bunu xətt boyu digər dirəklərə enerji ötürən telefon dirəkləri ilə də yoxlayıram. Bu paraqrafı bitirəndə su içmək üçün mətbəxə getməyə qərar vermişdim. Işıqı Erkək İlkeyə subyektə çevirərək mətbəxin işığını yandırdım. Mətbəx isə Dişi subyektə çevrilərək işığa qərq oldu.

Bir dostum bu yaxınlarda mənə belə bir sual verdi: “Əgər Kristi “Yer kürəsindəki Ata”, Kristis isə “Yer kürəsindəki Oğul” isə, bu sırada biz qadınların yeri haradır?”

Ona, qəbul edib-ötürməyimizdən asılı olaraq bizim həm erkək, həm də dişi olduğumuzu izah etdim. Əgər yolda kimsə mənə nəzakətlə rəftar edirsə, o, Erkək subyekt olur, mən isə Dişi. Əgər üzərkən boğulmağa başlasam, hansısa qadın məni xilas etmək üçün dənizə tullansa, Erkək subyekt o olur, Dişi isə mən. Sınıf dolusu şagirdi, onlara nə isə öyrətməyə çalışan bir nəfəri və onun arvadını götürək. Bu zaman onların hər ikisi Tək Erkək Subyekt, şagirdlər isə Tək Dişi Subyekt vəziyyətində olacaqlar. Fiziki mənada kişi və ya qadın ola bilərik, lakin ruhaniyyət prizmasından yanaşsaq, hamımız androgenik.

Simon Peter onlara dedi: “İmkan verin, Məryəm gətin. Çünki yaşamaq qadınların haqqıdır”.

İsa dedi: “Onu kişi etmək üçün şəxsən özüm ona yol göstərəcəyəm. Beləliklə, O, siz kişilərə bənzər yaşayan ruh olacaq. Çünki hansı qadın özünü kişiyyə çevirsə, o, cənnətin krallığına girəcək” (“Tomasın deyişi”, 114).

Tomas “İncil”ində insan bədəni içinə ruh girmiş cəsəd kimi təqdim edilir. Sadəcə palçıq və sudan ibarətdir. Ruh isə yeganə reallıqdır. Bütün zaman ərzində insanlar hərə-

kət və ətalətdə olmuş və ya verib-almışlar. Ruhi mənada kişilər və qadınlar arasında heç bir fərq yoxdur.

Karma

Hamımız əbədi yaşadığımız görə, hər zaman əkdüyümüzü biçəcəyimizi xatırlamalıyıq. Bu anlayışa *Karma* deyilir. Başqasına nə edirəmsə, əslində etdiyimi özümə edirəm. Əgər pis və şiddətli addım atmağa cəhd etsəm, mənfi erkək subyekt olaram. Çünki fiziki bədən olduğum qəddər, Atanın da oğullarından biriyəm. Ata isə təbii olaraq digər Oğullarına qarşı pis və yersiz hərəkət edənləri cəzalandırmaq üçün tədbirlər görür. Bir nöqtədə mənfi Dişi subyektə çevrilməli və mənfi Erkək subyektin mənə hücum etməsinə və zərər yetirməsinə imkan verməliyəm. Və ya daha faciəvi üsulla əzab çəkməliyəm. Bu, kainatın qanunudur – *Tao*. Bu, insanların Yerdəki bütün varlıqlara, xüsusilə də, Torpaq anaya qarşı nəzakətli, xoşrəftar olması gərəkdüyünün səbəbidir. Əgər zibilləri çölə aparıb ora yığsam, əslində, Torpaq anaya icazəsiz hücum etmiş olaram. Bir gün mütləq bunun əvəzini ödəməliyəm.

Niçiren Buddizmində⁶⁸, əgər birisi sizə qarşı gözəl rəftar etsə, aradakı tarazlığı qorumaq üçün eyni cür qarşılıq vermək lazım olduğu öyrədilir. Sizə müsbət davranan və ya xidmət edən birinə mümkün qədər tez qarşılıq vermək Buddizmin təməl prinsiplərindən biridir. Əgər bunu etməsəm, ona daima karmik borcum qalar.

⁶⁸ Nichiren Buddizmi – XIII əsrdə yaşamış yapon rahib Nichirenin (1222-1282) təlimləri əsasında qurulmuş Nichiren buddizminin bir qoludur. Nichiren buddistləri; Nichirenin təlimləri onu tətbiq edənlərin üzərindəki təsirinə artması ilə cəmiyyətə sülh və sabitlik gətirəcəyi fikrini müdafiə edirlər.

Bəzən vaxtında qarşılıq verə bilməyəcək vəziyyətdə olan, çətinlik çəkən insanlara da yardım edirik. Kömək görən şəxs karmik borcunu başqa birinə kömək edərək də ödəyə bilər.

Əvvəlki gün bu bölüm üzərində işləyərkən ingiliscə bilməyən meksikalı dostum məndən bir məsələdə kömək istədi. Xahiş etdi ki, "Şəhər quruculuğu" idarəsinə gedib bina müfəttişini meksikalının yeni tikdiyi həyati görməsi üçün razı salım. Qayıdıb gələndə onun arvadı bir boşqab ləzzətli paxla, toyuq, düyü və amlet hazırlamışdı. Məmnuniyyətlə qəbul etdim. Təkcə ləzzətli yeməyin dadını çıxarmaqla qalmadım, həm də karmik borclarını ödəmələri üçün vasitə oldum. Təbii ki, yeməyi alanda Dişi subyekt oldum. Bu, borcumu onlara və ya başqa birinə ödəmiş olduğum mənasına gəlir. Bir-birimizə olan borclarımız məsələsində əslə müstəqil deyilik. Bu, nəhəng bir çarx kimidir. Dönə-dönə irəliləyir, nə vaxt harada dayanacağı heç kimə məlum deyil.

İsa dünyaya insanları birləşdirmək üçün yox, ayırmaq üçün gəldiyini söyləmişdi. Bu, həqiqətən də belə lazımdır idi. Çünki Tanrı, insanları özləri kimi davranmağa məcbur edən bir dini təşkilatı digərindən üstün tutarsa, Karma qanunları mövcud olmağa imkan tapmaz. Əfqanıstanda hansısa dini qrupun rəhbəri bir kəsi xristianlığa gəldiyi üçün edam etmə qərarı versə, özündən saxta Karma qanunları icad etmiş olar. Beləliklə də, öldürmək istədikləri adam yox, onlar özləri Karma qanunlarının müha-kiməsinə uğrayarlar. Karmanı ölümlülər yaratmayıb. Buna görə də Tanrı teokratiyaları tanımır. Təbii ki, bu sayaq ilahi bir ekumenikalizm insanları Tanrının hamı üçün olduğunu görməyən qruplara böləcək.

Dilənçi sədəqə istəyəndə dualizm qanunu necə işləyir? Bu vaxt işlər dəyişir. Hamımız həyat sovqatı almışıq. Həyat Yaradan olan Tanrıya bənzəməyimizi tələb edir. Əgər mən gəncəmsə, yaratmağa (işləməyə) və verməyə (ər və ya fallus olmağa) qadir olduğum halda dişi fahişə kimi təkcə almaq istəyirəmsə, Təbii Tarazlığı pozar və nəticələrinə də dözməli olaram. Sağlam və səmimi bir dilənçiyə sədəqə verən adama gəldikdə isə, bu, Atanı qəzəbləndirir. Ata Oğullarının sadəcə özüne yetəcək qədər inkişaf etməsini istəyər. Oğluna zərər vermək və onu məhv etmək yolları axtaran adama düşməndir.

Təbii ki, Ata övladlarından olan yaşlı və qüsurlu insanlar həqiqi mənada ehtiyac duyduqda onlara mehriban olacaq, kömək edəcək və onları təmin edəcək hər kəsə gülməyəcək.

İnsanlar hind Şivaizminin pul cəzasına göz yumduğunu görəndə təəccüblənirlər. Ata Oğullarına hücum edən, onları öldürən adamlara qarşı mərhəmətlidir, nəzakətli olanlara qaşlarını çatır. Ata elələrini bu növ, pis insanlarla gizli razılaşmaya girmiş kimi görür və belə deyir: "Bu cür insanlar nəzakətə layiq deyillər. İnsan hər halda sonsuza qədər yaşaya bilər. Nə üçün onlar bu cəhənnəmi tərk edib, yeni həyata başlamağı özləri üçün mümkün etməzlər? Əgər bunu etməsələr, onların üstünə himayə etdikləri pis insanlarınki ilə eyni karmanı yollayaram".

Bəs abort kimi hallar necə olacaq? Buddistlərə görə, yenidən doğuluş axtaran ruh cütləşən münasib insanlar axtarır. Əgər cütləşmə zamanı kişini arzulasa, kişi olaraq doğulacaq, qadını arzulasa, qadın kimi. Fetusun isə insan olub-olmadığına qərar vermək sizin vicdanınıza qalsın.

Bəs homoseksuallıq? Mən homoseksualların özlərinin izahını seçərdim.

Əgər oxucular həm qadın, həm də kişilərin hər zaman üçün, Atanın Oğlunu qoruması və böyütməsi prosesini əks etdirən Erkək subyektə tətbiq etməli olduqlarını anlamışlarsa, bu dəyişməz tətbiqin onlara nə xeyri olacaq? Cavab dəqiqdir. Yaqubun Nərdivanına yenidən dırmanmağa başlayacaqlar.

Karmanın mənasını tam anlamağın asan yolu

“Androgen” ifadəsi həm qadın, həm də kişi olmaq deməkdir. İnsanlar fiziki mənada həmişə androgen görünümlər. Lakin davranışlarını diqqətlə incələsəniz, fiziki baxımdan da müəyyən bir dərəcəyə qədər androgen olduqlarını görürsünüz. Kişinin çıxıntılı sinəsi yoxdur, qadının isə var. Lakin vaginasının içində “klitoris” adlanan kiçik penisi də var. Məsələn Müqəddəs Ruhdursa, kişilər də, qadınlar da tam androgendir. Karmanın təzahür etdiyi nöqtə məhz budur. Əgər biri müsbət erkək subyekt olursa, növbəti dəfə müsbət dişi subyekt olmalıdır. Əgər mənfəi erkək subyektdirsə, sonra mənfəi dişi subyektə çevrilməyə başlayır. Əgər erkək və dişi subyektin qütblülükləri bir-birinə zidd və pərakəndədirsə, sonradan həm yaxşı, həm də pis yollardan bu ziddiyyətlərin müxtəlif növlərinə çevrilirlər. “Geri ödəniş zamanı” dərhal görsənməyə bilər.

Dualist prinsipi tətbiq edən şəxsin ruhani kişi və ya qadının yüksək mərtəbəsinə geri dönməsi üçün nə qədər vaxt lazımdır?

Bu həmin şəxsin bu məsələyə nə dərəcə inam və qətiyyətlə yanaşdığından asılıdır. Bütün varlığını bu işə həsr etmiş insan bir neçə il ərzində ilahi mərtəbəyə çata bilər. Tətbiqatda diqqətsiz və qeyri-səmimi olanlar, yaxud tez-tez yoldan çıxanların artıq indidən yüzlərlə ömrə və qan daman Karmaya ehtiyacı ola bilər. Tətbiqat başqa şeydir. Bir dəfə içinə girəndə mümkün olduğu qədər geriyyə gədirsiniz. Bunu şərti refleksə çevirənə qədər davam etdirin.

Psixoloq və psixiatrların çatışmazlığı haqqında bir çox xəbər oxuyuruq. Əqli narahatlıqları olan insanlar Taonu və ya gündəlik həyatlarındakı dualizmi davamlı tətbiqə çevirsələr, əvvəl-axır zehni tarazlıqlarını bərpa edəcəklərini bilməlidirlər.

Dediyimiz və etdiyimiz hər şeydə erkək və dişi subyektə axtararkən elmi və davamlı tədqiqat nə üçün bizi zehni və ruhi cəhətdən gücləndirir və böyüdür?

İnsan ağı eyni zaman çərçivəsində həm şüurlu, həm də şüursuz olaraq işləyir. Oxumağı, yazmağı, hesablamağı öyrənərkən, bu prosesi düşünmədən, avtomatik edənədək lazım olan qaydaları dəfələrlə təkrarlayırıq. Məsələn, insanlar məni yaxşı bir daktiloqraf kimi görürlər. Klaviaturaya bir dəfə də baxmadan, istədiyim qədər düzgün yazı bilərəm. Daktilo ilə yazarkən ağıma bir fikir gəlsə, barmaqlarımın haraya enəcəyi ilə bağlı beynim narahatlıq keçirməməlidir. Bir-iki il müddətində inadla öyrəşdikdən sonra siz də bunu bacara bilərsiniz. Bu, baş verdikdə isə siz gündəlik həyatınızda Taonu təqlid etmə və Yaqubun nərdivanına dırmanmaq yolunda yaxşılardan olacaqsınız.

Məşhur riyaziyyatçı və filosof Alfred Nord Vaythad (Alfred North Whitehead): "Sivilizasiya, düşünmədən həyata keçirə bildiyimiz işlərin sayının artması ilə baş verəcək", – yazmışdır.

Arian Kriştaya ruhi inkişaf təlimi bizdən gurularımızın⁶⁹ olmasını, cansıxıcı müqəddəs kitablar oxumağı, qəliz yoqa və digər qaydalara uymağımızı tələb etmir. Ruhi mənada ən yüksək dərəcəyə çatmaq üçün ehtiyac duyulan tək şey, müqəddəs təslis, Xaç təlimini fasiləsiz tətbiq etmək və mənliyindəki hər şeyin öz varlığında dualizmi seçə biləcək bacarıqda olmasıdır. Bunu etmək, həqiqətəndə, çətin deyil. Ümidvaram, mənə qatılacaqsınız.

Özümüzü Üçlü ittifaq və dualizmin bütün zamanlarının fəvqində tutaraq ətrafda baş verənləri yaxından izləməklə onun Ata, Oğul, erkək (subyekt), yaxud dişi olduğunu müəyyən etməklə qalmaz, bu dünyada həyata keçirməli olduğumuz müqəddəs vəzifəmiz olduğunu yadırmıza salmaq üçün simvollarından da yararlanmış olarıq.

Katolik kilsəsinin mənsuqları mərasim zamanı və gündəlik həyatlarında əlləri ilə xaç çəkərək özlərini insanların yadına salırlar. İnişativ olmayanlara bütün bunlar ağılsızlıq kimi görünə bilər. Lakin təbiət sorgunu anlayır və bizi ruhi inkişaf üçün gücləndirir.

Bir çoxları üzərində İsanın heykəli taxılmış xaç daşdıqları üçün katolikləri qınayır. Bu paqanizmdirmi? Keyr, heç bir halda paqanizm deyildir. Bu sayaq bir simvol bizaşiddətlə xatırladır ki, yer üzündə xaçdan qaçmağın heç bir yolu yoxdur.

Qədim Kristayaya görə, "Akristi" müqəddəs kəlməsi, hindu hecası olan AUM-dan daha güclü idi. Xaç düşü-

nərkən və ya ona baxarkən bu müqəddəs kəlməni söyləyənlərin istədiyi hər şeyə çata biləcəyini deyirlər.

Qədim dünyaya xaçın gücünü xatırladan səbəblər

Murad Adcı türklərin Avropaya xaçın gücünü necə öyrətdiyindən bəhs edir. Adcının ödənişsiz elektron kitabı dünya üçün o dərəcə vacibdir ki, burada yazılanların hamısını qeyd etmək istəyirəm. Əgər tanımadığınız şəxslər və uluslar haqqında söhbət gədersə, araşdırma aparmağınızı tövsiyə edərdim.

Xristian kahin Qreqori yanan dirəyin alovlarının üstündə göyə yüksələn xaç surəti görmüşdü. Xaç eynilə şimşək kimi işıq saçdı.

O vaxt ermənlər xaçın xilasedici gücünə elə də inanmırdılar, paqan idilər. Bununla belə, qırpaqların altında döyüşdüyü xaçlı bayrağı yaxşı xatırlayırdılar. Əziz Qreqori də göy üzündə buna bənzər xaç görmüşdü. Bu, Tanrının işarəsi idimi?

"Türklərə Göy Tanrı kömək edir", – deyə ermənlər düşündü.

Türklərin hər şeyə gücü çatan Tanrısı haqqında sözsöhbət Avropanın bir başından o başına vəhşi rüzgar kimi yayılırdı. Dünyanı Roma hakimiyyətindən xilas edən atlılarla bağlı İsa Məsihin öncəgörüclüyünü yada salaraq xristianlara yaydılar. Bu öncəgörmə xristianların əsas kitablarından olan *Apokalipsis*də yazılmışdı. Ona ümidlə baxırdılar. İnsanlar peyğəmbərin sözlərini öz başlarına gələn hadisələrlə müqayisə edib, onu yenidən, sətirbəsətir oxudular. Hər şey eynilə baş vermişdi. Hər şey İsa adlı adamın dediyi kimi tərsinə dönürdü.

⁶⁹ Brahmanlıqda ali kasta aid gəncləri və şagirdləri yetişdirən müəllim.

Müqəddəs Qreqori Tenqrinin parlaq xaçını göydə gördükdən sonra tərəfdarlarına: "Öncəgörmə baş tutdu. Artıq gözləyin", – dedi. Ərmənlərin Müqəddəs Qreqorini missioner gözündə görməsinin səbəbi bu idi.

Zəfər çox yaxın idi. "Bir az da dözüün və gözləyin". Mesaj bu idi.

Şübhəsiz, türklər o vaxt Avropada nə baş verdiyini bilmir, təsəvvür belə etmirdilər. Gənc ermən rahib hələ gəlməmişdi. Ona Qreqoris adı verdilər. Qreqoris, kahin Müqəddəs Qreqorinin nəvəsi idi və 15 yaşına təzə girmişdi. Qreqoris başı ilə salam verdi və sınıq-salxaq türkcəsi ilə danışaraq, qıpçaq hökmdarını görmək istədiyini dedi.

Demişdi ki, "Tenqrinin yazısından qaçmaq olmaz!"

Gənc rahib Qreqoris niyə gəlmişdi? Xandan nə istəyəcəkdi? Hərbi yardım yox. Ərmənlər bu dəfə onların qalib gəlmə səbəblərini öyrənmək istəyirdilər. Onlar (paqanlar, ateistlər) türkləri yenilməz bir qövmə çevirən Göy Tanrı inancını qəbul etmək istəyirdilər. Xristian rahib Qreqoris Göy Tanrı inancını öyrənmək və onu öz qövmünə öyrətmək üçün gələn ilk avropalı idi. Əslində, o, Geserin və Ərkə xanın fəaliyyətini davam etdirmək istəyirdi. Lakin Avropada.

Qıpçaqların Roma imperatorluğu sərhədləri yaxınlığında görünmələrini və İran üzərində parlaq qələbələrini ilk dəfə xristianlar bilmiş və bu yadellilər haqqında danışmağa başlamışdılar. Onlar çox fərqli idi. Dəmir zirehləri və silahları avropalıların gözündə ayrı dünyadan gəlmiş adam təsəvvürü yaradırdı. Əslində, bu, doğru idi. Tenqrinin uca Göyü altında yaşayan aydınlıq dünyadan idilər.

Kafir avropalılar onlara piyada atlıya baxan kimi baxırdı. Avropa türklərdən geri idi: Tanrıya inanmaq onlar üçün əlçatmaz dəyər daşıyırdı. Dəmiri türklərə hədiyyə edən Tanrıya... Sadə bir örnək dəmirin vacibliyini vurğulaya bilər. Dəmir qılıncla vurulan möhkəm bir zərbə tunc qılıncı iki yerə bölə bilərdi. Başqa bir deyimə görə isə göyə çıxarılan Roma ordusu Qıpçaqların qarşısında sanki əliyalın idi. Taxta dəyənəkdən başqa heç nəyi olmayan ibtidai insanlar kimi...

Roma imperiyasının necə süqut etdiyi haqda danışmaq, hansısa hipotez ortaya qoymaq və fikir yürütmək olar. Lakin bu, bəsit gerçəkliyi nəzərə almadığımız müddətcə vaxt itkisi olacaq.

Türk Tenqrisi dəmirin tərəfini saxladığı halda, Roma Yupiteri tuncu təmsil edirdi. Dəmirin tuncdan üstün olduğu kimi, Qıpçaqların da qalib gəlməsi qaçılmaz idi. Roma imperiyası tamamilə Qıpçaqların mərhəmətinə məhkum idi. Nə vaxt istəsələr, onu məhv edərdilər.

Ərmənlərin Qreqorisi boş-boşuna göndərmədikləri aydındır. Onlar, ehtimal ki, gələcəkdəki hadisələrin gedişatını sezə bilən yeganə avropalılar idilər. "Ölüm döşəyi"ndəki Romadan uzaqlaşmaq üçün mümkün olan hər şeyi edəcəkdilər.

Gənc rahib məhz bunun üçün Dərbəndə gəlmişdi. O vəftizi (Türkcə *ary-sili* və ya *ary-alkın*) qəbul etdi. Onu gülmüş xaç suyuna üç dəfə batırıb çıxardılar.

G. Matlokun şərh: Ary ifadəsinə diqqət edin. Arian və ya "Arian vəftizmi" mənasına gəlir.

Su ilə vəftiz edilmə Tenqri dininin kilid mərasimlə-rindəndir. Həqiqətdə isə, dinə və ya türk dünyasına inisi-yasiyadır. Vəftiz – yeni doğulmuş körpələrin Sonsuz mavi Göyün krallığına girməzdən əvvəl buzlu vəftiz qayığına batırıldığı – Qədim Altay mənşəlidir. (Nəhayət, çin dilin-də də “sağlam”, “möhkəm” mənasını verən türkcə “türk” sözü buradan gəlir).

Başqa bir qədim türkcə söz, “ruhdakı saflıq” mənası-nı verən *Aryg* sözüdür. Onlara “müqəddəs arınma məra-simindən keçən insanlar” adı verilirdi.

Su ilə vəftiz qədim Altayda, özünün fiziki və ruhi saf-lığına önəm verən bir qövmdə meydana gəlmişdi. Günü-müzdə vəftizin başlanğıcı kimi xristianlıq və bəzi başqa inanclar götürülür. Lakin bu, tamamilə yanlışdır. İlk xris-tianlarda vəftiz yox idi, ola da bilməzdi. Onu Avropada, həm də qıpçaqlar gəldikdən sonra öyrəndilər. Bu inkarı mümkün olmayan elə bir həqiqətdir ki, xristian tarixçilər özləri belə bunu ört-basdır etməyə çalışmışlar. IV əsrdə burada içində xristianların vəftiz edildiyi hovuzlar var idi.

Tenqri inancı ənənələrinin qorunub saxlandığı Tibet-də *arı-alkın* və *arı-sili* mərasimləri də qədimdə olduğu ki-mi qalmaqdadır.

Deməli, ermən rahib Tenqri inancını qəbul edən ilk avropalı idi. Beləliklə, açıq ruhlu türklər qərb ilə ittifaqa qarşı öz mövqelərini ortaya qoydular. Qreqorisi vəftiz et-dikləri göl də məlumdur. Həmin göl Qayakənd kəndi ya-xınlığındakı Aji və ya Xaç gölüdür.

Türk rahiblər ruhi saflıq qazanan Qreqorisi Dünya ağacının sirlərinə inisiyasiya olacağı Hamrinə aparmışdı-lar. O, türklərin müqəddəs mətnlərini görmüşdü ki, bəzi

hissələrə diqqət edilsə, onların “Quran”a da daxil edildiyi görünür. Qəbul mərasiminin ardınca razılaşmanın ilahi əlaməti kimi sağ əlin baş barmağı ilə dördüncü barmağın birləşdirilməsinə icazə verilmişdi.

Şərq simvolizmində iki barmağını birləşdirmək Göyə (Göy Tanrıya) aid olmağa işarədir. Sonra barmaqlar alına qaldırılıb sinəyə endirilir, müvafiq olaraq sol və sağ çiyənə aparılırdı. Türklər bu işarə ilə Tanrıdan himayə və iltimas diləyirdilər (Beləliklə, rahib Qreqori xaç çəkən ilk xristian oldu).

İlk xristianlar xaçın gücünü bilmədikləri üçün xaç çəkməzdilər və bu işi qıpçaqlardan öyrənmişdilər.

Qreqoris qıpçaqlara Avropada ibadət etdikləri İsa Məsih və xristianlara yönəlmiş təzyiq və zülmərdən bəhs etdi. Türklər İsanı Göy Tanrının oğlu kimi qəbul edərkək Qreqorisə inandılar. Xüsusilə də Geserə. Yəni Türk qöv-münün peyğəmbərinə. Ona, asan və qısa anlaşıqlı kəlmə-lərdən ibarət dualar ithaf olundu.

“Sizə Gheseri verdik. Elə isə Tanrıya dualar edin...” Bu, Tenqrinin öyüdlərindən bir cümlədir. (Bu söz “Qu-ran”ın 108-ci surəsində (“Kövsər” surəsi) əks olunmuş-dur). Şərqdə Gheseri (Kavsar və ya Kövsər) tam mənası ilə olmasa belə, hələ də xatırlayırlar.

Qreqoris uzun müddət ilahi vəzifələrin sirlərini mə-nimsədi. Dərbənddə xristian kilsəsi qurması üçün türklər ona kömək etdilər (İllər sonra bu kilsə Qafqazda bir ölkə olan, şəhərlərindən birinin adı ilə bilinən, Geser (Qusar) Albanların adı verilən Alban kilsəsinə çevrildi).

Ermənistan Avropadakı ilk kilsənin özlərinin xristian kilsəsi olduğunu iddia etmişdir. Bu 301-ci ildə baş vermiş-

dir. Orada Tenqrini və onun xaçını qəbul etmişlər. Ər-mənələr türklərin ayinlərini də mənimsəyiblər (Əvvəllər xristianların öz mərasimləri də yox idi; yəhudi sinaqoqlarında qaydalarla dua edirdilər).

Qədim üsullardan ilk dəfə ermənlər imtina etdilər. Beləliklə, Romada narazılıqlara səbəb oldular. İmperator Deyok (Diokletian) bu vaxt özünün məşhur təzyiq və sürgünlərinə əl atdı.

Buna baxmayaraq, heç bir xristian edamdan, təqib-dən və sürgündən qorxmurdu. Nəticədə yeni dinin tərəfdarlarının sayı artdı. Türk mədəniyyətinin toxumları kafir Romanın quraq torpaqlarında belə bol məhsul verirdi. Çünki dünyada Göy Tanrıdan daha güclü heç kim yox idi.

Roma qövmləri çəkinmədən əvvəlki tanrıların gücsüzlüyündən danışirdilər. Hər kəs Yupiterdən açıqca üz çevirdi. Merkurinin heykəllərini dağıtdılar; büt heykəlləri yıxdılar...

“Tenqrinin yazısından qaçmaq olmaz!..”

Nəhayət, Roma da bunu anlamışdı. İmperator Diokletian yeni xristianlığı qəbul etmək belə istədi, lakin qorxdu. Ümidsizcə hakimiyyətdən uzaqlaşdı və saraydan getdi. Müdrik diplomat birdən-birə türklərə uduzduğunu hiss etmişdi.

Onun gedişindən sonra Roma imperiyası müharibə və fəlakətlər olmadan çökmüşdü. Son dərəcə arxayın olan bu dövlət ən böyük günahlarla məhv olmuşdu.

Türklər ermən kilsəsinin rəhbərliyini, mənası türkcə “müttəfiq”, “qatılan” anlamına gələn “katilik” elan edərək, ona çox yüksək etibar göstərdilər. Bu ünvan o zamandan bəri yüz illərlə ermən kilsəsinin rəhbərliyi – Katolikos

– üçün saxlandı (Sözün sonuna yunanca “os” şəkilçisi sonradan artırıldı).

Türk Tenqri xaçı və dini necə yox oldu?

İsa çarmıxa çəkiləndən bir neçə əsr sonra yeni bir din Türk uluslarını fəth etdi. Bu din insanların ləyaqətli olmasına və onlara hörmət edilməsinə icazə vermirdi. Onlar üçün xaç simvolizmi bütperəstlik idi, müqəddəs təslis isə qadağan edilmişdi. Bu yeni din Orta Asiyanı silib-süpürəkən ilk Kriştaya – Tenqri dini atəşin soyqırımı və qanlı qılınc oyunları arasında əzab içində öldü.

Yenə də bəzi türklərin öz dinini gizlicə yaşatdığını oxudum. Tenqri kəlməsinin sizi dəhşətə gətirməyinə icazə verməyin. O, hansısa paqan bütü təmsil etmir. Sadəcə, “yaradan” mənasında işlətdiyimiz *Hodai/Xuda* sözünü əvəz edən başqa bir ifadədir. Digər türkcə kəlmə olan “Bogh” Orta Asiya ölkələri və Şimali Hindistanda, əsasən qalmaqdadır. Murad Adcı bizə yalan demir. Uydurma “barbarlar”ın əlinə düşməzdən əvvəl Roma ordusunda italyan olmayanların bask olduğunu bilirik. Onları qotlar, ostqotlar, vestqotlar, alanlar, vandallar, keltlər və başqa adlarla tanıyıırıq. Türklər isə özlərinə, əsasən, qırçaq, kuru və arian deyirdilər.

İsa çarmıxa çəkildikdən sonra yunan və türki apollo-itələr İsa Məsihin Keder, Keser kimi bütün adları ilə Apollonun bir gecədə çevrilən reinkornasiyası olduğuna inanmışdılar. Bu baş verdikdə isə hələ beşikdə olan xristianlıq iki əsas qrupa ayrıldı: Mövcud Roma və ortodoks katolizmini formalaşdıran xristianlıq və qotlar, ostqotlar, vest-

gotlar, keltlər və s. kimi Tanrının Arian Oğlunu Apollo, Keder və ya Keser kimi anlayan tərəf.

Bundan əvvəl qeyd etdiklərimi anlamaq üçün din tarixi kitablarına nəzər salın. Xristianlığın bu qolu da Arianizmdir. İngilis dili qəribə dildir. Tək bircə hərf belə dəyişsə, hətta o hərf eyni cür səslənsə də, insanları çaşdırıb aldada bilər. İspancada "Y" səsinin nə olduğu məsələsində adam daha yaxşı fikir yürüdə bilər: I-Griera (Qrek I).

Murad Adcının yəhudi-xristianlıq və Tenqri dini ayinlərinin bir-birinə sirayət etməsi haqqında dediklərinə puritan (sofu) xristianların geniş düşüncəli olacağına ümid edirəm. Tarix onun tərəfindədir. Ona diqqət göstərməliyik. Dünya çətin bir dövrdən keçir. Həqiqət hamımızı işıqlandıracaq!

Bir gün hansısa güc çıxıb gələr və xaçı türk din qardaşlarımızdan aldığı kimi bizdən də qoparıb alarmı? Xristianların hər yerdə eşidə biləcəyimiz məşhur nəğməsinə görə, əgər orada həqiqət varsa, bu ola bilməz. Bəzi hissələri təqdim edirəm:

İrəli, xristian əsgəri, sanki savaşa yürüyür kimi,
İsanın xaçıyla gedirmiş kimi irəli,
İsa – kral həzrətləri gedir düşməyə qarşı

Savaşa doğru gedərkən izləyin bayraqları
Taxtlar-taclar çürüyər, krallar qalxar-enər
Lakin İsanın xaçı qalar sonsuza qədər
Cəhənnəm qapıları bu kilsəyə üstün gələ bilməz.
İsanın öz sözü var, bu söz boşa çıxa bilməz.
Elə isə irəli, ey insanlar, xoşbəxtlərə qoşulun
Zəfər nəğmələrində səsimizə səs qatın

Üzərinizə olsun İsadan şərəf, öyüd və şan
Bu əbədi zamanda nəğmə oxur mələk və insan.

Ən təhsilli rahiblər belə Müqəddəs təslisin əhəmiyyətini anlamır

Analitik ruhiyyatçı Karl Junqun atası protestant rahib idi. Buna baxmayaraq, insanlara öyrətməli olduğu sirr haqqında, demək olar ki, heç nə bilmirdi. Yunq "*Memories, dreams, reflections*"⁷⁰ adlı kitabında belə yazır:

"Bir gün təfsirə göz gəzdirdim. Təslis haqqında paraqrafa rast gəldim. Burada marağıma meydan oxuyan bir şey var idi: eyni zaman müddətində üçlü (təslis) olan birlik. Bu, daxili çəkişmə səbəbi ilə mənə təsir edən bir məsələ idi. Bu suala çatacağımız anı səbirsizliklə gözləyirdim. Lakin ora çatanda atam dedi: "İndi isə təslisə gəlib çıxdıq. Lakin bunu keçirik, çünki mən özüm də bundan heç nə anlamıram" (səh. 52-63).

⁷⁰ "Xatirələr, arzular, əks etmələr".

Salvadorlu qapı qonşum və dostum Maurisiyo Velasquez nənəsinin ona öz ölkəsində məşhur olan bir xalq nağılı danışdığını söyləmişdi:

“Günlərin bir günü bir rahib El-Obispo (yepiskop) adı verilən Salvador qumsallarında gəzirmiş. Müqəddəs təslisin önəmini anlamağa çalışmış.

Birdən torpaqda oyuq açan kiçik bir uşağa rast gəlir. Ona: “Bunu niyə edirsən, oğlum?” – deyərək sual verir.

Uşaq cavab verir: “Bu oyuğu açıram, çünki bütün okeanın bunun içinə axmasını istəyirəm.”

Rahib cavabında: “Axı bu mümkün deyil!”

Uşaq isə: “Haqlısınız. Bunun mümkün olmadığı kimi, Müqəddəs təslisin də tam mənasını bilmək bəsit insan övladı üçün mümkünsüzdür”. Bunu dedikdən sonra balaca uşaq rahibin gözü qarşısında yox olub itir”.

Ateistlər mənim və Murad Adcının indiyədək dedikləri haqqında nə düşünəcəklər? Müqəddəs təslisin sadəcə axmaq və batil inanc olduğunu deyəcəklər? O da balaca uşaq kimi yox olub gedəcəkmi? Gözlərini yumanda, qulaqlarını tıxayanda İsanın da yox olacağını düşünürlər? Belə olduğuna inanmıram. O, dünyanın başlağıcından bəri bizimlədir. Sona qədər də burada qalacaq.

Bölmə 14

Beyin və onurğa sütunu günəş enerjisini qəbul edib saxlayanlardır (Xaç elmi, 102)

Günəşdən və kosmosdan yayılan Həyat enerjisi ilə bağlı problem ondadır ki, insanlar adətən onu görüb, hiss etməzlər. Buna görə də onun mövcud olmadığını düşünürlər. Ancaq bizə gecə-gündüz hücum edən ağlasığmaz miqdarda radiasiya və solar (günəş) enerjisini görmək mümkün olsaydı, bir çox adam qorxudan ölə bilərdi. Məsələn, insan yetərli miqdarda günəş enerjisini bir qəhvə fincanına yığmaq üçün yol tapa bilsəydi, o zaman bütün okeanları buxarlandıra bilərdi. Günəş enerjisində hələ insanların kəşf edə bilmədiyi elementlər var. Işıqdan düzgün istifadə edərək bütün xəstəlikləri sağalda, yaşlı bədənləri gəncəşdirər, bitkiləri susuz böyüdə bilərdik. Bütün insanların ağıllarına əqli cəhətdən zəif olanları dahiyə çevirəcək qədər güc verə bilər, avtomobil, təyyarə və digər nəqliyyatları yanacaq olmadan işlədə, adi metal artıqları poladdan da güclü metala çevirərdik. Özümüz isə

Nuh əyyamındakı kimi yüzlərlə il yaşaya bilərdik. Mən bunu fikir kimi deyil, həqiqət kimi irəli sürürəm.

Din və biologiya dərində sizə heç vaxt deyilmədiyinə əmin olduğum məsələ budur: gecə, sadəcə xoruldamaq və sevimək üçün deyil. Gecə eyni zamanda biz insanların həyat enerjisi toplayaraq, eynilə mobil telefonların, yanacaq elementi və elektrik güc lazım olan digər əşyalar kimi enerji yığılması olduğu vaxtdır. Bizim etməli olduğumuz şey rəqsə getmək, ətrafda mühit yaratmaq, televizorda idmana baxmaq və ya bütün gecə fabrikdə işləmək deyil. Gecə – yenidən enerji yığmaq üçündür.

Əgər bu məsələni sizə hinduların anladığı tərzdə izah etsəydim və onu ilkin variantında saxlasaydım, mənə dəli paltarı geyindirib, öz təhlükəsizliyim üçün qapalı bir yerdə saxlamaq istəyərdiniz. Nəyi nəzərdə tutduğuma dair fikriniz olsun deyə, Dr. Pandenin "Coğrafiya kitabı"ndan istinadlar gətirəcəyəm.

Günəş xanədanlığı elə bir müəmmadır ki, ağla gələn mənası İkşvakular və paytaxtı Ayodhanın ən zirvəsindəki qadiri-mütləq Günəş kimi parlamasıdır. O, daima parlayan Ayodha şəhərinin rəmzidir. "Günəş sabahı görməz". Bu, Riqvedada söylənilib. Yerin yaradılışına uyğun olaraq, günəş işığı daima qərbə doğru hərəkət edən üfüq yaradır. Onun işıq və qaranlıqla birləşməsi isə bu ikisi arasında müəmmalı şəkildə davam edən savaşa kimi düşünlür. Günəşin göyü simvolik üsulla idarə etdiyi kimi Ayodha kralı da Yeri idarə edir. Dünyanın hər yerindəki coğrafi adlar astronomik tapmacalarla bağlıdır. Məsələn, Misirdə "Ra" günəş deməkdir. Hindistan hökmdarlarına verilən "Racə" ləqəbi, İtaliyada "Rex" və s. hamısı eynidir. Bütün bu ləqəblər günəşlə əlaqədardır. Günəş işıqlar

ən çox sanskritcə Uttarayana və Dakshinaya kimi tanınan quzey və güneydəki xərçəng və oğlaq tropikləri ilə bağlanmışdır.

"Ramayana" da adı keçən bölmədə Ayodha: Meru dağında olduğu kimi, bədənlərində olan onurğa sütunu (onurğa ili-yi-sanskritcə Merudana) vasitəsilə, hər iki gözümüzlə gördüyümüz tərzdə quzey və güney arasındakı bütünlüyü təşkil edir. Tanrı Rama Ramaçandra kimi də tanınır.

Gene de Matlokun şərh: "Ramayana" dastanı, əslində, mifoloji terminlər altında gizlənmiş insan nəslinin Heber və Phalegin köməyi ilə Meru dağında çıxaraq dünyaya necə yayıldığından bəhs edən tarix kitabıdır. Çandra (ay və ulduzlar) qərb yarımküresindəki Kumeru dağını təmsil edir. Kumeru Verakruzun Meksika əyalətindəki Orizaba dağıdır. Başqası ola bilməz. Verakruz kəlməsi təxminən "Xaçın göründüyü yer" mənasını verən ispanca sözdür. Rama və ya Meru dağı, hərəkətin sonsuz olaraq şərq yarımküresindən Cənubi Meksikadakı Orizaba dağına (Kumeru, yaxud Gitlaltapek) ötürüldüyü yerdir. Çünki Çandra (Ay) türklərin (naqalar) və hinduların Yeni dünyaya ayaq basdığı ilk yeri simvolizə edir.

Dr.Pande şərhlərimi təsdiqləyir:

"Bu, sadəcə günəşi ay ilə bağlamaqdır. Eyni şəkildə, Hindistanda istifadə edilən "Singh" ləqəbi, sonrakı mülahizələrə əsasən, ən güclü heyvanın adı olsa da, o meşədən çıxma bir söz deyil, Göy üzünü ilə əlaqədar ulduz qrupudur – "Singh Rashi" – Aslan. Ulduzların hələ də əsgər kimi işarə edildiyi bir yerdə.. gördüyümüz daha yaxşı bir misal: Eyni cürə, 7 at üzərində oturduğu deyilən günəş mü-

əmması, Riqveda simvolu olan və "sabah yoxdur" mənasını verən Aşva ("A" – yox, inkar; şva-sabah) ilə müqayisə olunmalıdır. Günəş həmişə parlayır. Bu səbəbə görə, günəş qatında dünən, bu gün və sabah anlayışları öz mənasını itirir. Bu aralar televiziya proqramlarında bu məsələ təbliğ edilir. Gecə vaxtı dünyanın hansısa bir yerindəki uşaq belə, həmin anda və dünyanın digər yerində oynanılan futbol matçını televizorda izləyə bilir. Gözəllik və xoşbəxtlik bəxş edən çiçəklərdə də özünü biruzə verən, günəş işıqlarından yeddi rəng gəlməsi iddiası elmi şəkildə təsdiqlənmişdir. Belə ki, insanlar çiçəklərdən təbəssüm oğurlayırlar. Rahatlıq və birliyin qüdrəti günəş, Tanrı Rama və ya təbiət ilə bu cür əlaqələndirilə bilər. İndi isə görə-gülümşəyən təbiət, insanlığa rahat yaşaması üçün demokratik yolla necə kömək edir. Müasir siyasətdəki əxlaqsız fəaliyyətlərin dərəcəsi nə olursa-olsun, coğrafi-astronomik və ruhani baxışlar üzərində qurulan qaynaq məzmunlu çalışmaları hər kəs qavracağı zaman onların sayı azalacaq (səh. 68-69 və bir çox yerdə).

Eyni zamanda, insan bədənində mədəniyyətin genişlənməsinin təməl qaynağı kimi yanaşan Vedik ilahi nəğməsi olan "Devanam pu"da onurğa sütunu (omurilik) kimi Meru dağı göstərilir. Bədən günəşi, Ayodhanı və Meru dağına təmsil edir. İnsanın davranışları hər istiqamətdə dayanmadan hərəkət edən üfüqə gətirib çıxarır. Günəşin üfüqü qərbə tərəf hərəkət edir. Meru dağının üfüqü isə sabitdir. Lakin bədən hərəkət edən kimi gözəl tərzdə üç axını da – coğrafi, astronomik və ruhi – birləşdirir.

Ayodha etibarlı idi. Çünki mövcud olduğu yer Yer üzündə Meru dağı ilə eyniləşdirilən "dünyanın tavanı" və insan bədəninin ən üst qismləridir. Manusmritidəki

"Açarvaveda" kimi, Vişnu və Şiva da insan bədənində məskən salmış kimi göstərilir. Bu iki nümunə dünyada demokratik dövlət tipinin mənşəyinə aiddir. Beləliklə, hər kəsin həyatı da "Ramayana" dastanına çevrilir.

Açarvaveda və Sicim (axın, axım) elminin "Tantra Şastra"nın qədim Ayodha şəhərinin mədəni və demokratik tarixini düzgün açıqladığını gördük. Çəşqinliq yarıdan nöqtə isə Merunun Ayodhadan ayrılması və Sicim elmi, yaxud Tantra Şastranın izah etdiyi formada, Meru dağının xülasəsi qədər, eyni zamanda simvolik şəkli ilə Kailasa dağı və Yer olaraq başa düşməkdir.

Mədəniyyət və demokratiyanı anlamaq üçün coğrafi baxımdan sabit olan Meru dağının sabit və daim parlaq olan günəş, yaxud "sabah yoxdur" mənasını verən "Aşva" ilə eyniliyini analiz etməliyik. Beləliklə, bütün dinlərin hər şeyi əhatə edən Tanrısı həqiqətdə də həyata keçirilmiş, gözlərlə, qəlblə və ağılla görülmüş olar. Bu baxış tərzini dinamik insan onurğa sütunu ilə bir tutulan hərəkətli zahir at mənasındakı mifik "Aşva"ya çevrilən görüşlərin fərqlərini tarazlaşdıracaq. Bu cür mifik ifadələrə görə yetərsizlik yaşamamalı, paytaxtları siyasi mənada bərabərləşdirəcək güclü mərkəz qurmaları üçün həqiqətin təbiət tərəfindən vurğulandığını fikrimizdə tutmalıyıq.

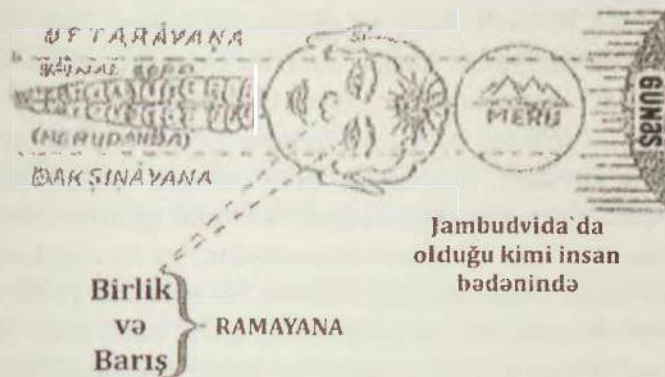
Gene D. Matlokun şərh: *Yazarın "mifik ifadələr" məsələsi ilə bağlı dediklərinə xüsusi önəm verin. Təbiət və ya Tanrı bizimlə sözlər olmadan danışır. Təkcə insan sözlə danışır. Tanrı bu qərribə mənzərələri ağılınıza ötürür. Bəzi fərdlər gec, ya da tez bu arxetiplərin xarici dilə aid olduğunu anlayacaq. Buna əlavə olaraq bu arxetiplər – biri istisna olmaqla – bütün dinlərdə və mədəniyyətlərdə eynidir. Həmin "istisna" bu arxetipi*

"büt-pərəstlik" kimi görür. Xristianların da eyni sözü dediyini eşitdim. Əgər insanlar mifoloji ifadələrin Tanrının özünə xas kəlmələr olduğunu anlasaydılar, insanlıq indi olduğundan daha çox irəli getmiş olardı. Xüsusilə də, sosial elmlərdə. Yazar Sicim elmindən bəhs edir. Sicim elmi hind mifoloji qaynaqlarından törəyib.

"...Üfüqə, hüdudlara, güneyə və ya dərinlərə gedərkən özümüzü qorumaq dini vəzifəmizdir. Çünki ucsuz-bucaqsız və öz-özünə böyüdüynə görə, bu bölgələr mərkəzin özü kimi mühafizəkar deyildir". (səh. 70-71 və bir çox yerdə)

Aşağıda, yatdığımız zaman baş və onurğa sütunu vasitəsilə günəş enerjisinin beyinə necə daxil olduğunu və onurğa sütunundan aşağı yayıldığını göstərən Dr. Pandenin illüstrasiyası yer alır.

RAMAYANA-BİRLİK YOLU

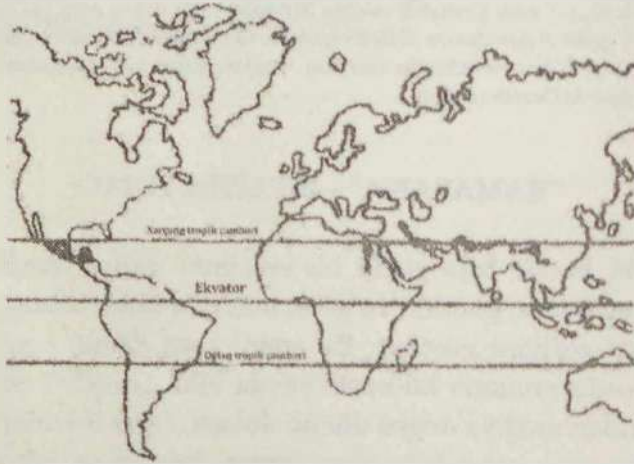
Şəkil 2. Doktor Pandenin illüstrasiyası. Günəşdən gələn həyat enerjisinin müqəddəs istiqamətlərdə doğru şəkildə yatmış birinin beyin və onurğasına girərək beyinə necə getdiyini, onurğa iliyindən aşağı doğru necə yol aldığını və qərbə doğru davam etdiyini göstərir. O irəlilədikcə şüalarını Quzey və Güneyə doğru yönəldir. Bu enerjinin hərəkətini qərb koordinatları isə Meksikadakı Orazibo dağıdır.

"RAMAYANA" – BİRLİYİN YOLU

Dr. Pande bizə güclü bir enerjinin dünya ətrafında şərqdən qərbə, gündüz və gecə, min illər boyu əbədiyyən hərəkət etdiyini göstərir. Bu enerji həm daxili, həm də kosmosda minlərlə kilometr yayıla bilir. Şərqdən qərbə, yuxarıdan aşağıya doğru dönüb dolaşır. Əgər insanlar yatarkən və ya yataqda uzanan zaman özlərini onunla istiqamətləndirə bilsələr, o, yer üzündə Təbiət qanunlarına itaət edən mümkün qədər çox insanı, Tanrı, ya da Təbiətin məqsədyönlü rahatlığı və uyğunluğu içində birləşdirəcək. Nə qədər çox insan bu Təbii qanunla (tao) yaşayıb

ona itaət etsə, o qədər çox rahatlıq içində qalacaqlar. Özlərini həyatın qaynağına uyğun şəkildə sistemləşdirəcəklər. Nəticədə isə daha az müharibə, daha az zorakılıq, daha az aclıq və əzab, daha az bədbəxtlik olacaq. Bəs əgər bütün insanlar yatan zaman özlərini düzgün istiqamətə yönəltsələr? O zaman dünya cənnətə dönər.

Bir çox insanın mobil telefonunu götürüb, dünyanın digər tərəfindəki dostlarını, qohumlarını axtarmadığı üçün qınayırım. Əvəzində həmin adamlar günəşin həyat enerjisinin 24 saat dünyanı süpürdüyünü və öz qaydasınca insanlıqla əlaqə qurduğu fikrini ələ salırlar. Tanrının da özləri ilə eyni cür və daha üstün, güclü səviyyədə əlaqə qura bilməyəcəyini düşünəcək qədər təkəbbürlüdürlər.

Şəkil 3. Sivilizasiya hər zaman günəşi və ticarət rüzgarlarını təqib etmişdir. Harada kök salırsa, orada quzey və güney qollara ayrılmışdır. Eynilə günəş şüalarının etdiyi kimi.

Onlar ilahi enerji gerçəyini qavraya bilməzlər, çünki onlara sözlərlə müraciət edilmir. Dr. Pande dünya sivilizasiyasını şərqdən qərbə yayan enerjinin məhz bu olduğunu deyir. Görəsən, bunu anadangəlmə boşboğaz birinin sayıqlamaları, yoxsa ciddi tövsiyə kimi qəbul etməliyəyk?

Dr. Pandenin də qeyd etdiyi kimi, Günəşin şüaları ən çox, sanskritcə adları Uttarayana və Dakşinayana olan quzey və güneydəki xərcəng və oğlaq tropikəri ilə əlaqədədir.

Meksika və Qvatemalanın xəritədə qara ilə göstərildiyinə diqqət edin. Bu, Pandenin, Çandra (Ay), ya da Meksikadakı Orizaba dağı adlandırdığı məhfumdur. Bura türk və hindli naqaların (ilanlar) Amerika materiklərinə ilk dəfə sivilizasiya gətirdiyi yerdir. Bəzi skeptik və tənqidçilər sivilizasiyanın şərqdən qərbə getməsinin təsadüf olduğunu deyirlər. Amma bu, təsadüf deyil. Sadəcə, başqa cür ola da bilməzdi.

Bu kitabda, kilsə məktəbində və ya boğazdanyuxarı "Halleluya"larla müşahidə olunan "Müqəddəs kitab" haqqındakı vəzlərdə nadir hallarda rastlaşdığımız bəzi fantastik iddialar irəli sürürəm. Bəzi insanlar ən uyğun ticarət rüzgarlarının olduğu səmtləri göstərir. Sivilizasiyanın yayılmasının günəş enerjisinin şərqdən qərbə getməsi ilə heç bir bağlılığı yoxdur," – deyə bilərlər. Buna görə də, qədim "Ramayana" – "Birlik yolu" nəzəriyyəsini başqa şəkildə izah edəcəyəm. Aşağıdakı xəritəyə baxın.

Şəkil 4. Günəş enerjisinin ən çox toplandığı yerlər Qərbi Tibetdəki Meru dağında, Meksika Veracruzdağı Orizaba dağına doğru gedən, simvolik olaraq hər iki ucunda başı olan bir ilan kimi göstərilmişdir.

Hindu müəllimlərin "Ramayana" və bu kimi müqəddəs kitablar üçün deyilən "lazımsız", "mifik, metafizik məzmunlu" iddialarını şagirdləri üçün hansı üsulla inkar etdiklərini artıq qeyd etmişəm. Belə ki onlar dünya xəritəsini götürüb, onu 0° uzunluq dairəsində qatlayırlar. Sonra isə iynəni İndus və ya Sarasvati çayının hövzəsinə batırırlar. İynə oyuğu qərb yarımkürəsində - Karib bölgəsinin bugünkü Antillər və ya Vest Indies adlanan yerində üzə çıxır.

Yuxarıdakı xəritədə dünyanın iki hissəsi arasındakı solar və həyat enerjisinin əbədi axımını ilan enerjisi ilə təmsil edərək, dalğalı xətt kimi çəkdim. Xəttin hər iki tərəfindəki ox naqa və ya ilanın başını təmsil edir. Asteklər və mayyalılar da bu enerjini eyni cür təsvir ediblər. (16-cı bölmədə Quetzalcoatlin şəkillərinə baxın). Qərbi Tibetdəki Kailasa (Meru) 81° 97' şərq uzunluq dairəsində, Orizaba (Citlaltapac) isə 97° 26' qərb uzunluq dairəsindədir. Meru və Cidaltapac-in tam dəqiqliklə eyni xətt üzərində

olmamalarına baxmayaraq, bunu ört-basdır edəcək qədər yaxındırlar. Lakin bu fakt da kifayət deyil. Daha artıq dəlil lazımdır.

"Ramayana" da deyilir ki, naqa olan Kubera (həqiqət-də isə bizim Heber və ya Phaleg) rakşasaların (düzənlik hunları) və pisakaların (dağ hunları) çox barbar və vəhşi olan bəzi qövmlərini Lankaya (Seylon) sürgün etmişdir. Tropik Lankada həyat və xoşbəxtlik üçün yetərli qədər ideal şərait olmasına baxmayaraq, bu qövmlər özlərini burada, heç də Şimali Hindistan və Orta Asiyadakından yaxşı aparmadılar. Kubera və Yukatana adını verən ardıcilları Yakhalar və Yakhular isə onları Patalaya (Mərkəzi Amerika), indiki Verakruz və Belizenin cənub sahillərinə gətirdi. Meksikanın Quintana Roo əyaləti yaxınlığında, Belizedə "Chetumal" adlı etibarlı bir liman var. Meru dağının hindu təmsilçisi şimal, cənub, şərq və qərb olmaqla, dörd coğrafi cəhəti təmsil edən, dörd ləçəyi olan çiçək kimi görünür. Çiçəyin mərkəzi Meru dağıdır. Bu, yer kürəsinin ilk xəritəsidir. Sol ləçək qərbdə, Çetumala və ya Ketumala adı verilən, eyni zamanda qədim liman olduğu ehtimal edilən sahil bölgəsini işarə edir. Xəritədə Mərkəzi Amerika Çetumalina baxın. Kubera rakşasaları və pisakaları Hindistana qayıtmasının, böyük ehtimalla, rəqiblərinin Mərkəzi Amerikaya getməsinin qarşısını almaq üçün sarayını Verakruz sahillərində, "Böyük antillər" və ya "Vest Indies" adlanan geniş adada bina etmişdi. Bu adaya Trikuta deyirdilər. Ada və ətraf ərazilərə sanskritcə Anta (xarici sərhəd) + Pa (qorumaq, qoruyan) + Deza (torpaq) sözlərinin birləşməsindən yaranan *Antipodes* deyilirdi.

Hind mifologiyasına görə, Lanka, demək olar ki, bütün dünyanı əhatə edən nəhəng bir ölkə idi. E.ə 2000-ci il

lər ərəfəsində İbrahim və Sara Yaxın Şərqi mühacirət etdikləri vaxt Lankanın təxminən hər tərəfi su altında qalmışdı. Amerika materiklərindən Trikutada isə bu subasmanın nəticəsində gözlə görünə bilən yeganə hissə Antil adalarıdır. Bir gün arxeoloqlar Meksika körfəzi və Karib dənizinin dərinliklərindən çoxlu qalıqlar tapacaq (baxın – “The Last Atlantis Book”⁷¹ adlı kitabım).

Amerika hinduları Şimali Amerikaya Quivira (Khyberiya) adının verildiyini ispanlara söyləmişdilər. Cənubi Amerikanın yuxarı qərb sahili üçün “Hindistanın mülkü” mənasını verən “Sinnar” ifadəsi işlədilir. Hindulara, ispanlara Sinnarda yaşayan insanlara “sinu” deyildiyini söyləmişdilər. Bu gün də həmin bölgədə *Sinu*, *Zeno* və *Zenyo* adlı qəbilələr vardır. Onlar çimular, inkalar və digər yüksək inkişaf etmiş qəbilələrdir. Ptolomeyin dünya xəritəsindən götürülmüş bəzi hissələrdə indiki Sakit okeanın adı *Occanus Indicus* və *Mar Sinarum* kimi qeyd olunmuşdur. Ptolomeyin xəritəsində peruluların Chan-Chandakı qalıqlarına Kattiqara deyilir. Bu ifadə sanskritcə “finikiyalıların bəndi” mənasını verən *Khatti-Gatta* sözündən törəmişdir.

Meru dağı və Cidaltapec arasındakı günəş enerjisinin gözəgörünməz axınının hərəkət edərək “Birliyin Ramayana Yolu”nu yaratdığına dair əlimdəki dəlilləri möhkəmlətmək üçün xeyli sübutum var. Lakin indiyə qədər qeyd etdiklərimin kifayət qədər inandırıcı olduğunu hiss edirəm.

Kailasanın dünyanın ən müqəddəs dağı olmasına baxmayaraq, o, Qərbi Tibetin soyuq və qonaqpərvərlikdən uzaq bir bölgəsində yerləşir. Buna görə də onu çox az

adam ziyarət edə bilər. Digər tərəfdən isə bir çox turisti özünə cəlb edən Olmek və Mayya qalıqları ilə əhatə olunmuş Citlaltepek (Orizaba) tropik ərazidə yerləşir. Nəhayət, hindulilər və buddistlər Citlaltepekin mifik Çandra (Ay dağı) olduğunu kəşf etdikləri vaxt, Meksikanın bu qisminin bütün dünyanın ziyarət edəcəyi ən məşhur yerlərdən biri olacağını görürəm. Çünki bu ərazidə günəş enerjisi çox güclü olduğu üçün sağlamlıq mərkəzləri də inşa edilə bilər. *Bel* və ya *Çaxnaşmanın (Təlatüm)* həqiqətləri sadəcə sözlərlə ifadə etməyi mümkün sayan axmaqların tanrısı olduğunu qəbul etdiyimiz zaman indiyə qədər dediklərimin bir mənası olacaq. Həqiqətlər təkcə günəş enerjisinin arxetiplərində və simvollarında gizlidir. Bu enerjinin insan övladının ona verdiyi adlardan ibarət deyil, dünyanın həqiqi tanrısı olduğunu anladığımız vaxt müharibələri və anlaşılmazlıqları ən zərərsiz səviyyəyə endirə bilərik.

Dr. Pande başının təpə hissəsi Meru dağı ilə göstərilən, üzü şərqə uzanan adam çəkərək nəyi demək istəyir? O, Tanrıdan aldığı və bizim arxetip adlandırdığımız mifoloji dilli şəkli insan dilinə “tərcümə” etmişdir.

Bu ana qədər “İnsanlığ üçün Tanrıdan gələn ismarıqları anlamağın dr. Pandenin sxemindəkindən başqa yolu varmı? Əgər bu tip “vəhy”lər almağa başlasam, Dəccal və ya cadugər damğası alaram” kimi suallarla məşğul olabilirsiniz.

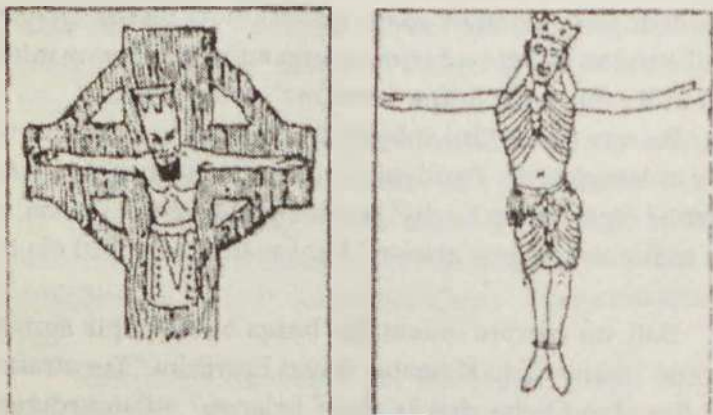
Bəli, bu enerjini anlamağın başqa bir arxetipik simvolu var. Dünyadakı Kainatın Həyat Enerjisini “Yer ətrafında Şərqdən Qərbə doğru əbədi fırlanan” adlandırdığı yada salın. İnsan həyatı bu enerjiyə bağlıdır. Eynilə İsanın çarmıxa mismarlandığı kimi, insan da bu enerjiyə mis-

⁷¹ “Sonuncu Atlantida Kitabı”.

marlanmışdır. Həmin enerji bütün dinlərə mənsub insanlar üçün eynidir, lakin adları fərqlidir. Bunu unutmayın: Tanrı təkə "oyunlar"ı verir, adları isə insanlar müəyyənləşdirirlər. Əgər bu həqiqəti qəbul edə bilsəniz, deməli sonra görəcəklərinizi də qəbul etməyə qadirsiniz.

O, zamanın başlanğıcından bəri, dünyadakı hər din-də və məlum olan bütün uluslarda insanların həqiqəti görə bilmələri üçün bu nümunəni təqdim etmişdir. Türk kriptaya Arian, Nefilimdən dünyaya ilk dəfə ayaq basdıqları və burada çoxalmağa başladıklarında onu miras aldıq. Aşağıda Tanrı Krişnaya inanan hindli ardıcılığın tez-tez özləri ilə gəzdirdikləri bir heykəl yer alır:

Soldakı adamın arian və ya kelt xaçına mismarlandığına diqqət etmisinizmi? Bəs bu fiqurların Hz. İsa doğulmazdan min il əvvələ aid olduğunu da bilirdinizmi? Məşhur amerikalı ateist Kersey Graves özünün "The world's sixteen crucified saviors"⁷² kitabında on altı xilaskar haqqında detallı müzakirələr aparır. Çoxunu sıralayıb. Mən bir

Şəkil 5. Hindu tanrısı Krişna

⁷² "Dünyanın on altı xilaskarına verilən əziyyət".

çox səbəblərə görə onları sıralamayacağam. Əvvəl də qeyd etdiyim kimi, müzakirə apara bilsinlər deyə, maraqlanan oxuculara və savadlı ateistlərə Gravesin kitabını oxumağı tövsiyə edirəm. Bunun xüsusi əhəmiyyəti var. Çünki biz insanlar nə vaxtsa bütün potensialımızı işlədə biləcək nöqtəyə gəlib çatsaq, Sanatana Dharmanist (hindu) və Buddist izahlarına əsasən dərinədən düşünərək, "ateizm" termininə yeni məna verməli olacağıq.

İndi isə mən bu sualları ateist, skeptik, "elmi" və fundamentalist oxucularıma ünvanlayıram: ortaliqda gəzən bir çox insan digərlərini "xristian əleyhdarı" adlandırırlar. Bu dünyada həqiqi xristian əleyhdarları kimlərdir? İsa Məsihin dünyaya bircə dəfə gəldiyini və bir də heç vaxt gəlməyəcəyini deyənlərmi? Bu sadəcə mövcud olmaq üçün var olan 24 min xristian məzhəbi deyilmi? Yoxsa fərqli adlarla olsa belə, Onun bütün digər insanlar və dinlər arasında bizimlə olduğunu zamanın başlanğıcından bəri deyənlərdir? Hinduların və Sanatana Dharmanistlərinin tapındığı bütün bütlər (idollar) və ya "təbii arxetipləri" unudun. Onların xristian qardaşlarımız olub-olmadıklarını bilmək üçün aşağıdakını nəzərə alın: Onlar "svastika" adlandırdıkları xaça tapınırlar. Təlimlərinin əsası isə müqəddəs təslisdir. Dualizmi yaşamaq üçün insanlığın aqlını tərbiyə edərək özünü əbədiyyətə hazırladığını bilirlər.

Elə isə, onlar bizim xristian qardaşlarımızdır, yoxsa yox? Xaç bütün dinlər üçündür, yoxsa yox? Onlar da Yehova şahidləri və ya Mormonlar kimi olmalıdırlarmı? Bütün bunlardan sonra, onların oğul və qızları məktəbdə və həyatda sizin və mənim övladlarımızdan daha bacarıqlı ola bilirlər. Qərar özünüz verin.

Şəkil 6. Muurenin "Hindu Panteonun"dan surətini çıxardığım bu lövhənin adı "Krişnanın boşluqda çarmıxa çəkilməsi"dir. Muurenin redaktorları bu rəssamı ilk dəfə çapdan çıxarmışdılar, çünki mübahisələrə yol açacağını düşünmüşdülər. Bu, Qodfrey Hagginsin "Apokolipsis"indən (Vol.II.1836) bir reproduksiyadır. Tanrı Krişnanın başının üzərindəki günəş şüalarına diqqət edin. Bu şəkil arxetipik ata Kristinin enerjisini Meru dağından aşağılara, dırnaq dəlikləri kimi gördüyünüz Meksika Veracruzdakı Citlaltepec, ya da Orizobaya daşıyan Şərq-Qərb Müqəddəs istiqamətləri göstərir. Qədim hindu müqəddəs kitablarına görə yaşam enerjisinin ən güclü axınları eynilə bir ilanun bədəni kimi Xərçəng və Oğlaq dairələri arasında dünyanın hər yerində durmadan dönür.

Bulqar kralı Kubera (Heber) və onun Yakşaları (Yak-huları, Paleg) onlardan özlərini sivilləşdirməyi və "Yuxarı dünyanın mühafizəçiləri" olaraq arxalarında qalan *Talandan* Şərq yarımkürəsini dəstəkləmələrini istəyərək Meksikaya və Mərkəzi Amerikaya məskunlar gətirmişdilər: Patala (Qərb yarımkürəsi, Buddanın Yeraltı ölkəsi) bu sə-

bədən Qərb yarımkürəsi, eyni zamanda Atala(n) kimi tanınır. Oxucuların bu fikri daha asanlıqla anlaya bilməsi üçün, Atlantida əfsanəsini müzakirə etmək istəyirəm. Lakin təcrübədən görürəm ki, bu cür müzakirələr qazananlardan çox, itirənlərin sayını artırır. Buna baxmayaraq, "Atlas" kəlməsinin mənasını izah etmək istəyirəm.

Türk və nahua dillərindən törəyən birləşmiş ifadədir. Qədim dövrdə insanlar qitələrin suda üzduyünü düşünürdülər. Su mənasında işlənən nahuaca kəlmə "atl", Türkcə isə "su" idi. Həm qədim türklər, həm də meksikalılar "suyun" dünyanı daşdığını hiss edən xalqlar idi. Bəbləklə də, iki sözü birləşdirdilər. "Su üstündə su" mənasını verən *Atlasu* sonradan yunan tanrısı Atlasa çevrildi. İzahlarım oxuculara Türkiyə, Hindistan və Mərkəzi Amerikanı bir-birinə bağlayan sağlam birlik haqqında ideya vermiş olmalıdır.

Müzakirələrim Roma Katolik Kilsəsi düşmənlərinin iddia etdiyi qədər "elmilikdən kənar" olmadığını sübut etməyim üçün imkan verdi. Əksinə, bunun tərsi doğrudur. Son bir neçə ildə gördük ki, Vatikan get-gedə Meksikanın önəmini vurğulayır. Romaya nifrət edən "rasionalistlər" özündən əmin halda guya kilsə get-gedə zəifləyir və yaşamaq üçün Meksikadan yapışırmış kimi bir mənzərə yaratmaq istəyirlər. Lakin kilsənin xilaskar ətəyindən tutmağa ehtiyacı yoxdur. Nefilim ilə birlikdə Beş Kriştaya qövmünün ora ayaq basdığından bəri mövcud olduğu kimi, min il və daha artıq yaşamaq onun taleyində var.

Katolisizm düşmənləri İsanın üstünə mismarlandığı katolik xaqını tənqid edərək, bundan həzz alırlar.

Bir çox insan bütün dini biliklərimizin türklərdən və hindulardan gəldiyi fikrini qəbul etmək istəmir. Hətta

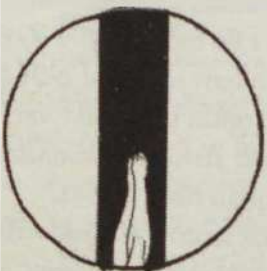
tanrılarımızın adı eyni olsa belə. Xaç təlimini xristian üsulumuzla tətbiq edənlər üçün daha anlaşıqlı etmək məqsədilə, avropalı xristianların asanlıqla başa düşdüyü ikonalar və arxetiplərdən istifadə etdim. Öz-özümə sual verdim: Əgər hindu olsaydım, bu vəziyyəti necə anlardım? Buna bir çarə tapdım, onun hər mənada uyğun olacağını bilirəm. Ümid edirəm ki, bu, fundamentalist din-darların mənim haqqımda "xristian düşməni" demələrinə rəvac verməz.

Əcdadlarımız Şimali Hindistana sürgün edildikləri vaxt, hər qövm özü ilə bir parça həqiqət daşıyırdı. Geri qalanlar da həmçinin özü ilə bir parça həqiqət daşıyırdı-

lar. Əgər biz bütün bu parçaları geri qazana bilsək (hopi hinduları tapmacanı həll etmək üçün beş parça lazım olduğunu iddia edir) daha yaxşı vəziyyətə gəlib çatacağıq. Ruhani və dualist həll "imansızları öldürmək", düşmənin burnunu qanatmaqdan zövq almaq və ya hamını bir-biri ilə öpüsməyə məcbur etməkdən ibarət deyil. Əgər "ruhani" deyiriksə, bu onun elmi olmaması demək deyil.

Yuxarıdakı şəkil 7 və şəkil 8-də İsanı xaç üzərində asılmış vəziyyətdə gös-

tərirəm. Bu vəziyyətdə ikən kürəyi "dünya yumurtası" adlı yerə sərilməmiş haldadır. Dünya yumurtasına dolanan ilan da onurğa sütununu təmsil edir. Bu vəziyyətdə həyat enerjisinin əbədi dönr hərəkətini şaquli şüaya (ışığa) bağlanmış insan kimi göstərirəm və qolları da (ışıq şüaları) eynilə İsanın açılan qollarının quzey və güney qütblərinə sancılması kimi, quzey və güneyə tərəf üfüqi formada uzanıb.

İsanın şərq yarımkürəsinə və ya Yuxarı dünyaya yerləşdirilən başı bütün insanlığın, həm də bütün bilik və mövcudatın qaynağı olan Meru dağına təmsil edir. Şaquli şüa onurğa iliyini və dayanmadan onun içindən keçən kainat enerjisinin axınına göstərir.

Dünya yumurtasının ardında – İsanın digər tərəfdə olan başının təxminən əksi istiqamətində – ayaqlarını görürük. Elə isə İsanın ayaqları simvolik olaraq Meksikanın harasına sancılmalıdır? Və ayaqlarının simvolik olaraq oraya sancılacağını hardan bilirəm? Bu dəfə də Tanrının dili köməyimə çatır. Dr. Pandenin Günəş-Ay mənasını verən Ramaçandra ifadəsi haqqında nə dediyini xatırlayaq. Orizaba dağı bir vaxtlar qədim Meksikanın ən müqəddəs yerlərindən biri idi. Tanrı Ketzalkatlın atası orda basdırılmışdı. Qədim dünya mifologiyasına bələd olan insan asanlıqla Ketzalkatlı hindu Dyaus Nahuşa (Dionis), Tanrı Vişnu və Krişna ilə uzlaşdıra bilər. Çünki onların üçü də eyni ruhani varlıqlardır. Hindu mifləri Dyaus Nahuşanın Naqaya çevrildiyindən bəhs edir. Naqaların anası Kadru oğullarını hara göndərmişdi? Meksikaya deyilmi?

"The passion of Christ"⁷³ ("İsanın iztirabı") filmi izləmişinizmi? Müridləri ilə Getsemani bağçasında olan İsa

ayağının altındakı ilanı əzir. "Müqəddəs kitab" da bununla bağlı nə isə oxuduğumu xatırlamıram. Bəs nə üçün prodüsserlər onu bu cür təqdim ediblər? Çünki buddist, türk və hindu tamaşaçıların bunu başa düşəcəyinə, bu güclü ismarıcı onlara göndərərək buddist, türk və hinduların həmin filmi izləmək üçün növbəyə duracağına əmin idilər. Dediklərimi qəbul etməyə bilərsiniz, lakin ilan Cənub-Şərqi Meksikada yaşayan naqaları təmsil edir.

Hələ müasir meksikalılar İsanın simvolik mənada Veracruzdakı Orizaba dağına, Şimali Amerikadakı üçüncü böyük dağa mismarlandığını bilmirlər. Onunla yanaşı, Ağrı dağı, Meru dağı, Şri-Lankadakı Adəm təpəsi dünyanın ən müqəddəs dağ zirvələridir. Asteklər və nahuaca danışan xalqlar Orizaba dağına "Ulduzların dağı" mənasını verən *Citlaltepec* deyiblər. Bu da dr. Pandenin irəli sürdüyü Rama (günəş) və Çandra (Ay) arasındakı bağlantı nəzəriyyəsi ilə uyğunlaşır.

Tolteklər və asteklər haqqında danışarkən Qvadalupe Bakirəsinin eyni zamanda şumerlərin qədim ilahəsi İnan-na olduğunu demişdim. Şumerlər türk idi. Qvadalupe bakirəsi də astek Ana İlahə ilə eyni rəngli cübbə geyinirdi.

Sizin kimi mənim də İsa Məsihin fiziki varlığının xərcəng və oğlaq tropikəri arasındakı dünyanın mərkəzini çevrələyəcəyini düşünəcək qədər çılğın olmadığımı nəzərə alın.

Bu, Sanatana-dharmanist olduğu deyilən arxetipi xəyalımızda canlandırmaq üçün başqa yoldur. Onurğanızla bağlı olan fiziki beyni düşünün. Sonra isə damar və sinirlərin bədəninizdən kənarlara doğru uzandığını təsəvvür edin. Bu damar və sinirlər şimal və cənuba yayılan "günəş şüaları"dır. İndi isə dindar olduğunuzu zənn edin.

Minnətdarlıq edərək, "Tanrım, günəşdən mənə həyatı təcrübə etməyimi mümkün qılan həyat enerjisi verdiyin üçün şükür olsun!" – deyə dua edirsiniz.

Torpağa, günəşə, aya, ulduzlara, çöllərə, dağlara, mövcud olan digər nemətlərə və Tanrının yaratdıqlarına hörmətlə ibadət etməkdə "paqanist", "xristianlıq əleyhinə" olan nə var? Yaradılış hamımızın Atası və Anası deyilmi? Gerçək ana və atamızı şərəfləndirə bilmərikmi? Əgər ana və atamızı dünyadakı problemlərdən, zərərlərdən qoruya bilmiriksə, gələcəkdə dağıdıcı bir tufana və ya qazandıqlarımızı məhv edəcək və bizi ibtidailiyə geri qaytaracaq hansısa başqa bir fəlakətə görə təkcə özümüzü günahlandırmalıyıq. Hər zaman üçün ata və anamızı – həm ötəri, həm də əbədi olaraq şərəfləndirin.

Əgər qeyd etdiklərim İsanın ayaqlarının fiziki yox, simvolik olaraq Orizabaya mismarlandığı məsələsini anlamağa kifayət etmirsə, bu bölümə və meksikalılar üçün nəzərdə tutulan xüsusi ismarıcımda bu haqda daha çox şey olacaq.

Sanskrit dilində Orizaba dağının qarşılığı, meksikalıların Orizaba və ya Cidaltepec üçün istifadə etdiyi Kumeru və ya Meru olur. "Amerika" kəlməsi bu addan törəmədir.

Təbii ki, mən taxta xaç üzərində çarmıxa çəkilən İsa haqqında danışmıram.

Dünyanın gecə-gündüz ətrafında hərəkət etdiyi saf günəş enerjisi haqqında danışım: *Guhadhamaala* haqqında. Tədqiqatçılardan ən şübhəçisi belə qəbul edir ki, bütün həyat günəşdən yayılır. Işıq yoxdursa, həyat da yoxdur.

Şaquli tir özlüyündə ilanı, günəş enerjisini və ya dünyaya yumurtasına dolanan Əzəli atamızı simvolizə edir. Gecələr bədənimizi düzgün yönəltmək, günəş enerjisi gecələr belə beyin və onurğa sütunu vasitəsilə ruhumuza enerji yığar. Onurğa sütunundakı disklərə sanskritcə “çakralar” deyilir. Əvvəlki bölümlərdə göstəriləni kimi özümüzü Taoya əsasən yönləndirdiyimiz zaman ruhlarımız dərəcə-dərəcə Yaqubun nərdivanına dırmanmaq üçün yetərli qədər ilahi güc toplayacaq. Geri dönüş dırmanışında isə Tanrının istədiyi kimi təkamül etməyimizə kömək edəcək yeni qavrayışlar və ilahi güc əldə edəcəyik.

Gözəgörünməz “Göbək Bağı” fikri gülünc və batil inandırımı?

Meru dağı, Hamrin ağacı və bunlara bənzər hansısa başqa simvollar da təbii arxetiplərdir. Göbək bağı torpağın içindən aşağıya doğru, Yerin mərkəzinə qədər gedir. Yerin mərkəzi (nüvəsi) çox yuxarı temperaturda ərimiş kütlə olaraq ayrıca bir günəş kimidir. Bu mərkəz yerin qəlbidir, eynilə İsanın yanan qan qırmızı, Müqəddəs qəlbi kimi. Sizin qəlbiniz də yerin və qalaktikanın qəlbi olan günəşin mikroskopik versiyasıdır. Ümumiyyətlə, qəlbi olan hər şey canlıdır. Gözəgörünməz göbək bağı (Qvatemala) İsa, Surya, Krişna, İndra, Aqni (od tanrısı), Vişnu və Ramanın ayaqlarının simvolik mənada mismarlandığı Orizaba dağına (Citlaltepəl) – Yeraltı dünyanın göbəyinə çatanadək yerin göbəyinin içindən keçir.

Yerin qəlbinin “qolları” və ya “oynaqları” (kirişlər – sümük başlığı) eyni zamanda xaç ilə də simvolizə edildiyi kimi quzeydən güneyə yayılır. Yerin ərimiş göbəyindən

(nüvəsindən) çıxıb dörd tərəfdən yer səthinə çıxan xaç təsəvvür edin. Dünyanın səthindən ardıcıl çıxan solar güc eyni zamanda yerin ərimiş göbəyini nəhəng enerji çarxının tən bölməni halına gətirərək, onun iç tərəfindən və çevrəsindən də çıxır. Bu enerji çox vaxt yerin göbəyindən çıxan enerji girdabı və ya spirali kimi təsvir edilir.

Əgər Torpaq ana “İsanın yanan qəlbi” nə sahibdirsə, deməli, o da bizim kimi yaşayan varlıqdır. Torpaq anamızla necə rəftar etməliyik? Onu dağıtmamaq, zərər verməmək lazım deyilmi? Hər parçası üçün mübarizə aparmamalıyıq mı? Bir gün bizdən qisas almayacağından əminikmi? Bəlkə bunlar “batil inanc”lardır?

Söylədiklərimizi inkar edənlərə ismaric

İndiyədək Tanrının arxetipik dili haqqında heç nə bilməyən və bu cür şeyləri “şeytan əməli” hesab edən bir çox oxucu yaqın ki, arxetiplərin Tanrının dili olduğunu bilən bizləri boğazlayıb “mitraizm, apolloizm, krişnayizm və çarixə çəkilməmiş onlarla günəş tanrısının dayağı olan bu cür fəlsəfəni öyrətməyə necə cürət edirsən. Sizin kimi yolunu azmışların hamısı Anti-xristdir”, – deyirlər.

“Müqəddəs kitab” isə bizə xristian düşmənlərini necə ayırd edəcəyimizi tam açıqlayıb:

“Atanı və Oğulu inkar edən kəs Məsih müxalifidir... İsanı qəbul etməyən ruhi İlahidən deyildir”. (“Yuhanna” 1:2:22 və 4:3)

Mənim hansısa formada “xristian düşməni” olduğumu düşünənlərə cavabım budur:

“Bu kitabda Ata və Oğulu inkar, ya da təsdiq etdiyimin şahidi olmusunuzmu? İsanı qəbul etdirmək və ya onu qabartmaqla məşğul oldummu? Bütün işim İsanın xristian olduğu qədər yəhudi, buddist və hinduist ola biləcəyini də bəyan etmək idi. Ətrafınıza baxın. Müasir dünyanın müharibələr, göz yaşı, faciə içində necə çırpındığını görün. Dini bölgəçilik, cahillik, dikbaşlıq edərək, Yerin Günəş sistemində yox olmasına vicdanınız razı olarmı? Əgər elədirsə, o zaman özünü Anti-xrist kimi baxın, adının nə olmasından asılı olmayaraq bütün günəş tanrılarının İsa olmasını təkid edənlərə yox. Dünyadakı problemlərə əlac kimi kainat ruhaniyyətini və ya dualist həlli seçməkdə pis nə var? Bu, işə yarayacaq tək üsuldür. Mitra, Kukulkan, Surya, Rama, Şiva, Vişnu və s. kimi adların sizi həqiqətlərə qarşı kor etməsinə imkan verməyin. Xərçəng və oğlaq tropikəri arasında çoxalan bu enerji Kristis arxetipi – bizim hz. İsamızdan başqası deyil. “Əgər dediklərin həqiqətdirsə, insanlığın keçmişdə yaşadığı dəhşətli həyat təzi niyə hələ də qalmaqdadır?” – deyə sual verə bilərsiniz.

Bundan daha asan başqa sual ola bilməz. Sizə söylədiklərimin qədim insanlıq üçün heç bir faydası yoxdur, çünki o vaxt hər şey indi olduğundan daha asi və ipəyətmez idi. Böyük tufan və Meru dağından dünyaya yayılmaları, insanların Tanrını daha çox sevmələrinə bu günümüzdə olduğu kimi inandıra bilməmişdi. O vaxtlar nadir hallarda “qaydalara tabe olurdular”. Tövsiyə etdiyim və Tanrının da zəmanət etdiyi çözümlər, insan özünü Tanrının iradəsinə təslim edərsə, işə yarayar.

Pañçala Kristayaların qədim meksikalılara türk tanrısı Tenqrinin dinini gətirdiyinə şübhə yoxdur. Murad Adci

qeyd edir ki, türklərin Dünya ağacı simvolik mənada, İlanların ölkəsinə qədər – diblərə uzanır. İlanların, yaxud naqaların ölkəsi Meksikadır. Hindu müqəddəs kitabları bunu xüsusilə vurğulayır. Amerika hinduları ispanlara öyrətmişdilər ki, bütünlüklə Şimali Amerikaya Quivira (Kheever, Khyber, Heber və s.) deyilir. (Mənbə: *El Origen de Los Indios*, Peder Gregorio Garcia). Ulusların dünyaya yayılmasının Heber və onun oğlu Phalegin dövründə baş verdiyini unutmamalıyıq. Müqəddəs kitab bizə yalan deməz.

İndiyədək Meru dağına aid mifologiyadan bəhs etdim. Bəs bu bizi narahat edən bir çox problemin ruhi və dualist çözümlərini haqqında nə vəd edir?

Qeyd etdiyim kimi, bu gözəgörünməz dərəcə, varlıq və güclü enerjilər dünyanın ətrafında Şərqdən Qərbə dayanmadan hərəkət edirlər. Bu dərəcə, varlıq və enerjilər bəlkə də günəşə çata biləcək qədər minlərlə mil yuxarıdadır. Eynilə suyun ələkdən axıb getməsi kimi onlar da insan bədəni və ruhunun içindən keçib gedirlər. İş günü müddətində bu enerjilərin ətrafında hərəkət edirik, lakin onların ən böyük faydasını gecə alırıq. Bu dərəcə, varlıq və enerjilərin içimizdə olmalarına baxmayaraq, yəndəmsiz olduqlarını da deməliyəm.

Kitablarımı oxuyanlar, gurulara və siyasi aktivistlərə qarşı, ən az dinini dəyişdirməyə çalışanlar qədər küskün olduğumu bilirlər. Hər iki qrup da bilməli olduqlarını bilirlər. Dediyim kimi, bir zamanlar sırf Belin (Finikiyanın yeraltı tanrısı) əcinnəsini ortaya çıxaracaq qədər dəlilləri anlama bildiklərini düşünürdüm. Beləliklə də İsa haqqında bildiklərimi həqiqətən savadlı bir hindunun başa düşəcəyi formada söyləməyə qərar vermişdim.

Xaçə mismarlanan İsa hər şeyi izah edir. Kafir və müqəddəsə hörmət etməyən biri olmadığımı anlayan hansısa xristian əminəm ki, eyni zamanda elmi üsullarla ölçülməsi mümkün olan enerji haqqında danışdığımı da anlar.

Araşdırmadan da bilirəm ki, bu kitabı oxuyan bir çox şəxs təyyarəylə, gəmiylə, avtobusla, qatarla və avtomobillə olduğu kimi eynilə bu məkan içərisində də rahatlıqla səyahət edə biləcək (bilokasiya və s.). Bu baş verdikdə yol göstərən işıq rolunda "Davud ulduzu" və ya svastika kimi hansısa simvola ehtiyac duya bilərlər. Hitlerin əməllərinə görə svastikaya qarşı soyuq yanaşmamalıyıq. "Davud ulduzu" və svastikanın yanlış məqsədlər üçün istifadəsi hər zaman "pis adamlar"ı məhv edəcək. Buna zəmanət verirəm.

Nə üçün insanlar başları Şərqi, ayaqları Qərbi tərəfə yatmalıdırlar?

Dünyada sülhün mümkün olması üçün müqəddəs coğrafi cəhətlərin vacib olduğunu qəbul etməyimə baxmayaraq, bir həqiqəti vurğulamalıyam. İnsanlar bir-birindən fərqlidirlər. Daha dəqiq, eqolar hərəməzə ayrı cür təsir etdiyi üçün, həyatı eyni cür görməyimiz mümkündür. İsanın da dediyi kimi, "Hər zaman müharibə və müharibə söz-söhbətləri olacaqdır". Lakin Təbiət bizi əmin edir ki, əgər hamımız düzgün istiqamətdə yatsaq, müharibələri minimumda saxlaya bilərik. Bu üsulla, Həyat günəş enerjisi insanları beş irq ilə sinxronizasiya və hormonizasiya edərək insanların bədəninə eyni miqdarda daxil olar və beləliklə də mübahisə etmək istəyi ən az

həddə düşər. Zaman daxilində insanlar bədəninə müqəddəs istiqamətlərə yönəldərək yatsalar, insanlıq öz-özünü yenidən yaradacaq və həyatda hər şeyin daha yaxşısını edəcək. Bütün həbsxana, xəstəxana, hərbi və mülki yataqlar Şərqi və Qərbi görməlidir. Bu eyni zamanda kilsə və məbədlərə də aiddir. Yenə deyirəm, başınız Şərqi, ayaqlarınız isə Qərbi göstərməlidir. Unutmayın, İsanın başı fiziki olaraq deyil, simvolik mənada Meru dağına təmsil edir. Ayaqları da fiziki yox, simvolik olaraq Orizaba dağına mismarlanmışdır. Əlləri donmuş və ya şimal və cənub qütblərinə "mismarlanmışdır". Mən inanılmaz dərəcədə güclü enerjiden bəhs edirəm.

İnsanlar arasında sağlamlıq, rifah və xoşbəxtlik olması üçün Orta Asiya və Hindistanı Meksika ilə əlaqələndirən ruhi və energetik göbək bağı nə üçün əhəmiyyət daşıyır?

Şərqi və Qərbi naqaları haqqında olan hekayə bir hekayədən daha artıqdır. Doğruların simvolik gerçəkliyidir. Naqalar Orta Asiya və Hindistanı Meksika ilə əlaqələndirən ruhi və energetik göbək bağını təmsil edir. Bu "göbək bağı", yaxud xərcəng və oğlaq tropikləri arasındakı boşluq İsanın xaçının şaquli dirəyi solar və həyat enerjisinin ən güclü elementlərini özündə ehtiva edir. Beləliklə, bütün istiqamətlərə ən güclü şüaları ötürür. Əgər Orta Asiya, Hindistan və Meksikanın sakinləri ruhi, fiziki və bütün mənalarda birləşsələr, "şüalar"ı şimal və cənubu yenidən yaradacaq. Buna görə də bütün insanlıq Orta Asiyalıları, hindliləri və meksikalıları ortaq hərəkət etmək üçün cəsarətləndirməlidirlər.

Bundan əvvəl yazdıklarım mistik ehtimallar deyil, simvolik reallıqdır

Bu kitabı yazmamışdan əvvəl diqqətlə bir çox araşdırma apardım. Türk respublikalarında da insanlar get-gedə rahatlıqlarını itirirlər. Qədim dinləri olan Tenqri və onun yeganə oğlu Keder/Keser haqqında hər gün daha çox düşünürlər. Vaxtilə meksikalıların (əslində isə bütün orta amerikalıların), türklərin və hindu sanatnistlərin⁷⁴ genetik, mifoloji və tarixi əlaqələrini bərpa etsələr, dünyada sürətli dəyişikliklər olacağını anlayırlar. Bu insanlar özlərini müqəddəs istiqamətə yönəltməsələr belə, xaç düşməni olan dinlər zəifləyib çökəcək. Çünki Xaçı və müqəddəs təslisi inkar edən din süquta məhkumdur. Əgər mesajım türklərə və meksikalılara gedib çatsa, xaç düşməni olan dinlər bu kitabı oxuyanların ömrü sona çatmamış yox olub gedəcək. Eyni zamanda milyonlarla mərkəzi amerikalının ABŞ-a mühacirət etmə problemi də aradan qalxacaq.

Avropalı xristian ateistlər, Sanatana Dharma (hindli) və buddist ateistlər arasında nə fərq var?

Xaçın üzərində asılı qalan İsa və Krişnanın təbii arxetiplərini nümunə kimi göstərəcəyəm. Həyat və günəş enerjisinin əbədiyyən dünya ətrafında – xərçəng və oğlaq tropikləri arasında fırlandığını bilmək üçün hindli və

⁷⁴ Sanatana – hərfi mənası “həqiqəti söylə, həqiqəti söylə, çünki o daha yaxşıdır. İdarə etmək, təsir göstərmək üçün yox. Yalan danışmamaq üçün”. Termin olaraq isə hinduizmin qədim ənənələrini inkar edən reformist sosial-dini sistemlərə qarşı qoyulmuşdur.

buddist ateistlərin təbii və ya başqa cür arxetiplərə ehtiyacı yoxdur. Onlar enerjinin mövcud olduğunu bilirlər, lakin onu arxetip kimi görmür və ya görə bilmirlər. Ancaq görüb hiss etmədikləri bu enerjiyə ibadət edirlər. Yəni avropalı xristian kriteriyasına görə, onlar ateist deyil, sanatana dharmanistdirlər. Digər tərəfdən, avropalı xristian ateist Yer kürəsini, xərçəng və oğlaq tropikləri arasında aramsız və əzəmətli ölçüdə hərəkət edən hansısa ilahi, sollar və ya başqa cür bir enerji olmamasını təkid edir. Buna görə də avropalı xristian ateist elm adamları onu tapmaq üçün özlərini yormurlar. Əgər bu mövzuda sanatanaist və buddist fikirləri ciddi qəbul etsələr, avropalı fundamentalist xristian qardaşları onları ibliscə “xristian düşməni” olmaqda ittiham edəcəklər. Bəs mən bu problemlərin haarasındayam? Bu enerjilərin dünyada mövcud olduğuna əminəm. Lakin səmimi etiraf etməliyəm ki, o enerjiləri xaç üstündə asılı duran adam və ya Dünya yumurtasına dolanan ilan kimi canlandırma bilmirəm. Dəqiq olan odur ki, mən avropalı xristian ateist deyiləm.

“Aryuveda” nədir?

“Arianların həqiqəti” mənasına gələn “Aryuveda” bəlkə də müalicə sənəti haqqında dünyadakı ən qədim kitabdır. Çinin “Nei-Ching” kitabı və Tao elmindən də qədimlərə aiddir. Arian kurular Nuhdan əvvəlki vaxtlarda Hindistana gələndə Hiperboriyada istifadə etdikləri müalicə metodlarını özündə birləşdirən “Aryuveda”-ni də özləri ilə gətirmişdilər. “Aryuveda”da bədəni, zehni və ruhu üçün gerçək sağlamlıq istəyən hamının (özünü həqiqi mənada müalicə etmək istəyirsə) mənim izah etdiyim şərq-

qərib üsuluna uyğunlaşması tələb edilir. Hansısa mənada sağalmağın başlanğıc nöqtəsi yer təyin etməkdir.

Hind təbabətinin ən məşhur tədqiqatçısı olan dr. Asoke K. Bagchi *"Concept of neurophysiology in Ancient India"*⁷⁵ adlı tədqiqat işində Ramayana-Birlik yolu haqqında aşağıdakıları qeyd etmişdir:

"Tibb tarixçilərinə görə Arian sivilizasiyası ilkin əhəmiyyətə sahibdir. Həmin elmi araşdırmalardan törəyən müxtəlif tarixi nüanslar halə də çox dəyərli elmi dəyər daşıyır. Metafiziki baxışları o qədər güclü və məntiq yüklüdür ki, bəzi ibtidai fikirlərini belə inkar edə bilmirik".

Radikal fundamentalistlərin "qeyri-xristian" dinlərdən uzaq qalaraq xilas olması mümkündürmü?

Əgər bir radikal dindar İsanın bütün dinlərdəki əbədi mövcudluğunu inkar edir, guya İsa daha əvvəl yox, məhz 2 min il əvvəl dünyaya gəlibmiş kimi, onun dinini yaşamağı seçirsə, narahatlığa əsas yoxdur. Tanrı mərhəmətlidir. O/onlar bədən, zəhin və ruhun gerçək dərmanı olan İsanı, hər insanın fərdi, ruhi və intellektual inkişaf səviyyəsinə görə ən dərin varlığına yerləşdirməyə çalışırlar. Heç nəyə baxmayaraq, o bunları dərk etmir və ona elə gəlir ki, guya xaç təliminin dərkini və ruhunu əbədiyyətlə tarazlıqda saxlayır. İsraildə yaşayan İsayə şüurlu olaraq inandığını düşünə bilər. Lakin bir çox "paqan"ın öz dini razılığı ilə açıqca etdiyi kimi, o da öz içində əbədi həyat enerjisinə inanır. Yenə də heç kim başqasını öz fərdi radikal dini inancına məhkum etməyə çalışmamalı və

başqalarını cəhənnəmə "yollamamalı"dır. Bunu yalnız Tanrı edə bilər. Qoyun, hər insan öz üsulu ilə və öz dini ilə İsayə çatsın.

Yanılaraq "paqan" adlandırdığımız bəzi dinlər içində olduğu kütlənin onu tətbiq etməsi baxımından mədəni olaraq doğrudur. Kənardan görünüşləri, çoxlu bütlərinin olması, qəribə rituallarına görə onlar haqqında mənfə düşürük. Lakin onlar da bu kitabda izah etdiyim kimi, xaç təlimini tətbiq edirlərsə, çiyinlərindəki artıq yükə baxmadan bizim də adət etdiyimiz xristianlıqla eyni zəmindədir. Mövcud olmayan şeylər üçün özlərini yerdən yerə vururlarsa, bu, onların öz işidir. Onsuz da biz də onlara şübhəli və qəribə görünürük. Buna əlavə olaraq, çiyinimizə götürəcəyimiz lazımsız əşyaya və yararsız şeylərə ehtiyacımız yoxdur. Xristian, yəhudi, hindu, buddist və ya hansı dindən oluruqsa, olaq, hamımız öz təməllərimizdən möhkəm yapışmalı və lazımsız yerə özümüza yük götürməməliyik. Həqiqi dini tətbiqlər sadə və bəsit olmalıdır.

İnsanlığ o qədər təkəbbürlü və özündənrazıdır ki, Meru və Orizaba dağının arxetipik simvolizmini qəbul edə bilmir. Kitablarını oxuyan bir dostum demişdi ki, mənim kimi savadlı insanın xaç simvolizmini və İsanın günəş enerjisinin zəhnin beyindən kənar axımını təmsil etdiyini ciddi şəkildə izah etməyimi gördüklərində dəhşətə gəliblər. Bağışlasınlar, üzr istəyə bilməyəcəyəm. Çünki bu biliklərin fərqlində olduğum üçün şadam. Katolik kilsəsinin də bunu bildiyinə şübhəm yoxdur.

Qədim bir ispan deyimi var: *"Dime me con quien anetas, y te dire eres"* – "Dostunu mənə göstər, deyim kim-sən". Əgər bu sözdə həqiqət varsa, deməli, mən doğru insanlarla gəzib dolanıram. Eyni zamanda, daha əvvəl də

⁷⁵ "Qədim Hindistanda neyrofiziologiya konsepsiyası".

qeyd etdiyim kimi, mən bu "ruhi və dualist müalicə"ni insanlığın çətin vəziyyəti üçün verirəm. Bu, avropalı xristian riyaziyyatçılar, fiziklər, bioloqlar, sosioloqlar və siyasətçilərin verdiyi qondarma "elmi həll yolları"ndan deyil. Ruhani texnologiya öz qaydalarına görə hərəkət edir. Onun bizə uyğun gəlib-gəlmədiyinə baxmaqdan qorxmamalıyıq.

Günəşin həyat verən enerjisi xüsusilə səhər saat 10-a qədər daha təsirlidir. Bu enerji yükündən faydalanın. Səhər tezdən oyanın, gəzintiyə çıxın, günəşi salamlayın.

İsanın çarmıxa çəkilməsindən bir neçə yüz il sonra müqəddəs cəhətlərin şimal və cənub olduğunu təkid edən, mənim də əvvəldən işarə vurduğum din meydana gəldi. Xaçə ibadət və ya inam büt-pərəstlik sayılırdı. Milyonlarla insan, əsasən də türk ulusları qılınc gücünə bu dini qəbul etməyə və yatarkən bədənlərini şimal və cənub istiqamətində çevirməyə məcbur oldular. Bu yalnız uydurma xristianlar, yəhudilər, buddist və hindular üçün doğru ola bilər. İnsanlar istədikləri tərəfə dönüb yata bilərlər. Lakin bədənlərini şimala və cənuba tərəf çevirməyə çətinlik çəksələr, arxetipik oğulun (İsa) bədəni günəş enerjisinin sərbəst axınına mane olan baryerə çevrilir. Qolları çarəsizcə şərqə və qərbi göstərir. O vaxt İsa yəni-dən çarmıxa çəkilir. Bu dəfə nə Səməvi atanın (Göy ata) himayəsi olur, nə də "üçüncü gün"dəki dirilişi. Nəticə insanlıq üçün heç də yaxşı deyil. Artıq insanın başından və onurğa sütunundan keçə bilməyən enerji insanlığın bədəninə, rahatlığını və xoşbəxtliyini məhv edərək sunami kimi onun bədəninə gurultu ilə çullanır. İnsanlığın çəkdiyi əzabın əsas səbəbi budur. Bütünlüklə elmi, ruhi və dualist bir həll yoludur. Bununla bağlı nə edəcəyik? Əgər o,

bizə lazımdırsa, ilahi enerjini "rasional, elmi mənada qəbul edilən" avropalı xristian ateist terminologiyasından istifadə edərək adlandırmaq və həyatımıza davam edək. Onsuz da sözləri biz kəşf etdik. Tanrı isə bizə arxetipik simvol dili verdi.

İnancın inkişaf etdirmək dağları yerindən oynada bilər.

İnsanlar necə üstün varlıq halına gəldilər?

Sizə haqqında danışmaq istədiyim şey bəlkə də insanın öyrənə biləcəyi ən vacib metafizik sirdir. Bu kitabda öyrətdiyim ən heyranedicə həqiqət budur. Bu, hinduizm, buddizm və xristianlıqda ən çox qorunan sirdir. Yanlış insanlar onu ələ keçirə və dünyanı yox edə bilərlər deyərək əsl ruhani liderlər bu məlumatın yayılmasından və anlaşılıqlı hala düşməsindən qorxurlar. "Pis insan" adlandırdığım adamlar hal-hazırda ondan istifadə edərək qismən idarəçiliyə sahibdirlər. Bəlkə də dünyanın ağası olmalarının səbəbi budur.

Artıq "yaxşı adamlar"ın bu məlumatı bilməsinin vaxtı çatıb. Ən böyük peşmanlığım uşaq ikən bunu dərk etməməyimdirdi. Əgər insanlar öyrənməyə hazırlaşdıysanız bu şeyi qəbul edib tətbiq etsələr, bizlər üç-dörd nəsil sonra üstün varlıq məqamına çata bilərik.

"İnanc" və "iman" ümumilikdə bir-birinə zidd anlayışlardır. Yanlışlıqla ələ düşünürük ki, "inanc"ı öz iradəmizə uyğun yaşayırıq. Bu, özümüz inandığımız yalana başqalarını da inandıрмаğa çalışmaqdır. "İman" isə həqiqətən öz iradəmizlə istədiyimiz vaxt olacaq bir şeydir.

Gerçək üzərində qurulub, beyini aldatma deyildir. Etiqad = Zion və ya Elm. İnanc = Bel; Yeraltı, şeytan.

Bir fincanın içinə yığılan enerjinin okeanları da qaynada biləcəyini öyrənmişdik. Eyni zamanda, günəş enerjisinin bütün həyat enerjisinin, başqa sözlə Tanrının nəfəsinin gecə-gündüz dayanmadan Şərqdən Qərbə hərəkət etdiyini də açıqlamışdıq. Bu enerjinin ən qatılaşmış halı İsa Məsihin quzey və güneyə uzanan damar və sinirləri (günəş şüaları) ilə birlikdə simvolik onurğa sütunu olan xərcəng və oğlaq tropikləri arasından keçir. Bütün söylədiklərim hələ həyata keçirilməyibsə belə, bir gün mütləq elm bunu sübut edəcək. O zaman bu, kor-koruna bir inanc da tələb etməyəcək.

Bu simvolik başı, bədəni və ayaqları başı günəş, enerji girdabı onurğa sütunu, damar və sinirləri şüalar, ayaqları isə ay və ulduzlar olan vəziyyətdə hz. İsa kimi simvolizə edirik. Qütblər hz. İsanın mismarlanmış əllərini göstərir. Zehni bu ucsuz-bucaqsız enerji ilə birləşdirmək istəyən insan bundan sonra onun göy üzündəki başqa əlamətləri ilə birgə, günəşin hz. İsanın başı olması fikrini də canına hopdurmalıdır. Günəş şüaları eynilə İsanın təsvirlərində göstərildiyi kimi onun haləsidir. Görə bilmədiyimiz isə onun bədəni və onurğasıdır. Lakin o da gözəgörünməz əbədi enerji formasındadır. Ay gecə vaxtı onun ayaqlarını təmsil edir. Buludlu günlərdə və gecələrdə belə, bu enerji yer səthində və onun içində aralıqsız hərəkət edir.

İsanın üzü yox, məhz kürəyi yer səthinə tərəf ikən bizə necə kömək edə biləcəyi sizə maraqlı ola bilər. Lakin İsa yönsüzdür. Onun kürəyi ən az üzü qədər birbaşa bizə baxır. Hindlilər bu həqiqəti başa salmaq üçün əsas Tanrı-

larını bütün yönləri göstərən üzlərə sahibmiş kimi təsvir edirlər. Məsələ harada olduğumuz və ya hara getdiyimiz deyil. İsa həm göydən, həm də qəlblərimizin dərinliyindən bizə baxır.

Əgər bir kəs aramsız olaraq İsanın günəşlə birgə hərəkət etdiyini yadına salsın, nəhayətdə öz fərdi təkamülünün obyektinə çevriləcək. İsanın başının günəş, bədəninin enerji axını, ayaqlarının isə ay və ulduzlar olması haqqındakı düşüncəmiz qeyri-iradi reflekslər kimi olmalıdır. Zaman və lokallıq (fərdi ağıl) əbədiyyət (lokal olmayan) içində İsa Məsihi hər bir fərdə hopduraraq və vahid dərrakə formalaşdıraraq əriyib gedəcək. Müqəddəs kitabda da bunun baş verəcəyinə dair zəmanət verilir:

“Məsih İsada olan düşüncə sizdə də olsun. O Məsih ki, Allahın surətində olduğu halda, Allaha musavi (bərabər) olmağı qənimət saymadı...” (Filippilərə 2:5 – 6)

Bu kitabda açıqladığınızı öz övladlarına ötürəcək valideynlər nəvələrinin və sonrakı nəsillərin, sözün bütün mənalarda üstün varlığa çevrilmələrinə vasitəçi olacaqlar.

Söylədiklərimə diqqət yetirməyənlər isə insanlıq tarixinə yenidən nəzər salmalıdırlar. Dünyadakı bütün ulusların xanədanlığı günəşin (Kaşi) qanlı-canlı təzahürü olduqlarını iddia etmişdir: hindlilər, şumerlər, yunanlar, misirlilər, franklar, germanlar, romalılar, yaponlar, asteklər, mayyalılar, inklər və istisnasız olaraq bütün xalqlar. İdarəçilər özlərini günəşin rəsmi vasitəçisi kimi təqdim edərək sadə xalqı buna inandırmış və bununla onları tabeçilikdə saxlaya bilmişlər. İndi həyatda olmayan çinli

diktator Mao Tzedun kommunist Çinində hakimiyyəti bütövlükdə əlinə aldıqda ölkənin hər yerində onun üzünü günəşin içində təsvir edən bayraqlar və afişalar var idi. O, bu üsulla çinlilərin kor-koranə öz ardınca getməsinə nail olmuşdu. Bunu edərkən hansısa ölümlü insan kimi yox, İsayə xas olan “yeganə oğul” qüruru ilə az qala Çini məhv etmişdi. İndinin özündə də bu gizli metafiziki bilik hər kəsə məlum deyildir. Beləcə də dindəki, dövlətdəki və iş həyatındakı idarəçi oliqarxlar yerdəki “alfa qurdlar” olaraq qalmaqda davam edirlər. Bu paraqrafda izah etdiklərimi qətiyyənlə sənə qəbul etməyin. Özünüz də araşdırın.

Kommunizm və digər “izm”lərin yox, günəşin (Kaşi) və günəş enerjisinin sirri bütün insanlıq üçün xilas vəd edir. Məsih İsa bu sirri adi insanlara açıqlayan ilk insan idi. İndi isə yerdəki bütün “beta”ların “alfa”ya çevrilmə vaxtıdır. Bunun haqqında demək istədiyim çox şey var. Lakin dualist kainatın təbii qanunlarından bəhs edən bu kitabda əlavə ağırlıq olmasını istəmirəm. Bu mövzuya növbəti kitabımda geniş yer ayıracağam. Psixoloq Karl Jung “*Mysterium coniunctionis*”⁷⁶ kitabında yazır:

“Narkotik maddə (kimyadakı) başlanğıcda şüurlu şəkkildə canlı və mövcud olmuş, sonra şüursuzluğa məhkum edilmiş indi isə yenilənmiş halı ilə geri qazanılan xristian dominantaya bənzəyir”. (CW 14, par. 466)

Bu qondarma “xristian dominant” bir neçə tanınmış hindli metafizikə məlumdur. Onlar müqəddəs kitablarını həddən artıq fantastik, anlaşılmaz və məntiqdən kənar olması görüntüsünü yaratmaq üçün bu sirri öz monopoliyalarında saxlayırlar. Mən bu məlumatı aldım və anlaşıqlı

etdim. Beləliklə, onu yenilənmiş formada geri qazandım. Eyni zamanda İsa arxetipinə xristianlara məlum olan teoloji, məqbul və mədəni bir don geyindirdim ki, onların radikalıq və regionçuluq duyğuları qabarmasın. Bu məlumatı öz monopoliyalarına alan hindlilər yazdıqlarımın sintezini kütlələr qavrayacaq deyə narahat olurlarsa, buna əsas yoxdur.

İsa Məsihin başının simvolik olaraq Meru dağında, ayaqlarının Orizaba dağında yatdığını danışarkən, hindlilər bunun tanrı Ramaya aid olduğunu deyirlərsə, narahat olmaq lazım deyil. Çünki biz təbii arxetiplərlə maraqlanıq, insanların yaratdığı adlarla yox. Orizaba dağı xristianlar üçün olduğu qədər türklər, buddistlər və hindlilər üçün də müqəddəs olmalıdır. İlahiləşdirilən arxetipin müxtəlif adlarına baxmasaq, o, bütün insanlar üçün eynidir. Əgər bunu qəbul etsəniz, dinlərin “fərqli” olması ilə bağlı təzyiqlər və yanlış anlaşılımlar insanlığı bölünmüş halda saxlaya bilməyəcək. Yəni təkəbbürlü olan bir din öz xaricindəki bütün digər dinlərə, hətta səbirli hopi hindularına “beşinci daş lövhə”ni təqdim etməyə hazırdır. Onsuz da gec, ya da tez hopilər o lövhəni alacaqlar. Karl Jung yazır:

“...təslis əleyhinə çıxan və qatı təslis tərəfdarı olan fikirlər hələ xristianlıqdan yüz illər əvvəl də var idi. Bunlar istər köçlər və ənənələr yolu ilə nəsillərə ötürülmüş olsun, istər öz-özünə meydana gəlmiş olsun, belə vəziyyətdə bunun çox az əhəmiyyəti var. Vacib olan məsələ bunların mövcudluğudur. Çünki insan nəslinin (təkcə Kiçik Asiyada yox) şüuru altından biri belə fısqırsa, hamısı birdən hansısa məkan və zaman daxilində yenidən üzə çıxmalı olacaq. Məsələn: kilsə atalarının qədim Misir fron-

⁷⁶ “Sirr bağlılığı”.

luq teologiyasını bilib-bilmədiyi müəmmalıdır. Amma qədim Misir arxetipini yenidən yaradana qədər, nə işlərinə fasilə vermiş, nə də istirahət etmişlər". ("Psychology and religion : West and east"⁷⁷, CW 11, pars. 194-206)

Oxucular yenidən "Bütün bunlar həqiqətdirsə, dünya nə üçün min illər ərzində irəliləyə bilmədi? Nə üçün hələ də bəzi insanlar aydınlanmaqdan çox pisliyə, axmaqlığa və cəhalətə üstünlük verirlər?" – deyə sorğu-sual edə bilərlər. Təbii olaraq bu tapmacalar arasında ən asan anlaşılmanı deyəcəyəm. Bu gün fikirlərimi oxuyub qəhqəhə çəkən, mənim kimi savadlı insanın necə bu qədər "batil" və "xristian düşməni" olduğuma heyrat edənlər olduğu kimi, keçmişdə də "günəş sirri"ni çox az insan ciddi qəbul edib. Onlar günəş (İsa) mərasimlərinə qatılmaq əvəzinə, filmlərə, artistlərə, musiqi ideallarına, siyasətçilərə, sosial aktivistlərə, savadsız rahiblərə və kütlənin başını quma basdırılmış halda saxlamaq istəyən başqa professionallara üz tutdular. Yenə də bəzi insanların məhz bu cür hərəkət edəcəklərini bilirəm. Onlar belə etmələrinin faydasını fəvqəladə şəkildə alacaqlar. İsa Məsih onları məyus etməyəcək. Bu onun hədəfidir: hər kişi və hər qadın öz kralı və öz kraliçası olsun.

Meksikalılar və Orta amerikalılar birbaşa radiasiya enerjisi yolu üzərindədirlər. Onlar Keder, Keyser, Şiva, Mitra, Horus, İndra, Aqni, Ketzalkatl, Kukulkan, Boçica, Suriya, Rama, Krişna, Vişnu və ya İsa Məsihin onurğasında yaşayan türk və hindli qardaşlarını da əhatə edəcək formada, bu kitabda yazdıqlarımı ciddi qəbul etsələr, bundan faydalanacaq ilk insanlar olacaqlar. Tanrının dün-

⁷⁷ "Psixologiya və din: Qərb və Şərq".

ya üçün planı uşaq evciyi sadəliyindədir. Bu, tək-cə xüsusi bir idarəçi oliqarxiyanın, dinin və ya məzhəbin üzvlərinə açıq olan məlumat deyil. Əgər belə olsaydı, Karma sadəcə batil inanc olaraq qalardı. Kiçik uşaq belə "ruhani həll yolu"nu təsəvvüründə canlandıra və tətbiq edə bilər. O, tamamilə elmidir. Yararlanmaq üçün elm adamlarının onu kəşf etməyini gözləməyin. Dərhal başlayın.

Günəşin gücünü necə kəşf etdim?

1988-ci ilin sonlarında müəllimlikdən təqaüdə çıxdım. O vaxtdan bəri normal fiziki vəziyyətdə qala bilmək üçün gündəlik gəzintilərə gedirdim. Təəssüf ki, Kaliforniya çölü yaşamaq üçün dünyanın ən yaxşı yerlərindən biri deyil. Orada aramsız küləklər əsir. Yay çox vaxt dözülməz dərəcədə isti olur. Qış isə ümumilikdə mülayimdir, ancaq bəzən soyuq da olur. Bu səbəblərdən hər gün gəzə bilmirəm. Gəzintilərə soyuq havalarda belə dan yeri sökülmədən başlayıram.

Təqaüdə çıxdıqdan dərhal sonra dəhşətli mədə xəstəliyindən əziyyət çəkməyə başladım. Təcrübələrim sayəsində xəstəliyimi nəzarət altında saxlaya bildirdim və nəhayət, mümkün qədər vaxtında edilən gəzintilərlə özümü ağrıdan xilas etdiyimi kəşf etdim. Bu gəzintilərdən sonra özümü qeyri-adi dərəcədə enerjili hiss edirdim. Buna baxmayaraq, yerimədiyim günlərdə əvvəlki kimi əzab çəkir və hər şeyə yenidən başlamğa məcbur olurdum. İllər boyu ümidimi gündəlik idmanla vəziyyəti nəzarətdə saxlamğa bağlamışdım. Lakin tam təsadüfən yeriməkdən başqa nələrinə də məni ağrıdan azad etdiyini və əlavə güc verdiyini kəşf etdim. Gəzməyi atıb, dan yeri söküləndə

üzümü şərqə döndərməklə ağrının saniyələr ərzində çəkildiyini başa düşməyim 10 ildən çox vaxtımı aldı. Eyni zamanda əlavə enerji partlayışlarını da hiss etmişdim. Əvvəllər günəşi təkcə gəzinti əsnasında salamlayırdımsa, artıq çölə gedir və avtomobilin qabaq hissəsini küləkli və soyuq havalarda şərqə tərəf çevirirəm. Avtomobildən enmədən özümü ağrıdan azad edirəm. Hələ ki mədə xəstəliyindən xilas olmamışam, lakin səhərlər şəfəq vaxtı üzümü günəşə çevirdiyim müddətcə özümü tamamilə normal və ağrısız hiss edirəm. Eyni zamanda ədviyyatlı qidalar da yeyə bilirəm. "Müqəddəs kitab" da deyildiyi kimi: "...idman bədənə az faydalıdır" ("Timoteosa", 1:4:8)

Anıdan tərəvətlənmək üçün günəşin kürəsini görmək vacib deyil. Göy üzü işıqlanan kimi gözəl şeylər hiss edirəm. Kürə tamamilə göründüyü vaxt o, "xoş gəldin" görünüşlü olur. Təsirlərin şəfəq vaxtı ən güclü nöqtədə olmasına və günəş 45⁰ yüksəlməyə qədər də qüvvətli olmağa davam etdiyinə diqqət yetirdim. Bundan sonra günəşin müalicəvi təsiri nəzərəcarpacaq qədər azalır, lakin tam itmir. Buna əlavə olaraq dünyanın müxtəlif dinlərinin günəşə həsr etdiyi tətil günlərinin də təxminən eyni vaxtlara təsadüf etdiyini başa düşdüm. Günəşin gücü həmin günlər kifayət qədər artmış olur.

Əvvəllər özümü heç kimin bilmədiyini yeni bir yer kəşf edən Kolumb kimi hiss etmişdim. Lakin İnternetdə apardığım araşdırmadan sonra gördüm ki, minlərlə insan bu gücü artıq kəşf edib. Onlardan biri olan protestant vaiz günəşin əslində İsa Məsihdən yayılan enerji olduğunu və bütün dinlərin eyni yerə gəlib çıxdığını gördükdə, gücünü kəşf etdikdə keşiliyi atdığı yazırdı. O, Tanrı, İsa, Vişnu, Şiva, Mitra, Apollo, İndra, Aqni və ya İlahi günəşə

hər nə ad veririksə, onun hansısa dinin və ya insanın yaratdığı adların tərəfində olmadığını dedikdə, icma tərəfindən "Məsih düşməni" elan ediləcəyini və kilsədən qovulacağını bilirdi. Yəqin öz-özünə belə deyib: "Onlar məni qova bilməz. Mən istefa verirəm".

"Spontaneous healing" ("Kortəbii Şəfa") adlı kitabında tanınmış təbib və tədqiqatçı Endryu Ueyl ölümçül xərcəngə görə əzab çəkən qeyri-xristian yaponun günəş ilə necə sağaldığından bəhs edir:

"Şin... Tokionun üfüq xəttini görmək üçün binanın 8-ci mərtəbəsindəki terrasa çıxmışdı. Orada buddist mantraları⁷⁸ və şeirlər oxumuş, əllərini yan-yanə tutaraq dua etmiş və günəşi gözləmişdi. Günəş yüksəlməyə bir şüanın bədəninə içinə enerji göndərərək sinəsinə girdiyini hiss etmişdi. "Möhtəşəm bir şey olacağını hiss etdim və aşılamağa başladım, – deyirdi, – həyatda olduğum üçün çox xoşbəxt idim. Günəşi Tanrı kimi görmüşdüm. Mənzilimə geri qayıdanda bütün ailə üzvlərim üzərində auralar gördüm. Hamının Tanrı olduğunu zənn etmişdim". (səh. 128-129)

Endryu Ueyl Şinin sağalmasının dərhal baş vermədiyini deyir. Sonralar o terrasa bir çox həftə boyu çıxmalı və bu işi diqqətli tətbiq etməli olmuşdu. Bu, ölümçül xərcəng xəstəsi üçün heç də pis nəticə deyildi.

"Bundan təxminən 25 il əvvəl Günəş tanrı ilə bir təcürbə yaşadım. Bir həftə ərzində hər gün qalxıb Günəşin yüksəlməsini seyr etdim. Sonuncu gün Günəşdən gələn maye kimi elektrik başımın üstündən bədənimə girdiyini hiss etdim. Dünya vaxtı ilə təxmini 30 saniyəlik transa

⁷⁸ Dini şeir.

düşdüyümü duydum. Bu xüsusi təcrübəni bir də yaşamadım. Lakin işığın bir qisminin məndə qaldığını hiss etmişdim". ("Outer and Inner Sun Worship", Wendell E. Wilkinson⁷⁹)

Şin və Vendel Vilkinsonun eksperimentləri günəşin gücünü kəşf edən insanlar arasında nadir rast gəlinən bir şey deyil. Dünyanı bombardman edən günəş işığının bəzi hissəciklərinin onların yolu üzərində olacaq qədər şanslı birinin zəhin və bədənini yeniləyəcək və canlandıracaq ölçüdə artıq yüklü olduqları görüşünü müdafiə edirəm.

Solyari şirkətləri günəşin ilahi təbiəti və müalicəvi gücündən kifayət qədər xəbərdardırlar. Əldə düzəltmə, lakin tam spektrumlu şüanın günəşin etdiklərini edə biləcəyində təkid edirlər. Onlara qulaq asmayın. Əldə edəcəyiniz yeganə şey qaralma olacaq. Vəssalam. Günəş "tam spektrumlu şüalanma"dan daha artığını yayır. Günəş təkbəşmə bizi fiziki və ruhi olaraq müqəddəsləşdirə bilər. Əgər günəşin müalicəvi gücü haqqında daha çox məlumat əldə etmək istəyirsinizsə, Riçard Hobdeyin "The healing Sun"⁸⁰ kitabını tövsiyə edirəm.

Günəşdən yayılan işıqdan həm ruhi, həm fiziki olaraq maksimum yararlanmaq istəyirsinizsə, dan yeri sökülmədən bayıra çıxmalı və günəşin yüksəlməyini gözləməlisiniz. Ətraf işıqlanan kimi üzünüzü şərqə tərəf çevirin və üstünüzə gələn enerjini sümürün. Günəş çıxdığı vaxt düz ona baxın və onun gözəlliyini düşünün, bədəninizin hər hüceyrəsinə girən enerjini beyninizdə canlandırın. Ovcunuzun içi günəşə tərəf olan vəziyyətdə qollarınızı iki tərəfə açın. Bir çox insan ovcunun içinin qaribə şə-

kildə ürperdiyini hiss edir. Özünüz və başqaları üçün arzulanığınız şeyləri düşünün. Bir möcüzə diləyin... Möcüzələr içində öz-özünə sağalma, yüksək enerji və başqa yararlar əldə edən insanlar tanıyıram. Günəşdən gələn İsa işığından daha çox faydalanmaq üçün bacarıq və təcrübə qazandığınız vaxt, ən yüksək faydanı günəş çıxmazdan əvvəlki 15 dəqiqə və çıxdıqdan sonrakı 1 saat içində aldığınızı hiss edəcəksiniz.

Mən də bunu edirəm: Üzümü bir neçə dəqiqəyə Günəşə çevirirəm və sonra enerjinin bədənimdə hərəkət etməsi üçün imkan verərək yeriyirəm. Sonra dayanıram, yenidən günəşə baxıram və yeriməyə davam edirəm. Günəşin enerjisinin fərqi hiss etməzdən əvvəl adət etdiyim üzrə hər gün beş və yeddi mil arası məsafədə gəzirdim. Şəfəqdən sonra günəşə 5 dəqiqədən çox baxmayın. Əlinizdə qara şüşəli günəş eynəyiniz olsun.

Ətrafımızı bürüyərək bizi əbədi dönan enerjisinin içinə alan arxetipik Keder, Keyser, İndra, Mitra, Apollo, Şiva, Rama, Krişna, Vişnu və ya İsadan kənarında ayrı bir enerji də olduğunu vurğulamaq istəyirəm. Hindlilər ona Brahma deyir. O, bütün qavrayışlardan kənarıdır. Oxucular eyni zamanda günəş enerjisinin dişi görünüşlərini müzakirə etmədiyimi də anlayacaqlar. Cinsiyyəti istər erkək, istər dişi olsun, enerjini alanların dişi görünüşdə olduğunu beyninizdə canlandırma bilsəniz. O zaman bunu anlamaq daha asan olacaq.

İnsanların öz içlərindəki İlahi varlığı tanımalarına kömək etmək üçün, ulduz komandası kimi təbii arxetipləri irəli sürən Sanatana Dharmanın dini təbliqlərindən xəbərdar olan oxucular var. Onlar insanlıq tarixinin ən uzun çəkən, ilk və ən başda gələn müharibəsinin üstündən incə-

⁷⁹ Vendel Vilkinson, "Daxili və xarici Günəşə tapınmaq".

⁸⁰ "Müalicəvi Günəş".

liklə keçdiyimi, ola bilsin ki, duydular: İndranın əbədi *Mahabharata müharibəsi*, İbrahim və Saranı Yaxın Şərqə göndərən müharibə... Bu, Günəş və Ay xanədanlıqları arasındakı müharibə olaraq tanınırdı və hələ də elə tanınır. İnsanlar təbii, kosmik arxetiplərin insan dinləri və psixologiyasındakı yerini anlayana qədər ruhani emblemlər, güc aldıkları ay və ulduz simvolları olan arxetiplər haqqında danışmaqdan çəkinirəm. Davası hələ də gedən bu dünya müharibələrinin birincisində, günəş haqqındakı bilikləri öyrədən ilk qövmlər Kriştayalar və ya Kriştihanlar, Hindistandan kənara, Orta Asiya, Avropa və dünyanın digər bölgələrinə sürgün edilmişdilər. Müqəddəs təslis təlimində də göstəriləyi kimi, Məsih bizə təkrar-təkrar Günəş xanədanına aid olduğundan və dünyada avtoritetini qurmaq istədiyindən bəhs etmişdi.

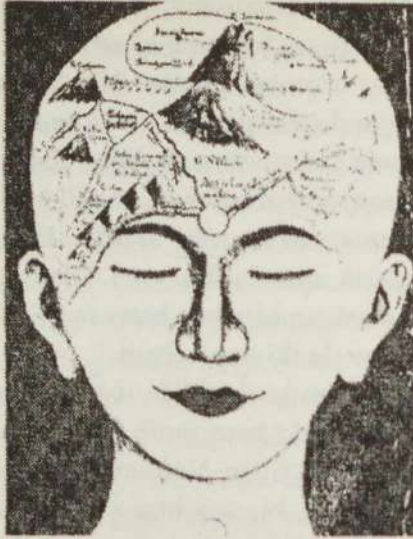
İndiyədək uydurma ateistlər, skeptiklər və "elm adamları" da daxil olmaqla bütün oxucularıma dini təbliqlərin quraşdırılmış və mənasız işlər olmadığını başa sala bildiyimə ümid edirəm. Əslində bu, bütün elmlər içində öyrənilməsi ən maraqlı və həyəcanlı, həm də qüsuruz olan elmdir. Həm də onu öyrənmək asandır. "Rasionalistlər" və onların dünyanın ayrı-ayrı dinlərindən olan regionçu həmfikirlərinin ələ salıb güləcəyi bir fikir söyləmədiyimi hiss edirəm.

Bədənlərimiz və evlərimizin müqəddəs ruha açılan məbədlər olduğunu vurğulamaq istəyirəm. Xatırlayın: Yer üzündə insan olmayan varlıqlar vardır. Və hər bir varlıq növü tayı-bərabəri olmayan enerji yayır. Onu sümürərək özünüzü təhlükəyə atmayın. Çünki ona bənzəyib-bənzəmədiyindən asılı olmayaraq bütün varlıqlar digərləri üzərində hakimiyyət qurmaq üçün rəqabət vəziyyə-

yətindədilər. Onların enerjisinin, Həyat çarxının ətrafındakı bitməz-tükənməz dolanmalar sırasında bizimkilərlə birlikdə olmasını istəmirik. İnsan övladı insan olmayan varlığın yaxınlığında yatmamalı və ya onların öz məskəninə yaşamasına icazə verməməlidir. Zaman daxilində, həmin insan olmayan varlıqlar öz enerjilərini onları dağıdacaq şəkildə insanınkı ilə səhv salırlar. Bir çox insan kimi mən də it, pişik, quş, bülbül və s. kimi ev heyvanlarını sevirəm. Amma çalışın ki, evdə hansısa ev heyvanı saxlamalısanızsa, bir, ya da iki dənə olsun.

Nə üçün biz insanlar birlikdə ibadət etmək üçün kilsələrə toplaşırıq? Çünki həm fərdi, həm də kollektiv olaraq bizi gücləndirmək üçün Nefilim, Pañçala Kriştaya öz enerjilərini birləşdirir, biz isə bizi yer üzünə Alfa-filum olaraq təyin etdiyi üçün Tanrıya şükür edirik.

Bu kitabın əvvəlindən sonuna qədər xaç, müqəddəs təslis və günəşi kosmosdan bizə qayğıkeşliklə baxan İsa Məsihin gözqamaşdıran üzünün gerçək arxetipi kimi görməyin vacibliyini müdafiə etdim. Əbədi günəş enerjisinin, İsanın onurğa sütunu olan xərçəng və oğlaq tropiklərdən aramsız hərəkət edərkən gecə və gündüz yer səthini silib süpürdüyünü təsvir etdim. Onun üzündən saçılan şüalar İsanın gerçəklərin gerçəyi olduğunu bilən kəslərin zəhnini, bədənini və ruhunu aydınladaraq, şimal və cənuba doğru hərəkət edir. Donmuş vəziyyətdə olan şimal və cənub qütbləri onun qollarını bərk-bərk tutan mismarları təmsil edir. Ay və ulduzlar insan ruhunun və zəhninin qaranlığını aydınladan işığı İsadən götürür. Onlar İsanın xaça mismarlanmış ayaqlarını təmsil edir. İnsanlar bu arxetipə sadıq qalsalar, öz şüurlu vəziyyətlərini İsa ilə birləşdirərək, kosmosunkü ilə tutuşdurmağa başlaya bilər-

Şəkil 9. Beyindəki görüntülərin makrokosmosun və mikrokosmosun güzgüdəki əksi olduğunu göstərən Ramayana Birlik Yolunun Bali adasına aid bir cizimi. Hər fərdin bir dəfə və eyni anda, yerli və yerli olmayan şəkildə var olduğunu göstərir. Kainatda hər nə olursa olsun, eyni zamanda, bərabər məqamda beyində də təkrarlanır. Hadisələr eyni biçimdə kainat enerjisinin axınına da özümdə ehtiva edir. Bir insan gecə yuxuya getmək üçün uzandıqda müqəddəs istiqamətlərə uyğun şəkildə uzanarsa, bunu bərabər zamanda edən o və digərləri özlərini bir-birləri ilə və Kainat Yaşamı Enerjisi ilə sinkroniza və harmoniza edirlər (Rəsm T.L. Subaş, Çandra Bos tərəfindən hədiyyə edilmişdir).

lər. Bəzi insanlar bu sirri həyatın bütün sahələrində üstünlük əldə etmək üçün öz eqoist niyyətlərinin oyuncağına çevirmişlər.

Bir çox oxucu insanlığın ilk beş nəslə olan arianlar və türk kriptayalar tərəfindən bizə ötürülən ruhani elmin əbədi gerçəkliklərini sadə və təsirli dillə başa salmaq üçün Heraklsayağı cəhdlərimi görmədən, "təhsilli" bir insanın necə bu qədər cahil ola biləcəyini düşünəcək, mənim "ruhani elm" dediyim şeyə güləcəklər. Bəziləri də "Qədim kriptayalar və Kriştianlar heç vaxt mövcud olmadı. Mİ-nillər əvvəl kimsə onları uydurdu", – deyə bilirlər. Bir də

ola bilsin ki, "türk arianlar və Kriştayaları qara irqin təsnifatı altında saxlamaq üçün aqların uydurması" fikrinə insanları inandırmaq istəyən hindli aktivistlərlə eyni fikirdə olanlar da tapılsın. Yenə də hind miflərində "soylu" mənasını verən "arianlar" termininin bütün insanlığın nəslə olduğu açıq-aşkar qeyd edilir.

Bəzi aqnostiklər, ateistlər və skeptiklər mənə Günəşin Tanrı olmadığını da danışdılar. "Gene, Günəşin sadəcə təbii bir məxluq olduğunu görmürsənmi?" – deyə sual verdilər.

Bu iddiaya tamamilə qatıldığımı qəbul etməliyəm. Onlara hər zaman belə dedim:

"Bəli, tamamilə haqlısınız. Heç nə İsa Məsihdən daha təbii ola bilməz. İsa insanlığın ilahi arxetipi olaraq, atası olmayanın yeganə oğludur. Onun da üzərində bir güc vardır – Atası. Siz qalib gəldiniz. Məni dinimdən çıxartdınız".

"Yeganə oğul"un hindli versiyası Tanrı Şivadır. Günəşdən doğulub. Yeganə oğul olduğu vaxt özünü könüllü şəkildə çarmıxa çəkmişdir. Şivanın heykəllərində könüllü udduğu ölümcül zəhər ləkəsinə görə boynu tünd göy göstərilir. Əgər o bunu etməmiş olsaydı, həm tanrılar, həm də fani insanların ölümsüzlük ümidi olmayacaqdı. Şiva özünü zəhərlədi, beləliklə də, bütün insanlar həm bədənlərinin içində, həm də kənardə əbədi yaşaya bildilər.

İsa və Şivanın eyni adları daşınması qəribədir. (Mənim *"The Ego – Madkind's Inner Terrorist"*⁸¹ adlı kitabımdan).

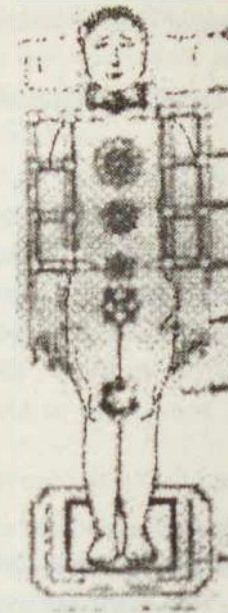
Dünyanın inkişafını və yüksəlməyini istəyən bir çox insan, daha yaxşısı üçün özlərini "çarmıxa çəkməlidirlər".

* "Ego – Madkindin daxili terroristi".

Əsgərlər öz ölkələrini qorumaq üçün ölüncə döyüşürlər. Ailəsini sevən adam arvadı və uşaqlarının güzəranını yaxşılaşdırmaq üçün çalışıb fədakarlıq edir. Tələbə daha yaxşı həyat üçün təhsil alarkən hər cür çətinliyə dözür. İnsanların transendentallığa (öz fəaliyyətinin pik nöqtəsi) çatmaq istəyəndə, daha yaxşısı üçün fədakarlıq etməli olduqlarını sübut edə bilərəm. Dəyərli olan heç nə əvəzsiz deyil. Transendentallığı istəməyənlər isə bütün həyatını palçıq içində yuvarlanmaqla keçirirlər. Onlar palçıqda yuvarlandıqca daha yaxşı həyat istəyən bizlər üçün rəqabətin ən aşağı səviyyəyə endiyini nəzərə alsaq, bu da bir növ onların fədakarlığı deməkdir.

Bəzi daxili qüvvələrin məni ruhani elm haqqında bu kitabı yazmağa məcbur etdiyini, ruhumu aşındırmaqda əsas rolu oynadığını ilk bölümdə yazmışdım. Bu kitabı təkcə bütün insanlıq üçün deyil, mərhum meksikalı arvadım Konsuellanın xalqına, onları Birləşmiş Ştatlarda köləlik, öz ölkələrində isə aclıq deyil, mənəvi və maddi azadlıq üçün yollarının ruhani elmdən keçdiyinə inandırmaq üçün yazdım. Bu, heç də yazılışı çətin olan kitab deyildi. Çünki kifayət qədər məlumat toplamışdım. Eyni zamanda, kitabı yazmağımı tələb edən "daxili güc" məni düzgün mənbələrə yönləndirdi.

Hardansa ortaya çıxan bəzi cansıxıcı təzyiqlər iradəmi zəiflətməyə, məni şübhələrə salmağa cəhd edirdi. Lakin o təzyiqlərə dözdüm və istədiyini alan üstün insan olaraq onların içindən üzüağ çıxmağı bacardım.

Şəkil 10. Manusa insanlığın arxetipik təmsilidir. Manusanın bir qəfəs və ya bağla yerinə həbs edildiyinə diqqət edin. Yalnız ayaqlarının altında özü üçün ayrılan kiçik bir boşluqda hərəkət edə bilər. Məlum bir spiritual səviyyəyə çatana qədər sonsuzluqla birləşə bilməz (şəkil Suboş Bos tərəfindən hədiyyə edilmişdir).

Manusa

Hindlilərin gerçək xristian olduğuna inanmaq istəməyən qərblilərin xristianları qərblilərin doğru, özlərinin isə yanlış olduğuna inandırmaq üçün Hindistana missionerlər göndərirlər. Yaxşı ki Sanatana dharmanist dostum, Tamil Nadu müqəddəsi, cənab Subaş Bose məni öz dininə çəkmək üçün hansısa cəhdlər etmədi. Konsuella 2004-cü ilin avqustunda ölümündən əvvəl bəzi təzyiqlərin iradəmi zəiflətməyə çalışdığını öncəgördüyü vaxt, əlini mənimlə birgə daşın altına qoydu. Hansı dindən olursa-ol-

sun, bütün insanlar xaç və müqəddəs təslisi canlı qəbul etməlidirlər. Din kəlməsi sadəcə kəlmə və ya Beldir. Əsas məsələ tətbiqetmədir.

İnsanlığın ilk nəslə olan Kriştayaların başqa adları da var:

“Onlara Man da deyilir. Sanskritcə qarşılığı Manudur. Cologne sanskritcə lüğəti bu sözü “düşünən məxluq, insanlıq, mükəmməl insan, insan nəslini təmsil edən adam və ya onun atası, Nuh, zehni qüvvələr; insanların əcdadı” və ən əsası Günəşdən doğulan mənasında izah edir. Krişta, Kriştaya, Budda, Krişna, Vişnu, Horus, Mitra, Şiva və Manu – hamısı bir və eyni varlıqdır”.

İndi ateistlər, aqnostiklər, “elm adamları” və skeptiklər üçün bir sualım var: İnsan övladına, onun heç vaxt mövcud olmadığını deyə bilərsinizmi? Krişta və Kriştayaların təkcə miflərdə mövcud olduqlarına “zəmanət verəcək” qədər özünüzdən əmin və biliklisinizsə, onda dürüst olmalı və insanlığın heç vaxt mövcud olmadığını bəyan etməlisiniz. O zaman “günəşdən doğulan” Manuya nə deməli? Göydən sizə baxan kimdir? Nə üçün İsa hökmdar Salivahanaya Tanrının günəşin mərkəzində olduğunu dedi? Nə üçün İsa: “insanın oğluyam”, – dedi?

Manusa və ya Manuşa “İnsanın irqləri, insanın vəziyyəti və ya üsulu və ya cəhdləri” mənasını verən bir termindir. (Sanskritcə lüğətə baxın). Manusanın çiyinləri, qolları və başı bir növ buruq qəfəslə əhatə olunmuşdur. Bədəndəki simvollar – əgər o, buruq qəfəsə həbs edilmiş olmasa – onu Tanrı ilə bərabər tuta biləcək qədər dəqiqliklə insanlığın ruhani mərkəzlərini göstərir. O vaxt ki,

insanlıq Tanrını inkar, kainatı isə məhv etməmək üçün bütün yaradılışa qarşı müdriklik və sevgi göstərər, Tanrı da onu həmin buruq qəfəsdən azad edər.

Sizdən soruşuram: Dünya nə vaxtsa özünü bu buruq qəfəsdən xilas edə biləcəkmi?

Günəşin içindən ona baxan Şiva və ya İsanı görə və Yerdəki bütün nəsələri, varlıqları müqəddəsləşdirərək onu təqlid edə biləcəkmi? Şübhəlidir, elə deyilmi? Bilirəm ki, bir çox insan başını qaldırıb günəşə baxacaq, onun İsa və ya Şivanın arxetipi olduğunu düşünərək gülümsəyəcək. “Batil inanclı” və “cahil” olmadıqları üçün özləri ilə öyünəcəklər.

Şivanın rəqsi (Nata Raja)

Tanrı Şivanın digər adı Həyat rəqsi kralı – Nata Raja-dır. Hindli yazıçı Svami Chidbhavananda *“Facets of Brahman”*⁸² adlı kitabında yazır:

“Varlıqlar normalda oyaqlıq, yatmaq və yuxu görmədən yatmaq kimi 3 mövcudluq vəziyyətindədirlər. Bunlar eyni zamanda yox, ard-arda baş verir. Oyaq vəziyyətdə digər ikisi olmur. Bu üsulla, hər üç vəziyyət bir-birinin ardınca yox olur. İttifaq qursalar belə, bu nə birlikdə mövcud olmaq üçündür, nə də eyni zamanda meydanı digərlərinə vermək üçün. Bu üçlü ittifaqdakılardan hansısa biri gün ərzində digərlərindən üstün olur. Və fərdin həyatı boyu müvafiq şəkildə təkrarlanırlar. Bu dəyişiklik sistemi içərisində, aradabir bəzi önəmsiz fərqliliklərə icazə verilir. Lakin qrupdakılardan heç biri “tətillə çıxmağı” əsla dü-

⁸² “Brahmanın aspektləri”.

şünməz. Budur, sizin üçün milyondabir insanın anlaya biləcəyi gerçəkliyin cəsarətli fəlsəfi açıqlaması: "Hər nə olursa-olsun, bir anda mövcud olur. Digər anda mövcud olmağı dayanırsa, onun qalıcı bir dəyəri yoxdur". Nə mütləq mövcudluğu, nə də mütləq dəyəri vardır. Bu deyim, istənilən bir fərdin mövcudluğunun üç halının olduğuna işarə edir: oyaqlıq, yuxu görmək və oyaq yatmaq. Növbəsi çatan digər ikisini gerçəyin kənarına itələyir, onların həyatın içində öləri fazalar olduğunu düşünməyə yol açır. Natarajanın qalxan ayağı, bu üç öləri fazadan ibarət olan qeyri-adi təcrübəyə keçmələri üçün ruhi həvəslilərə cəsarətləndirici işarədir". (səh. 109-110)

Bu kitabdan daha çox iqtibas etmək istərdim. Lakin yazmağı planlaşdırdığım növbəti kitabımda ondan təfsilatı ilə danışmaq fikrindəyəm.

İsa Nata Rajanı Hindistanda tanıyırdı? Yoxsa Natta Raja şəxsən onun özü idi? Apokrifal "Yuhannanın İşləri"ndə İsa çarmıxa çəkilməzdən əvvəl 12 apostolundan ələ tutmalarını və İsa da mərkəzdə olacaq şəkildə dairə yaratmalarını istəmişdi. Onlar düzəltdikləri halqa ilə hərəkət edərkən, İsa Tanrıya şükürlərini bildirən xüsusi mahnı oxuyurdu. Bu mahnıdan seçdiyim yerləri qeyd edirəm:

Xilas edəcəyəm və xilas olacağam, Amin.

Tapılacağam və tapacağam, Amin.

Yaralanacağam və yaralayacağam, Amin.

Doğulacağam və doğacağam, Amin.

Düşünüləcəyəm, tamamilə bir ruh kimi, Amin.

Yuyunacağam və yuyacağam, Amin.

Xeyirxahlıq halqada gəzəcək,

Mən boruya üfləyəcəyəm,

Halqa boyu rəqs edəcək, Amin...

Səkkizi bizə mədhiyyə paylar, Amin.

On ikisi yuxarıdan halqamızda addımlar, Amin.

Hər biri və hamısı rəqsə maraqlıdır, Amin.

Birləşdirilib bir olacağam, Amin.

Məni görməyin üçün mən fənərəmmi, Amin.

Məni tanımağın üçün mən aynayammı, Amin.

Məni döyməyin üçün mən qapıyammı, Amin.

Məni gəzməyin üçün yolammı?

Mənim rəqsimə cavab verirsənsə, içimdəki danışan sənə nəzər sal...

Mən rəqs etdikcə, nə etdiyimi düşün.

Çünki səndəki, mənim çəkmək istədiyim əzabdır.

Gücsüz düşərsən deyə öz ağrını idrakdan,

Mən sənə göndərilmədim Atadan gələn Kəlam ilə...

Əzabı anlasan əgər, əzab çəkməyən olacaqsan sən

Əzab çəkməyi öyrən və görəcəksən bir də necə əzab çəkməyəcəyini

Anla mənim içimdəki Müdriklik kəlməsini...

İsanın qalaktikamızdakı astronomik varlıqların mərkəzində olan Günəş kimi, On ikilik Çəmbərin mərkəzində dayandığına diqqət yetirin. Niyə? Çünki o, *bundan sonrakı həyatlarımız boyu üzərimizdə parlayan günəşdir.*

Bölmə 15

Reinkornasiya (Xaç elmi 103)

Tanınmış ateist Kersey Qravesin katoliklərə hərarətli bir nifrəti var idi, lakin katolikliyin dünyadakı ən uğurlu hekayə olduğunu da qəbul etməyə məcbur idi. İntibah dövrünün ən məşhur şərqşünas və teoloqlarından olan Edvard Pakoke xalis protestant idi. Heç kim onu ateistlikdə ittiham edə bilmirdi. Amma o belə Roma kilsəsinin qəlbləri və tərəfdaşlarının ruhunu necə fəth edəcəyini yaxşı bildiyini qəbul edirdi.

Əgər Katolisizmin tənqidçiləri kilsənin əldə etdiyi uğurun sirrinə mikroskop altında baxsaydılar, onun dini elmi cəhətdən öyrətdiyini görərdilər. Digər sahələrdə çalışın tədqiqatçıları məsələyə qatmamaq və siyasətdən uzaq olmaq şərti ilə deməliyik ki, din elmi şəkildə öyrədildiyi müddətcə uğur qazanacaq.

Meksikadan və digər ölkələrdən bura qaçıb gələnlərin geri göndərilməməsini təmin etmək üçün siyasi etiraz-

lara başlayacağını bildirən Los Anceles Katolik baş keşişi haqqında qəzetdə bu yaxınlarda bir məqalə oxudum. Katolik keşiş öz "əqidəsi" nə bu qədər möhkəm bağlı qaldığı müddətcə, onsuz da heç kəs bu ölkəyə daha yaxşı həyat qurmaq üçün gəlməz. O, kim üçün çalışır? İsa üçün, yoxsa, şimal və cənubun müqəddəs cəhətlər olduğunu təkid edən bir din üçün? Elədirsə, "ruhani çözüm"ü ifadə etməkdən utanmamalıdır. Tətbiq etdiyi elm üçün onu ələ salsalar, nə dəyişəcək? Nəhayətdə işə yarayacaq olan da elə odur. Mənim kimi dünyəvi bir adamın Tanrı qarşısında məsuliyyətini hansısa siyasətçiyə, yaxud fırıldaqçıya yox, məhz keşişə xatırlatması çox faciəlidir.

Katolik keşişlər Tanrının nəsneləri icad etdiyini, bunun əvəzində isə kəlmələri Tanrının deyil, insanın icad etdiyini söyləyəndə "Təqvin"-i nəzərə almalıdırlar.

"...Və Rəbb Allah hər çöl heyvanını və göylərin hər bir quşunu torpaqdan yaratdı; və onlara nə ad qoyacağını görmək üçün insana göstərdi; insan onlara nə ad qoydusa, canlı məxluqun adı o oldu. Və insan bütün sığırlara, göyün quşlarına və bütün çöl heyvanlarına ad qoydu..." ("Təqvin", 2 : 18-20)

Arxetipləri açıqlamağı lazım bildiyim hər yazımda, kabbalist ("La Arcana de los Numeros") mətninin müəllifi J.İqlesas Janerioya aid indiyədək oxuduğum ən yaxşı açıqlamanı qeyd edirəm:

"Arxetip varlıqların və nəsnelərin həqiqətdə nə olduğunu dərk etdirərək, onları formaya salan bir hökmdar və əbədi bir maketdir... onu fiziki müstəvidə anlaşılıq edərək, nəsnə və ya

varlığı, fiziki dünyada mövcud edəndir O. Kabbala, əzəli səbəblərdən arxetiplər yaradır". (s.68)

İnsanlığın müqəddəs Ana-Atasının rəsmləri və digər təsvirləri əsasən ətrafı şüalarla parıldayan şəkildə göstərilir. Bu heykəlləri və rəsmləri incələyərkən, insan şüuru qeyri-iradi olaraq bütün həyatın günəşdən və dişinin vulvasından (vəginasından) gəldiyini sezər, çünki bu şüalar şübhəli bir formada cinsi orqan tüklərini yada salır. Bu təmsillər həssas olmayanlara bütpərəst və pornoqrafik görünür. Lakin, əslində, insan oğlunun həm fiziki bədəni içində, həm də xaricində əbədi bir həyatı olacağı barədə dəqiqliyə çatmaq kimi dərin və müqəddəs bir məram xidmət edirlər.

Bəs nə vaxt insan ruhu maskulin, günəş isə feminen olmuşdur? Cisim öləndə və ruh – günəşə – öz mənbəyinə geri qayıdanda yenidən fiziki bir bətnə girənə qədər maskulen olaraq qalır (Maskulen=hərəkət, feminen=ətəlat).

Hamı ümitsizcə əbədi yaşamaq istəyir. Bundan əvvəlki həyatı çox azımız xatırlaya bilirik deyə, sözlərlə və digərlərinin müsbət mənada şahidliyi ilə kifayətlənməyə məcburuq. Keşişlərin fiziki olaraq yaşayıb-yşamayacağı-mız mövzusunda bizi inandırmaqları da kömək etməz. Reankarnasiya tədrisi verən dinlərin nümayəndələri, onlara bu təlimi keçən keşişlər də daxil olmaqla, ən az əvvəlki həyat və insan ruhunun əbədiliyini inkar edən dinlərin nümayəndələri qədər şübhə və qorxu içindədirlər. Bu qədim sözdə deyildiyi kimi: Olsa, bir dərd, olmasa, bir dərd.

Tanrının zaman və məkan anlayışı yoxdur. İnsan heyvanlara ad verəndə və özünün indi olduğu yer ilə di-

gəri arasında interval olduğunu dərk edəndə onları yaradıb. Beləliklə də zamanı və ölçü elmlərini inkişaf etdirmişdi. Bu elm insan övladının yer üzündəki etibarını artıracaq. Hətta, ola bilsin ki, Adəm və Həvvanın Hiperboriya cənnətində etdikləri kimi, Tanrının hakimiyyətinə yenidən qarşı çıxmasına yol açacaq qədər “təhlükəli” də olsa, Tanrı onun yenə də İlahiyyatın yemək masasından bir-iki qırıntı toplamasına icazə vermişdi. Və bu qırıntılar – Xaç sirrini, Həyat ağacının sirrini və müqəddəs təslisin sirrini təşkil edirdi. Bu, eyni şeyi söyləməyin üç fərqli yoludur.

“...Adəm Həyat ağacını [Xaç], Yeshdən [maddi, fiziki dünyaya] Yaxşı və Pisin bilik ağacı – Ayeen [görünməz olan, yaradılışın maddiləşməmiş arxetipləri] ağacından, Həyat ağacından [Xaç, ya da müqəddəs təslis] ayırmışdı. Yeshdən [maddi, fiziki dünyaya], onu ölümə, yəni, ölüm ağrısını dadmağa məhkum edən, öz xudbin niyyətlərinə görə yararlanmağa məcbur etmişdi. (“La Cabala”, Alexandre Safran)⁸³

İnsan oğlu Yeshi [maddi, fiziki dünyaya], yalnız ona öz iradəsilə yönləndiyi Ayeəndən [görünməz olan, yaradılışın maddiləşməmiş arxetipləri] ayırd etməyi ağına gətirsə, özünü ölüm əzabından xilas edə bilərdi. Bunu anlayırdı ki, Yeshə giriş Tanrının onun üçün sahib olduğu həyata bir sübut idi. Tanrı insanın Yeshdə [maddi, fiziki dünyaya] yaşamasını istəyirdi, ancaq orada təkbaşına olmasını yox. Ona görə də, hətta ölsə belə, insan öz iradəsilə Ona [Sonsuz və davamlı yaradılış] yenidən çata bilərdi.

Gene D. Matlokun qeydi: *Transkripsiya içindəki sözlər mənə aiddir. Rəbbi onları hər dəfə ifadə edəndə, Yesh və Ayeen kəlmələrinin mənalərini təkrar etdim və beləliklə, onun insanlığa ismarıcını heç kəs yanlış anlaya bilməz. Kabbala doqmaların və müqəddəs kitabların təlimlərinə bənzəmir.*

İnsan A və B nöqtələrinin dəyişkən intervallar olduğunu anlayacaq qədər ağıllı olduğundan, Tanrı insanın başlanğıcdan gedib çatacağı yerə qədər, ordan da geriyyə, başlanğıca doğru dolaşmaq yolları qət etdiyi zaman, eyni sürətlə hərəkət etdiyinə baxmayaraq, geri dönüş yolunun daha sürətlə keçdiyini düşünməklə özünü aldatmasına icazə vermişdi. Bu, bir çox insanın həyat yolunun ilk yarısını tamamladığında rastlaşdığı bir faktdır. 50 yaşını tamamlayanda atam mənə telefonla zəng edib belə demişdi: “Oğul, tərəni aşanlar klubuna xoş gəldin”.

Orta yaş və yuxarı yaşdakı insanlar yaşları artıqca zamanın daha sürətlə keçdiyini hiss edir, 70 yaşlarında isə mənim kimi biri üçün zaman ildırım sürəti ilə, vıyılıyla keçir.

“Tomas İncili”ndə İsanın sözləri həyatın dönüşlü olduğunu, eyni nöqtədə başlayıb, eyni nöqtədə bitdiyini açıqca izah edir. Mən həyatın dönüşlü olması haqqında İsanın təfsirini təqdirəlayiq hesab edirəm. Çünki hindlilər də fetusun⁸⁴ (embrion) hamiləlikdəki doqquz ayı haqqında eyni şeyi söyləyir.

Ömrünü keçirmiş bir adam yeddi günlük bir körpədən həyatdakı yerini istəməyə tərəddüd etməz və onu yaşayar da. Çünki ilk olan sona çevrilir, onlar tək və eyni olurlar.

⁸³ Aleksandr Safran, “Kabala”

⁸⁴ Fetus – ana bətnindəki 3-9 aylıq canlı.

Hind müqəddəs kitabları pis karması olan fetusun bətnində dəli paltarı geyindirilmiş kimi, ağırlı klastrafobi-yadan əziyyət çəkərək, öz həbsxana həyatını təcrübədən keçirəcəyini söyləyir. O, ananın bətninə qapadıldığı vaxt, gecə-gündüz, əvvəlki həyatında etdiyi pislərlərin xatirələriylə əzab çəkər. Dəfələrlə bətni tərk etdikdən sonra keçmişdəki səhvlərini təkrarlamayacağına söz verər. Doğuşdan dərhal sonra isə bir müddət yaxın keçmişini xatırlayar, lakin bu xatirələrin unudulduğu müşahidə olunur. İsanın dediyi kimi, yaşlı bir adam yeni doğulmuş uşaqla əlaqə yarada bilsəydi, Tanrının, düzgün yaşamayanlar üzərində tətbiq etdiyi cəzaların açıq izahını verərdi. İsanın və hind müqəddəs kitablarının dedikləri həqiqətən də baş verəcəkmi? Yoxsa skeptik və ateistlərin özlərindən əmin halda dedikləri kimi, heç nə olmayacaq?

Dediyim kimi, zaman – onu alqılamağı öyrəndiyimiz müddətdir. İnsan övladının özünü tamamilə etdiklərinin göz yanılmasına qapılması minillik zehni şərtlənmənin nəticəsidir. İnsanın bir nöqtədən digərinə zaman intervallarını izah edə bilən ölçü növləri yaratmaq üçün saniyə, dəqiqə, saat, gün, həftə, il, yüz il, min il və s. kimi zaman məsafələrini müəyyən göstəricilərlə xatırlama adəti formalaşmışdır.

Lakin bütün insanlar xətti zaman illüziyasının onları aldatmasına icazə verməmişdir. Bəziləri zamanın sürətlənməsinə dair fikir yürütmüşlər. Onda bu baş verənlər nədir? Dünyəvi həyatlarının başlanğıcı və sonu arasındakı boşluq nəhayətdə ölüm olaraq adlandırılan bir nöqtəyə doğru sürətlə daralır və sonra yenidən doğuluşa gedir. Zaman müddətini dərk etməyimiz daha əvvəl etdiklərimizin xatirələridir. Yaşlı, müdrik adam sadəcə bir nəticə-

yə gəlməlidir. Zaman sürətlənən kimi görünür, çünki onlar əvvəllər də doğuluşa ölüm arasında yüz, hətta min dəfələrlə dövr etmişlər. İnsanın əbədi həyatları gecə və gündüzün, mövsümlərin, fəzada ulduzların və planetlərin hərəkətinin dairəvi olması kimi dairəvidir. Tanrı biz insanlara öləcəyimizi dərk edəcək qədər zəka vermişdir. Zamanın sürətlənməsi arxetipi Tanrının bizlərə mərhəmətli bir ismarıdır: "Siz əsla ölməyəcəksiniz".

Tanrı Musaya: "Mən Mənəm", – demişdir. Təbiətdə hər şey "var"dır. "Yox" yer üzündə mövcud olmayan yeganə fəlsəfi və elmi qavramdır. Lakin bəzi cahil insanlar sizə onun olduğunu deyirlər.

Dünyanın ən böyük elm adamları belə zamanın yarılmaya başladığını görməyə başladılar.

Heç kəs "Scientific American"⁸⁵ jurnalı haqqında "elmi deyil" – deyə bilməz. Dünyanın ən parlaq beyinləri bu periodik yayımda öz düşüncələrini dərc etdirirlər. "Scientific American"ın xüsusi sayında, düşünüən hər insanın, xüsusən də, dini liderlərin çox diqqətlə çalışmalı olduğunu yazan bir məqalə oxumuşdum: "That mysterious flow"⁸⁶. Müəllifi Paul Daviesdir.

Aşağıda, bu məqalənin nəticə bölməsində cənab Daviesin qeyd etdiklərini təqdim edirəm:

"...Bəs əgər elm zamanın axınını açıqlasaydı? Bəlkə, onda bizlər gələcəyə görə daha çox kədərlənməyəcək və keçmişin yasını tutmayacaqdıq. Ölümə görə narahat olmaq ən azı doğuluşa görə narahat olmaq qədər yersiz olacaqdı. Ümid və nostalji insanın dilində və şüurunda mövcud olmayacaqdı. Hamısı bir yana, insan fəaliyyətinin

⁸⁵ "Elmi Amerika".

⁸⁶ "O sirli axın".

əsasını təşkil edən tələskənlik hissi buxarlanacaqdı. Artıq Henri Vandsvord Longfellovun “eləyin, mövcud olan “indidə” eləyin” çağırışının əsiri olmayacaqdıq. Çünki keçmiş, indi və gələcək keçmişə aid olacaqdı” (Nəşr. Fevral, 20, 2006. s. 88).

Əgər müasir elmi düşüncələr sonda insanı zamanın axınına nəzərə almayaraq həqiqətdə ölmədiyimizi hiss etməyə doğru itələyirsə, dinin və elmin sonda birləşəcəyinə şübhə yoxdur. Vəhdət yaxındır.

Vəhdətin yaxın olması, mənim bütün insanlığın ağılı və ruhunu müqəddəs xaç, başqa sözlə, Həyat ağacı və müqəddəs təslis ilə bağlamağa ehtiyac duymağım haqqında olan bu kitabı yazmağımın səbəblərindən biridir. Son iki kitabımda zamanın axışını fərd ilə əlaqəli şəkildə müzakirə etmişdim. Lakin A-dan B nöqtəsinə və B-dən geriyə – A nöqtəsinə dairəvi kollektiv axışı dərk edən bütün insanlara kömək edə bilmədiyimi hiss etdim.

1960-cı illərdə dinin mənsəyi ilə bağlı araşdırmalara başlayanda, xristianlığın yalan olduğunu və İsanın xaç üzərində ölmədiyini sübut edəcəyimi düşünürdüm. Ancaq işlər dərinləşdikcə hiss etdim ki, yaşım əllini keçəndən sonra həyatım sürətlənməklə yanaşı, yenidən A nöqtəsinə geri qayıdırəm. Və dönə-dönə də əbədi olaraq hərəkətdəyəm: Meru dağından Orizaba dağına və oradan da geriyə. Tanrı həqiqətdir. Əbədi həyat var. Buna baxmayaraq, İsa Məsihin qalıqlarının Hindistanda – Kəşmirdə yerləşən Srinaqar bölgəsində, Rauzabal adlı binanın altında olmasına dair iddiamdan əl çəkməmişəm. Onun məzarı da şərq-qərb istiqamətində durur. 40 milyona qədər hindlinin vəhşicəsinə öldürülməsinə səbəb olacaq formada, milyonlarla insana şimal və cənubun müqəddəs coğ-

rafi cəhətlər kimi tanımağa məcbur edən dinin iki müqəddəsinin də məzarı Rauzabaldadır. Bu barədə səhvə yol verdiyim sübut olunana, DNT analizləri aparılanadək, bəhs etdiyim məzardakı qalıqların İsamıza aid olduğundan şübhələnməyəm.

Tədqiqat zamanı biliklərim yavaş-yavaş dərinləşdikcə hindlilərin insanlığın ilk əcdadı olduğuna inandım. Bu nöqtəyə çatana kimi hələ də qarşıma türklər çıxır, mən isə israrla bunu beynimdən silməyə çalışırdım. Öz-özümə “Yox, yox! Bu ola bilməz” – deyib dururdum. Ancaq sonralar insanlığın ilk beş irqi Pançala Kriştayanı və onların qütb boyu öz cənnətlərini tərk edib Hindistana gəldiklərini öyrəndim. Arian türk kriştayalar və hindli Ramanakaların yer üzünün ən böyük millətinə çevrilmək üçün birləşmələri bundan sonraya aiddir: Şərq yarımkürəsinin və ya Talantesin.

Türklər belə özlərinin və hindlilərin bütün bəşəriyyətin əcdadı olduğundan xəbərsizdir. Onlar həyat enerjisinin fasiləsiz fırlanan çarx kimi əbədiyyən, Şərqdən Qərbə axdığını başa düşürlər. Xaç təlimi, Tenqri və Hodai (Tanrı) həyatın sirlərini onlara açdığı zamandan bəri erkən dövrlərdə malik olduqları biliklər haqqında hər gün daha çox kitab və məqalələr yazırlar. Bəli, insan sivilizasiyasının qütb dairəsində başladığı və indiki Şri-Lanka adlanan yerə doğru irəlilədiyi doğrudur. Lakin oradan günəş işığı həyat enerjisini Şərqdən Qərbə, xərçəng və oğlaq tropik xətlərinin arasına daşmışdır. Türklər Şimal və Cənubun müqəddəs coğrafi cəhətlər olduğunu düşünməyi davam etdirməyə güclərinin yetməyəcəyini hər gün bir az daha çox anlayırlar. Nəhayət Tenqrinin onlara qayıtdığını qəlbimlə hiss edirəm. Onun türklərə geri qayıtmasının bi-

zimplə də əlaqəsi var, çünki hamımızın damarlarında onların qanı axır. DNT-lərimiz və xristianlığımız bunu isbat edəcək.

Bunlar yazıldığı ərəfədə bir hindli siyasi-millətçi hərəkatı türk arian kristayaların xatirəsini bütün tarix kitablarından və insanlığın yaddaşından çıxarmaq niyyətində idi. Arian hekayəsinin avropalı ağ irqçilərin uydurması olduğunu söyləyirdi. Buna baxmayaraq, türklər bu gün belə özlərinə Ari və Kurular deyirlər. Mənim hindlilərə xəbərdarlığım budur: əgər bu aktivistlərin günahları cəzasız qalarsa, Hindistan parçalanacaq. Çünki kurular onların tarixinin onurğasını təşkil edir. Tək bununla bitməyəcək, onlar dünyanın gözündə gülüş hədəfi olacaqlar. Axı hansı intellektual korluq onları 150 milyon arian və kurunun (türk) Orta Asiyada yaşadığını inkar etməyə məcbur edir? Bunu avropalıların kəşf etdiyinə dünyanı necə inandıra bilirlər? *"Jesus and Most Are Buried in India"*⁸⁷ kitabımda da qeyd etdiyim kimi, bir dəfə mən də Arianlara zidd getmək xətasını etmişəm. Tanrıya çox şükür ki, beynimi bu cür fikir yürütməkdən xilas etdim. Əgər bu aktivist təşkilat mövcud olmaqda davam edərsə, Hindistan heç vaxt birləşməyəcək duzla buz kimi olacaq.

⁸⁷ "İsa və əksər müqəddəslər Hindistanda dəfn edilir".

Bölmə 16

Meksikalılara təcili ismarıç

Meksika çox zəngin ölkədir. Əhalisi çalışqan və ağıllıdır. Nə üçün Birləşmiş Ştatlar kimi inkişaf edə bilmir? Bu sualın cavabı xaç təlimi və müqəddəs təslis haqqında bilənlər, onun təsirlərini etiraf etməkdən qorxmayanlar üçün çox asandır. Meksikalılar həm də astek məbədlərinin tavanının söykəndiyi sütunları ifadə edən *Atlantelərdir*. Bu bütlər bilavasitə Meksika əhalisini təmsil edirlər. Onların qaynağı Meru dağı və ya Yuxarı dünyadır. Türklər və hindlilər onların ruhani əcdadlarıdır. Bir-birilərinə ruhi göbək bağı ilə bağlıdırlar. Birinə nə olsa, o birinə də eynisi olur. Bu işə başqa bir qəribəliyi üzə çıxarır: dünyadakı hər kəs türkdür, lakin başqa tezlikdə. "Müqəddəs ekizlər" in başına pis iş gəlsə, qarşılıqlı şəkildə bizə də təsir edir. Niyətini məndən soruşmayın. Tanrının ucsuz-bucaqsız planı mənim idrakımdan kənardır. Həm də bir çox

meksikalı yaxşı yata bildiyi müddətcə, çarpayısını hara yerləşdirdiyinə fikir verməz.

1500 il əvvəl haqqında danışdığım "məlum din" türklərin əziz Tenqrisini və onun bircə oğlu Keder/Keserin yerini əlindən almışdır. Şimal və cənubun türklərin tək ümidi olduğunu təkid edərək, həmin istiqamətləri müqəddəs kimi zorla qəbul etdirmişlər. Arian və Pañçala Kriştayalar da üstün xalq olmaqdan əl çəkmişlər. Eyni zamanda, meksikalılar da tək ümidlərinin şimalda olduğuna inandırlaraq, öz ölkələrinin nemətlərinə biganə qalıblar. Bu, onların mifologiyasında da özünü göstərir. Asteklərə öyrədilmişdi ki, onların ilahi taleyi şimalı fəth etməkdir. Yenə də bunun qarşısını miçoakanolar və onların tunc və civə silahları ilə almaq mümkün olmuşdur.

Mənə dəstək olacaq xüsusi bir sübutum olmasa da, asteklərin "şimala get, gənc adam" mifinin türk və hindlilərin yeni dini qəbul etdiyi ərafədə meydana gəldiyini hiss edirəm.

İspanlar belə Amerika materiklərini ilk dəfə istila etdikləri vaxt hər iki Amerikada işlərin tərs getdiyini anlamışdılar. Astek, mayya və ink sivilizasiyaları tənəzzül yaşayırdı. O vaxtlar heç kim onların türk və hind dünyası çökdüyü üçün tənəzzül etdiyini anlamırdı. Eyni göbək bağını bölüşdüklərindən biri digərinə qeyri-sağlam həyat enerjisi aşılıyrdı.

Meksikalı dostların deyir ki, bu ölkədə heç kim özündən başqası üçün iyrənc kölə işləri görməz. Beləliklə onlar könüllü kölə edildilər. Yenə də, əgər müqəddəs təslisə tərəf, şərq və qərbə baxan yataqlarda yatmış olsaydılar, yenidən Talantes və ya Yuxarı dünyanı çiynlərində gəzdirən Atlantes ola bilərdilər. Növbəsi çatanda o türk-

lərə, Tenqri və onun tək oğlu Kederin iradəsinə qovuşmaq üçün güc verəcək. Meksika və Orta Asiya zaman keçdikcə, dünyanın ümitsizləri olmaqdan çıxıb, Dünyanın Ümidi olacaqlar. Muzdlu köləlik üçün özlərini satmaq üçün, Şimala getməyəcəklər. Heç vaxt olmadığı qədər irəliləyə biləcəklər.

Dualist çözümlər, ilk növbədə, Meksikanın öz daxilində birləşməsinə səbəb olacaq

Meksikalıların xarici görünüşləri və Birləşmiş Ştatlarda gözə batan qatı milliyətçiliyə meyilli olmaları nəzərə alınmazsa, Meksika, *mexicano* ifadəsinin bütün bölgələrdə və sosial təbəqələr arasında birmənalı qarşılanmayan, pis formada bölünmüş və bölgələrə ayrılmış ölkədir. İspanlar bu ölkəyə bütün Mərkəzi Amerikanın ən güclü və ən nifrət edilən qövminün adını veriblər. Günə bu gün də Meksikada "meksikalı" adlanmağı istəməyən qəbilələr var. Meksikanın ayrı-ayrı sosial təbəqələri bir-birindən ciddi şəkildə qopmuş vəziyyətdədir. Bu ölkədə mütəhərriklik ABŞ-dakından daha çətindir. Ümumiyyətlə, ölkəni idarə edən yuxarı zümrə Meksikadan kənar böyümüş və təhsil almışlar. Nəticədə, hakimiyyətə gələnlərin "milli duyğuları" yoxdur. Onların "güclü olmaq" anlayışı Meksikanın südünü sağmaq, əvəzində heç nə verməməkdən ibarətdir.

Nə vaxt meksikalılar Tanrının "dualist çözümlər"ünə başlasalar, ölkələrində baş verən gözlənilməz birlik və bağlılığı hiss edəcəklər. Bu, özü təkbaşına Meksikanı xilas edə bilər.

Türk dilində kişi mənasını verən "Adam" yaşadığı Hiperboriya cənnətindən köçürülən ilk ruhani kişi idi. "Quran" və yəhudi əfsanələrində deyilir ki, o, Hiperboriyadan (Adəndən) qovulan kimi, birbaşa Seylona getmişdir.

İlk cütlük səmavi cənnətdəki müqəddəs iqamətgahlarından aşağı endikləri vaxt, Adəm Seylondakı bir dağın üstünə, Həvvə isə Ərəbistanın qərb sahilindəki Ciddəyə düşmüşdür. ("Arabia: The Cradle of Islam"⁸⁸, Rev. S.M. Zwemer; səh 17)

"Wasim" indiki Şri-Lankada "Adəm təpəsi" adlanan dağdır. Ən yuxarı zirvədə Adəmin ayağı olduğu deyilən ayaq formalı daş var. Bura dünyadakı bütün dinləri birləşdirən, yer səthindəki ən müqəddəs nöqtədir. Buddistlər onu Buddanın barmaq izi hesab edir, keldani semit xristianlar ora müqəddəs Tomasın barmaq izi kimi hörmət edirlər. Hind əhəmələrinə görə, Tanrı Şiva Adəm təpəsi ilə bağlı olan *Vedka* adlı uzunluq dairəli bir xətti izləyərək Meru dağının ən yüksək zirvəsinə uçmuşdur. Şri-Lanka əfsanələrinə görə, Makedoniyalı İskəndər də Adəm təpəsini ziyarət etmişdir.

Tenqri və ya Tenri Adəmi Adəndən qovanda, ona özü ilə müqəddəs Tenqri və ya kelt xacını aparmağa icazə verdi, çünki belə olduqda, o itməyəcəkdi. Adəm haqqındakı əfsanələrə görə, o dünyanı tam dövr edib Ciddədəki Həvvanın yanına getməzdən əvvəl Seylonda olmuşdu. Bu hekayə insanlığın və sivilizasiyanın inkişafının dünyaya, Şərqdən Qərbə necə yayıldığını göstərir.

⁸⁸ "Ərəbistan: İslamın Beşiyi".

Türklər eyni zamanda, Adəm üçün başqa adlar da deyirdi: "olan, varlığa gələn, vücuda gələn" mənasındaki *Olmak(er)* və *Olman(er)*.

İndi isə toz basmış əfsanələrin və öz müqəddəs kitabımızın bir məna verib-vermədiyini dəqiqləşdirmək üçün, bu türkləri öz sözləri ilə araşdıraq. Nəhayət, sonda Cənubi Meksika və Mərkəzi Amerikaya enəcək vəziyyətdə dünyanın ətrafında uçuruq. Orada Meksikanın ilk insan sivilizasiyasının təsirli qalıqlarını tapırıq: *Olmeka* və *Olmanların*. Onlar təkcə Mayya sivilizasiyasının ilk əcdadı deyil, həm də Oaxacalı sapoteklərin, nahuatl və tolteklərin də atası idi.

Mayyalıların nəsildən nəslə keçən əfsanələrinə görə, Votan və ya Potam adlı müdrik dənizçi (əslində isə dəniz xalqı) mərkəzi Amerikaya yeddi ailə gətirmişdi. Bu, onların Mesopotamiyanı şumerlərin dəniz limanından tərkdiklərini göstərir.

Votan ifadəsi, görünür, sanskritcə gəmi mənasında deyilən sözlərdən törəmişdir: *Pota; Vah; Vadhu; Vadh; Vahittha; Bohitta*.

Votan və Potam bütün dünyaya məlumdur. Cənubi Sakit okean adası olan Yapın yerliləri Voden, Odin, Faathan; filippinlilər Bataan və s. kimi dünyada buna bənzər adlar var. Mərkəzi Amerika miflərinə görə, Votan Çan (Şan) qövmünün nümayəndəsi idi. Çanlar Orta Asiya və Şimali Hindistandan gələn türklər idi.

Meksikanın Çipas əyalətinə adını vermiş Çiapanecan hinduları Votan və onun xalqının ilk dəfə orada məskunlaşdığını iddia edir. "Çiapas" kəlməsi sanskritcə "Şiva – dünyanın himayədarı" mənasını verən *Şiva-pas* sözündən yaranmışdır.

Türkiyəni ziyarət etmiş xarici turistlər bir müddət sonra vaxtilə orada yaşayan və naqalar adlanan qədim "ilan adam" irqi haqqında eşitmişlər. Əvvəlki bölmələrdə onlara bulqar-türk kralı Kuberanın rəhbərlik etdiyini yazmışdım. Naqa təbəəsinə yakşalar və ya yakhular deyilir. Olsun ki, onlar indiki Yakutiya və ya Saxalin Sibir türk respublikalarının əhalisidir. Khyber, Khveer, Heber və s. kimi də tanınan Kubera, həqiqətən də, finikiyalılar və onların Juddhi (yəhudi) döyüşçülərinin ticarət və dənizçilikdəki şərikidir. Finikiyalıların "Meşeçlər", yaxud "Meşikalar" (arameycə), Tubal və Tiras adlandırdıqları xüsusi kölə kastası var idi. Kuberalar (Khyber, heber və s.) kölə olmalarına baxmayaraq, onlara hörmət edirdi. Keçmişə qayıtmış olsaydıq, güman ki, Meşikalar olmaq istərdik. Çünki onlar ağaları kimi yaxşı yaşayırdılar. Onlara müqəddəs insanlar kimi baxırdılar, çünki meşikalar *Na*, *Nu* və ya *Nava* ("nahua" kimi oxunur) adlandırdıqları Nuhun sevimli oğlu Yafətin övladları idi. *Na/Nu* eyni zamanda "Tanrı Krişna; tanrı Şiva, Budda" mənasındadır. *Nava* "ilahi gəmi, yaxud İlahi sandıq" deməkdir. Bu, insanın istəyəcəyi ən yüksək və ən ümdə ləqəbdir. "Məsih" mənasını verən Meşika adını da bu cür alıblar. Finikiyalılar onlara başqa bir ləyaqətli ad da vermişlər: *Navak* ("nahuak" kimi tələffüz edilir), "dua kimi göyə yüksələn gəmi" mənasını verən bir termdir.

Meksikalı oxucuların bütün bu məlumatlardan hey-rətə gələcəyini bilirəm. Əgər mənə şübhə edirlərsə, sanskritcə lüğətə baxsınlar.

Meşeklər böyük tufandan sonra xalq kimi pozulmağa başladılar. Öz aralarında, "Biz Yafətin öz oğullarıyıq, kölə ola bilmərik", – deyirdilər.

Bu kölə kastası narahat olmağa və Şimali Hindistana tərəf gedən vəhşi hunlarla ittifaqa girərək Kuberanın ordularına qarşı üsyana rəhbərlik etməyə başladılar. Onlar insanları nevilimlərin və kristayanilərin dinini tərək edib, o dinləri təqib etməyə çağırırdılar. Bütün bu hadisələr Tanrı onları və narazılıq yaradan digərlərini uzaq ölkələrə dağıtmağa qərar verdiyi vaxt Meru dağında ya da Babil qül-ləsində olmuşdu.

Orta Asiya və Şimali Hindistana daha çox sülh gətirmək üçün Kubera və onun yakhuları onları mühasirəyə alaraq, Seylona sürgün etdilər. Lakin onlar orada ən az Orta Asiyadakı qədər pis idilər. Buna görə də Kubera onları Amerikaya aparıb, Mayya düzənliklərində yerləşdirdi. Təhqiramiz bir vəziyyətdə qaldıqları üçün, finikiyalılar onlara "anahuak", yəni "göyə çıxmaq üçün gəmiləri olmayan xalq" deməyə başladı. "A" sanskritcədə "yox; deyil" mənasında işlənən şəkilçidir. Meksikalılar *Anahuak* sözünün "Tanrının belə Nuhun göyə çıxan gəmisinə minmək üçün yol vermədiyi xalq" mənasındakı təhqiramiz termin olduğunu çoxdan unudublar. Buna baxmayaraq, *Anahuak* hələ ki, "su" və meksikalıları ifadə edən termin kimi işlənir.

Naqa (ilan) və "Tanrının rədd etdiyi insanlar" mənasını verən *Anahuak* terminləri ilə yanaşı, Mayya ovalıqlarına da naqaların adının verilməsi ilə bağlı çoxlu sübutumuz var. İndi isə, hansısa dəyəri olub-olmadığını yoxlamaq üçün əfsanələri testdən keçirək. Onsuz da mif və əfsanələrlə kifayətlənə bilmərik. Bizə konkret dəlillər lazımdır. Günü bu gün də, cənubi Meksika və mərkəzi Amerikayadək uzanan Mayya düzənliklərinə bütünlükdə *Nakaste* deyilir. Bu ifadə sanskritcə "Günəşin batdığı yer"

mənasını verən *Naqasta* sözündən yaranmışdır. Nikaragua və Kosta Rika yerlilərinin – sanskritcə “Qərb yarımkürəsi naqalarının kosmik zəkası” mənasını verən *Guhanagasta* sözündən törəmiş – *Kuanakaste* adlandırdıkları bölgə var. Qvatemalanın sanskritcə açıqladığı mənasını unutmayın. Hər şey eynilə dediyim kimi olub və hələ də elədir.

Meksika hinduları və kənddəki insanlar, hər kəsin *Tana* və heyvan ruhlu qoruyucu mələk ilə doğulduğuna inanır. Bu, onun fərdi zodiak işarəsidir. Bəzən *Tana* (zodiak totemi) himayə etdiyi insana o qədər yaxın olur ki, sanki, iç-içə keçiblər. Bu, baş verdikdə həmin insan Naqula və ya heyvan ruhuna çevrilir. Budur, sizə Hindistandan miras qaldığı şübhəsiz olan batil bir inanc. Çünki naqanın eyni zaman kəsiyində həm insan, həm də ilan olduğu hesab edilir. Hindistanda uşaq doğulan kimi, valideynləri dərhal ona *Fa-thana* adlanan zodiak totemi təyin edirlər. O da eynilə heyvandır. *Pa-thana* (sanskrit zodiak işarəsi) = *Tana* (nahuatl zodiak işarəsi)

Cənab Subaş Bose, meksikalı heyvan ruhun necə Naqal adlanmağa başladığı ilə bağlı mənə ideya verdi:

“Bu, “Mahabharata” dastanındakı Pança (beş) Pandaların qardaşları *Naqula* və *Naqulan* kimi məlumdur.

Tanrı İndranın sıralarında *Naqa*, *naqa-naqrku nathan* və *Naqrın* da olduğu 14 adı var. *Naqr* = qəsəbə, loka; *Naqa naqrku* = naqaların qəsəbə və ya lokası; *nathan* = Tanrı. Beləliklə, bir uşağa *Naqanathan* adı verilməsinin ənənəvi formulunu qurduq”.

Meksikada yaşamazdan əvvəl hind tanrısı *Dyaus-nahusha* (yunanların və türklərin dilində – *Dionisos*) *Aqastya* adlı böyük hind filosofun arvadını yoldan çıxardığı

üçün Hindistandan sürgün edilmişdi. Hind əfsanəsinə görə isə o, ilana çevrilib. Əslində isə, naqa gəmisinə minərək Meksikaya getmişdi. Meşika isə qollarını açaraq onu qarşılımışdı.

Dionisos onlara sivilizasiya qaydalarını öyrətmişdi. Lakin xoş qarşılamanın təsiri bir müddət sonra yavaş-yavaş azaldı. Çünki öz qurduğu şəhərlərdən birində – Tula-

Şəkil 11. Quedzalkoatl (*Dionisos*) ilanların üstündə Meru dağına dönür.

da sərxoş vəziyyətdə öz evində öz qızına hücum etdi. Bəziləri onun bacısı olduğunu deyir. Buna görə də, meksikalılar onu Hindistana geri göndərdi. Anahuak olsalar da, doğrunu yanlışdan seçə bilirdilər. Ketzalkatl (*Dionisos*) Meksikanı cənubi Verakruz və ya Şimali Yukatanda, atasının basdırıldığı Orizaba dağı yaxınlığındakı limandan naqa gəmisini ilə tərk etmişdi. Getdiyi qayıq ilanlarla dolu idi. Orizaba dağı, böyük ehtimalla, qədim dənizçilərin

Hindistana, ya da hara getmişlərsə, ordan qayıtmaq üçün lazım olan dənizçi işarəsi idi (mayak). Ketzalkatl Hindistana, onu Merudan Ulduz dağına (Citlaltepelt və ya Orizaba dağı) aparan marşrutla getmişdi. Bu gün də Meksika, Türkiyə və Hindistanla günəş enerjisi və ilahi göbək bağı ilə bağlıdır. Bu dünyada heç nə təsadüfən baş vermir. Bizim xəbərsiz olduğumuz bir növ plan var. Bu, ruhani tərəfimizin olduğunu inkar etməkdən irəli gəlir. Biz ilahi şahmat oyunundakı piyadalarıq. Bəs psixoloji cəhətdən ona qalib gələcək gücdəyikmi? Yoxsa xaçı inkar edəndə "elmi-etibarlılıq" artır?

Ketzalkatın salının altındakı ilan xaça diqqət edin. İlanın quyruğu yoxdur, iki başı var. Burunları, onun gəldiyi yerə – Günəş və ya Meru dağına geri dönərək dairəvi səyahəti başa vurduğunu göstərəcək formada – Şərqə və Qərbə işarə edir. İlanın başının ön görünüşü qərblə meksikalılar, Naqasta ilə Türkiyə və Hindistan naqaları arasındakı İlahi birliyi təmsil edir. Dünyanın gələcəyi bu heyrətə salan arxetipik xaç simvolundan asılı ola bilərmi? Murad Adcının da dediyi kimi, "Dünya ağacı"nın (Hamrindəki) kökləri yer altındakı ilanların krallığınadək (Meksika) diblərə enir".

Meksikalılar özlərini, Türkiyəni, Hindistanı, katolikliyi və dünyanı xilas edə bilmək üçün vaxtında yuxudan oyana biləcəklərmi? Yoxsa keçmişdə də türk uluslarının etdiyi kimi, milyonlarla qan qardaşının Şimala tapınmasına göz yumacaqlar? Həyat enerjisinin Şərqdən Qərbə axmasına olan düşkünlüklərindən dolayı, Amerikaya gələn hər köçəri qövüm Orta Asiya və Hindistandakı ana yurdlarına paralel məskənlər tapmağa çalışırdılar. Mayyalılar yeraltına girən mağaralarına *Xibalba* ("Şivalva" ki-

mi oxunur) adını vermişdilər. Bu kəlmə "Tanrı Şivanın vulvası və ya bətni" mənasını verən sanskritcə "Şivulva"dan törəmişdir. Asteklər ispanlara *Teocolhuacan* (Tekolhuakan) adlı ölkədən gəldiklərini demişdilər. "R" hərfini tələffüz edə bilmədikləri üçün, bu kəlmə "Kuru (Türk) – Tanrı-Kral" mənasını verən "Teo Kuavara-Khan"dır. Nyu-Meksikonun cənub-qərb Pueblo qəbilələri üçün yeraltının – sanskritcə Siva-Bhu – "Şivanın Meru dağı ətrafındakı müqəddəs yeri" olduğunu iddia edirdilər. Olmeklər və asteklər Orizaba dağına ehtiramla yanaşırdılar. Arizona o'odhamları, Arizonadakı Sells yaxınlığında yerləşən Baboquivari dağını və Şimali Meksikadakı bir mağaranı öz ilk məskənləri hesab edirlər.

Karib (Kaurav), başqa adla Aravak (Arak [Erektus]) və ya Taino (*Dannu/Tannu*) hinduları oxumaq-yazmaq bilmədikləri halda, Amerika hindularının köklərini tapmaq işini, həqiqətən, asanlaşdırmışdılar. Öz mifologiyalarında bir çox gizli məqamı ispanlara verməklə qalmamış, eyni zamanda "R" səsinə də düzgün tələffüz etmişlər. Onlar öz əcdadlarının Kuru-rumani olduğunu danışmışlar. Araklar əfqan türklərin bir qövmü idi. Tannu və ya Dan-nu, qədim türk ulusu olan Tannunun döyüşçü klanı idi. Meydana çıxdıqları yer Espafiola Karib adasındakı *Cannana* adlı təpənin dibindəki mağaradır. Onlar, beş Kriştaya qövmündən biri olan *Khan-anular* olmuşlar. Kriştayalar Hindistana getdikdən sonra Anular indiki Hindistandakı Himachal Pradeşə köçmüşlər. Bundan sonra Kubera ilə birlikdə Seylona getmiş və sonda isə Karib adasında məskunlaşmışdılar. Kariblilər danışır ki, Machekeal (sanskritcə: Mesech ailəsi) adlı bir nəfər onları qaçmağa qoymamaq üçün çox diqqətli hərəkət edirdi. Mənim fikrimcə,

qədim bir deyimdə söyləndiyi kimi, bu, "olanları olduğu kimi danışmaq"dır. (bax: ("*El Orfgen de Los Indios*"), Kato­lik rahib Gregorio Garda, səh. 318-319). Meksikalılar və mərkəzi Amerikalıların türk və hinduların soydaşı oldu­ğuna dair əldəki sübutların sonu yoxdur. Əslində isə, biz­lər daha çox Mərkəzi Amerikalıyıq.

Budur, aralarında həyatımın 60 ilini keçirdiyim mek­sikalı dostlarıma mesajım. İsa Məsihin ayaqları, simvolik olaraq Verakuzdakı müqəddəs dağınız Orizabaya sancıl­mışdır. Siz Tanrı tərəfindən xeyir-dua verilən xalqsınız; çünki onun simvolik ayaqları sizin torpaqlarımızda yerlə­şir. Qurtuluşunuz üçün Şimala baxmaq əvəzinə, üzünüzü Talantes və ya Yuxarı dünyadakı qardaşlarınıza tutun. Şərqə baxın, bütün həyatın və insan sivilizasiyasının qay­naqlandığı günəşə baxın. Onsuz da sizin özünüz olan At­lante, artıq başqalarının məbədlərini yuxarı qaldırmayın. Hal-hazırda Yuxarı dünyada, insanlıq üçün tək ümidin qütb dairəsində – Şimalda olmasında təkid edən bir din qələbə çalmışdır. Şərqdən Qərbə doğru axan həyat enerji­sinin mistik büt­pərəstlik olduğunu deyirlər. Təkcə özləri­nin doğru, qalanların yanlış olduğunu deyirlər. Türklərin və hindlilərin qan qardaşı kimi, siz də ruhi mənada Şi­mala baxmağa məcbur qalırsınız. Əgər qan qardaşlarını­zın Şimala, Adəmin türk adı Olmak və ya Olmanın iqə­mətgahına olan düşkünlüyü bu cür davam edərsə, indiki iztirablarınız gələcəkdəkilərlə müqayisədə əhəmiyyətsiz qalacaq.

Özlərini *Hijos de Anahuac* (Anahuakın oğulları) adlan­dıran, meksikalıların ruhani ana vətəninin Türkiyə, yaxud cənub-şərqi Meksika yox, Birləşmiş Ştatların cənub-qərbi olduğunu iddia edən meksikalı-amerikalı siyasi aktivist-

lər arasında genişlənən bir hərəkət var. Onlar istəyir ki, meksikalılar insanlığın ilk sivilizasiyasının çoxalmaq üçün ayrıldığı Şimal qütbü olması fikrinə kilidlənsin. Bu­nu cahillikdən, yoxsa pis niyyətlərinə görə etdiklərini bil­mirəm. Onların türklərin və hindlilərin ruhani və qan ba­ğ­ı ilə bağlı olduqlarını bilməsini istəməzlər. Meksikalıların Şimali Amerikaya köçmək hüququnun olduğunu söylə­yərkən, avropalı və amerikalılarla aralarında düşmənçilik yaratmaq istəyirlər. Lakin, biz hamımız türkdük. Meksika­lılar isə daha çox türkdür. Və onların xilası, Şimala get­məkdə deyil, türklər və hindlilərlə olan əlaqələrini bərpa etməkdədir. Hamımız qardaşdır, lakin bu ölkədəki yanlış yönləndirilən meksikalı-amerikalı aktivistlər bunu anla­maq istəmir. Yalan dediyimi düşünürsünüz? Mən Ana­huak kəlməsinin mənası və tarixi haqqında nə demişəm? Onlar hal-hazırda, əcdadlarının Babil qülləsi və Meru da­ğ­ında etdiklərini etməzmi?

Ruhi və dualist çözümlərini verdim. Onu istəyirsinizsə alın, istəmirsinizsə yox. Təvsiyəm eynilə afro-amerikalıla­ra da aiddir. Çünki onlar da qurğuşun kimi ağır yükün al­tında əzilib-bükülürlər. Həm də, onların problemi daha böyükdür. Həm Amerikada, həm də Afrikada əksəriyyəti həmin qeyri-xristian dinə mənsubdur. Təkcə bu deyil. Milyonlarla afrikalı, Afrika türkmənləri, kurilər, somalili­lər, efio­piyalılar və digərləri kimi türkdürlər. Afro-ameri­kalılar dərin dindarlıqları ilə tanınırlar. Digər bəzi dini­mədəni qrupların ardınca getməkdən yorulublarsa, etməli olduqları şey, xac təlimini öyrənməkdən ibarətdir. Sonra isə iti və əmin addımlarla irəliləyəcəklər.

Şəkil 12. Maya rahibləri, eyni zamanda dünya ağacı olan xaça tapındıqları vaxt. Yer üzündəki hər din bir dəfə də olsa xaça ibadət etmişdir. Bunun bir səbəbi olmalıdır.

Xristologiyanın⁸⁹ bütün dövrlər üçün dünyanın ilk dini olduğuna hələ də inanmırsınız mı?

Ketzalkatl, Kukulkan və Gucumatz eyni adamlar idi. İlanlarla dolu sal ilə, cənub-şərqi Meksika sahilini tərk etməzdən əvvəl hamısı çarmıxa çəkilmiş, ölmüş və yenidən dirilmişdi. Meru dağına getmək üçün gəmiyə mindiyi sahil, atasının basdırıldığı Orizaba dağına (Citlatepetl) yaxın bir yer idi. Dünyanın çarmıxa çəkilmiş xilaskarlarına istər İsa, Rama, Şiva, İndra, Aqni, Keder, Keyser, Krişna, Mitra, Apollo Dionisos (əslində isə Ketzalkatl, Kukulkan və Gucumatz), istərsə də başqa bir ad deyək. Hamısı Tanrının yeganə oğlunun adlarıdır. Ateistlər və skeptiklər bütün bu xilaskarların Türkiyə və Hindistandakı ortaq qaynaqdan uydurulduğunu deyirlər. Bu doğru olmaya bilər. Doğru olsaydı belə, eyni arxetipik təmsil dünyanın bir çox uluslarında olardı. Vardır da. Ramaçandranın Birlik yo-

⁸⁹ Christology – Xristologiya. Xristian teologiyasının bir sahəsidir. İsa Məsih, Məsihin şəxsiyyəti və ondakı ilahi və bəşəri əlamətləri araşdıran təlimdir.

lunun dünyanın hər künc-bucağında eyni olduğunu və olacağını başa düşdüyümüz zaman, dünyaya sülh və sabitlik gələcək. Kukulkanın kelt xaçına bağlandığı aşağıdakı illüstrasiyaya diqqət yetirin. Müqəddəs təslis ilə xaçın sirri və onların gizli mənalari insanlığın başlanğıcı, mövcudluğu, sonu və mövcudluq traektoriyasının əbədi təkrarıdır.

Şəkil 13. Kukulkan və ya Qucumatz – Maya İsa Məsihi. Yalnız fərqli bir adı olması və bir qədər qəribə görünən xaçın üzərində təsvir olunması "mədəniyyət baxımından fərqli görünməsi" onun İsa Məsih olmadığı demək deyildir. Xatırlayın, ilahi enerjinin arxetipik bir görünüşündən bəhs edirik, fiziki insandan yox. Hamımız eyni kainatda yaşayırıq və eyni fiziki və spiritual qanunlara məruz qalıyıq.

Bölmə 17

Sizin xristian olmağınızı istəyən iki qeyri-xristian cənub-qərb qəbiləsi

Bu iki qeyri-xristian qəbilənin missioneri yoxdur. Onların dini mərasimlərində iştirak etməyinizi istəmirlər. Kəndlərindən və dini mərasimlərindən uzaq qalsanız, çox şad olurlar. Dini rəqlərindən, ya da yığıncaqlarından hansınasa rastlasanız, şəklini də çəkməyin. Sual verməyin. Onlara qətiyyən "xristianlıq" a dair öyüdlər etməyin. Sadəcə izləyin. Rəqs edərkən, dua edərkən, tanrıdan nələrsə istəyəndə onlara qoşulmayın. İstənilən halda, onsuz da onların xristianlığa zidd olan dinlərinə çoxsaylı insanın qoşulacağını düşünürəm. Çünki bu yerlilərin bəzi ayinlərində zıncırovlu ilana toxunmaq adəti var.

Pis çap olunmuş bukletlər və nazik kitabçalarını paylaşmaq, hər hansı mövzuda çoxumuzun haqsız, yalnız özlərinin haqlı olduğuna bizi inandırmaq üçün daima qapılarımızı döyən xristian məzhəbinin mütləq nümayəndə-

ləri var. Onlar, ehtimal ki, bu qəbiləni də xristian etmək üçün bu iki qeyri-xristian Pueblo kəndinə üz tutacaqlar. Onların ürəyində xristian olmaq arzusu yoxdur, lakin qeyd-şərtsiz birlik arzusundadırlar.

1700-cü illərdə bu qəbilənin bir kəndini katolik etmək üçün məhv etmişlər. Bu tayfa, sizin xristian olmağınızı hər kəsdən daha hərarətli şəkildə istəyir. Rəqslərini və dualarını günün 24 saati, ilin 365 günü davam etdirirlər. Bu, ikiüzlülükdür? Əgər, kənardan baxsanız, yox, elə deyil.

Bu iki qəbilə "hopilər" və "zuniy" kimi tərcümə olunan zünqilərdir. Hopilər bu iki qəbilə ilə müqayisədə daha fundamentalist dindar olanlardır. Roma katolikliyinə təhvil vermək üçün bir kəndi bütünlüklə məhv edən onlardır. Bəs nəyə görə bəzi protestant məzhəblərində olduğu kimi, boş xanaya qol çəkməyiniz və onlardan biri olmağınızın əvəzində yüzlərlə zınqırovlu ilana toxunmaq və üstünü tapdalamaq kimi "cazibədar" və "imtina edilməyəcək" vədlərlə sizi yoldan çıxarmırlar? Niyə sizin də, vəsiqəsi belə olan bir ilansevən, Halleluya oxuyan (hallelujah-çığırən, hallelujah-halleluya; amen, şükranlıq) qədim dövr naqası olmağınızı təşkil etməsinlər?

Çünki vəz və bütün müqəddəs kitablar "Babil"dir. Hamımız fərqliyik. Heç kəs "Babil"i eyni cür anlamaz. Heç kəs müqəddəs kitablar oxuyaraq və ya ucadan verilən xütbəni dinləyərək yüksək mənəviyyətə çata bilməz. İllik qazancınızın onda birini kilsəyə bağışlamağınız da kömək etməz. Biz özümüzü dualizmə, müqəddəs təslisə həsr edərək, bir də qalaktikadakı ən güclü, üç təbii arxetipin mənasını anlayıb, Tanrının ismarıcının bizə çatmasına

kömək edərək o məqama çata bilərik: Xaçın, svastikanın və həyat çarxının.

Bu iki qəbilə yalnız daxili səsimizin bizi oyada biləcəyini deyir. Yəni bizim gözlərimizdəki hörümçək torlarını, qulağımıza tıxadığımız pambıqları və beynimizdə yaranmış qatılığı məhv etməyimiz üçün dua edirlər.

Bu iki qəbilə necə, nə vaxt və nə üçün Amerikaya getdi?

Pueblo mədəniyyətləri üzrə zünqi (zuñi) eksperti olan cənab Jose Sandos "Pueblo Indians"⁹⁰ kitabında bunları yazmışdır:

"Mövcud yaşayış bölgələrinə şimaldan-köklərinin olduğu yerdən, Şibapudan (Şibapu), ortalığa çıxdıqları yeraltından, gölün yanındakı yoldan insanlar gəldi. Yol boyunca onlara bir döyüşçü rəhbərlik etmişdi. Köməkçiləri və sərkərdələri ilə birlikdə insanların keçdikləri yolu təmizləmək müqəddəsliyindən güc yaratdılar. Onlarla birlikdə müqəddəs ruh da gəldi və qədim insanlara gündəlik həyatın çətin işlərinə rəhbərlik etdilər. Çoxu isə sonda mədəniyyətlərini inkişaf etdirdikləri, indiki ana vətənlərinə gəlməzdən yüzlərlə il əvvəl yaşadıkları "Four corners" (dörd künc) torpaqlarında yerləşdilər. Qədim insanlar nəql edirdi ki, müqəddəs ruh onları məhz kütləvi qətləmlərdən qorumaq üçün köçməyə məcbur etmişdi. Onlara müdafiə olunmaq üçün hasara oxşar mülklər inşa etmək tövsiyə olunmuş və döyüşçü

⁹⁰ "Pueblo Hinduları".

əkiz tanrılar Masevay və Sheoyevayın onları himayə edəcəyi vəd edilmişdi.” (s. 17)

Bu əkiz tanrıların adları hind tanrısı Şivanın variasiyalarından törəmiş kimi görünür. Mahaşiva (sanskritcə “Mahasheewa” kimi tələffüz edilir) və Şiyavha (“Sheeyahwah” kimi tələffüz edilir). Şiva, çevik və sürətli mənasını verir.

“Şibapu” kəlməsi bu sözlərin mənşəyini açıqca göstərir. Shiva-Bhu, – “Tanrı Şivanın müqəddəs ölkəsi – Meru dağı”.

Cənab Sando eyni zamanda insanların, türklərin cənub sərhəddi olan Şimali Hindistandan gəldiyinə dair daha çox məlumat verir:

Caciquelər (qəbilə başçıları) və digər başçılar, təlxəkləri (keresan dilində Kuşare; Pueblo Teva dilində Kusa, Tava dilində Taboş) – insanları şənəndirməkdən cavabdeh olan bu qrupu idarə etməli idilər. Çoxlu və müxtəlif məsuliyyətlər daşıyan bütün bu insanlar cacique və onun heyətinin faktiki, sosial başçılığı altında idilər.” (s. 20)

Kuşare və Kuşa Hindistanda, yuxarı kastanın adından törəmişdir: Kashi.

Taboş, “İlahə Ananı insanlaşdırırlar” mənasını verən şimali hindcə Tavith ya da Tavish sözündən törəmişdir. Bunlar kişi və qadın ola bilirdilər. Berdaches⁹¹ Zufii (mənası: böyük göl) dini tətbiqlərdə mühüm yer tutur. Keresa – türkcə “Kurusha”dan törəmişdir. Tiva (Tiwa) və Teva

⁹¹ Gender bender – teatrda, yaxud başqa tamaşalarda qadın və kişinin, əks cinsin rolunu oynaması

(Tewa) qədim Türk xalqı olan “Tannu”nun adlarıdır. Tannu, eyni zamanda keresan, tiva (tiwa) və teva (tewa) dilinin də başqa bir adıdır.

Hopilər, həqiqətən də, bir qəbilə deyil, Şimali Hindistandan qaçaraq “yazıq, itkin ruhlar”, Orta Asiyadan kənarlara çəkilənlər isə, Nyu-Meksikaya dua etməyə gedən klanlar qrupudur. Onlara görə, əcdadlarının ruhu Sipahudan “göydəki bir dəlik” yolu ilə qaçmışdır. Sipapu, Siva-Bhunun dialektik formasından ibarətdir. Qaçdıqdan sonra onları Amerikaya gətirəcək Masava (Uca Şiva) ilə qarşılaşmışdırlar.

Hopilərin Amerikaya köçlərindən bəhs edən qeydlər bu klanlar arasında müxtəlif cür təzahür edir. Çünki onlar, başlanğıcda qəbilə yox, eyni cür şüura malik klanlar qrupu idi. Buna baxmayaraq, onların ardıcıl birləşdirilmiş qədim tarixləri adı çəkilən qəbilələrin də onlarla birgə qaçdığını təsdiqləyir: Navayo (navajo), supay (supai), payte (paiute), apaçi (apache), ute, heheya, bahanna (ağ adam) və s. Heheya “finikiyalı” sözünün alternativi olan Haihayadan törəmişdir. Eyni zamanda “pahana” da adlanan Bahana, sanskritcə “nəqliyyatçı, gəmiçi” mənasını verən “vahana” sözündən əmələ gəlmişdir. Hopi tarixçisi Edmund Neqvateva (Nequatewa) hansı səbəbdən Şimali Hindistan və Orta Asiyanı tərk etdiklərini açıqlayır:

“Hopilər bütün insanlığın başlanğıcdakı yeri olan yeraltında yaşayırdılar. Başlanğıcda buradakı həyat və başqa hər şey gözəl idi. Rahat və xoşbəxt idilər. İnsanlar ortadan aşağı, orta və birinci zümərə olaraq təbəqələşdirilmişdirlər. Ortadan aşağı və orta təbəqə, keşişlərin və ali keşişlərin hərəkətlərini başa düşəndə hər şey aydın olmuşdur. Ömürboyu bu yazıq insanlar yuxarı

zümərə tərəfindən, ailə hüquqları tapdalanaraq aldadılmışdırlar. Bu kişilər, keşişlər və ali keşişlər həmin aşığı təbəqə qadınları ziyarət edərkən, onların bədbəxt ərləri uzaqda qalmalı idi. Bunlar getdikcə dözülməz bir vəziyyətə gətirib çıxarırdı" ("Truth of a Hopi" /s.1)⁹².

Cənab Neqvatevanın "bütün insan həyatının başlanğıc yerindən gəldilər" ifadəsinə fikir verin. Söhbətin Kriş-tayaların, yaxud türklərin vətəni olan Orta Asiyadan gətirdiyini anlamalıyıdıq.

Türklər – şimali hindli hopilər bu əzablara artıq dözə bilmədiklərini görüb, başçı Yehovanın (Yai-owa) etdiyi nəsihətləri tapmağa çalışmışlar. Onların Hindistanı tərk edib, Birləşmiş Ştatların cənub-qərbinə köçmələrinə o qərar vermişdi.

Hopilərin köçmə rəvayəti eramızın 700-1000-ci illəri ərəfəsində olmalıdır. Bu dövrlərdə Hindistan cəhənnəm təlatümü içində idi. Hər kəsə qılınc gücünə din qəbul etdirən, Şimal və Cənubun müqəddəs cəhətlər olduğunu qəbul etdirməyə və "bütvari" xacı unutmağa məcbur edərək, qılınc gücünə insanları dinindən döndərən məlum din 40 milyonadək hindlinin axırına çıxmışdır. Hindlilərin ən yuxarı zümərəsi olan Brahmanlar da tayfaların (qövmlərin) ölkəni tərk etmələri və kasta quruluşuna tabe olmaları üçün çalışırdılar.

Hopi Yel tanrısı (Yaponche) başqa adla Hya-Phoenicians (Foyenisiyans), onları Vahananın gəmiləri üstündə bura üfləmişdir. "Truth of a Hopi"-nin müəllifi davam edir:

⁹² "Hopinin həqiqəti"

"Bahannasın, bəyaz qardaşın və ya Hopinin bəyaz xilaskarının əfsanəsi ciddi şəkildə bütün kəndlərdə yayılmışdır. İnsanlarla birlikdə dünyanın altından gəlmiş, ona müdriklik həş edilmişdi. O, insanlara daha çox faydayla geri dönəcəyinə söz verərək, çıxan günəşə doğru yola düşmüşdü. O gündən bəri geri dönəcəyi gözlənilir. Dediyinə görə, o qayıdanda müharibə və anlaşılmazlıqlar olmayacaq və özü ilə birgə daha çox elm və müdriklik gətirəcək. İspan keşişlərin hopi ölkəsində missioner fəaliyyətinə icazə verilməsi məhz bu əfsanəyə görə olmuşdu. Çünki insanlar elə bilmişdilər ki, Bahana geri qayıdıb..." (s. 108)

İspanların gəlişindən bir müddət sonra, ruhani sezgилəri qüvvətli olan hopilər o qədər də ağıllı olmadıqlarını anladılar. İspanlar qətiyyətlə "ali bəyaz qardaşlar" deyildilər. Hətta zaman hopilərin başqa cür də yanıldığını göstərəcəkdi. Elmi tərəqqinin hərəkətlə artması dünyanı, insanlığın maddi və mənəvi hissələrinin tam olaraq birləşəcəyi "bütövlüyə" aparmaqdadır. İnsanlıq bəzi maddi zövqlərini oxşamaq üçün rəqs etməkdən, ilahilər söyləməkdən və uzun dualardan əl çəkməlidir. Çünki duaları, ümid edirik ki, növbəti illərdə qəbul olacaq. Tanrı, bəlkə də, Adendə və Meru dağında etdiyi kimi bizi dizimiz üstə çökdürər. Məsələ ruhani elm olduqda, bu aralar keşişlər belə "qırıq qeydlər" aparır.

Hopilərin, özlərindən olmayanların xristian olmaları üçün dayanmadan dua edən, onların qeyri-xristian dini ilə maraqlananlar hopi dini mərasimləri üzrə görkəmli bir tədqiqatçının araşdırmasını oxumalıdırlar: Gray A. Daviddin çalışmasının başlığı "The orion zone-ancient star cities of the American southwest"⁹³dir.

⁹³ "Amerikanın cənub-qərbindəki orion zonaların qədim ulduz şəhərləri"

Mən kitabı nəşriyyata göndərməzdən əvvəl bu bölməni oxuyan cənab Davidin cavabı belə oldu:

“Hopilərin rəqslərinə və mərasimlərinə niyə qarşı çıxdığınızı bilmirəm. Əgər bu, baş verərsə, onlara görə, dördüncü dünya sona çatacaq, özü də mümkün qədər sürətlə”. (Yəni üçüncü dünya müharibəsi baş verəcək)

Bu kitabda da oxuduğunuz kimi, insanlığın kütləvi yox olmasının qarşısını almaq üçün bizdən çox az şey istənilir. Buna baxmayaraq, bəzi yalançı mütəxəssislər və skeptiklər üçün bu, çox radikal və ağılsız üsuldur. Əgər yazdıqlarım tamamilə tətbiq edilməyəsi üsullardırsa, nə üçün hopilər bizim gözümüzü açsın deyə Tanrıya yalvararaq demək olar min illərdir dayanmadan rəqs edirlər? Bizim təhsilli, “hər şeyi bilən” elm adamlarımızın və ateistlərimizin gözündən yayınan bir şeyi bildikləri mümkündürmü?

Hopilərdən “İncil”inin hansısa surətini sizə satmağı istəməyin. Onların “İncil”ləri filan yoxdur. Əllərində üzərində sadəcə özlərinin anlama bildiyi qəribə işarələr olan dörd daş kitabə⁹⁴ var. Beşincinin gəlməsini gözlədiklərini, sizə təsvir etdiyim xaça nifrət edən dinin aqlını başına yığmasını və bunu onlara gətirmələrini söyləyirlər.

Bu kitabı hazırlayarkən dualizmin, xacın, müqəddəs təslisin və coğrafi cəhətlərin müqəddəsliyindən dəm vurran müxtəlif dini qrupları düşündüm: Katolikliyin bütün formalarını, protestantlığı, yəhudiliyi, buddizmi, çaynizmi, tenqriçiliyi, hinduizmi və əlbəttə, hopiləri və zuniləri.

⁹⁴ Hopilər haqqındakı əfsanələrin əhəmiyyətli bir hissəsi bu dörd daş kitabədən ibarətdir. Üzərində qəribə işarələr olan bu müqəddəs daşlar müxtəlif tanrılar tərəfindən hopilər arasında klanlara verilmişdir. Lakin bu kitabələrin nə vaxt və hansı yolla hopilərə verilməsi barəsindəki məlumatlar fərqlidir. Matlok bu kitabın əvvəlki bölmələrində də bu daşlar mövzusunda toxunmuşdur.

Katolikliyin içində olduğum təxminən 60 il məni, bunların heç də din, yaxud təşkilat olmadığına, sadəcə “bir şeyi”, ya da “varlığı” gizlədən maska olduqlarına inandırdı. İnsanlar mənə katolikliyi kiçik gördüklərini dediklərində, əslində məsumca bu cür təşkilata nifrət etdiklərini deyirlər. Lakin təsvir edilən bu dinlər, qətiyyəən hansısa təşkilatlar deyil, bizim hələ anlama bilmədiyimiz “varlıq”lardır.

Bu, əslində, içində ən gözəl atlar və inəklər olan, lakin onları heç vaxt görə bilmədiyimiz, dağılmış bir tövləyə nifrət etməyə, sonra isə, atların və inəklərin tövləyə görə pis münasibət gördükləri nəticəsinə gəlməyə bənzəyir. Bu dini liderlərin nə qədər azğın və cahil olmaları vacib deyil və müqəddəs kitabları necə dolaşdırmaqları da problem deyil. Onsuz da o varlıq olduğu yerdə qalır. Heç yana getmir və heç vaxt da kənara çıxıb ölməyəcək.

Buyruğu altındakı keşişləri, meksikalı xurafatçılara xoşbəxtliyin Şimalda olduğunu deməyə məcbur edən Los Anceles yepiskopu əgər sadəcə “öz tövləsindəki qoyuna” deyil, geniş miqyasda bütün dünyaya nə qədər zərər verdiyini bilsəydi, bunu eləməzdi. Lakin onun nə etdiyi vacib deyil, heç hinduların da neçə bütə ibadət etdikləri vacib deyil. Protestantların nə qədər “elmi” və “rasional” təqlid etdiyinin də mənası yoxdur. Kriştaya heç vaxt ölməyəcək, çünki o dünyaya Nefilim⁹⁵ ilə gəldi. Biz ürəyimizdəki cahillik və pisliliklə, xaç və müqəddəs təslisin sadəcə zarafat olduğunu düşünən betər insanlıqdan təmizləmək üçün quraşdırılmış müsibətlərlə dünyanın fiziki

⁹⁵ “Nefilim” sözü ingilis dilinə “dovlar” kimi tərcümə edilir. Halbuki ibrancə olan bu söz ibrani dilinin feil quruluşuna uyğun olaraq tam mənası “yuxarıdan aşağıya enmişlər”dir.

yox olmasını gözləyərkən o, burada qalacaq. Bunlar baş verəndə, Kriştaya olduğu kimi qalacaq. Taoya görə yaşamaqlı olan bizlər qalmasaq da, o, həyatda qalacaq.

Bu kitabı bitirməzdən əvvəl, kiminsə yenə "mesajı anlamaması" ehtimalına qarşı bir bölüm də əlavə edirəm. Bu dəfə heç kəs qulaq asmasa da, özümdən soruşuram, nə etməliyəm? Onsuz da bu tipdə bir neçə kitab yazmışam və hamı hələ də "ikinci tanrı" Belə inanmağı seçir. Tanrı mənə müqəddəs təslis və xaç təlimini insanlara daha anlaşılqlı etməyim üçün ilham və müdriklik verəcəkmi, görəsən? Salvador xalq nağılındakı balaca uşaq keşişə dedi-yi kimi:, xaçın tam mənasını anlamağa çalışsaq da, bunu bacarmayacağıq. Çünki bu sadəcə Tanrının bildiyi sirdir.

Bölmə 18

**Xristianlığı xristianlara,
Tenqrini türklərə geri verin**

Türk qaydasınca xristianlıq, doğulmamış olanın (Tanrı ata) və onun bircə oğlu İsa, Keder və ya Keserin, zamanın başlanğıcından əvvəl doğulduğunu söyləyən Arian təliminə (Arianizm) əsaslanır. Doğulmamış olan dünyanın Yaradanıdır. Ata bircə oğlu vasitəsilə, onunla və onda – bütün insanların vücudu içində həyatdan həzz ala bildiyi müqəddəs ruhu yaratmışdır. Arian Kriştaya Nefilimin nəvələri olan bizlər, eynilə Atasına qul olan Oğul (İsa) kimi, İsayə qul olmalıyıq. Qeyd etdiyim düşün-cə "Korinflilərə 1-ci məktub 8:5-6"da qətiləşdirilir:

"Çünki yerdə olsun, göydə olsun, ilahi adlandırılan-lar varsa da (nəhayətdə bir çox ilahi və rəblər vardır), bi-zim üçün bircə Allah ata vardır; hər şey ondandır və biz

ondan ötrüyük. Və bir rəbb, İsa Məsih vardır. Hər şey onun vasitəsi ilədir və biz onun vasitəsi iləyik.

Bu "bir çox ilahilər və rəblər" yerdəki it, pişik, ayı, soxulcan, balıq və s. kimi qeyri-insan varlıqların yaratdığı arxetiplərdir. Buna əlavə olaraq, ətrafımızda adi gözlə görmək mümkün olmayan varlıqlar vardır".

Miladın 325-ci ilində Arian İsa görüşü, o dövrdə müxtəlif xristian məzhəbləri arasında ciddi uyğunsuzluqlar yaradan Tanrıya bağlıydı. İmperator Konstantin "Birinci Nikeya Məclisi" adlanan, Türkiyənin İznik şəhərində, Ariusu (Arian başçının adı) qınayan və qərarları hələ də katolik, ortodoks və bəzi protestant kilsələrində qüvvədə qalan məclis çağırırdı. Nicene inamının mərkəzi təlimi Ata və Oğulun eyni varlıq kimi təqdim edilməsidir. Belə ki, onlar iki deyil, birdirlər. Həmin ərəfədə təcavüzkarca müqəddəs təslisin inkar edilməsini tələb edən Asthanasiyan (Astanazian) inancı da var idi.

Konstantin arianların Müqəddəs kitabını yandıрмаğı bacarmışdı. Konstantin onları təqib edirdi, lakin sonradan xütbə vermələrinə icazə verdi. Əslində Konstantinin özü ölüm yatağında Evsevi (Evsevi Pamfil) tərəfindən vəftiz edilməli olmuşdu. Hakimiyyətdən uzaqlaşdırılmağa layiq olan, ikiüzlü və pis adam idi.

Konstantin 337-ci ildə öldükdən sonra yenidən ziddiyyətlər başladı. Onun oğlu, Roma imperiyasının şərq hissəsinin hökmdarı olan II Konstantin Nicene inancını aradan qaldıracağını vəd edərək, arianları dəstəklədi. Bunu ona tövsiyə edən Nikomediyalı Evsevi idi. O, həmin dövrdə həm arian icmasının sədri, həm də Konstantinopolun yepiskopu idi.

II Konstantinius Nicien yepiskoplarını sürgün etmişdi. 365-ci ildə Konstantinius Roma imperiyasının həm şərqinə, həm də qərbinə hökmranlıq edirdi. Papa Liberius Qreqori Nazinzusu sürgün etmişdi.

Sonra Nicene tərəfdarları yenidən güclənmişdi. O dövrdə İskəndəriyyədəki Serapium məbədi İskəndəriyyə kitabxanasının bir hissəsini təşkil edirdi. Bu kitabxanada tarix, Tənqri dini, elm və bu kimi mövzularda türkçə kitablar saxlanılırdı. Türk arian Kriştayaların (qıpçaqlar) xətirəsini insanlığın yaddaşından silmək üçün onlar Serapiuma tərəf irəlilədilər və onu məhv etdilər.

Konstantinin xristianlığın formalaşmasında mühüm rol oynayan arianların (qotlar, ostqotlar, vestqotlar və s.) böyük hissəsini ciddi qəbul etməyərək, din tarixini yenidən yazmasına türklər bu günə qədər də qəzəblidirlər. Murad Adcının kitabındakı bəzi şərhləri yazmaq istəyirəm. Hər kəsə onun kitabını oxumağı məsləhət görürəm. Ona dəstək verin, çünki türklər öz böyük gücünü bərpa etmək üçün Tənqri dininə qayıtmalıdırlar.

Bu qədim siyasi qaydanı avropalılar içində ilk xatırlayanlar yunanlar olmuşdur: "Tanrı kiminlədirsə, iqtidar da onunladır". Yunanlar türklərin Göy Tanrısını hiylə ilə oğurlamaq və bu sima ilə Avropaya hakim olmaq üçün türklərin yanına gəlmişdilər. Onlar bura öyrənmək adı ilə gəlmişdilər, oğurlamaq yox.

Yeddi müqəddəsdən və imperatordan (qüdrətini itirmiş Roma imperiyası taxtına iddia etmək hüququ olanlar) biri də yunan Konstantin idi. Lakin o da digərləri kimi rəmzi imperator idi. Sadəcə adı var idi; ordusu – yəni iqtidarı yox idi.

Həqiqi imperator Maksentsi Aralıq dənizini əlində saxlayırdı. Romada ordusu var idi. İlk baxışdan onun fəlakətə uğrayacağı deyilə bilməzdi. Birdən atlılar göründü. Onların üstündə əvvəllər avropalıların heç vaxt görmədiyi xaçlı (labarumlu⁹⁶) bayraqlar dalğalanırdı. Hücum qəfil və cəsarətli olmuşdu.

312-ci ildə Mulvi körpüsü yaxınlığında – məğlubedilməz Roma ətrafında – Maksentsinin ordusunu darmadağın etdilər. Maksentsi öldürüldü. Konstantin isə özünü qalib elan etmək üçün tələsirdi. O, qırpçaqlarla ittifaqa girərək istədiyini əldə etdi. Lakin bu qalibiyyət ordusu belə olmayan yunanların adına yazıldı.

Beləliklə, Avropadakı güc mərkəzi Konstantinin xeyrinə, köklü şəkildə dəyişdi. Anarxiya dövrü sona çatdı.

312-ci ildə yunanların Göy Tanrı adına bir çox dualar oxuyan (əlbəttə, türkcə) türk din adamlarını dəvət etmələri diqqət çəkir. Həmin din adamları yunan şəhər meydanlarında dualar oxuyurdu. Bunu Konstantinin rəqibi Litsininin istəyi ilə, onun müharibədə şərq imperiyasına hakim olması üçün etdilər.

Avropada ilk dəfə “Tanrı” sözünü bu ərafədə məhz onlardan eşitdilər. Millətlərin tarixinin əbədi həqiqəti məhz bunlardır.

İnsanlar Maksentsi üzərindəki qələbədə İlahi iradəyə şahid olmuşdular. Xaçlı bayraqlar altındakı kiçik qırpçaq dəstələri Roma ordusunu asanlıqla dağıtmışdı; bunu Göyün (Tanrının) işarəsi kimi qəbul etdilər. Həqiqətən də, hər kəs “Tanrı kiminlədirsə, iqtidar da onunladır”, – dedi.

Konstantin çox hiyləgər siyasətçi idi. İndi yeni Tanrı inancına söykənib Türkləri öz adamı etməli olduğunu anlayırdı. Litsininin ardınca, o ərafədə Qafqazda meydana gəlmiş yeni xristianlığı mənimsəmək istədiyini dedi. Qırpçaqlarla ittifaq ona çox faydalı olacaqdı.

Bəzi elm adamları tarixi yazarkən siyasətçilərin göstərişi ilə bir çox şeyi inkar edir, üstündən keçir, yaxud gizlədirlər. Guya bilmirlər ki, həqiqəti gizlətmək mümkün deyil. Lakin yunanlar həqiqəti gizlətmək yolu ilə getdilər. Konstantinin dövründə Tanrı dinini qəbul etdilər. Bunu heç kim inkar etmir. Lakin bu dini türk din adamlarından aldılar. Tarixçilər məhz bu məsələdə nədənsə susurlar. Həmin dövrdə Göy Tanrı inancını öyrədən və daşıyan başqa heç kəsin olmadığını, onların təkcə qırpçaqlar ola biləcəyini unudurlar.

Şərqdə türklərin dinindən buddizm, Qərbdə isə yeni növ xristianlıq yarandı. Tenqri insanlara fərqli şəkildə göründü. Bu da onun hüsurunda xalqların böyük köçünün başqa nəticəsi idi. Avropalılar Tanrını qəbul etdilər. Bununla da, türk ruhani mədəniyyətini qəbul etmiş oldular. Bu, heç kimə sirr deyil.

Konstantinin Tanrını qəbul etmədiyini gizlətmək çox da mümkün deyildi. O, ömürboyu paqan və yüksək rütbəli rahib olaraq qaldı. Çünki onu din yox, iqtidar maraqlandırırırdı. Hər yola əl atdı, tək qırpçaqları aldada bilsin. Təki onunla birlikdə olsunlar; iqtidar üçün qırpçaqlardan istifadə edə bilsin.

Romalılar üzərində qələbə üçün səxavətli addım atan Konstantin hədiyyələr və vədlər məsələsində də xəsislik etmədi. Heç nəyə heyfi gəlmədi. Türk əsgərini öz yanında uzun müddət saxlaya bilmək, ona xidmət olunmasını tə-

⁹⁶ Labarum – yunan əlifbasının ç (X) və rho (P) hərflərinin iç-içə keçirilməsi ilə yaranan erkən xristianlıq simvollarından biridir.

min etmək üçün hər şey etdi. Və onlar qaldılar. Yunanlar sanki türkləri ovsunlamışdı. Onları əvvəlcə "federat"⁹⁷, sonra da xain adlandırdılar.

Konstantin bacardığı qədər onların etibarını qazanmaq istəyirdi. Məsələn, yeni təqvim yaratdı. Tətil gününü türklərdəki kimi, bazar gününə təyin etdi. İnsanları kilsəyə getməyə – Göy Tanrıya dua etməyə məcbur etdi.

Qeyd edək ki, yunanlar 325-ci ilədək təkəcə Tenqriyə dua etdilər. Türklərin müqəddəs yazılarını və dualarını oxudular.

Bu, tamamilə unudulmuş olan qeyri-adi hadisədir. Bu vəziyyət, Avropa tarixinin bəzi qaranlıq məqamlarını izah edir. Bizans sikkələri üzərinə günəş təsvirləri, daha doğrusu günəş şüalarını təmsil edən bərabərtərəfli xaç həkk etdilər. "Günəş işarələri" Konstantinin "günəşə tapınan" olduğunu göstərir. Bu, hardan çıxdı?

Digər tərəfdən, türk dili uzun müddət Bizans ordusunun dili olmuşdur. Bu dili "əsgər dili" adlandırırdılar. Minlərlə bozqırlı ailə Bizansa köçmüşdü. Onlara ən yaxşı torpaqları verdilər, bura köçmələri üçün Dəşt-i qıpçaq xanlarına qızilla xərac ödəmişdilər. Əlbəttə bu köçlər də xalqların böyük köçünün davamı idi. Baxmayaraq ki, bu proses təbii baş vermirdi, onlar pulla satın alınan insanlar idi.

Qıpçaqlar, əslində şərq Avropanın ən məşhur ölkəsi olan Bizansı qurdular. Üç nəsil sonra, orada iki xalqın ortaqlığının nəticəsi olan və bu günə qədər də insanları hey-rətə salan Bizans sivilizasiyası yarandı.

⁹⁷ Federat sözü latınca "andlaşma" deməkdir.

Təəccüblü heç nə yoxdur. Avropa torpağında Kuşan xanlığının tarixi təkrarlanırdı. Fərqli olan cəhət isə, hökmdarın türk yox, yunan olması idi. Lakin, iki mədəniyyətin qaynayıb qarışması aşkardır (yunanların qıpçaqları necə satın aldığı, onları gözüaçıqlıqda necə geridə qoymaları da).

...Artıq Konstantinin düşməni qalmamışdı. Sadədil qıpçaqları cilovlamışdı. Onlarla dostluq qurmaq, aldadıb öz tərəfinə çəkmək üçün hər şeyə əl atmışdı. Başqa cür olsaydı, heç kim heç vaxt Bizansı tanımazdı.

İmperator 324-cü ildə yeni paytaxt – Konstantinopolun əsasını qoydu. Bu işə türk ustalar rəhbərlik edirdi. Romadan fərqlənməsi üçün, ustalar onu öz şərq üslublarında inşa etdilər. Şəhərdə Tenqri adına məbədlər tikdilər. Hiyləgər imperator hər şeyi hesablamışdı. Bizans beləcə yüksəldi.

Romanın dünənki əyaləti ildən ilə görünməmiş qüvvət sahibi oldu. Qıpçaqlar sayəsində sürətlə tikilən ölkəyə çevrildi. Türklərlə ittifaqdan imperator mənfəətli çıxmışdı. Yunanlar indi öz iradəsini Misirə, Fələstinə, Suriyaya və Romaya diktə edirdilər. Lakin Konstantin artıq bununla da qane olmurdu.

O, 325-ci ildə bütün xristian din adamlarını İznik şəhərinə topladı. Bu, İznikdə keçirilən ilk ruhani yığıncağı idi.

Konsulun bir hədəfi var idi. Bunu gizlətmədilər də. Konsula xristian kilsəsi qurmaq tapşırıldı. Lakin artıq bu kilsə türk yox, yunansayağı olmalı idi. Konstantinin uzun illər fikrində tutduğu, uğrunda hər yola baş vurduğu məqsədi də məhz bu idi.

Konstantinin fikrincə, yunan kilsəsində Tenqri və Xristos eyni şəxsiyyət kimi birləşdirilməli idi. Beləliklə, qreklər Tenqri adından istifadə edərək ilahi gücü əldə etməyə qərar vermişdilər. Bunun üçün onlara İznik konsulu və öz kilsələri lazım idi.

Tenqrini öz kilsələrinə "məhkum edib", türklərin dualarına, ayinlərinə, məbədlərinə, eyni zamanda ruhani mədəniyyətlərinə hücum etdilər. Türklərin yüzillərlə yığıqları indi Bizansa və onun kilsəsini qalırdı. Bu, türk millətinə qarşı edilmiş günah deyilmi? Xüsusi olaraq gizlədilər şey məhz budur.

İznik konsulluğunda heç kim Konstantinin nə əmr verdiyini anlamamışdı. Anladıkları vaxt isə çox qəzəbləndilər. Tanrı ilə insanı birləşdirmək böyük küfr idi, həqarət idi.

Tenqrini ilk olaraq misirli yepiskop Ariy müdafiə etməyə cəhd göstərdi. O, Tanrı ilə insanı eyniləşdirməyin mümkünsüz olduğunu dedi. Çünki, Tanrı ruh, insan isə cisimdir, Tanrının əsəridir. O yalnız Tanrının iradəsi ilə doğular və ölər.

Ariy çox savadlı insan idi. İnsanlara etibar hissi verərək onları özünə inandırdı. Armeniya, Alban, Suriya və başqa ölkələrin kilsələri onu salamladı. Onlardan heç kim, əlbəttə ki, Xristosu inkar etmirdi, lakin heç kim onu Tanrı ilə bir də tutmurdu. Göyün (Göy Tanrının) cəzasından qorxurdular.

Qarşıdurma kədərli bitdi. İmperator Konstantin özünə qarşı müxalif cəbhə qurulmasına imkan verməyəcəyini bildirərək, bu anlaşılmazlığı kobudca başa çatdırdı.

Gene D. Matlokun şərh: *Arius bir çox tarixçinin yazdığına əksinə olaraq, yunan deyildi. Adından da görüldüyü kimi türk, yaxud da arian idi. Vaxtilə türklər və yunanlar eyni insanlar idi, sonradan ayrıldılar. Və Ariusun yaşadığı dövrdə, özünə hörmət edən heç bir yunan, özünə Arius deməzdi. Arius – Ari.*

Lakin müxalif yepiskoplar öz fikirlərində qaldılar. Konstantinin əmrinə tabe olmadılar və Tenqri ilə Xristosu bir tutmadılar. Başqa sözlə, Dərbənddə türk din adamlarının onlara öyrətdiyi təmiz dini mühafizə etdilər.

Armeniya, Qafqaz Albaniyası, İberiya (Gürcüstan), Suriya, Misir, Həbəşistanın xristian kilsələrində Tenqri yeganə Tanrı olaraq qaldı. Təkcə Ona dua etdilər. Onun surəti ikonalar üzərində təsvir olundu. Ona məbədlər tikildi.

Təəccüblü hal isə o idi ki, türk xanları İznik konsulunu başa düşmədilər. Sanki başqa dünyada idilər. "Tanrıdan başqa tanrı yoxdur" düşüncəsi ilə yaşayırdılar.

Yunanlar bu dəfə də xilas oldular. Özlərini təmizə çıxarmaq üçün, Xristosun tələbələrinin qeydlərini tapdıqlarını elan edərək "Əhdi-Cədid"-i – Xristosun işləri və nəsil ağacı ilə bağlı kitabı – uydurdular. Yalanları tükənmək bilmirdi.

Xatirələr necə tapıla bilərdi? Harada? Xristos adı II əsrdə meydana gəlib. (Yunanların öz dilində yaranıb).

Türklər belə vəziyyətlərdə: "Göyə tüpürsən, öz üzünə düşər", – deyirlər.

Bununla yanaşı, "Əhdi-Cədid"-i uyduranlar özlərinə çox da zəhmət vermədilər. Yunan redaktorlar, Geserə (Tanrının oğlu) aid bəzi qəhrəmanlıqları Xristosun adına

yazdılar. Bəzi şeyləri isə, açıq-aşkar Buddanın hekayəsindən götürdülər. Dindən daha çox siyasətə aid olan insanlar xristianlığın əsas kitabını yaratdılar. Bu kimi siyasətçilər sonradan o kitabı bir neçə dəfə yenidən yazdılar. Onun həqiqi din ilə heç bir əlaqəsi yoxdur.

Matlokun şərh: *Bu kitabı yazmağı planlaşdırarkən, bizim "Əhdi-cədid"imizin türk, buddist, hind, ibrani və s. kimi qaynaqlardan götürüldüyü ilə bağlı Murad Adcının sübutunu tamamilə aradan qaldırmaq niyyətində idim. Məsələn, katolik rituallarını götürək. Heç cür ibrani rituallarına və ayınlarına bənzəmir. Lakin hinduizm və buddizm haqqında bilgisi olan adam bu ritualların mənşəyini bilir. Bizim xristian kilsələrimiz paqan ermən kilsəsi modelində qurulmuşdur. Çünki xristianlığı ilk qəbul edənlər ermənlərdir. Adcı mənim yan keçəcəyim bu həqiqət haqqında daha çox yazmışdır. Bu gerçəklik "dini din edən onun müqəddəs kitabıdır" fikrini müdafiə edənləri qəzəbləndirə bilər. Hər insanın düşüncəsi özünəməxsus olduğu, insanlıq anlayışları isə tez-tez dəyişildiyi üçün, müqəddəs kitabları alqılama üsulumuz da donmuş halda deyil və daima dəyişir. Əgər keçmişə gedə bilsəydik, müqəddəs kitablar və İsa haqqında hekayələrin necə dayanmadan dəyişdirildiyini görüb heyretə gələrdik. Deməli, belə bir nəticə çıxır ki, müqəddəs kitabların mənşəyi önəmsizdir. Onların mənşəyi nə olursa-olsun, biz onları ilham almaq və rəhbərlik üçün oxuyuruq. Gerçək dini tətbiqlərin tək istəyi dualizm bilgisi, xaç və müqəddəs təslisdir. Qalanları körpünün altından axıb gedən sudur. İnsanlığın bütün yazıları və düşüncəsi Babildir. Bu kitabda yazılanlar da həmçinin".*

Konstantin əsl siyasətçi idi. Hər şeydən xəbərdar idi, öz kilsəsini qurmaq üçün əlverişli məqam seçdi və nə et-

diyini də yaxşı bilirdi. O ərəfədə qırpaqların almanlara münasibəti gözlənilmədən gərginləşdi; yunanların yeni əməllərindən xəbərləri olmadı.

Şərqdə deyirlər ki, "Əgər iki nəfər bir-birinin düşmənidirsə, onlardan biri ölür".

Flavio Yozef "Antiquities of the Jews"⁹⁸ adlı kitabında yunanların yəhudiliyi mənimsəyərək öz kəşfləri kimi göstərəcək qədər pis ad çıxarmış fırıldaqçı olduqlarından şikayətlənirdi. Qədim tarixdən bildiyimiz kimi, yunanlar və kurular (türklər) vaxtilə finikiyalı idilər. Onlar bu gün də tanınmış gəmiçilərdir. Sonra ayrıldılar və o vaxtdan bəri bir-birinə düşmən kəsildilər. Bir çox yunan öz sivilizasiyalarının türklərindən irəlidə olduğunu iddia edir. Bu, doğru deyil. Çünki onların da kökləri eyni – finikiyalı arian kriptayalara gedib çıxır. Onlar eyni xalqlardır. Həyatımın böyük hissəsi boyu Anadolunun Yunanıstan torpağı olduğunu düşünmüşəm. Anadoluluların yunan yox, türk olduğunu başa düşməyim üçün uzun illər keçirməli oldum. Yunanlar və türklər arasındakı çəkişmə eyni valideynlərdən doğulan uşaqların bir-birinə "bic" deməyinə bənzəyir.

Oxucular adından danışmaq istəmirəm, ancaq arianistlərin və nicene tərəfdarlarının hər zaman bir-biriləri ilə didişdiklərini görmüşəm. Özlüyündə hər iki tərəf haqlıdır. Tanrı ilə oğlu eyni və birdir. Oğul ətdən və sümükdəndir. Ata isə insanlığın beynində və onurğasında hərəkət edən ilahi enerjidir. İnsanlıq Yaradılış olan makrokosmosun mikrokosmosudur. Həqiqətdə isə müqəddəs təslis təkbaşına fiziki və ruhi varlığı açıqlaya bilər: sonsuz və ya

⁹⁸ "Yəhudilərin uzaq keçmişləri".

sonlu miqdar = sonsuz və ya sonlu (uzunluq x genişlik x hündürlük)

Eyni zamanda, bu iki qrupdan hansınınsa adında qərar verə bilməyəcək qədər cahil və axmaq olduğumuzu qəbul etməliyik. Bəzən elə görünür ki, nə isə bizimlə çox da gülməli olmayan oyun oynayır. Kosmosdakı bəzi qəribə varlıqlar bizi ələ salaraq gülürlərmi? "Bizim ruhi statusumuza çatmağa necə ümid edirlər görəsən?" – deyirlərmi? "Dünyanın, insan əli ilə düzəldilmiş məzhəblər üçün yox, beş Kriştaya və Manu irqləri üçün olduğunu da başa düşümlər. Bu zarafat onlara aid deyil. Onların özü elə zarafatdır", – deyirlər.

Əgər müqəddəs təslis təlimini qəti və inamla tətbiq etsək, əvvəl-axır aqlımız nəyin doğru, nəyin yanlış olduğunu biləcək qədər inkişaf edəcək. Eyni zamanda, daha əvvəl qeyd etdiyim kimi, reinkarnasiyanı qəbul edib-etməməyimiz heç nəyi dəyişmir. Baş verməli olanlar bizim nəyə inandığımızdan, ya da inanmadığımızdan asılı olmayaraq olur. Bunu fikrimizdə tutaraq soruşuram: İsanın ilk xristianlıq biliklərini özündə birləşdirən "Tomas İncili"ni qəbul etməyin nəyi səhvdir? Xristianlıq haqqında, demək olar ki, bütün biliklərimizi qıpçaqlardan aldığımızı qəbul etməyin harası yanlışdır? *Gəlin, xristianlığı xristianlara, Tenqrini isə türklərə geri verək...*

Bir neçə il əvvəl Vatikan özünün fundamental təlimlərinin tamamilə elmi olduğunu başa düşdü. İndi isə Tenqri dinindən mənimsənilmiş türk simvolu olan xaç, dualizm, müqəddəs cəhətlər və s.-də olduğu kimi, katolik rahiblər də öz təlimlərinin çox anlaşıqlı və güclü, eyni zamanda dünya miqyasında təsirli elmlərlə dini birləşdirmiş olduğunu başa düşdü. Kilsə xadimləri və mütəfəkkir-

ləri də katolisizmin təsirini artırmaq xətrinə nə edə biləcəklərini aydınlaşdırmaq üçün, başqa dinlər üzərində işləyirlər. Lakin işlər həmişə belə getmir. Məsələn: 1200-cü illərdə kilsə və onun militarist ardıcılıarı təxmini 1 milyon nəfər Arianist Catharis (Kedaris)⁹⁹ öldürmüşdü, çünki artıq onlarla rəqabətə girəcək həddə çatmışdılar. Buna baxmayaraq, kataristlər bu gün belə möcüzəvi görünən kəşflər etmişdir. İnkvizisiya da katarlara tətbiq olunan zülm ilə başlamışdır. İşin yaxşı tərəfi odur ki, bu bir də heç vaxt təkrarlanmayacaq. Çünki kilsə öz qədim simasını bərpa edib. Pis xəbər isə odur ki, din adamlarının çoxu artıq öz vəzifələrinə inamını itirmiş kimi görünürlər. Öz bəxtlərini siyasətdə sınayırlar. Lakin xatırlamaladırlar ki, onlar siyasətçi təhsili almayıblar. Onlara xaç yolu və təlimi öyrədilib.

Bu kitaba sonluq yazmaq vaxtı gəlib. Ümid edirəm ki, yazdıqlarım qəbul ediləcək. Hələ deyiləcək çox sözüm var. Lakin onları təqdim etməzdən əvvəl, bu ana qədər dediklərim həzm olunmalıdır. Bu kitab üçün daha çox sübutum var. Xristianlıq yer kürəsində yaranan ilk dindir. Bu həqiqət bütün şübhələrdən kənardır. Sizin üçün xristianlığın orijinal adlarından birini təqdim edirəm: *Krishtiyoni* (insanlığın ilk qaynağı). Yenə deyirəm: Yazdıqlarımı kor-koranə qəbul etməyin. Özünüz araşdırın.

Bu kitabın başlanğıcında ateistlərə və skeptiklərə ümid işıqları verəcəyimi demişdim. Axır-əvvəl onlar da

⁹⁹ Orta əsr Fransasının Albi bölgəsində yaranan və XII, XIII əsrlərdə, Avropanın qərbindəki ölkələrdə geniş yayılmış təriqətdir. Bəzi din tarixçiləri onu xristian təriqətləri sırasına daxil etməyə çalışsa da, kedaristlər kilsənin qərarına qarşı çıxmış və reinkarnasiyanı qəbul etmişlər. "Kathar" sözü hərfi mənada arınmış, təmizlənmiş deməkdir.

həyatdan istədiklərini ya alacaq, ya da ondan məhrum olacaqlar. İsa belə deyir:

"...Kim ki Ataya küfr edir, o bağışlanacaq. Kim ki Oğula küfr edir, o bağışlanacaq. Ancaq kim ki Müqəddəs ruha küfr edir, o Yerdə də, Göydə də bağışlanmayacaq". ("Tomas deyimi", 44.)

Müqəddəs ruh nədir? O, fiziki bədəniniz yer üzünə qayıtmağa hazır olanadək yanınızda olan görünməz varlıqdır.

Göy üzü və Yer üzü nədir? O, indi və bura deməkdir. Başqa yer deyil. Cəhənnəm nədir? Cəhənnəm insan kimi dualizmi inkar etdiyimiz vaxt dünyanın düşdüyü vəziyyətdir.

İsa hardadır? O təkcə qəlbinizdə deyil, sizin üçün əbədi olaraq həm də göydədir. Günəşli bir gündə bayıra çıxın və onu görün.

İndi isə ateist və skeptik oxucularım üçün vəd etdiyim "ümid". Əgər bu yazdıqlarımı və İsanın sözlərini tamamilə cəfəngiyyat, dəli sayıqlaması hesab edirsinizsə, nə üçün bütün pulunuzu öz inancınız üçün xərcləmişiniz? Bütün etməli olduğunuz şey öz ruhunuzun gerçəkliyini inkar etmək və onu lənətləməkdən ibarətdir. Sizə zəmanət verirəm: əgər bunu etsəniz, bir işə yarayarsınız. Bəlkə "işdən kənar qalacaqsınız" demək daha düzgündür? Bəli, edin görək!

İÇİNDƏKİLƏR

Redaktordan	3
Bölmə 1. Kitabın yazılmasını şərtləndirən amillər.....	7
Bölmə 2. İncinin və elmin gerçək mənalərini nə vaxt anlayacağıq?.....	15
Bölmə 3. Dünyanın bütün insanları, türk olduğunuzu bilirdinizmi? DNT-ləriniz bunu təsdiqləyə bilər!.....	37
Bölmə 4. Ateistlər, inamsızlar və hamı üçün – İsa!.....	51
Bölmə 5. Müqəddəs kitablar və "İncil" nə üçün insanları xilas edə bilməz?.....	69
Bölmə 6. Türklər bizə Tanrımızı, Müqəddəs xaqımızı, İsanın adını və Müqəddəs təslisi verdilər.....	75
Bölmə 7. Qədim Hiperboriyalılar 1000 il yaşaya bilərdimi?.....	85
Bölmə 8. İlk beş insan irqi yadplanetli idi?.....	101
Bölmə 9. Qədim türklərin və hinduların hava gəmiləri var idimi?.....	111
Bölmə 10. Nuhdan sonrakı köçlər.....	119

Bölmə 11. Beş Kriştaya irqinin kralı kim idi?.....	149
Bölmə 12. İbraniilər (finikiyalılar və yəhudilər) Amerika hindularını necə və nə üçün Amerika qitəsinə gətirdi?.....	157
Bölmə 13. Doğru din hansıdır? ("Xaç elmi" 101).....	179
Bölmə 14. Beyin və onurğa sütunu günəş enerjisini qəbul edib saxlayır ("Xaç elmi" 102).....	209
Bölmə 15. Reinkornasiya ("Xaç elmi" 103).	263
Bölmə 16. Meksikalılara təcili ismarıq.	273
Bölmə 17. Sizin xristian olmağınızı istəyənlər iki qeyri-xristian cənub-qərb qəbiləsi.	288
Bölmə 18. Xristianlığı xristianlara, Tenqrini türklərə geri verin!.....	299

Çapa imzalanıb: 07.05.2015
Formatı: 70x100 1/16. Ofset çapı
Həcmi: 20
Sifariş № 145

Tel.: (+99470) 523 01 34
info@hedefnesrleri.az

Qiyməti: 8.20 manat